ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧ. ΜΙΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 53 ΑΡΙΘ. ΤΗΛ. 3-01
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ ΑΡΙΘΜΟΣ 12
ΕΝ ΘΕΣ)ΝΙΚΗ ΟΔΟΣ ΠΛΑΤΩΝΟΣ (ΔΙΑΣΤΑΥΡ. ΕΓΝΑΤΙΑΣ) ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ ΚΟΡΙΝΘΟΥ 98α ΤΗΛΕΦ. 1-98
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ—ΠΙΕΣΤΗΡΙΑ ΣΤΟΑ ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
ΤΗΛΕΓΡ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ "ΠΡΩΪΑΝ„

ΞΑΣΕΛΙΔΟΣ

Η ΠΡΩΪΑ

ΑΘΗΝΑΙ. ΕΤΟΣ Γ'. ΑΡ. 817

ΣΑΒΒΑΤΟΝ
24
ΜΑΡΤΙΟΥ 1928
ΑΝΑΤΟΛΗ ΗΛΙΟΥ ΩΡΑ 6 Λ. 25 ΔΥΣΙΣ ΗΛΙΟΥ ΩΡΑ 6 Λ. 39
ΖΑΧΑΡΙΟΥ ΟΣΙΟΥ

Ο ΚΑΙΡΟΣ
ΘΕΡΜΟΚΡΑΣΙΑ ΜΕΓΙΣΤΗ 13.6 ΕΛΑΧΙΣΤΗ 4.9 ΜΕΣΗ ΥΓΡΑΣΙΑ ΜΕΤΡ ΑΝΕΜΟΙ: ΑΙΓΑΙΟΝ Β. ΑΣΘ ΙΟΝΙΟΝ ΝΑ. ΜΕΤΡ. ΘΑΛΑΣΣΑ. ΑΙΓΑΙΟΝ ΙΟΝΙΟΝ ΤΕΤΑΡΑΓΜ
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ: 768.8

ΤΟ ΙΣΛΑΜ ΑΦΥΠΝΙΖΕΤΑΙ

Ο ΙΕΡΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ ΤΩΝ ΑΡΑΒΩΝ

Η ΔΡΑΣΙΣ ΤΩΝ ΒΑΧΑΜΠΙΤΩΝ.—ΠΟΙΟΣ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΙΜΠΝ-ΣΕΟΥΔ.—ΔΙΑΘΕΤΕΙ 60.000 ΚΑΛΩΣ ΟΡΓΑΝΩΜΕΝΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ. ΑΙ ΑΓΓΛΙΚΑΙ ΑΝΗΣΥΧΙΑΙ.—ΔΕΝ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΕΦΗΣΥΧΑΖΟΥΝ Η ΓΑΛΛΙΑ ΚΑΙ Η ΙΤΑΛΙΑ

ΚΑΪΡΟΝ, Μάρτιος. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Μόνον ἐπιπόλαιος παρατηρητὴς θὰ ἠδύνατο νὰ θεωρήσῃ τὸ κίνημα τῆς Αἰγύπτου ὡς μεμονωμένως ἐθνικιστικὸν καὶ ἀσύνδετον πρὸς τὴν ὅλην κίνησιν τῶν Ἀραβικῶν φυλῶν διὰ τὴν ἀποτίναξιν τῆς Εὐρωπαϊκῆς προστασίας ἢ ἐπιρροῆς. Καὶ εἶναι μὲν ἀληθὲς ὅτι οἱ Αἰγύπτιοι εἶναι ὀλιγώτερον Ἄραβες καὶ περισσότερον συνέχεια τοῦ λαοῦ ὅστις κατῴκει εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ Νείλου ἐπὶ τῆς Φαραωνικῆς ἐποχῆς. Ἀλλ' εἶναι ἐξ ἴσου ἀληθὲς ὅτι ἡ Αἰγυπτιακὴ γλῶσσα ἀπέθανε πρὸ πολλοῦ, ὅτι ἡ τελευταία αὐτῆς φράσις, ἡ Κοπτικὴ ἀπέμεινε μόνον λειτουργικὴ γλῶσσα τῶν Κοπτῶν, τῶν ὁποίων ὁ ἀριθμὸς δὲν φθάνει τὸ ἑκατομμύριον ἐνῷ οἱ Μουσουλμάνοι Αἰγύπτιοι ἀνέρχονται εἰς πλέον τῶν δέκα ἑκατομμυρίων. Καὶ εἶναι ἐξ ἴσου ἀληθὲς ὅτι ὁ Αἰγυπτιακὸς λαὸς ἀπ ἄκρου εἰς ἄκρον ὁμιλεῖ μίαν Ἀραβικὴν διάλεκτον. Ἐπίσημος ἐξ ἄλλου γλῶσσα ίναι ἡ Ἀραβικὴ τοῦ Κορανίου.

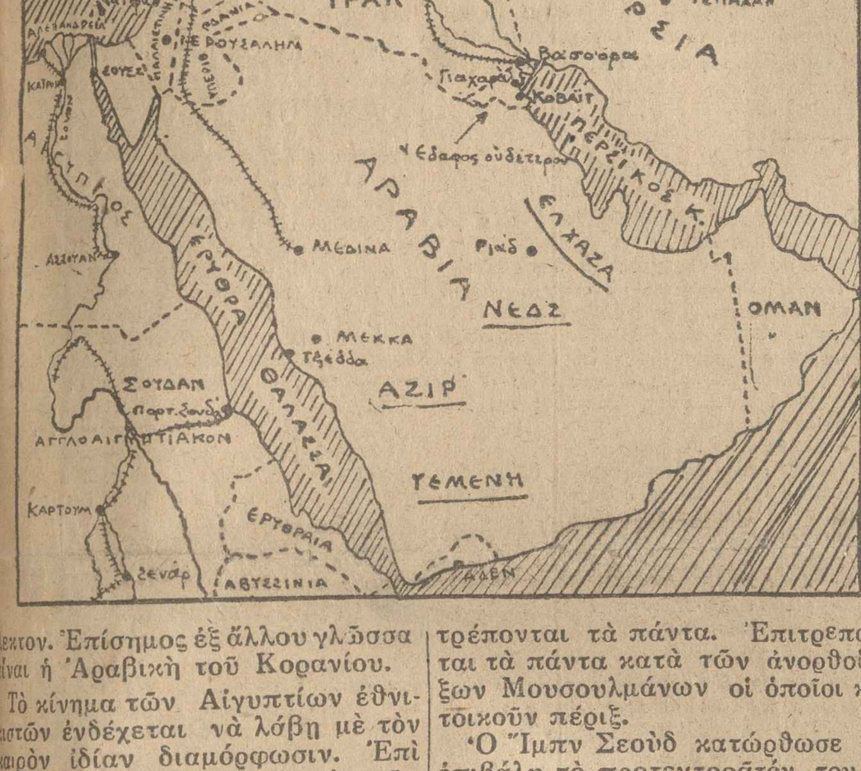

Τὸ κίνημα τῶν Αἰγυπτίων ἐθνικιστῶν ἐνδέχεται νὰ λάβῃ μὲ τὸν καιρὸν ἰδίαν διαμόρφωσιν. Ἐπὶ τοῦ παρόντος εἶναι μία ἐκ τῶν πολλῶν ἐκδηλώσεων τῆς Παναραβικῆς ἀφυπνίσεως: Τὸ Ἰσλὰμ λαμβάνει συνείδησιν ἑαυτοῦ. Καὶ τὰ γεγονότα ποῦ λαμβάνουν χώραν ὄχι μακρὰν τῆς Αἰγύπτου εἰς τὰ σύνορα τῆς Ἀραβίας ἀξίζει νὰ ἐφελκύσουν τὴν προσοχήν μας.

Τὸ ὑψιπέδιον τῆς Ἀραβίας κατοικεῖται ἀπὸ νομαδικὰς φυλὰς—τοὺς Ἰχβὰν ἢ ἀδελφοὺς—αἱ ὁποῖαι εἶναι προσηλωμέναι εἰς τὸ ὀρθόδοξον Ἰσλαμικὸν δόγμα. Εἰς τὴν διδασκαλίαν τοῦ Ἀβδοὺλ Βαχάμπ, Ἄραβος τοῦ 18ου αἰῶνος.

Ὁ Βασιλεὺς τῶν Βαχαμπιτῶν εἶναι ἀνὴρ δραστήριος καὶ θερμουργός. Τῷ 1924 ἐξεθρόνισε τὸν γηραιόν του ἐχθρὸν—τὸν βασιλέα τῆς Χετζάζης Χουσεῒν καὶ ἀνεκήρυξε βασιλέα τὸν υἱὸν ἐκείνου Ἀλῆν. Ὀλίγον ὅμως ἀργότερα ἐξεθρόνισε καὶ τὸν Ἀλῆν—βενιζελικώτατα. Ὄχι ὅμως διὰ νὰ ἱδρύσῃ δημοκρατίαν Γαλλικοῦ ἢ Ἀμερικανικοῦ τύπου, ἀλλὰ διὰ νὰ κηρύξῃ ἑαυτὸν βασιλέα τῆς Χετζάζης.....

Καταστὰς οὕτω κύριος τῆς Ἀραβίας ὁ Ἴμπν-Σεοὺδ—περὶ αὐτοῦ πρόκειται—ἐφρόντισε νὰ τὴν ὀργανώσῃ στρατιωτικῶς: Σήμερον εἶνε εἰς θέσιν νὰ κινητοποιήσῃ ἐντὸς βραχέος 60 χιλιάδας ἀνδρῶν καλῶς ἐξωπλισμένων. Κύριος τῶν Ἁγίων Τόπων—ὁ Ἴμπν Σεοὺδ ἀσκεῖ μεγάλην ἐπιρροὴν ἐπὶ τῶν Μουσουλμανικῶν χωρῶν, ὡς προστάτης τῶν μεταβαινόντων διὰ τὸ προσκύνημα τῆς Μέκκας. Κυριαρχῶν τῆς ἀκτῆς—γειτονεύων μὲ τὴν Παλαιστίνην, τὴν Ὑπεριορδανίαν καὶ τὴν Αἴγυπτον ὁ Ἴμπν—Σεοὺδ εἶνε ἀνὴρ τὸν ὁποῖον δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ παρίδῃ ἡ Ἀγγλία.

Μολονότι ὁ Χουσεῒν καὶ ὁ Ἀλῆς ἦσαν προστατευόμενοι τῆς Ἀγγλίας, ἡ ἐν λόγῳ Μεγάλη Δύναμις μὲ τὴν ὀξεῖαν ἀντίληψιν τῆς πραγματικότητος ἡ ὁποία χαρακτηρίζει τὴν πολιτικήν της, δὲν ἐδίστασε μετὰ τὴν ἧτταν των νὰ τοὺς ἐγκαταλείψῃ. Ἐξ ἄλλου ὁ Ἴμπν Σεοὺδ δὲν ἦτο ἄγνωστος διὰ τοὺς Ἄγγλους. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐξορίας του, νέος ἀκόμη ὁ Σεοὺδ εἶχε μείνει εἰς Κοβάϊτ ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Ἀγγλίας. Ἐκεῖθεν ὡρμήθη τῷ 1901 μὲ ὀλίγους συντρόφους πρὸς κατάκτησιν τοῦ βασιλείου του.

Οἱ Ἄγγλοι δὲν ἐδυσκολεύθησαν νὰ ἔλθουν εἰς ἐπαφὴν μὲ τὸν νέον βασιλέα τῆς Χετζάζης. Ἤρχισαν νὰ διακανονίζουν μαζί των κατὰ τὸν Νοέμβριον τοῦ 1925 τὰ μεθοριακὰ ζητήματα Ἀραβίας καὶ Ἰράκ. Τὸν Μάϊον τοῦ παρελθόντος ἔτους συνῆψαν μὲ τὸν Ἴμπν Σεοὺδ πολιτικὴν συνθήκην.

Αἱ φυλαὶ τῆς Κεντρικῆς Ἀραβίας ἔχουν δύο λόγους διὰ νὰ εἶνε φιλοπόλεμοι. Ὁ πρῶτος λόγος σχετίζεται μὲ τὴν φτώχειαν τῆς χώρας των καὶ μὲ τὴν εὐφορίαν τῆς γειτονικῆς Μεσοποταμίας καὶ τῶν ἀκτῶν τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης. Ὅλοι οἱ νομάδες λαοὶ προτιμοῦν τὰς καλλιεργησίμους χώρας τῶν γειτόνων των ἀπὸ τὰ λειβάδια των.

Τὸ δεύτερον ἐλατήριον τῆς πολεμικότητός των εἶναι... ἡ θρησκευτικὴ ἔκφρασις τοῦ πρώτου. Ὁ Ἀβδοὺλ Βαχὰμπ ἐδίδαξεν εἰς τοὺς ὀπαδούς του νὰ μισοῦν τοὺς αἱρετικοὺς—τοὺς Χριστιανούς, ἀλλὰ καὶ τοὺς Μουσουλμάνους οἱ ὁποῖοι ζοῦν ζωὴν παραλυμένην... καπνίζουν, φοροῦν μεταξωτὰ καὶ σέβονται τὸν «ψευδῆ» τάφον τοῦ προφήτου εἰς Μεδίναν.

Κατὰ τῶν πλαστογραφούντων τὴν θρησκείαν τοῦ προφήτου ἐπιτρέπονται τὰ πάντα. Ἐπιτρέπονται τὰ πάντα κατὰ τῶν ἀνορθοδόξων Μουσουλμάνων οἱ ὁποῖοι κατοικοῦν πέριξ.

Ὁ Ἴμπν Σεοὺδ κατώρθωσε νὰ ἐπιβάλῃ τὸ προτεκτοράτόν του ἢ τὴν ἐπικυριαρχίαν του ἐπὶ τοῦ Ἰμάμη τοῦ Ἀσίρ. Ἀπέναντι τοῦ Ἰμάμη τῆς Υεμένης Γιάχια, εὑρίσκεται ἐν μεγάλῃ ἐπιφυλάξει—ἐν ἐπιφυλάξει ἐχθρικῇ, διότι ὁ τελευταῖος οὗτος—ὁ Γιάχια—συνῆψε μετὰ τῶν Ἰταλῶν, κατεχόντων τὴν Ἐρυθραίαν, συνθήκην ἥτις ὁμοιάζει πολὺ μὲ συνθήκην προστασίας. Οἱ Ἰταλοὶ τοῦ ἐπρομήθευσαν ὅπλα—πιθανῶς μυδραλλιοβόλα. Ὑπὸ τοὺς ὅρους τούτους, μία ἐπιδρομὴ κατὰ τῆς Ὑεμένης θὰ ἦτο διὰ τὸν Ἴμπν-Σεοὺδ περιπέτεια μεγάλης σοβαρότητος.

Ἐξ ἄλλου πρὸς βορρᾶν τῆς χώρας, πρὸς τὰ σύνορα τοῦ Ἰρὰκ, διαμένουν αἱ μᾶλλον πολεμικαὶ φυλαί. Ἐκεῖ ἐδημιουργήθησαν κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἐπανειλημμέναι περιπλοκαί. Παρὰ τὴν μεταξὺ Ἴμπν Σεοὺδ καὶ Ἄγγλων συνθήκην, τὴν καθορίσασαν τὴν μεθόριον, αἱ εἰσβολαὶ εἰς Ἰρὰκ καὶ Κοβάϊτ εἶναι ἀδειάλειπτοι. Οἱ Ἄγγλοι, εἶναι ἀληθές, κατεσκεύασαν φρούρια κατὰ μῆκος τῆς μεθορίου καὶ συχνὰ ἐπεχείρησαν ἐναερίους ἐπιδρομὰς κατὰ τῶν πόλεων καὶ τῶν χωρίων τῆς Νεδίδ. Ἀλλὰ τοῦτο παρώξυνε τὴν κατάστασιν. Καί, λέγουν, ὁ Ἴμπν Σεοὺδ ἐκήρυξεν ἐκ τῆς πρωτευούσης του Ριὰδ τὸν Ἱερὸν πόλεμον, δῆλα δὴ διέταξεν ἐπισήμως τὴν ἐξόρμησιν τῶν φυλῶν του κατὰ τοῦ Ἰράκ. Ἀλλ' ὁ ἐδῶ πνευματικὸς ἀντιπρόσωπος τοῦ Ἴμπν Σεοὺδ διαψεύδει τὸ πρᾶγμα.

Ὁπωσδήποτε ἀπὸ τῶν Ἰνδιῶν μέχρι τοῦ Ἀτλαντικοῦ Ὠκεανοῦ οἱ Μουσουλμάνοι εὑρίσκονται ἐν ζυμώσει. Καὶ οἱ Ἄγγλοι ἀνησυχοῦν. Ὄχι ὀλιγώτερον ἐν τούτοις θὰ πρέπῃ ν' ἀνησυχοῦν οἱ Γάλλοι καὶ οἱ Ἰταλοί...

X.

ΣΥΝΤΟΜΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 23. — Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Γιβραλτάρ τὸ Σουηδικὸν ἀτμόπλοιον «Τσῖτος» προερχόμενον ἐκ Νέας Ὀρλεάνης καὶ μεταβαῖνον εἰς Ἀλεξάνδρειαν ἐναυάγησεν εἰς ἀπόστασίν τινα ἀπὸ τῶν παραλίων τῆς Ταρίφας ἕνεκα τῆς σφοδρᾶς τρικυμίας. Τὸ ἀγγλικὸν ἀτμόπλοιον «Σομάλη» ἀνεῦρε μίαν λέμβον μὲ 11 ἀνθρώπους τοὺς ὁποίους παρέλαβε. Ἐλλείπει ἀκόμη μία λέμβος μὲ 12 ἄνδρας.

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 23. — Συνεπείᾳ μυστηριώδους ἐκρήξεως, ἥτις συνέβη εἰς τὸ Ἀμερικανικὸν τορπιλλοβόλον «Γουάϊτνεϋ», τὸ ὁποῖον ἐστάθμευεν εἰς τὸν λιμένα τῆς Κούβας, τρεῖς ναῦται ἐφονεύθησαν καὶ πέντε ἐπληγώθησαν.

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 23. — Ἡ Βελγικὴ Βουλὴ ἐνέκρινε διὰ μικρᾶς πλειοψηφίας δαπάνην 30 ἑκατομμυρίων φράγκων δι' ἀνοικοδόμησιν τῶν πλησίον τῶν Γερμανικῶν συνόρων Βελγικῶν φρουρίων καὶ ἄλλων ὀχυρωμάτων.

Ὅταν ποτὲ θὰ ἐκλεγῇ Δημαρχίνα θὰ φροντίσῃ:

...Διὰ τὸν καλλωπισμὸν τῶν ὁδῶν τῆς πρωτευούσης

.. Διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν ἀναγκῶν τῶν ψηφοφόρων

..Διὰ τὴν αὔξησιν τῶν ἐσόδων τοῦ Δημοτικοῦ φόρου

...Διὰ τὸν τρόπον τοῦ φωτισμοῦ τῶν συνοικιῶν

(Ἕπεται συνέχεια) (Ὑπὸ Ν. Κατσανάκη)

Γράμματα ἀπὸ τὸ Παρίσι

Ὁ Ἑλληνικὸς οἶνος κινδυνεύει

Τὰ μέτρα τῆς Γαλλίας ἐναντίον τῆς ξένης οἰνοπαραγωγῆς.—Ἡ πλέον μειονεκτικὴ θέσις εἶνε ἡ τοῦ Ἑλληνικοῦ οἴνου.—Τὸ Διεθνὲς Γραφεῖον οἴνου.

Τοῦ μονίμου ἀνταποκριτοῦ μας

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, Μάρτιος.—Τὸ κρασὶ εἰς τὴν Γαλλίαν τὸ ἀποκαλοῦν συχνὰ «ὑγρὸ ψωμί», ὅπως ἡ βιομηχανία ἀπεκάλεσε τὰς πτώσεις τῶν ὑδάτων «λευκὸν γαιάνθρακα». Δὲν ὑπάρχει κανεὶς ἀπολύτως φόβος νὰ ἐπιβληθῇ εἰς τοὺς Γάλλους ἡ «στεγνὴ» δίαιτα τῶν Ἀμερικανῶν. Ὅπως ἡ Γαλλικὴ ἐπανάστασις ἔγινε διὰ τὴν ἔλλειψιν τοῦ ἄρτου, ἔτσι εἶνε ἱκανοὶ οἱ Γάλλοι νὰ ξαναπάρουν τὶς πίκες των καὶ νὰ κρεμάσουν μερικοὺς πολιτικοὺς εἰς τὸ φανάρι τῆς Δημαρχίας, ἐὰν ἐσημειώνετο ἔλλειψις κρασιοῦ. Καὶ ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ σήμερον κανεὶς Λουδοβῖκος εἰς τὰς Βερσαλλίας διὰ νὰ ὁδηγηθῇ ἐν παναστατικῇ ἀγαλλιάσει μέχρι τοῦ Κεραμεικοῦ, τιτλοφορούμενος ὑπὸ τῶν μανιακῶν γυναικῶν τῶν σάν-κυλότ, ὄχι πλέον ὡς Μεγαλειότης ἀλλὰ ὡς φούρναρης, πάντως ὁ κ. Ντουμέργκ ἠμπορεῖ νὰ χάσῃ τὸ στερεότυπον μειδίαμά του καὶ οἱ ἐκλεκτοὶ τοῦ ἔθνους τὰς ἕδρας των εἰς τὸ παλάτι τῶν Βουρβώνων. Ποῖος ἠμπορεῖ νὰ θίξῃ τὸ κρασὶ εἰς τὴν Γαλλίαν; Ποῖος ἠμπορεῖ νὰ ὑποβάλῃ τὴν κατανάλωσιν εἰς οἱονδήποτε περιορισμόν; Κανείς. Οἱ γείτονες τῆς Γαλλίας ἔχουν ἐπιβάλει μερικοὺς νόμους ποῦ ἀπαγορεύουν ὡρισμένα εἴδη οἰνοπνεύματος εἰς ὡρισμένας ὥρας. Μήτε αὐτὸ δὲν ἠμπόρεσε νὰ γίνῃ εἰς τὴν Γαλλίαν. Ὁπουδήποτε, ὁποτεδήποτε καὶ ὁπωσδήποτε τὸ κρασὶ καὶ τὰ ἐπακόλουθά του καταναλίσκονται ἐπὶ τοῦ Γαλλικοῦ ἐδάφους μὲ τὴν περισσοτέραν δυνατὴν ἐλευθερίαν. Καὶ αὐτοὶ οἱ φαντάροι θὰ ἐλιποτάκτουν ἐὰν εἰς τὸ συσσύτιόν των δὲν περιελαμβάνετο ἡ σχετικὴ δόσις κρασιοῦ.

Εἰς τὴν Γαλλίαν, καὶ μόνον εἰς τὴν Γαλλίαν, πληρώνει κανεὶς πρόστιμον εἰς τὸ ἑστιατόριον, ὅταν ἐπιμείνῃ νὰ γευματίσῃ χωρὶς νὰ καταναλώσῃ καὶ τὸ σχετικὸν φιαλίδιον κρασιοῦ. Ἀπὸ τὸ μικρὸν μαγειρεῖον ἕως τὸ ἀριστοκρατικώτερον ρεστωράν, τὸ πρόστιμον αὐτὸ εἶναι μία συνήθεια ἡ ὁποία δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἐκριζωθῇ, ὅπως δὲν ἠμπορεῖ νὰ καταργηθῇ καὶ τὸ πουρμπουάρ. —

Καὶ παρ' ὅλην αὐτὴν τὴν τυραννίαν τῆς καταναλώσεως, εἰς ὅλην τὴν δημιουργίαν ἐπιτακτικῆς ἀνάγκης ὑπάρξεως τοῦ οἴνου εἰς κάθε τράπεζαν, παρ' ὅλην τὴν εὐρύτητα τῶν νόμων καταναλώσεως οἰνοπνεύματος, ἡ Γαλλία ἀπορροφᾷ τὸ μικρότερον ποσὸν τῆς οἰνοπαραγωγῆς της. Τὸ ὑπόλοιπον ἀποτελεῖ ἕνα ἐθνικὸν πλοῦτον. Ἡ ἔντασις τῆς παραγωγῆς ἐπιβάλλει τὴν ἔντασιν τῆς ἐξαγωγῆς. Καὶ κανὲν μέτρον, καμμία προσπάθεια δὲν παραλείπεται διὰ τὴν ἐπέκτασιν τῶν κέντρων καταναλώσεως τῶν Γαλλικῶν οἴνων.

Μὲ τὸ ἴδιον πνεῦμα τῆς ἐπεκτάσεως, ἡ Γαλλία ἐπρωτοστάτησε εἰς τὴν σύστασιν τοῦ Διεθνοῦς Γραφείου Οἴνου, τοῦ ὁποίου ἡ ἕδρα ὡρίσθη τὸ Παρίσι καὶ εἰς τὸ ὁποῖον ἐκλήθησαν νὰ συμμετάσχουν ὅλα τὰ Κράτη, καὶ πρὸ παντὸς ἐκεῖνα ποῦ παράγουν καὶ ἐξάγουν οἶνον. Πρᾶγμα ἐκπληκτικόν, τὰ περισσότερα ἐξ αὐτῶν ἀπέστειλαν μόνον παρατηρητάς, καὶ ὄχι ἀντιπροσώπους. Εἶνε τὸ σύστημα ποῦ ἐφηρμόσθη εἰς τὴν Γενεύην ἀπὸ τὴν Ἀμερικὴν τὸ σύστημα ποῦ προδίδει τοὺς φόβους οἱ ὁποῖοι καταλαμβάνουν τοὺς συμμετέχοντας, φόβους περὶ ἀναλήψεως ὑποχρεώσεων ἐπιζημίων διὰ τὰ συμφέροντά των. Βεβαίως φοβοῦνται ὅλοι τὸν Γαλλικὸν οἶνον. Καὶ αὐτὸς ἀναζητεῖ διαρκῶς νέα ἐδάφη διὰ τὴν ἐπέκτασίν του. Ἐγείρουν οἱ ἄλλοι προστατευτικὰ «τείχη» διὰ τὴν παραγωγήν των καὶ ἐναντίον τῆς κατακλύσεως τοῦ τόπου των ἀπὸ τὸ Γαλλικὸ κρασί, ἀμέσως ἡ Γαλλία φροντίζει νὰ ἀνυψώσῃ ἀκόμη περισσότερον τὴν φήμην τῆς παραγωγῆς της, διὰ νὰ μονοπωλήσῃ τὸ εἶδος της.

Εἶναι πρόσφατος ἡ συζήτησις διὰ τὴν ὀνομασίαν Κονιάκ. Ἡ Γαλλία ἐπέτυχε τὸ μονοπώλιον. Μία πόλις εἰς τὸν κόσμον ὑπάρχει, ὀνομαζομένη Κονιάκ. Οἱ μοῦστοι της εἶναι περίφημοι καὶ ἀπὸ αὐτοὺς παράγεται τὸ πλέον ἀρωματῶδες ποτόν. Τὸ Κονιὰκ ὅμως ἔγινε διεθνές, ὅπως καὶ ἡ κατανάλωσίς του. Τίποτε εὐκολώτερον ἀπὸ τὴν παραγωγήν του, εἰς τοὺς τόπους ὅπου φύεται ἡ ἄμπελος. Ἀλλὰ ἡ Γαλλία δὲν ἠθέλησε νὰ τῆς ἀφαιρεθῇ αὐτὸ τὸ προνόμιον, τὸ ὁποῖον ἀπὸ πολλῶν αἰώνων ἔχει. Καὶ ἐπέτυχε τὴν διαγραφὴν τῆς λέξεως ἀπὸ τὸ λεξιλόγιον τῆς οἰνοπαραγωγῆς τῶν ἄλλων χωρῶν. Κονιὰκ θὰ λέγεται εἰς τὸ ἑξῆς τὸ ποτὸν ποῦ παρασκευάζεται ἀπὸ μούστους τῆς ὁμωνύμου πόλεως τῆς Γαλλίας, ὅπως ὁ Καμπανίτης θὰ εἶνε ὁ οἶνος τῆς Καμπανίας.

Μὲ τὴν φορὰν τῶν προστατευτικῶν διαθέσεων, ἡ Γαλλικὴ Βουλὴ ἐψήφισε τὴν 17ην Φεβρουαρίου ἕνα νόμον ὁ ὁποῖος κανονίζει τὴν χρησιμοποίησιν μιᾶς ἄλλης λέξεως, τῆς Φίν. Πρόκειται περὶ ἑνὸς ἄλλου εἴδους κονιάκ, τῆς Καμπανίας. Ἐκεῖνοι ποῦ ἐσυνήθισαν νὰ ζητοῦν εἰς τὸ καφενεῖόν των ἢ εἰς τὸ ἑστιατόριον μίαν Φίν, θὰ εἶνε βέβαιοι πλέον ὅτι θὰ πίνουν τὸ ποτὸν γνησίας καταγωγῆς.

Τώρα πάλιν διὰ τοῦ Διεθνοῦς Γραφείου Οἴνου, ὅπου τὰ περισσότερα Κράτη εἶνε ὅπως σᾶς εἶπα παρατηρηταί, καὶ ἡ Ἑλλὰς ἔχει ὡς παρατηρητὴν τὸν ἐν Παρισίοις ἐμπορικὸν ἀκόλουθον κ. Γ. Νικολαΐδην, — ἡ Γαλλία ἐπιδιώκει κάτι. Θέλει νὰ προσδιορισθῇ διεθνῶς ἡ ὀνομασία «οἶνος». Τί λέγεται οἶνος; Ποῖος θὰ ἠμποροῦσε νὰ προβλέψῃ ὅτι θὰ ἐφθάναμεν εἰς τὴν ἐποχὴν καθ' ἣν θὰ ὑπεβάλλετο αὐτὴ ἡ ἐρώτησις. Ὁ οἶνος, ὁ οἶνος τῆς Γραφῆς, ποῦ «εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου», φαίνεται ὅτι ἔχει ὑποστῇ τρομακτικὴν ἐξέλιξιν. Ὁ οἶνος δὲν εἶνε πάντοτε ἐκεῖνο ποῦ περιμένομεν. Καὶ δὲν εἶναι μόνον συμβολικὴ ἡ εὐαγγελικὴ φράσις: «Ἐγώ εἰμι ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή!» Τώρα ἡ Γαλλία θέλει νὰ ξεχωρίσῃ τὴν ἀληθινὴν ἄμπελον ἀπὸ τὴν ψεύτικην. Ὁ οἶνος, λέγει, θὰ λέγεται εἰς τὸ ἑξῆς ὁ ἐκ νωπῆς σταφυλῆς παρασκευαζόμενος!

Καὶ ὁ χορὸς τῶν «Παρατηρητῶν» ἐξανίσταται. Δὲν γνωρίζω τί ἀκριβῶς διημείφθη εἰς τὰς ὀλίγας συνεδριάσεις τοῦ Διεθνοῦς Γραφείου τοῦ Οἴνου, τὰς τελευταίας αὐτὰς ἡμέρας. Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς μοὶ ἐδήλωσεν ὅτι αἱ συνεδριάσεις ἦσαν μυστικαὶ καὶ ὅτι ὅλοι οἱ συμμετέχοντες ἀνέλαβον τὴν ὑποχρέωσιν νὰ μὴ κοινοποιήσουν τὰς λεπτομερείας τῆς συζητήσεως. Πάντως, μοῦ εἶπεν, ὅτι ὅλαι αἱ συνεδριάσεις κατηναλώθησαν περὶ τὴν ὀνομασίαν τοῦ οἴνου. Ὁ μηλίτης θὰ λέγεται οἶνος; Δὲν πρέπει νὰ λέγεται, μοῦ ἀπήντησεν. Ἀλλὰ πῶς θὰ πεισθοῦν οἱ Γερμανοὶ νὰ ἀλλάξουν τὸ ὄνομά του, ἀφοῦ ἔτσι εἶναι γνωστὴ ἡ παραγωγή του. Καὶ ὁ σταφιδίτης; Μήτε αὐτός!

Εἶνε ἀνάγκη νὰ ἐπιστήσωμεν ὅλην μας τὴν προσοχὴν εἰς τὴν Γαλλικὴν πολιτικὴν τοῦ οἴνου. Εἶνε ἀνάγκη νὰ προσέξωμεν ὡς τὸ πλέον κινδυνεῦον συμφέρον μας, τὸ ζήτημα τῆς οἰνοπαραγωγῆς μας. Ἡ ἁπλῆ λογική, ἡ ἁπλῆ παρατήρησις ἐπὶ τοῦ ἀριθμοῦ τοῦ ἐμπορικοῦ μας ἰσοζυγίου μὲ τὴν Γαλλίαν, μᾶς πείθει περὶ τῆς θέσεως ἣν κατέχει εἰς τὰς συναλλαγάς μας ὁ ἑλληνικὸς οἶνος. Κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἐξηγάγομεν εἰς τὴν Γαλλίαν πολλὰ προϊόντα ἀξίας ἐν ὅλῳ 129 ἑκατομμυρίων φράγκων. Ποῖον ποσὸν ἀντιπροσωπεύει ὁ εἰσαχθεὶς εἰς τὴν Γαλλίαν οἶνος; 70 ἑκατομμύρια φράγκων! Ὅλα τὰ ἄλλα προϊόντα μας, τὰ καπνά, αἱ ὀπῶραι, τὰ δημητριακά, τὰ δέρματα, τὰ μεταλλεύματα, τὸ θεῖον, ἀντιπροσωπεύουν, — ὅλα μαζὶ —τὸ ποσὸν τῶν ὑπολοίπων 59 ἑκατομμυρίων.

Νὰ διατί εἶνε ἀνάγκη νὰ ἐφαρμόσωμεν τάχιστα μίαν πολιτικὴν οἴνου εἰς τὰς μετὰ τῆς Γαλλίας συναλλαγάς μας. Νὰ διατί τὸ τελευταῖον συμπληρωματικὸν δασμολόγιον, καθιστᾷ τὴν εἰσαγωγὴν ἑλληνικῶν οἴνων δύσκολον. 13 ὁλόκληρα φράγκα νων προβληματικήν. 13 ὁλόκληρα φράγκα προσετέθησαν εἰς τὸν ὑφιστάμενον ἤδη δασμὸν ἐπὶ τῶν κοινῶν οἴνων καὶ ὁ δασμὸς τῶν γλυκέων ηὐξήθη ἔτι περισσότερον.

Ὁ ἀγὼν τὸν ὁποῖον διεξάγει ἡ Γαλλία διὰ τὸν εἶνον εἶναι ἀγὼν κατακτήσεως τῶν ἄλλων ἀγορῶν. Ἐὰν δὲν ἠμποροῦμεν νὰ κάμωμεν τὸ ἴδιον, πρέπει νὰ ἠμπορέσωμεν νὰ ἀμυνθῶμεν.

Διατί ἐδέχθημεν νὰ μᾶς καθορισθῇ τὸ ποσὸν τῶν ἑκατολίτρων (250.000) τὰ ὁποῖα θὰ εἰσάγωμεν εἰς τὴν Γαλλίαν; Καμμία οἰνοπαραγωγὸς χώρα δὲν ἐδέχθη αὐτὸν τὸν καθορισμόν. Μήτε ἡ Ἰταλία, μήτε ἡ Ἱσπανία, μήτε ἡ Πορτογαλία. Τί νὰ τὸν κάμετε τὸν ὅρον τοῦ μᾶλλον εὐνοουμένου κράτους, ἀφοῦ τὰ ἄλλα Κράτη εἶναι μᾶλλον εὐνοούμενα καὶ ὅμως δὲν ἠμποροῦμεν νὰ διεκδικήσωμεν τὰ ἴδια δικαιώματα, λόγῳ τοῦ εἰδικοῦ διὰ τὴν Ἑλλάδα καθορισμοῦ;

Τώρα εἰς τὸ Διεθνὲς Γραφεῖον τοῦ Οἴνου ἐκηρύχθη ὁ πόλεμος κατὰ τοῦ οἴνου ὅστις δὲν προέρχεται ἐκ νωπῶν σταφυλῶν. Τὸ ζήτημα εἶναι ζωτικώτατον διὰ τὴν Γαλλίαν. Ἀλλὰ εἶναι καὶ διὰ τὴν Ἑλλάδα ζωτικόν. Εἶχα τὴν εὐκαιρίαν νὰ τὸ εἴπω καὶ ἄλλοτε. Ἡ ἐμπορική μας σύμβασις καθορίζει ἐκτὸς τοῦ ποσοῦ τῶν εἰσακτέων ἑλληνικῶν οἴνων, καὶ τὴν ἐκ νωπῶν σταφυλῶν ἀποκλειστικὴν προέλευσίν των. Τὸ ἐδέχθημεν. Σήμερον ἡ Γαλλία ἴσως ἤδη ἐφαρμόζει τὴν διὰ τῶν ὑπεριωδῶν ἀκτίνων ἀναγνώρισιν. Ὁ ἐκ σταφίδος θολοῦται ἀμέσως. Ὁ ἐν νωπῆς σταφυλῆς ἀντέχει. Τί θὰ κάμωμεν εἰς τὴν προσεχῆ μας ἐσοδείαν; Τί θὰ γίνῃ τὸ ἐμπορικόν μας ἰσοζύγιον τοῦ προσεχοῦς ἔτους; Ἡ ἐξαγωγή μας εἰς τὴν Γαλλίαν μᾶς ἔδωσε κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος 129 ἑκατομ. φράγκα. Ἐξ αὐτῶν τὰ 70 ἑκατομμύρια ἀντιπροσωπεύουν τὴν ἀξίαν τοῦ ἑλληνικοῦ οἴνου.

Ἡ Γαλλικὴ ἐν Ἀθήναις Ἔκθεσις θὰ δημιουργήσῃ νέους πελάτας εἰς τὴν Γαλλίαν καὶ τὸ ἐκ 258 ἑκατομμυρίων φράγκων ἔλλειμμα τοῦ μετὰ τῆς Γαλλλίας ἐμπορικοῦ μας ἰσοζυγίου, θὰ αὐξηθῇ τρομακτικῶς, καὶ ἂς τὸ εἴπωμεν καθαρά, ἐπικινδύνως.

Ποῖος θὰ ἐφαρμόσῃ μίαν νέαν ἐμπορικὴν πολιτικὴν μὲ τὴν Γαλλίαν; Ποῖος θὰ τολμήσῃ νὰ ζητήσῃ τὴν ἀναθεώρησιν τῆς ἐμπορικῆς μας συμβάσεως; Ποῖος θὰ προστατεύσῃ τὸν ἑλληνικὸν οἶνον εἰς τὴν Γαλλικὴν ἀγοράν, ἀφοῦ ἀπὸ αὐτὸν εἰσπράττομεν τὸ μέγιστον ποσὸν ἐξ ὅλων τῶν ἄλλων προϊόντων τῆς ἐξαγωγῆς μας;

Ν. ΓΙΟΚΑΡΙΝΗΣ

Η ΚΩΜΩΔΙΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

Η ΝΕΑ ΓΕΝΕΑ

Ἕνας φίλος μου τραπεζιτικὸς ὑπάλληλος μοῦ ἔλεγε πρό τινων ἡμερῶν:

—Εἶνε καταπληκτικὸν τὸ θέαμα ποῦ παρουσιάζει ἡ σημερινὴ κοινωνία. Δὲν θέλω νὰ εἰπῶ γιὰ τὶς γυναῖκες τῆς ἐποχῆς ποῦ ἔγιναν αὐτὸ ποῦ ξέρουμε ὅλοι μας, ἀλλὰ γιὰ τὴν νέαν γενεάν. Βλέπετε ἐσεῖς πλέον ἀγόρια καὶ κορίτσια καθὼς ἐκεῖνα ποῦ ἐγνωρίσατε ἄλλοτε; Οἱ νέοι καὶ αἱ νέαι, μόλις πατήσουν τὸ δωδέκατον ἔτος τῆς ἡλικίας των, παίρνουν ἀμέσως τὸν δρόμον τῶν μεγάλων, τοιουτοτρόπως δὲ ἡ ὡραία ἐφηβικὴ περίοδος τῆς ζωῆς τείνει νὰ ἐκλείψῃ. Προχθὲς ἐδιάβαζα εἰς τὴν ἀλληλογραφίαν κάποιου περιοδικοῦ: «Ε. Χατζ. (δωδεκαετῆ μαθητήν, ἐνταῦθα). — Γιατί γράφετε στίχους τόσος δὰ μικρούλης, γιατί δηλαδὴ μπήκατε ἀπὸ μικρὸς στὰ βάσανα;» Καὶ παρακάτω: «Δεσποινίδα Σοφίαν Ι. Σ.—Διηγηματογραφεῖτε λιγάκι πρόωρα, ἀφ' οὗ, καθὼς μοῦ γράφετε, εἶσθε ἀκόμη 13 ἐτῶν.» Ἀλλὰ καὶ πρό τινων ἑβδομάδων ποῦ ἔτυχε νὰ παρευρεθῶ εἰς μίαν παιδικὴν διασκέδασιν, κατὰ τὴν ὁποίαν εἶχε διοργανωθῆ καὶ παράστασις θεατρικοῦ ἔργου, παρετήρησα μὲ ἔκπληξίν μου ὅτι κοριτσάκια 8—13 ἐτῶν ἔκαμαν τέτοιους ἀκκισμοὺς καὶ σκέρτσα καὶ ἔρριχναν τέτοιες ματιὲς τριγύρω τους, ὡς νὰ ἔλεγαν εἰς τοὺς θεατάς: «Ἔ! Πῶς σᾶς φαινόμαστε; Σᾶς ἀρέσουμε;» Μήπως ὅμως τὰ ἀγόρια πηγαίνουν πίσω; Μίαν ἀπὸ τὶς τελευταῖες βραδυές, κάτω ἀπὸ τὸ σπίτι μου, εἰς τὰς ἕνδεκα τῆς νυκτός, εἶχε στηθῆ τρικούβερτη καντάδα μὲ μαντολίνα καὶ κιθάρες. Ἄνοιξα ἐκ περιεργείας τὸ παράθυρο γιὰ νὰ ἰδῶ τοὺς καντάδορους. Ἦσαν ὅλο παιδιὰ μὲ κοντὰ πανταλονάκια, τὸ δὲ ἐκπληκτικώτερον, οἱ πλεῖστοι ἐξ αὐτῶν κρατοῦσαν μὲ ἀφάνταστη ἀφέλεια τὸ τσιγαράκι εἰς τὸ στόμα. Ποῦ εἶνε λοιπὸν ἡ ἀθῶα παιδικὴ ἡλικία; Καὶ ἀφοῦ ἀπὸ τὰ δώδεκά της χρόνια ἡ νέα γενεὰ τὰ ξέρει ὅλα καὶ τὰ κάνει ὅλα, ποῦ πρέπει νὰ ἀποδώσουμε τὸ κοινωνικὸν αὐτὸ ξεχαρβάλωμα, καὶ ποῦ θέλει μᾶς φέρει τοῦτο;

Πράγματι, εἰς τὴν ἐποχήν μας σχεδὸν ἔπαυσε νὰ ὑπάρχῃ ἐφηβικὴ ἡλικία. Ἡ νέα γενεὰ ἀπὸ τὰ δώδεκά της χρόνια μεταπηδᾷ αἰφνιδίως εἰς τὰ εἴκοσι. Τὰ κορίτσια γράφουν καὶ δημοσιεύουν στίχους, ἐρωτοτροποῦν, ἀκκίζονται, φλερτάρουν. Τὰ ἀγόρια κάνουν καντάδες καὶ φουμάρουν. Οἱ βόλοι καὶ ἡ κοῦκλες ἔμειναν μόνον διὰ τὰ νήπια. Ποῦ ὀφείλεται τὸ φαινόμενον αὐτό; Ποῦ ἀλλοῦ ἀπὸ τὸ περίφημο μοντέρνο σπίτι; Τί βλέπει ἕνα κορίτσι ἢ ἕνα ἀγόρι καθημερινῶς εἰς τὸ σπίτι του, ἢ εἰς τὸ σπίτι τῶν φίλων του; Μιὰ μητέρα ποῦ δὲν κάνει ἄλλο παρὰ πῶς νὰ γλεντοκοπᾷ, νὰ βάφεται, νὰ καπνίζῃ, νὰ τρελλαίνεται γιὰ τοὺς χοροὺς καὶ νὰ προσπαθῇ νὰ ἐπιδείξῃ τὶς χάρες τοῦ σώματός της. Ἀπὸ τὴν ἄλλη μεριά, ὁ πατέρας, ἢ παρακολουθεῖ ἀδιάφορος τὴν κατάστασιν, ἢ τὴν συμμερίζεται, ἐπιδιδόμενος καὶ αὐτὸς εἰς παρόμοια ὡραῖα ἔργα. Τὸ ἀποτέλεσμα εἶνε ὅτι ἡ κόρη βγαίνει στὴν τρυφερίτσα προτοῦ ἀκόμη καταλάβει καλὰ-καλὰ τὸν ἑαυτόν της. Ὑπὸ τὰς ἐπιδοκιμασίας δὲ καὶ τοὺς θαυμασμοὺς τῶν γονέων: «Γιὰ δές το τὸ συχαμένο, τί ἀέρα ποῦ τὸν ἔχει! Τί σκέρτσο καὶ τί ἀφέλεια! Σωστὴ γυναῖκα, καλέ, ποῦ νὰ μὴ βασκαθῇ! ἡ Τιτίκα μου!» Ὑπὸ τὰς συνθήκας αὐτάς, εἶνε περίεργον, ὄχι πῶς τείνει νὰ ἐκλείψῃ ἡ ἐφηβικὴ ἡλικία, ἀλλὰ πῶς δὲν ἄρχισαν ἀκόμη νὰ ἐρωτοτροποῦν ἀπὸ τὴν κούνιαν τους οἱ μπεμπέδες μὲ τὴν παραμάναν τους, καὶ ἡ μπεμπέκες μὲ τὸν παραμάγειρον τοῦ σπιτιοῦ!

Ἀλλ' ὁ φίλος μου τραπεζιτικὸς ὑπάλληλος θέλει νὰ πληροφορηθῇ καὶ ποῦ μέλλει νὰ ὁδηγήσῃ ἡ νέα αὐτὴ κατάστασις! Θὰ τοῦ διηγηθῶ σχετικῶς ἕνα μῦθον: Κάποτε ἕνας ἐπαρχιώτης ἀπὸ τὰ Μέγαρα ἤθελε νὰ ἔλθῃ εἰς τὰς Ἀθήνας γιὰ νὰ φέρῃ ἕνα μικρὸ γαϊδουράκι τὸ ὁποῖον εἶχε γεννήσει ἡ γαϊδάρα του. Ἔβγαλε λοιπὸν εἰσιτήριο εἰς τὸ σιδηρόδρομο γιὰ τὸν ἑαυτό του, ἀλλ' ἐπειδὴ γιὰ τὸ ζῶόν του τοῦ ζητοῦσαν ναῦλα μεγαλύτερα ἀπὸ ὅ,τι ἐπλήρωσεν ὁ ἴδιος, τὸ γαϊδουράκι τοῦ εἶπε: «Ἀφεντικό, μὴ στενοχωρῆσαι γιὰ μένα. Ἔρχομαι στὴν Ἀθήνα μὲ τὰ πόδια.»—«Καὶ μπορεῖς νὰ τρέξῃς σὰν τὸ σιδηρόδρομο;» — «Οὔ! καὶ παραπάνω ἀκόμα. Μόνο γιὰ νὰ μὴ χάσω τὸ δρόμο, δέσε με πίσω ἀπὸ τὸ τελευταῖο βαγόνι τοῦ δρόμου.» Αὐτὸ καὶ ἔγινε. Ὁ Μεγαρίτης ἔδεσε πίσω ἀπὸ τὸ τελευταῖο βαγόνι τὸ γαϊδουράκι του καὶ αὐτὸς ἐπεβιβάσθη τοῦ τραίνου. Ὅταν ἔφθασαν εἰς τὴν Ἀθήνα, κατέβηκε καὶ ἀνεζήτησε τὸ γαϊδουράκι του. Ἀντὶ ὅμως αὐτοῦ, εὗρε μόνον τὸ κεφάλι του δεμένο εἰς τὸ σχοινί. Τὸ ἄλλο σῶμα εἶχε κοπῆ κατὰ τὸ διάστημα τοῦ ταξειδιοῦ!

Τὸ ἐπιμύθιον εἶνε ὅτι τὰ γαϊδουράκια τῆς νέας γενεᾶς, δενόμενα μὲ τόσην ἀπρονοησίαν ὄπισθεν τοῦ τραίνου ποῦ εἶνε τὰ ἀφεντικά τους, δὲν θὰ ἔχουν καλυτέραν τύχην ἀπὸ τὸ γαϊδουράκι τοῦ Μεγαρίτη.

Ο ΑΠΟΜΑΧΟΣ

ΕΠΙΚΑΙΡΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

ΑΙ ΣΥΝΕΠΕΙΑΙ ΑΛΛΟΠΡΟΣΑΛΛΟΥ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

ΠΩΣ ΕΓΚΑΤΕΛΕΙΦΘΗΣΑΝ 300 ΧΙΛΙΑΔΕΣ ΕΛΛΗΝΕΣ ΤΗΣ ΑΛΒΑΝΙΑΣ

ΑΝΤΙ ΕΛΕΥΘΕΡΑΣ ΖΩΝΗΣ ΕΙΣ ΚΕΡΚΥΡΑΝ ΣΥΖΗΤΗΣΕΙΣ ΠΕΡΙ ΚΑΖΙΝΟΥ

ΕΞ ΑΦΟΡΜΗΣ ΤΟΥ ΚΛΕΙΣΙΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΤΡΑΠΕΖΩΝ

Ἐγράφη προχθὲς εἰς τὰς ἐφημερίδας, ὅτι κατόπιν ἀπαιτήσεως ἢ ὑποδείξεως τῆς Ἀλβανικῆς κυβερνήσεως, ἔκλεισαν τὰ ἐν Ἀλβανίᾳ λειτουργοῦντα ὑποκαταστήματα Ἑλληνικῶν Τραπεζῶν. Αἱ δοθεῖσαι ἐξηγήσεις ἀποτελοῦν μᾶλλον ὑπεκφυγάς, ἀλλ' ὁπωσδήποτε τὸ κλείσιμον τῶν ὑποκαταστημάτων τούτων ἐπαναφέρει ὑπὸ συζήτησιν τὸ ὅλον ζήτημα τῶν Ἑλληνοαλβανικῶν σχέσεων, τοῦ ὁποίου δὲν ἀποτελεῖ εἰμὴ ἁπλῆν μόνον λεπτομέρειαν. Πρόκειται, ἄλλως τε, περὶ ζητήματος ἐνεχόντος μεγίστην δι' ἡμᾶς σπουδαιότητα καὶ ἀπὸ ἐθνικῆς καὶ ἀπὸ οἰκονομικῆς ἀπόψεως.

Αἱ σχέσεις Ἑλλάδος καὶ Ἀλβανίας ἀνάγονται εἰς χρόνους πολὺ ἀφ' ἡμῶν μεμακρυσμένους εἰς τρόπον ὥστε καὶ ἄσκοπον ἀλλὰ καὶ ἀδύνατον εἶνε διὰ λόγους ἐλλείψεως χώρου, νὰ ἀνατρέξῃ τις εἰς τὴν ἀπαρχὴν αὐτῶν. Διὰ τοῦτο θ' ἀρχίσωμεν ἀπὸ τὸ πρόσφατον, τὸ χθεσινὸν μόλις, παρελθόν. Δηλαδὴ ἀπὸ τῆς ἀναρρήσεως τοῦ Ἀχμὲτ Ζώγου εἰς τὴν ἀρχὴν διὰ τῆς ἀνατροπῆς τοῦ Φὰν Νόλι. Ὁ σημερινὸς πρόεδρος τῆς Ἀλβανικῆς Δημοκρατίας εὑρίσκετο φυγὰς εἰς Βελιγράδιον καὶ μετὰ τῶν φίλων του παρεσκεύαζε τὴν ἀνατροπὴν τοῦ ρασοφόρου ἀντιπάλου του. Τὰ μέσα ὅμως τὰ ὁποῖα διέθετεν ἦσαν ἀνεπαρκῆ καὶ ἠναγκάσθη νὰ ζητήσῃ τὴν βοήθειαν τῆς Σερβίας καὶ τῆς Ἑλλάδος. Βοήθειαν οἰκονομικὴν καὶ βοήθειαν ἠθικήν, ἀντὶ τῆς ὁποίας ὅμως ὑπεσχέθη διάφορα ἀντάλλαγματα οὐδόλως μὲν θίγοντα τὴν ἀλβανικὴν κυριαρχίαν, ἐξασφαλίζοντα ὅμως τὰ νόμιμα ἑλληνικὰ ἐν Ἀλβανίᾳ συμφέροντα. Οἱ ὅροι τῆς παρασχεθείσης βοηθείας ἐκ μέρους τῆς Ἑλλάδος—διὰ τὴν Σερβίαν δὲν μᾶς ἐνδιαφέρει τί ἔγινεν—διετυπώθησαν εἰς πρωτόκολλον, διὰ τοῦ ὁποίου ὁ Ἀχμὲτ Ζώγου ἀνέλαβε τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἐκπληρώσῃ τὰς ὑποσχέσεις του.

Ἡ ἐκπλήρωσις τῶν ὑποσχέσεων τούτων δὲν ἦτο, ἄλλως τε, δύσκολος, διότι ἀφ' ἑνὸς μὲν ἡ Ἑλλὰς δὲν ἐζήτει πολλὰ πράγματα, ἐνῷ παρεῖχε μέγιστα, ἀφ' ἑτέρου δὲ οἱ Ἀλβανοὶ εἶχον καὶ ἔχουν πανθομολογούμενον συμφέρον ὅπως συνεργάζωνται μετὰ τῶν Ἑλλήνων, μεθ' ὧν ἀποτελοῦσι τὰς δύο μόνας ἐν τῇ Βαλκανικῇ μὴ Σλαϊκὰς φυλάς. Οὕτως εἶχον τὰ πράγματα ἐν ταῖς γενικωτάταις αὐτῶν γραμμαῖς ὅτε ἡ ἄνευ συνεχείας καὶ ἀλλοπρόσαλλος ἑλληνικὴ ἐξωτερικὴ πολιτική, ἀντὶ ν' ἀναμείνῃ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἀλβανικῶν ὑποσχέσεων ἔσπευσε, πρὸς κατάπληξιν ὅλων ὅσοι ἦσαν ἐνήμεροι τῶν ζητημάτων, νὰ προβῇ εἰς παραχωρήσεις ἀπολύτως ἀδικαιολογήτους. Τὴν ἀρχὴν, ἄλλως τε, εἶχε κάμει ἡ πρώτη δημοκρατικὴ κυβέρνησις τῆς Ἑλλάδος διὰ τοῦ κ. Ρούσσου, παραχωρήσασα τὰ 14 ἑλληνικὰ χωρία τῆς Φλωρίνης μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ φανῇ εὐχάριστος εἰς τοὺς Γάλλους, οἱ ὁποῖοι ἤθελον νὰ εὐεργετήσουν τὴν Ἀλβανίαν δαπάναις τῆς Ἑλλάδος. Ἡ Σερβία, ἀρρήκτως συνδεδεμένη μετὰ τῆς Γαλλίας εἰς τὰ ζητήματα τῆς Βαλκανικῆς πολιτικῆς, ὄχι μόνον δὲν παρεχώρησεν εἰς τὴν Ἀλβανίαν τὴν περιοχὴν τοῦ Ἁγίου Ναούμ, ἥτις ἐπεδικάσθη εἰς τὴν νεότευκτον Δημοκρατίαν διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως τῆς Πρεσβευτικῆς Διασκέψεως, δι' ἧς καὶ τὰ 14 ἑλληνικὰ χωρία, ἀλλ' ἐπέμεινε τόσον ὥστε μετά τινας μῆνας ἡ ἰδία Πρεσβευτικὴ Διάσκεψις ἠκύρωσε τὸ ἀφορῶν τὴν παραχώρησιν σερβικῶν ἐδαφῶν εἰς τὴν Ἀλβανίαν μέρος τῆς πρώτης αὐτῆς ἀποφάσεως.

Ἐν τῷ μεταξὺ τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Ἑλλάδος ἠγνόησε τὴν Ἀλβανίαν καὶ ἐπὶ δύο ὁλόκληρα ἔτη ὁ ἐν Ἀλβανίᾳ ἑλληνισμός, ἄνευ Ἕλληνος πρεσβευτοῦ, ἔμεινεν ἔκθετος εἰς πᾶσαν ἐπιβουλήν, ἀπροστάτευτος, εἰς τοὺς ὄνυχας τῶν ἀλβανιστῶν καὶ τῶν δολοπλοκιῶν τῶν ξένων, οἱ ὁποῖοι προσεπάθουν πάσῃ θυσίᾳ νὰ ὑπερισχύσουν εἰς βάρος τοῦ ἑλληνικοῦ στοιχείου. Ἐπὶ 800 περίπου χιλιάδων κατοίκων τῆς σημερινῆς Ἀλβανίας, 300 χιλιάδες εἶνε Ἕλληνες. Ἕλληνες οἱ ὁποῖοι ἀποτελοῦσι τὴν ἐμπορικὴν καὶ παραγωγικὴν τάξιν τοῦ ἀλβανικοῦ πληθυσμοῦ, Ἕλληνες ἁγνοὶ καὶ πιστοὶ εἰς τὰς πατρίους παραδόσεις, τὴν γλῶσσαν μας καὶ τὰ ἔθιμα.

Κατερχόμενος πρό τινος ἐκ Σερβίας πρὸς τὴν Ἑλλάδα, διέσχισα ὁλόκληρον τὴν Ἀλβανίαν καὶ ἔσχον οὕτω τὴν εὐκαιρίαν νὰ διαπιστώσω τὴν οἰκτρὰν ἐγκατάλειψιν τῶν 300 χιλιάδων Ἑλλήνων ἐκ μέρους τῆς Ἑλλάδος. Ἡ ἀπ' αἰώνων εἰς τὰς ἐκκλησίας τῆς Ἀλβανίας χρησιμοποιουμένη ἑλληνικὴ γλῶσσα ἀπηγορεύθη ὑπὸ τῶν ἀλβανικῶν ἀρχῶν, τὰ ἑλληνικὰ σχολεῖα εἶχον τεθῆ ὑπὸ διωγμὸν καὶ τὸ ἑλληνικὸν στοιχεῖον εἶχε πανταχόθεν παραμερισθῆ. Εἶχον καταβληθῆ μάλιστα ἀρκετὰ σοβαραὶ ἐνέργειαι πρὸς ὑπαγωγὴν τῆς Ὀρθοδόξου Ἀλβανικῆς Ἐκκλησίας εἰς τὸ Σερβικὸν Πατριαρχεῖον. Εὐτυχῶς αἱ ἐνέργειαι αὗται ἐματαιώθησαν κατόπιν τοῦ πρὸς τὴν Ἰταλίαν προσανατολισμοῦ τῆς γενικῆς πολιτικῆς τῆς Ἀλβανίας ἀφ' ἑνός, καὶ τῶν ἐπιτυχῶν ἐνεργειῶν τοῦ Μητροπολίτου Χρυσάνθου τοῦ Τραπεζοῦντος, ὁ ὁποῖος μετέβη ἐν Ἀλβανίᾳ ὡς ἔξαρχος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου. Ἐπὶ μῆνας ὁ διαπρεπὴς οὗτος τῆς Ὀρθοδοξίας ἱεράρχης ἀντιμετώπιζε τὸν δόλον καὶ τὴν ἀντίδρασιν τῶν προσπαθούντων νὰ ἐξαφανίσουν πᾶν τὸ ἑλληνικόν.

Ἐν τῷ μεταξὺ οἱ κατὰ τῶν Ἑλλήνων ἐνεργοῦντες εἶχον εὕρει σπουδαῖον σύμμαχον καὶ συνεργάτην: τὴν Ἑλλάδα! Καὶ διὰ νὰ μὴ νομισθῇ ὅτι πρόκειται περὶ ὑπερβολῶν, θὰ ἀναφέρω ἓν καὶ μόνον γεγονός. Τὸ ἑλληνικὸν Κράτος παρέσχε διὰ συμβάσεως ἐπιχορήγησιν ἀρκετῶν ἑκατομμυρίων κατ' ἔτος εἴς τινα ἑλληνικὴν ἀτμοπλοΐαν διὰ νὰ ἐξυπηρετῇ τὰς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ἀλβανίας συγκοινωνίας. Γενικὸς πράκτωρ ἐν Ἀλβανίᾳ τῆς ἀτμοπλοΐας ταύτης διωρίσθη ὁ φανατικώτερος τῶν Τουρκαλβανῶν, ἔχων ὑπὲρ αὐτοῦ μακρὰν ἀνθελληνικὴν δρᾶσιν. Ἐκ τῶν 300 χιλιάδων Ἑλλήνων, τῶν οἰκούντων ἐν Ἀλβανίᾳ, δὲν ἐκρίθη οὐδεὶς ἄξιος ὅπως ἀναλάβῃ τὸ πρακτορεῖον τῆς ἑλληνικῆς ἀτμοπλοΐας καὶ ἀνετέθη τοῦτο εἰς δεδηλωμένον ἐχθρὸν τῆς Ἑλλάδος. Εἰς τὴν πρωτόγονον ἀκόμη ταύτην χώραν, ὅπου ἡ κοινωνία, τὸ ἐμπόριον καὶ ἰδίᾳ τὸ κράτος εἶνε ἀνοργάνωτον, ὁ γενικὸς πράκτωρ τῆς μόνης ἑλληνικῆς ἀτμοπλοΐας παίζει σπουδαιότατον πρόσωπον καὶ ἀσκεῖ μεγίστην ἐπίδρασιν. Καὶ πρὸ παντὸς εἶνε ἐνήμερος καὶ κρατεῖ εἰς χεῖράς του ὁλόκληρον τὴν ἐμπορικὴν καὶ πᾶσαν ἄλλην κίνησιν τοῦ ἑλληνικοῦ στοιχείου. Κατάπληκτοι οἱ Ἕλληνες τῶν Ἁγίων Σαράντα, τῆς Αὐλῶνος, τοῦ Δυρραχίου, τοῦ Ἀργυροκάστρου καὶ τῶν ἄλλων ἑλληνικῶν κέντρων μοὶ ἀνέφερον τὸ γεγονός.

Ἦτο ἡ ἐποχὴ καθ' ἣν ἡ Ἑλλὰς ἐδέχθη εὐνοϊκωτάτας διὰ τὴν Ἀλβανίαν λύσεις πάντων τῶν ἐκκρεμῶν ἑλληνοαλβανικῶν ζητημάτων πρὸς βλάβην μεγάλην τῶν ἑλληνικῶν συμφερόντων. Ἀρκεῖ μόνον ν' ἀναφέρω τὸ ζήτημα τῶν Ἀλβανῶν τῆς Τσαμουριᾶς καὶ τὴν παρὰ τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως διαταχθεῖσαν διάλυσιν τῶν Βορειοηπειρωτικῶν συλλόγων. Ὁ Ἀχμὲτ Ζώγου εἰς μακρὰν συνέντευξιν, τὴν ὁποίαν εὐηρεστήθη νὰ μοὶ παράσχῃ, ἐξεδήλου ἀνὰ πᾶσαν φράσιν του τὸν ἐνθουσιασμόν του διὰ τὴν ἀπέναντι τῆς Ἀλβανίας ἀσκουμένην ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος πολιτικήν, καὶ ἐδιδεν ὑποσχέσεις εἰς τὸν Ἕλληνα πρεσβευτήν, ὅτι ὅλα τὰ μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν ἐκκρεμῆ ζητήματα θὰ ἐλύοντο ἱκανοποιητικώτατα. Ἔκτοτε παρῆλθεν ἓν καὶ ἥμισυ ἔτος κατὰ τὸ ὁποῖον ἡ κατάστασις τοῦ ἐν Ἀλβανίᾳ ἑλληνικοῦ στοιχείου ἐχειροτέρευσε καὶ χειροτερεύει. Ἀπὸ πάσης ἀπόψεως καὶ ἰδίᾳ ἀπὸ οἰκονομικῆς.

Συνεζητεῖτο τότε μεταξὺ τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν Ἀλβανῶν ἐμπόρων ἡ σκοπιμότης τῆς ἐπανιδρύσεως ἐν Κερκύρᾳ τῆς καὶ ἄλλοτε λειτουργούσης ἐλευθέρας ζώνης, τοῦ «Πόρτο Φράγκο», ὡς κοινῶς καὶ σήμερον ἀποκαλεῖται ὑπὸ τῶν Κερκυραίων, πρὸς διευκόλυνσιν τοῦ ἀλβανικοῦ ἐμπορίου. Ὁ τότε Ἕλλην πρεσβευτὴς κ. Κοντούλης ἀπηύθυνε μακρὰν περὶ τούτου ἔκθεσιν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν συνηγορῶν θερμότατα διὰ τὴν λειτουργίαν τῆς ζώνης ταύτης ἡ ὁποία, λόγῳ ἐλλείψεως ἀποθηκῶν καὶ οἱουδήποτε ἄλλου μέσου εἰς τοὺς ἀλβανικοὺς λιμένας, θὰ συνεκέντρου εἰς Κέρκυραν ὁλόκληρον τὸ ἐμπόριον τῆς Ἀλβανίας. Ὑπῆρχον μάλιστα σοβαρὰ δεδομένα καθ' ἃ ἡ ἀγγλικὴ ἀγορὰ θὰ ὑπεστήριζε πάσῃ δυνάμει τὴν ἵδρυσιν τῆς ζώνης ταύτης καθ' ὅτι μέγιστα θ' ἀπεκόμιζεν ἐκ ταύτης ὠφελήματα. Καὶ ἡ φθίνουσα οἰκονομικῶς Κέρκυρα θ' ἀνεκουφίζετο μεγάλως. Ἀντὶ τούτου ὅμως, τὰ ἑλληνικὰ ὑπουργεῖα συνεζήτουν καὶ συζητοῦν ἔτι τὴν ἵδρυσιν Καζίνου ἐν Κερκύρᾳ διὰ ν' ἀναστηλώσουν τὴν δυσπραγοῦσαν νῆσον!

Δὲν εἶνε λοιπὸν καθόλου παράδοξον διότι τὰ ὑποκαταστήματα τῶν Ἑλληνικῶν Τραπεζῶν ἐν Ἀλβανίᾳ ἔκλεισαν. Ἀδιάφορον ἂν κατόπιν ὑποδείξεως τῆς Ἀλβανικῆς Κυβερνήσεως ἢ λόγῳ ἐλλείψεως πάσης δι' αὐτὰ ἐργασίας. Τὸ ἀποτέλεσμα εἶνε τὸ αὐτό.

Ν. Κ. ΒΕΡΡΟΣ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΓΕΝΕΑΝ ΠΟΥ ΠΕΡΝΑ

ΠΑΛΑΙΑ ΔΟΞΑ

Αἱ Θεσσαλικαὶ πόλεις, ἀπήλαυσαν ἐσχάτως τὴν περιοδείαν μιᾶς παλαιοτέρας δόξης τῶν Ἀθηνῶν, μιᾶς συμπαθεστάτης φυσιογνωμίας ἐξ ἐκείνων ποῦ εἶχαν ἄλλοτε πραγματικὴν δημοτικότητα εἰς τὰς Ἀθήνας.

Τὸ ἀληθὲς εἶνε ὅτι ἀπὸ τοὺς δρόμους τῶν σημερινῶν Ἀθηνῶν παρέρχεται κάπως ἀπαρατήρητος ὁ Μᾶρκος Σιγάλας, ὁ παλαιὸς καὶ ἀκούραστος καθηγητὴς τῆς ἀπαγγελίας.

Ἐὰν δῆτε κανέναν νὰ τὸν σταματᾷ βεβαιωθῆτε ὅτι οὗτος θὰ εἶνε γηγενὴς Ἀθηναῖος.

Οἱ νεώτεροι κάτοικοι τῶν Ἀθηνῶν δὲν γνωρίζουν τὸν Μᾶρκον Σιγάλαν, οὔτε γίνονται καλλιτεχνικαὶ συναυλίαι μὲ τὸ ὄνομα τοῦ Σιγάλα εἰς τὸ πρόγραμμα, ὅπως ἐκείνη λόγου χάριν ἡ ὁποία τόσο ἐνεθουσίασε τοὺς Ἀθηναίους τοῦ 1895, μέσα εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Παρνασσοῦ.

Τὸ βράδυ ἐκεῖνο ὁ Σιγάλας ἐμιμήθη ἀγορεύοντας τοὺς πολιτικοὺς ἄνδρας τῆς χώρας. Διότι ὁ καθηγητὴς οὗτος τῆς ἀπαγγελίας, ἔχει τὸ προσὸν νὰ ἀπομιμῆται τελείως τὴν ἀπαγγελίαν ἄλλων.

Ἐὰν καμμία φωνογραφικὴ πλὰξ ἀποτυπώσῃ τὴν φωνὴν τοῦ Σιγάλα ὅταν μιμεῖται τὸν Χαρίλαον Τρικούπην, θὰ μᾶς ἐξασφαλίσῃ τὴν ἀπόλαυσιν νὰ ἀκοῦμε ὁπότε θέλομε, ἰδίαν καὶ ἀπαράλλακτον τοῦ μεγάλου Μεσολογγίτου τὴν λαλιάν, ἡ ὁποία ἐπὶ ἔτη ἐνέπνεε τὴν πεποίθησιν πρὸς τοὺς πολίτας τῆς Ἑλλάδος, καὶ τῆς ὁποίας ἡ ἠχὼ ἔφθανεν ὡς ἐλπὶς θετικὴ καὶ παρήγορος μέχρι τῆς τελευταίας γωνίας τοῦ ὑποδούλου Ἑλληνισμοῦ.

Ὁσάκις δὲ ὁ Σιγάλας ἀφηγεῖται ὁλόκλη-

Η ΠΡΩΪΑ
ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
ΕΤΗΣΙΑ	ΔΡ. 380	ΕΤΗΣΙΑ ΛΙΡ. ΑΓΓΛ.	2
ΕΞΑΜΗΝΟΣ	„ 200	ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΔΟΛΛ.	15
ΤΡΙΜΗΝΟΣ	„ 100	ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ Μ.	60

Μόνον αἱ ἔντυποι ἀποδείξεις πληρωμῆς αἱ φέρουσαι τὰς ὑπογραφὰς τῶν κ. κ. Δ. Χαλικιᾶ ἢ Ἐμ. Περπινιᾶ καὶ τὴν σφραγῖδα τῆς ἐφημερίδος εἶνε ἔγκυροι. Οἱαδήποτε ἄλλη ἀπόδειξις ὡς καὶ ἔντυποι τοιαῦται ἄνευ τῆς ὑπογραφῆς τῶν ἀνωτέρω καὶ τῆς σφραγῖδος τῆς ἐφημερίδος θεωροῦνται τελείως ἄκυροι καὶ δὲν ἀναγνωρίζονται.

ρον ἐπεισόδιον, τότε μιμεῖται τὰς φωνὰς ὅλων ἀνεξαιρέτως τῶν ἡρώων τοῦ ἐπεισοδίου.

Κατὰ τὴν τελευταίαν ἐν Θεσσαλίᾳ περιοδείαν του, τοὺς διηγήθη μὲ αὐτὸν τὸν τρόπον ἕνα ὁλόκληρον ἀνέκδοτον τοῦ μακαρίτου Δηλιγιάννη.

Καὶ ἀφοῦ πρῶτον παρέστησε—ὅπως πάντοτε πιστῶς — τὸν Δεληγιάννην ἀγορεύοντα ἀπὸ τοῦ ἱστορικοῦ τῆς ὁδοῦ Τρίτης Σεπτεμβρίου ἐξώστου, ἐπροχώρησε εἰς τὴν ἐξέλιξιν τοῦ ἀνεκδότου.

Εἶνε ἡ στιγμὴ ποῦ λέγει ὁ ἀγορεύων πολιτικός:

—Ἀπὸ τοὺς χρόνους τοῦ μακαρίτου Ὄθωνος...

Καὶ μερικοὶ παρασυρόμενοι ὑπὸ τοῦ ἐνθουσιασμοῦ των διακόπτουν κραυγάζοντες:

—Ζήτω τοῦ μακαρίτη τοῦ Ὄθωνα...

Ὁ Δηλιγιάννης τότε ἐν εἴδει διαμαρτυρίας διὰ τὴν ἀναχρονιστικὴν ταύτην ζητωκραυγήν, ἐγείρει κάπως τὰς παλάμας τῶν χειρῶν του, καὶ χωρὶς νὰ πλησιάσῃ τὴν μίαν πρὸς τὴν ἄλλην, κινεῖ αὐτάς, ἐνῷ συγχρόνως μὲ ἕνα μορφασμὸν ἀπορίας, προσπαθεῖ νὰ φέρῃ εἰς τὴν πραγματικότητα τοὺς ἀφηρημένους διαδηλωτάς!

Θέλει νὰ τοὺς πῇ μὲ τρόπο:

—Τί εἶνε αὐτὸ ποῦ φωνάξατε;

Ἡ κίνησις ὅμως αὐτὴ τῶν χειρῶν τοῦ χαριτωμένου κατὰ τὴν παράστασιν καὶ τὴν ἔκφρασιν Γορτυνίου γέροντος, ἀρέσει στοὺς νεωτέρους ἐκ τῶν διαδηλωτῶν.

Καὶ κάποιος μικρὸς ἐξ ἐκείνων ποῦ ὁ Δηλιγιάννης εἶχε τὴν συνήθειαν νὰ τοὺς ἀποκαλῇ «ψήφους τοῦ μέλλοντος», καταλαμβάνεται μετ' ὀλίγον ἀπὸ τὴν ὄρεξιν νὰ ἀπολαύσῃ ἐκ δευτέρου τὴν ἀνωτέρω χειρονομίαν. Ἐνῷ δὲ προχωρεῖ ἡ ἀγόρευσις, ὁ νεαρὸς ἀκροατὴς ρίπτει τὴν κραυγήν:

—Κάνε μας πάλι τὴν πεταλούδα, κύριε Πρόεδρε!

Ὁλόκληρο τὸ ἐπεισόδιο αὐτὸ ζωντανεύει ὅταν στὸ ἀφηγεῖται ὁ Μᾶρκος Σιγάλας, ὁ ὁποῖος μιμεῖται θαυμάσια καὶ τοῦ διακόψαντος μορτάκου τὴν προφορά.

Καὶ ἐνῷ αἱ σύγχρονοι δραματικαὶ σχολαὶ θεωροῦν τὴν τέχνην τοῦ Σιγάλα ὡς ἀπηρχαιωμένην, καὶ ὑποστηρίζουν νεωτέρους περὶ ἀπαγγελίας κανόνας, ὁ Σιγάλας ἀνταποδίδει τοῦτο μὲ ἀδιαφορίαν πρὸς τὰ νεώτερα καὶ μὲ πίστιν ἀκλόνητον πρὸς τοὺς παλαιοὺς κανόνας καὶ πρὸς τὴν παλαιὰν ἐποχήν. Διὰ τῆς ἀπαραμίλλου δὲ παραστάσεως τῶν ἐπεισοδίων τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, ἐπιτυγχάνει νὰ μεταφέρῃ πρὸς αὐτὴν καὶ τοὺς ἀκροατάς του, οἱ ὁποῖοι μετ' ἀληθοῦς ἐνθουσιασμοῦ ἀναπνέουν τὸν ἄνεμον τῆς τότε Βουλῆς, καὶ ζοῦν ἐπ' ὀλίγον μέσα εἰς τὸ περιβάλλον τῆς τότε διαδηλώσεως. Αὐτὴν τὴν ἀπόλαυσιν παρέσχε πρὸς τοὺς Θεσσαλοὺς ὁ Σιγάλας. Καὶ καθὼς πληροφορούμεθα οἱ μὲν πρεσβύτεροι ἔσπευσαν νὰ τὸν ἀκούσουν, διότι δὲν ἐλησμόνησαν ποτὲ τὴν ἄλλοτε πανελλήνιον φήμην του, οἱ δὲ νεώτεροι μετέβησαν ἐκεῖ τῇ συστάσει τῶν πρεσβυτέρων διὰ νὰ μάθουν ποῖον ἦτο τὸ ἑλληνικὸν παρελθόν.

Καὶ ὁ Σιγάλας μὲ τὴν συνείδησιν ἀναπαυμένην ὅτι ἔτερψε καὶ ἐδίδαξε τρεῖς ἐπαρχιακὰς πόλεις, ἐπανῆλθεν ἐνταῦθα μὲ μίαν δάφνην θεσσαλικὴν εἰς τὴν μπουτονιέρα τῆς ἀρχαϊκῆς ρεδιγκότας του.

—Ἔφερε ἆρά γε καὶ εἰσπράξεις; Ἄ! διὰ τοὺς ἀνθρώπους τῆς παλαιᾶς ἐποχῆς δὲν ἐπιτρέπονται ἐρωτήσεις περὶ πραγμάτων, πρὸς τὰ ὁποῖα ὁ Μᾶρκος Σιγάλας ἐφάνη ἀδιάφορος ἐπὶ ἑξηνταπέντε ὁλόκληρα ἔτη!

Συλλέκτης

ΘΕΑΤΡΟΝ ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ
ΣΗΜΕΡΟΝ ΕΝΑΡΞΙΣ
ΤΗΣ
ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΕΩΣ
ANDRÉ DENIS
μὲ
τὴν
ΤΡΕΛΛΗ
ΜΟΝΜΑΡΤΡΗ
3 πράξεις
25 tableau
ΑΥΡΙΟΝ ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ
Τιμαὶ θέσεων
Δρ. 25, 55, 76 καὶ 100

Η ΚΥΡΙΑ
ΤΟΥ ΒΑΓΚΟΝ-ΛΙ
Madonne des Sleepings
Εἶνε ὁ θρίαμβος τοῦ
ΜΩΡΙΣ ΝΤΕΚΟΜΠΡΑ
700000 ΑΝΤΙΤΥΠΑ
ΟΡΙΣΤΙΚΩΣ ΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ
ΣΑΛΟΝ-ΙΝΤΕΑΛ

«ΓΚΡΕΚΑ»
ΥΔΡΑΥΛΙΚΑ ΚΑΙ ΗΛΕΚΤΡΙΚΑ ΕΡΓΑ
ΕΠ. ΤΑΜΠΟΥΡΑΚΗ & ΣΠ. ΜΑΝΤΖΑΝΑ
Ὑδραυλικαὶ καὶ ἠλεκτρικαὶ ἐγκαταστάσεις θερμοῦ ὕδατος καὶ ἀτμοῦ
ΜΑΥΡΟΜΜΑΤΑΙΩΝ 16
Πλατεία Ἀλεξάνδρας
πρῴην Πανελ. Γυμναστηρίου

ΑΠΟ ΠΡΩΪΑΣ ΕΙΣ ΠΡΩΪΑΝ

Ἡ χθεσινὴ στρατιωτικὴ τελετὴ

Ὁ Μακαριώτατος Μητροπολίτης ψάλλων τὴν ἐπιμνημόσυνον δέησιν χθὲς εἰς τὸ 2ον Σύν)γμα ὀρειβατικοῦ πυροβολικοῦ, παρισταμένων καὶ τῶν ἐπισήμων

Τὰ νέα

— Τί νέα, κυρούλα, τί κάνεις, πῶς περνᾶς;

Ἡ κυρούλα, ἀγαθὴ γυναικούλα ποῦ κατεβαίνει μιὰ φορὰ τὸν χρόνο στὴν πόλι ἀπὸ τὸ μακρυνὸ σπιτικό της, ἀρχίζει νὰ ἀραδιάζῃ τὰ νέα της, ἴδια κάθε φορά. Ἡ κατσίκα της γέννησε κι' ἔκανε δύο κατσικάκια, ἡ χιονιὰ ἔκαψε τὰ ξυνά, χάλασε ἡ μάντρα τοῦ περβολιοῦ στὴν κάτω μεριά, ὁ ἀνηπρόκοπος, ὁ γαμπρός της δὲν ὤργωσε τὸ χωράφι, «ἔπεσε κι' ὁ κουβᾶς στὸ πηγάδι, τὶς προάλλες» καὶ ἀγοράσανε καινούργιον, ἢ κάτι παρόμοιον, πέθανε κι' ὁ Τάδε στὴν Ἀπάνω μεριά.

Τὰ διηγεῖται ὅλα μὲ τὸ αὐτὸ ἐνδιαφέρον καὶ τὸν ἴδιον τόνον. Δὲν ἔχει καμμιὰ ἰδιαιτέρα σημασία τὸ ἕνα γεγονὸς ἀπὸ τὸ ἄλλο. Εἶνε ὅλα ἐξ ἴσου ἐνδιαφέροντα τὰ νέα ἀπὸ τὸ χωριό. Ἕνα δάκρυ θολώνει τὸ μάτι τις, ὅταν ἀναφέρῃ τὸν θάνατο, ὄχι γιατὶ λυπᾶται τὸν πεθαμένο, ἀλλὰ γιατὶ συλλογιέται τὸν δικό της καὶ κουνεῖ θλιβερὰ τὸ κεφάλι, ποῦ σκεπάζει ἕνα καφετὶ μπαρέζι.

Τὰ δάκρυα γίνονται πραγματικὰ ὅταν —ὅπως πέρσυ— μιλήσῃ γιὰ τὸ κατσικάκι ποῦ ψόφησε. «Ἕνα κατσικάκι μιὰ χαρά, σκουλαρικάτο! Κι' ἦταν καὶ θηλυκό! Τὸ πλάκωσε ἡ ἔρμη ἡ Κανέλλα!...» Ἔπειτα τίποτε. Λυπᾶται καὶ γιὰ τὰ ξυνά, τὶς δυὸ πορτοκαλιὲς τοῦ κήπου της καὶ μιὰ λεμονίτσα βενέτικη, ποῦ κάνει κάτι τοσαδούλια λεμονάκια, τὸ καμάρι της.

— Καὶ σὰν ἀνθίσῃ, γυιέ μου, μοσκομυρίζει ὁ τόπος. Εἶπα ντέ, φέτος ποῦ θὰ κατέβαινα νὰ φέρω καὶ κάνα δύο πορτοκάλια, μὰ δὲν μ' ἀφήκανε τὰ παιδιὰ οὔτε ἕνα νὰ ὡριμάσῃ! Ἄς εἶνε καλά, ποῦ μ' ἀφήκανε μονάχη κι' ἔρμη, γιὰ νἄρθουν ὅλοι στὴν Ἀθήνα!..

— Καὶ γιὰ δὲν ἔρχεσαι κι' ἐσύ, κυρούλα.

Ἡ κυρούλα μὲ κυττάζει, κυττάζει τὸ στενόχωρο σπίτι σὰν φυλακή, θυμᾶται τὸ θερινὸ σπιτάκι της, μὲ τὰ χαγιάτια καὶ τὶς αὐλές, τὸ περβόλι καὶ τὸ ἀμπέλι, καὶ γέρνοντας τὸ κεφάλι, βαρυαναστενάζει, χωρὶς ν' ἀπαντήσῃ.

Γ. ΑΝΝΙΝΟΣ

Ἀκαδημία Ἀθηνῶν

Ἀνακοινώσεις

Κατὰ τὴν προχθεσινὴν συνεδρίασιν τῆς ὁλομελείας τῆς Ἀκαδημίας ἐγένοντο αἱ ἑξῆς ἐπιστημονικαὶ ἀνακοινώσεις ὑπὸ τῶν Ἀκαδημαϊκῶν:

1) Ὁ κ. Αἰγινίτης ἀνεκοίνωσε μελέτην τοῦ ἐκτάκτου μετεωρολόγου τοῦ Ἀστεροσκοπείου κ. Κεφαλᾶ, περὶ τῶν βροχῶν τῆς βορειοδυτικῆς Ἑλλάδος. Εἶνε, λέγει, τὸ πολυομβρότερον τμῆμα τῆς χώρας, ἡ βροχὴ ἐκεῖ τριπλασία καὶ τετραπλασία τῆς ἐν Ἀθήναις καὶ ἐν γένει τῆς ἀνατολικῆς Ἑλλάδος. Ἐκθέτει διὰ μακρῶν τὰ αἴτια τούτων, μεταξὺ τῶν ὁποίων σπουδαῖον ρόλον παίζει ἡ σειρὰ τῶν ὀρέων ἡ χωρίζουσα τὴν ἀνατολικὴν ἐκ τῆς δυτικῆς Ἑλλάδος.

Ὁ κ. Αἰγινήτης κατόπιν παρουσίασε δύο σώματα τῶν Χρονικῶν τοῦ Ἀστεροσκοπείου τῶν δημοσιευθέντων πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν καὶ περιεχόντων ἐργασίας τῶν ὀκτὼ τελευταίων ἐτῶν τοῦ Ἀστεροσκοπείου.

2) Ὁ κ. Ι. Πολίτης ἀναζητήσας φλαβονικὰς ἑνώσεις εἰς φυτικὰ εἴδη ἀνήκοντα εἰς διαφόρους οἰκογενείας ἦχθη εἰς τὸ συμπέρασμα, ὅτι ἡ διάδοσις τῶν ἑνώσεων τούτων ἐν τῷ φυτικῷ βασιλείῳ δὲν εἶνε, ὡς ὑπετέθη ὑπὸ ἄλλων ἐρευνητῶν, γενική. Πολλὰ φυτὰ στεροῦνται φλαβονικῶν ἑνώσεων, ἀνήκουσι δὲ ταῦτα εἰς τὰ κατώτατα ὄντα τοῦ φυτικοῦ βασιλείου, τὰ θαλλόφυτα.

3) Ὁ κ. Κτενᾶς ἀνεκοίνωσεν ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ κ. Κοκκόρου, τὰ τῆς ἐξελίξεως τῆς παρασιτικῆς ἐκρήξεως τοῦ ἡφαιστείου τῶν Καμένων εἰς τὴν Σαντορίνην, ἡ ὁποία ἤρχισε τὴν 23 Ἰανουαρίου 1928. Ἡ ἔκρηξις εἰσῆλθε κυρίως ἀπὸ τῆς 4 Μαρτίου, εἰς νέαν φάσιν, ἡ ὁποία προσομοιάζει μὲ τὴν ἔκρηξιν τοῦ 1925. Τὸ σχηματισθὲν νεόπλασμα ἔχει μορφὴν δόμου καὶ ὄγκου 50.000—60.000 κυβικῶν μέτρων. Ἡ ἐνέργεια αὐτοῦ εἶχεν ἤδη ἐξασθενήσει κατὰ τὴν 14 Μαρτίου, οὕτως ὥστε καὶ ἡ νέα φάσις τῆς παρασιτικῆς ἐκρήξεως ἔχει χαρακτῆρα ἤπιον. Ἡ ἐκχυθεῖσα λάβα εἶνε ἀνάλογος πρὸς τὰς παλαιοτέρας τοῦ ἡφαιστείου τῶν Καμένων.

4) Ὁ κ. Μαλτέζος ὑποβάλλει ἀνακοίνωσιν τῆς μὶς Φρὰνς Ντέμμορ, μέλους τῆς Ἀκαδημίας τῆς Βάσιγκτων καὶ τοῦ Ἀμερικανικοῦ ἐθνολογικοῦ γραφείου ἐκτενῆ ἐργασίαν περὶ τῆς μουσικῆς τῶν βορειοαμερικανῶν Ἰνδῶν. Ἀσχολουμένη ἀπὸ μακροῦ χρόνου εἰς τὴν συλλογήν, τὴν φωνογράφησιν, τὴν μεταγραφὴν εἰς εὐρωπαϊκὴν παρασημαντικὴν καὶ τὴν σπουδὴν τῶν ᾀσμάτων τούτων, ἀναπτύσσει τὰς μεθόδους τὰς ὁποίας ἐχρησιμοποίησε καὶ τὰ συμπεράσματα τῆς ἐρεύνης της ἐπὶ 1600 ᾀσμάτων σχετικῶς πρὸς τὰς μουσικὰς κλίμακας.

Παιδικοὶ κινηματογράφοι

Αὔριον Κυριακήν, τέσσαρες πανηγυρικαὶ παραστάσεις τοῦ Συνδέσμου Παιδικῶν Κινηματογράφων, χάριν τῆς Ἐθνικῆς Ἑορτῆς. Εἰς τὸ «Μοντιάλ» (10 1)2 π. μ.) εἰς τὸ «Σπλέντιτ» (11 π.μ.), εἰς τὸν «Παρνασσὸν» (3 μ.μ.) μὲ τὸ πρόγραμμα τῆς Τρίτης Ἑβδομάδος καὶ μίαν θαυμασίαν ταινίαν μὲ τοὺς Ἕλληνας προσκόπους, προβαλλομένην διὰ πρώτην φοράν. Ἡ μουσικὴ τοῦ Χατζηκώνστα θὰ παιανίζῃ. Τὰ παιδιά, ὅλα μαζὶ θὰ ψάλλουν τὸν Ἐθνικὸν Ὕμνον. Εἰς τὸ τέλος τὸ Γ.Ε.Τ. θὰ κινηματογραφήσῃ τὰ παιδιὰ ποῦ θὰ παρακολουθήσουν τὴν παράστασιν, ὥστε νὰ μείνῃ ἡ ὡραία ἀνάμνησις καὶ νὰ σταλῇ ἡ ταινία εἰς τὰ Συνέδρια τῆς Ρώμης καὶ τῶν Παρισίων. Ἡ τετάρτη παράστασις εἰς τὸ «Σπλέντιτ» Πειραιῶς, ὥρα 11 π.μ. μὲ τὸ πρόγραμμα τῆς δευτέρας Ἑβδομάδος Ἀθηνῶν, καὶ τὴν Ἑκατονταετηρίδα τοῦ Καραϊσκάκη. Μουσική, Ἐθνικὸς Ὕμνος κλπ. Ἐκτέλεσις Γ.Ε.Τ.

Ἐκδόσεις

—Ἐξεδόθη τὸ τεῦχος Φεβρουαρίου τῆς «Ἐπιθεωρήσεως τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ».

Κοσμικὴ κίνησις

Προχθὲς χορευτικὴ προεσπερὶς ζωηροτάτη παρὰ τῷ πρεσβευτῇ τῆς Ἀμερικῆς καὶ τῇ κ. Σκίννερ, πρὸς τιμὴν τοῦ ναυάρχου Μπράτζ.

Παρευρέθησαν ἡ κ. Κουντουριώτη, ἡ κ. Καφαντάρη, ἡ κ. Μιχαλακοπούλου, ἡ κ. Ι. Μεταξᾶ, ἡ κ. Μαζαράκη, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Τουρκοβασίλη, ἡ κ. Π. Τσαλδάρη, ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Ἐπιτελείου στρατηγὸς Βλαχόπουλος, ὁ ναύαρχος καὶ ἡ κ. Μακκᾶ, ὁ κ. Α. Παπαναστασίου, ὁ στρατηγὸς καὶ ἡ κ. Φραντζῆ, ὁ κ. Σ. Σαλταφέρας, ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ἀγγλίας καὶ ἡ λαίδη Λωραίν, ὁ πρεσβευτὴς τοῦ Βελγίου βαρῶνος Γκιγιώμ, ὁ πρεσβευτὴς τῆς Γαλλίας καὶ ἡ κ. Κλεμὰν Σιμόν, ὁ πρεσβευτὴς τῆς Γερμανίας κ. Ρέννερ, ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ἰταλίας καὶ ἡ κ. Ἀρλόττα, ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ρουμανίας καὶ ἡ κ. Ρασκάνο, ὁ πρεσβευτὴς τῆς Τουρκίας Τζεβὰτ βέης, ὁ πρεσβευτὴς τῆς Αἰγύπτου Ἄχμπα πασᾶς, ὁ πρεσβευτὴς τοῦ Περοῦ καὶ ἡ μαρκησία Χίλλς, ὁ πρεσβευτὴς τῆς Τσεχοσλοβακίας κ. Βέλνερ, ὁ ἐπιτετραμμένος τῆς Οὑγγαρίας κ. φὸν Προκόπιους, ὁ σύμβουλος τῆς γερμανικῆς πρεσβείας καὶ ἡ κ. Ἴμμελεν, ὁ γραμματεὺς τῆς γαλλικῆς πρεσβείας κ. ντὲ Σὲντ Ἀρδονέν, ὁ γραμματεὺς τῆς Τσεχοσλοβακικῆς πρεσβείας καὶ ἡ κ. Γκέρκε, ὁ σύμβουλος τῆς ἰταλικῆς πρεσβείας καὶ ἡ κ. ντὲ Ἄντζελες, ὁ ἐπιτετραμμένος τῆς Αὐστρίας καὶ ἡ κ. Βάλτερ, ὁ Ἰταλὸς στρατιωτικὸς ἀκόλουθος καὶ ἡ μαρκησία Τριούμφι, ὁ Ἰταλὸς ναυτικὸς ἀκόλουθος καὶ ἡ κ. Κοράτζιο, ὁ Ἀμερικανὸς στρατ. ἀκόλουθος συνταγμ. Ντάβις, ὁ Ἀμερικανὸς πρόξενος κ. Μόρτον, ὁ Ἀμερικανὸς ὑποπρόξενος καὶ ἡ κ. Πλίττ, ἡ σύζυγος τοῦ συμβούλου τῆς Ἀμερικανικῆς πρεσβείας κ. Γκούλντ, ἡ σύζυγος τοῦ συμβούλου τῆς ἀγγλικῆς πρεσβείας κ. Τέρνερ.

Ἐπίσης ὁ γραμματεὺς τῆς πολωνικῆς πρεσβείας κ. Σερβίνσκη, ὁ γραμμ. τῆς ἰταλικῆς πρεσβείας καὶ ἡ κ. ντὲ Σάντο, ὁ γραμμ. τῆς γερμ. πρεσβείας κ. Φούχς, ὁ γραμμ. τῆς ἀγγλικῆς πρεσβείας καὶ ἡ κ. Γκάλοπ, ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς Ἰταλίας παρὰ τῷ Δ. Ἐλέγχῳ πρεσβευτὴς κ. Κότσεα μετὰ τῆς δ. Κότσεα, ὁ Ἀμερικανὸς ναύαρχος Μπέρετζ μετὰ πολλῶν ἀξιωματικῶν, ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἀγγλικῆς ναυτικῆς ἀποστολῆς ναύαρχος Τέρλ, ὁ πλοίαρχος καὶ ἡ κ. Λαϊονς, ὁ πλωτάρχης καὶ ἡ κ. ντὲ Πάςς, ὁ ἀρχηγὸς τῆς γαλλικῆς ἀποστολῆς στρατηγὸς Μπεργκονέ, ὁ στρατηγὸς καὶ ἡ κ. Ζιράρ, ὁ ταγματάρχης καὶ ἡ κ. Λαγκλουᾶ, ὁ ταγματάρχης καὶ ἡ κ. Λεπετὶ μετὰ τῶν δων Λεπετί, ὁ σὲρ Φρέντεριχ Χαλίντεϊ μετὰ τῆς λαίδης Χαλίντεϊ., ὁ κ. Α. Ρωμάνος, ὁ κ. Φ. Δραγούμης, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Τιπάλδου, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Λοπρέστη, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Α. Χατζηκυριάκου, ὁ κ. Ροῦφος, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Ξυδάκη, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Τσαμαδοῦ, ὁ ναύαρχος καὶ ἡ δ. Βότση, ὁ ναύαρχος Φωκᾶς, ὁ στρατηγὸς Κοντογιάννης, ἡ κ. Πολίτου, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Βερενίκη, ὁ κ. Βοῦρος, ὁ στρατηγὸς καὶ ἡ κ. Νεγρεπόντη, ὁ στρατηγὸς καὶ ἡ κ. Ἀντ. Πάλλη, ὁ κ. Σισιλιάνος, ὁ κ. Ἀραβαντινός, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Σπ. Λοβέρδου, ἡ κ. Α. Μπενάκη, ὁ κ. Κ. Μπενάκης, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Χίλλ, ἡ κ. Μπλεγέν, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Πανᾶ, ἡ δ. Φραντζῆ, ἡ δ. Ρίχαδσον, ἡ δ. Τσικαλιώτη, ἡ κ. καὶ ἡ δ. Καμπάνη, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Σ. Βενιζέλου, ἡ κ. Ἠλιάσκου, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Ι. Δαμαλᾶ, ὁ κ. Ἀλ. Ρωμάνος, ἡ δ. Θεολόγη, ἡ κ. Α. Ψύλλα, ὁ κ. Μάνος ὁ κ. Μάτσας, ἡ κ. Μακκᾶ, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Τσίπουρα, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Κωνσταντινίδη, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Ἀθανασάκη, ἡ κ. Γ. Ἀβέρωφ, ὁ κ. καὶ ἡ δ. Πετροκοκκίνου, ὁ κ. καὶ ἡ δ. Φωστηροπούλου, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Πηλείδη, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Παπαδοπούλου, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Χατζηλαζάρου, ἡ κ. Αἰκ. Μάνου, ὁ κ. Λάμπρου, ὁ στρατηγὸς Μαυρομιχάλης, ὁ κ. καὶ ἡ δ. Καρατζᾶ, ὁ κ. Α. Κουντουριώτης, ἡ κ. Ἀνέττα Χωρέμη, ἡ δ. Κοντοσταύλου, ἡ δ. Δελαπόρτα, ὁ κ. Ἀνισᾶ, κλπ. κλπ.

Ἔκθεσις Γύζη

Αὔριον Κυριακὴν προμηνύεται πάλιν μεγάλη συρροὴ εἰς τὴν ἔκθεσιν Γύζη μὲ ἠλαττωμένην τὴν τιμὴν εἰσόδου εἰς δρ. 5. Παρακαλοῦνται ὅμως οἱ ἐπισκέπται, ὅπως μεταβοῦν καὶ κατὰ τὰς προμεσημβρινὰς ὥρας, διὰ νὰ διευκολύνουν τὴν ἀπογευματινὴν κίνησιν καὶ ἀποφύγουν τὸν συνωστισμόν.

Ἡ κίνησις χθὲς ἦτο ἀρκετὰ ζωηρά. Μεταξὺ τῶν ἐπισκεφθέντων ἦσαν ἡ κ. Γ. Δούμα μετὰ τῆς δος θυγατρός της, ὁ κ. Σπυρ. Λοβέρδος, ἡ κ. Α. Ρωμάνου, ἡ κ. Α. Ρεβιάδου, Π. Δημητριάδου, ἡ μὶς Στίβενσον, οἱ κ.κ. Ἔδγαρ, Δ. Δυφούρ, Καῖσαρ, Καστοριάδης, Δ. Σισιλιάνος, Β. Μπυφφόρτ, ὁ πρέσβυς τῆς Γερμανίας καὶ ἡ κ. Ρέννερ, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Ἴμμελεν, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Ὑψηλάντου, ὁ κ. Ζαφειρίου, Ε. Φαρκούχ, αἱ δες Μαίρη Χριστοδούλου, Δανάη Ξάνθου, ὁ κ. καὶ ἡ μὶς Κάλε, ἡ κ. Α. Σταθάτου, ὁ κ. Ν. Ζερβουδάκης καὶ πολλοὶ ἄλλοι.

Ἡ 25η Μαρτίου

Αὔριον Κυριακὴν 12 π.μ. θέλει πανηγυρισθῇ ἐν τῇ αἰθούσῃ τῶν τελετῶν τοῦ Πανεπιστημίου, παρουσίᾳ τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας καὶ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἡ ἑορτὴ τῆς Ἐθνικῆς ἡμῶν Παλιγγενεσίας. Μετὰ προσφώνησιν γενησομένην ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως θέλει ἐκφωνήσει τὸν πανηγυρικὸν τῆς ἡμέρας ὁ καθηγητὴς τῆς ἱστορίας κ. Μ. Βολονάκης.

—Αὔριον 11.30' π.μ. ἐν τῇ αἰθούσῃ τῶν τελετῶν τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἀθηνῶν, θέλει ἐκφωνήσει τὸν πανηγυρικὸν τῆς ἡμέρας ὁ Πρόεδρος τῆς Πανεμπορικῆς Ἑνώσεως κ. Γεώργιος Σταματόπουλος. Εἴσοδος ἐλευθέρα.

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον θέλει πανηγυρισθῇ ἡ Ἐθνικὴ Ἑορτὴ καὶ εἰς ἅπαντας τοὺς Ἐμπορικοὺς Συλλόγους τοῦ Κράτους, 120 τὸν ἀριθμόν.

Ἑλληνικὸς Ἐρυθρὸς Σταυρὸς

Αὔριον Κυριακὴν καὶ ὥραν 11 π.μ. εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ Ἑλλ. Ἐρ. Σταυροῦ θὰ γίνῃ ἡ ἐτησία γενικὴ συνέλευσις τῶν ἱδρυτῶν καὶ μελῶν αὐτοῦ. Μετὰ τὸ πέρας τῆς συνελεύσεως, ὁ πρόεδρος κ. Ι. Ἀθανασάκης, ἐν ὀνόματι τοῦ διεθνοῦς κομιτάτου τῆς Γενεύης θ' ἀπονείμῃ τὸ διεθνὲς μετάλλιον τῆς Φλωρεντίας Ναϊχθιγκαλ εἰς τὴν διευθύνουσαν τὸν «Εὐαγγελισμὸν» καὶ προϊσταμένην ἀδελφὴν τοῦ Ε.Ε.Σ. κυρίαν Ἀγγελικὴν Φικιώρη, διὰ τὰς ἐξόχους αὐτῆς ὑπηρεσίας.

ἩΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 24 ΜΑΡΤΙΟΥ

Ἀνατολὴ ἡλίου 6.25'
Δύσις » 6.39'
Σελήνη 4 ἡμερῶν
Ζαχαρίου ὁσίου

Στάσις τοῦ Ἀλῆ πασᾶ κατὰ τοῦ Σουλτάνου (1820).— Ἐπανάστασις τῆς Ἀμφίσσης ὑπὸ Πανουργιᾶ (1821). — Ὁ βομβαρδισμὸς τῶν Παρισίων ἐξ ἀποστάσεως 120 χιλιομ. διὰ τοῦ τηλεβόλου Μπέρτα (1918)

Αἱ παραστάσεις τοῦ Γαλλικοῦ Θιάσου

«Ὁ Δεσμώτης»

(Τοῦ Ἐντουὰρ Μπουρντὲ)

Μὲ τὸν «Βρεττανικὸν» τοῦ Ρακίνα καὶ τὸ «Ἕνα Καπρίτσιο» τοῦ Μυσσέ, ποῦ παίζονται σήμερα τὸ ἀπόγευμα, ὁ θίασος Ρομπὶν-Ἀλεξάντρ τελειώνει τὰς παραστάσεις του. Παραστάσεις ἀπὸ τὰς ὁποίας δὲν φαντάζομαι νὰ ἔμεινε κανεὶς παραπονεμένος, διότι καὶ ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἔργων ποῦ ἐπαίχθησαν ὑπῆρξε τελεία, ἀλλὰ καὶ τὰ ἔργα αὐτὰ καθ' ἑαυτὰ ὄχι ἀπὸ τὰ χειρότερα τοῦ συγχρόνου συντηρητικοῦ γαλλικοῦ δραματολογίου.

Ὅταν λέγω συντηρητικοῦ, δὲν ἐννοῶ μόνον τὸ περιεχόμενον, ἀλλὰ καὶ τὴν μορφὴν τῶν ἔργων, καὶ τὴν ὅλην των τεχνικὴν καὶ τὴν καλλιτεχνικὴν παράδοσιν, ἀπὸ τὴν ὁποίαν πηγάζουν. Τὸ σύγχρονον γαλλικὸν θέατρον —καὶ τὴν παρατήρησι αὐτὴ θὰ τὴν ἔκαναν ὅσοι παρηκολούθησαν καὶ τὰς τελευταίας παραστάσεις τοῦ θιάσου Ρομπὶν—παρουσιάζει, ἐκτὸς ἄλλων, καὶ τὸ ἑξῆς ἰδιάζον: Ὅτι δὲν ἐνδιαφέρεται, δὲν ἐμπνέεται, δὲν ἀναφέρεται παρὰ μόνον εἰς δύο κοινωνικὰς τάξεις, τὴν μεγαλοαστικὴν καὶ τὴν ἀριστοκρατικήν. Τὰς ἄλλας τάξεις, τὴν μικροαστικὴν καὶ τὴν λαϊκήν, τὰς ἀγνοεῖ ἐντελῶς σχεδόν. Ἐξ οὗ καὶ ἡ κάποια μονοτονία του, ἡ στερεοτυπία καὶ ἡ συμβατικότης του, αἱ μοιραῖαι καὶ ἀναπότρεπτοι, ἀφοῦ γύρω ἀπὸ ὡρισμένους τύπους καὶ γύρω ἀπὸ ὡρισμένα θέματα μόνον στρέφεται. Οἱ τύποι τοῦ συγχρόνου συντηρητικοῦ γαλλικοῦ θεάτρου εἶνε ὅλοι ἄνθρωποι οἰκονομικῶς ἀνεξάρτητοι, εἴτε ἄεργοι, εἴτε ἐξασκοῦντες ἐπαγγέλματα ὀλιγώτερον κοπιώδη ἀπὸ τὴν ἀεργίαν, περισσότερον ἐν πάσῃ περιπτώσει διασκεδαστικά, καὶ οἱ ὁποῖοι, μὴ ἔχοντες ν' ἀσχοληθοῦν μὲ τίποτε ἄλλο, ἀσχολοῦνται φυσικὰ μὲ τὸν ἔρωτα.

Εὐνόητον λοιπὸν πῶς ὑπὸ τοιούτους ὅρους, μοναδικὸν σχεδὸν θέμα τοῦ συγχρόνου γαλλικοῦ θεάτρου, ἀποτελεῖ ὁ ἔρως. Ὄχι ἐν τούτοις ὁ ἔρως ὑφ' ὅλας του τὰς ἐκδηλώσεις καὶ ὑφ' ὅλας του τὰς μορφάς. Εἰς τὸ γαλλικὸν θέατρον ἐπικρατεῖ ἕνας μόνον σχεδὸν τύπος ἔρωτος: ἢ ὁ ἔρως μεταξὺ ἐραστῶν ἢ ὁ συζυγικὸς καρυκευμένος ὅμως μὲ ὀλίγην μοιχείαν ἢ διάθεσιν καὶ ἀπόπειραν ἁπλῶς μοιχείας. Εἶνε ἀλήθεια ὅτι τώρα τελευταῖα εἰς πολλὰ γαλλικὰ ἔργα—τὰ περισσότερα π. χ. ἐξ ὅσων ἔπαιξε ἡ Ρομπὶν—ἐξαίρεται ἡ συζυγικὴ ἀγάπη, ἡ συζυγικὴ ἀφοσίωσις,—ἴσως διὰ νὰ δοθῇ ἡ ἐντύπωσις, ὅτι ἡ Παρισινὴ κοινωνία δὲν εἶνε τόσον διεφθαρμένη ὅσον νομίζεται—κατὰ βάθος ὅμως ἡ μοιχεία ἐξακολουθεῖ νὰ εἶνε τὸ ἄλφα καὶ τὸ ὠμέγα τοῦ συγχρόνου συντηρητικοῦ γαλλικοῦ θεάτρου, αὐτὴ ἀποκλειστικῶς σχεδὸν νὰ τὸ τροφοδοτῇ. Καὶ ὁ λόγος εἶνε εὐνόητος: Ἀπαραίτητος προϋπόθεσις κάθε δράματος εἶνε τὰ ἐμπόδια, αἱ συγκρούσεις. Αὐτὰ εἰς τὴν σύγχρονον κοινωνίαν, ὅπως καὶ εἰς ὅλας τὰς κοινωνίας ἄλλωστε, τὰ δημιουργοῦν οἰκονομικοί, κατὰ μέγα μέρος, λόγοι. Τέτοιοι λόγοι ὅμως δὲν ὑπάρχουν διὰ τοὺς τύπους τοῦ γαλλικοῦ θεάτρου, διότι ἁπλούστατα εἶνε ὅλοι οἰκονομικῶς ἀνεξάρτητοι. Συνεπῶς, τὸ δρᾶμα, ἐρωτικὸν καὶ μόνον κατ' ἀνάγκην, περιορίζεται εἰς μίαν μόνον μορφὴν ἔρωτος: τὴν μορφὴν τῆς μοιχείας. Συναντῶνται βέβαια καὶ ἄλλοι τύποι ἔρωτος εἰς τὸ σύγχρονον γαλλικὸν θέατρον, ἀλλ' αὐτοὶ σπανίζουν, εἶνε ἐξαιρέσεις ποῦ ἐπικυρώνουν, ἠμπορεῖ νὰ εἰπῇ κανείς, τὸν κανόνα.

Ἰδοὺ π. χ. ὁ «Δεσμώτης» τοῦ Μπουρντέ, τὸν ὁποῖον ἔπαιξε προχθὲς βράδυ ὁ γαλλικὸς θίασος. Εἶνε πολὺ καλὸ ἔργο τῆς τρεχούσης παραγωγῆς, μὲ τύπους ἀρκετὰ ζωντανούς, μὲ ἀρτίαν σκηνικὴν οἰκονομίαν, μὲ διάλογον θαυμάσιον ποῦ δὲν κουράζει οὔτε στιγμή, καὶ μὲ μίαν ἐξαιρετικὴν ὄντως λεπτότητα εἰς τὴν ψυχογραφίαν τῶν προσώπων καὶ εἰς τὴν ὅλην ὑφὴν καὶ ἐξέλιξιν τῆς ὑποθέσεως. Τὸ θέμα του φυσικὰ εἶνε ἐρωτικὸν καὶ οἱ τύποι του, οἱ συνήθεις τύποι τοῦ γαλλικοῦ θεάτρου, ἄνθρωποι τοῦ κόσμου, μορφωμένοι, καλλιεργημένοι ὅλοι ἐξίσου σχεδόν, καὶ οἱ ὁποῖοι δὲν διαφέρουν μεταξὺ των παρὰ ἀπὸ ἀπόψεως χαρακτῆρος μόνον, ἐξωτερικῶς ὅμως δὲν παρουσιάζουν καμμίαν σημαντικὴν διαφοράν, δικαίως ἄλλωστε, ἀφοῦ ἀνήκουν ὅλοι εἰς τὴν ἰδίαν κοινωνικὴν τάξιν.

Καὶ τοῦ «Δεσμώτου» τὸ θέμα, εἰς τὴν βάσιν του τοὐλάχιστον, εἶνε ἡ μοιχεία, ἀλλὰ μία μοιχεία ἀρκετὰ πρωτότυπος, ἀφοῦ ἀναφέρεται εἰς τὸ παρελθὸν καὶ διαπράττεται ὄχι ἀπὸ ὑπανδρον γυναῖκα, ἀλλ' ἀπὸ χήραν, ἡ ὁποία ἀγαπᾷ ἕναν ἄνδρα καὶ ἀνταγαπᾶται ἀπ' αὐτόν, δὲν εἶνε βεβαία ὅμως ἂν ὁ ἔρως των θὰ καταλήξῃ καὶ εἰς γάμον. Φυσικὰ δὲν πρόκειται περὶ μοιχείας εἰς τὴν στενὴν ἔννοιαν τῆς λέξεως. Ὅταν μία χήρα ἀπατᾷ ἕναν ἄνδρα ποῦ τὴν ἀγαπᾷ, δὲν ἠμπορεῖ βέβαια νὰ ὀνομασθῇ αὐτὸ μοιχεία. Ἐν τούτοις δὲν ξεύρω πῶς, ἀλλὰ χωρὶς νὰ πρόκειται ἀκριβῶς περὶ μοιχείας καὶ χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ πουθενὰ εἰς τὸ δρᾶμα ἀπιστία ὑπάνδρου γυναικός, ὁλόκληρος ὁ «Δεσμώτης» εἶνε ἐμποτισμένος ἀπὸ μίαν ἀτμόσφαιραν μοιχείας, αὐτὴν ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον τοῦ ἔργου, ἀναπνέει ὁ θεατής.

Ὁ Μισὲλ Βερντιὲ εἶνε παντρεμμένος μὲ μίαν γυναῖκα ἡ ὁποία τὸν λατρεύει. Ἀπὸ τριετίας ποῦ διαρκεῖ ἡ συμβίωσίς των δὲν τοῦ ἔχει δώσει τὴν παραμικροτέρα ἀφορμὴ δυσαρεσκείας, τὴν παραμικροτέρα ὑποψία ὅτι θὰ ἦτο δυνατὸν ὄχι νὰ τὸν ἀπατήσῃ, ἀλλὰ καὶ νὰ διανοηθῇ κἂν παρομοίαν πρᾶξιν. Ἐν τούτοις εἰς τὸ παρελθὸν τῆς Ἑλένης ὑπάρχει ἕνα σκοτεινὸν σημεῖον, τὸ ὁποῖον προκαλεῖ καὶ ὁλόκληρο τὸ δρᾶμα. Πρὶν ἀκόμη γνωρισθῇ μὲ τὸν Μισὲλ Βερντιέ, ἡ Ἑλένη εἶχε γνωρίσει τὸν Φίλιππον Νταρτζέ, εἰς τὸν ὁποῖον ἐνέπνευσε τὸν πλέον παράφορον ἔρωτα, χωρὶς ὅμως καὶ ν' ἀνταποκριθῇ εἰς αὐτόν. Ὅταν ἐν τούτοις ὁ Βερντιὲ—τὸν ὁποῖον σημειωτέον συνέστησεν εἰς τὴν Ἑλένην ὁ Νταρτζέ, φίλος παλαιὸς τοῦ Βερντιὲ —ἀνεχώρησε διὰ τὴν Ἀμερικὴν διὰ νὰ ἀποκτήσῃ τὴν περιουσίαν ποῦ ἐθεωροῦσε ἀπαραίτητον διὰ τὸν γάμον του μὲ τὴν Ἑλένη, ἐκείνη, ἡ ὁποία δὲν ἐγνώριζε τοὺς σκοποὺς τοῦ Βερντιέ, οὔτε τὴν αἰτίαν τοῦ ταξειδίου του, εἴτε ἀπὸ ἀδυναμίαν, εἴτε ἀπὸ οἶκτον, εἴτε διότι ὁ Νταρτζὲ τῆς ἔκανε τὴν πλέον λυσσώδη πολιορκίαν, τοῦ παρεδόθη. Ὁ δεσμὸς των διήρκεσε ὀλίγο, τὸ μικρὸ ἐν τούτοις αὐτὸ διάστημα ἤρκεσε διὰ νὰ γίνῃ γνωστὴ ἡ σχέσις των εἰς τὴν Σιμὸν Ἀβίζ, ἐρωμένην τοῦ Φιλίππου Νταρτζέ, ἡ ὁποία τὸν ἀγαποῦσε ἀκόμη, ἐνῷ ὁ Νταρτζὲ εἶχε παύσει νὰ τὴν ἀγαπᾷ καὶ εἶχε μάλιστα λόγῳ τῆς σχέσεώς του μὲ τὴν Ἑλένη, διακόψει κάθε δεσμὸν μαζί της. Ἔξαφνα ὁ Βαρντιὲ ἐπέστρεψε ἀπὸ τὴν Ἀμερική. Μόλις τὸ ἔμαθε ἡ Ἑλένη σκέφθηκε κατ' ἀρχὰς νὰ φύγῃ μὴ ἔχουσα τὸ θάρρος νὰ τὸν ἀντιμετωπίσῃ. Ἀλλ' ὅταν τῆς ὡμίλησε τηλεφωνικῶς καὶ ἄκουσε τὴν φωνή του, τὴν κατέλαβε τέτοια συγκίνησις, ἠσθάνθη τόσην μεγάλην χαράν, ἡ σκέψις τῆς εὐτυχίας ποῦ τὴν ἀνέμενε ὑπῆρξε τόσον ἀκατανίκητη, ὥστε ἐδέχθη νὰ γίνῃ σύζυγος τοῦ Βαρντιέ, χωρὶς νὰ τοῦ φανερώσῃ τὸ σφάλμα της, συγχρόνως ὅμως, ἐννοεῖται, διέκοψε καὶ κάθε δεσμὸν μὲ τὸν Νταρτζέ. Ἀλλ' ὁ Νταρτζὲ ἐξακολουθεῖ νὰ τὴν ἀγαπᾷ καὶ τόσο πολὺ ὥστε πρὸς χάριν της ὑφίσταται ὅλας τὰς θυσίας: συζῇ μὲ τὴν Σιμόνη Ἀβίζ, τὴν ὁποίαν μισεῖ καὶ λόγῳ τῆς σχέσεώς του μὲ τὴν ὁποίαν ἀποκτᾷ φήμην ἀνδρὸς ζῶντος εἰς βάρος γυναικὸς, δὲν παντρεύεται, μολονότι τοῦ γίνονται προτάσεις γάμου, καὶ εἰς τὸ τέλος δέχεται νὰ γίνῃ σύζυγος τῆς Σιμὸν Ἀβίζ. Εἰς τὸν γάμον του τὸν ἐξαναγκάζει ἡ ἰδία ἡ Σιμόνη, ἀπειλοῦσα αὐτόν, ὅπως τὸν ἠπείλησε καὶ εἰς τὸ παρελθὸν ἐπανειλημμένως, ὅτι ἂν δὲν στέρξῃ θ' ἀποκαλύψῃ εἰς τὸν Βαρντιὲ τὴν σχέσιν του μὲ τὴν Ἑλένη. Τὴν ἰδίαν ἀπειλὴν ἐπαναλαμβάνει καὶ εἰς τὴν Ἑλένη, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ζητεῖ ἐπιμόνως νὰ τὴν βοηθήσῃ εἰς τὴν πραγματοποίησιν τοῦ σχεδίου της. Ὁ Νταρτζὲ διὰ νὰ μὴ καταστρέψῃ τὴν εὐτυχίαν τῆς γυναικὸς ποῦ λατρεύει, δέχεται νὰ ὑποστῇ καὶ τὴν ὑστάτην αὐτὴν θυσίαν: νὰ ὑπανδρευθῇ τὴν Σιμόνη. Ἀλλ' ἡ Ἑλένη δὲν ἀνέχεται τὴν θυσίαν αὐτήν, καὶ εἰς μίαν στιγμὴν μεγάλης ψυχικῆς ταραχῆς, τοῦ γράφει νὰ μὴ προβῇ εἰς τὸν γάμον.

Τὸ γράμμα αὐτὸ καὶ διάφορα ἄλλα γεγονότα γίνονται ἀφορμὴ νὰ συλλάβῃ ὑποψίας ὁ Βερντιέ. Καλεῖ τὸν Νταρτζὲ ἀπὸ τὸν ὁποῖον τεχνιέντως μανθάνει ὅλη τὴν ἀλήθεια. Ἀλλὰ καὶ ἡ γυναῖκά του τοῦ τὰ ἐξομολογεῖται ὅλα. Ὁ Βερντιὲ αἰσθάνεται συντριβήν, τοῦ φαίνεται πρὸς στιγμὴν ὅτι ἐχάθη διὰ παντὸς ἡ εὐτυχία του, ἀλλὰ μετὰ τὰς ἐξηγήσεις ποῦ τοῦ δίδει ἡ γυναῖκά του, ἐννοεῖ ὅτι τὸ σφάλμα της δὲν εἶνε ἐντελῶς ἀδικαιολόγητον καὶ τὴν συγχωρεῖ.

Τὸ ὡραῖο αὐτὸ ἔργο, ἀπὸ τὰ ὡραιότερα ἴσως τῆς τελευταίας «γαλλικῆς παραγωγῆς», ἐπαίχθη θαυμάσια ἀπὸ τὸν γαλλικὸν θίασον. Ὁ κ. Ἀλεξάντρ ὑπῆρξε, ὅπως πάντοτε, τέλειος. Καὶ ἡ κ. Ρομπὶν ὅμως ἀπέδωκε μοναδικά, εἰς τὴν τρίτην ἰδίως πρᾶξιν, τὸν ρόλον τῆς Ἑλένης. Ἀλλὰ καὶ ὁ ὑπόλοιπος θίασος ὑπῆρξε καθ' ὅλα ἀντάξιος τῶν πρωταγωνιστῶν.

Κ. ΠΑΡΑΣΧΟΣ

Στήλη διὰ τὰς Κυρίας

Οἰκονομία καὶ κομψότης

Ἂν ἐπιθυμῇ μιὰ κυρία νὰ συνδυάσῃ τὴν οἰκονομία μὲ τὴν κομψότητα, ἰδοὺ μία ὡραία μέθοδος. Συνίσταται εἰς τὸ νὰ μπορῆτε νὰ λέτε πῶς ἔχετε τρία μαντώ, ἐνῷ ἔχετε... ἕνα! Ἀλλὰ κυττάξετε μᾶλλον τὰ τρία μαντῶ ποῦ σᾶς δίνωμε.

Τὸ ἕνα εἶνε ἀπὸ σατὲν μαρὶν ἢ μαῦρο μὲ νὰ ἀποφύγετε τὸ μπελᾶ τῶν κινητῶν γιακάδων. Καθὼς καταλαβαίνετε, γιὰ νὰ φορᾶτε πανωφόρι ἐντελῶς μαῦρο ἢ πανωφόρι ἐντελῶς πράσινο, πρέπει νὰ ἔχετε ξέχωρους γιακάδες, διαφορετικὰ θὰ ἔχετε μόνο δυὸ μαντώ, πράσινο μὲ μαῦρο γιακὰ ἢ μαῦρο μὲ πράσινο γιακᾶ, γι' αὐτὸ συμβουλεύομε τὸ

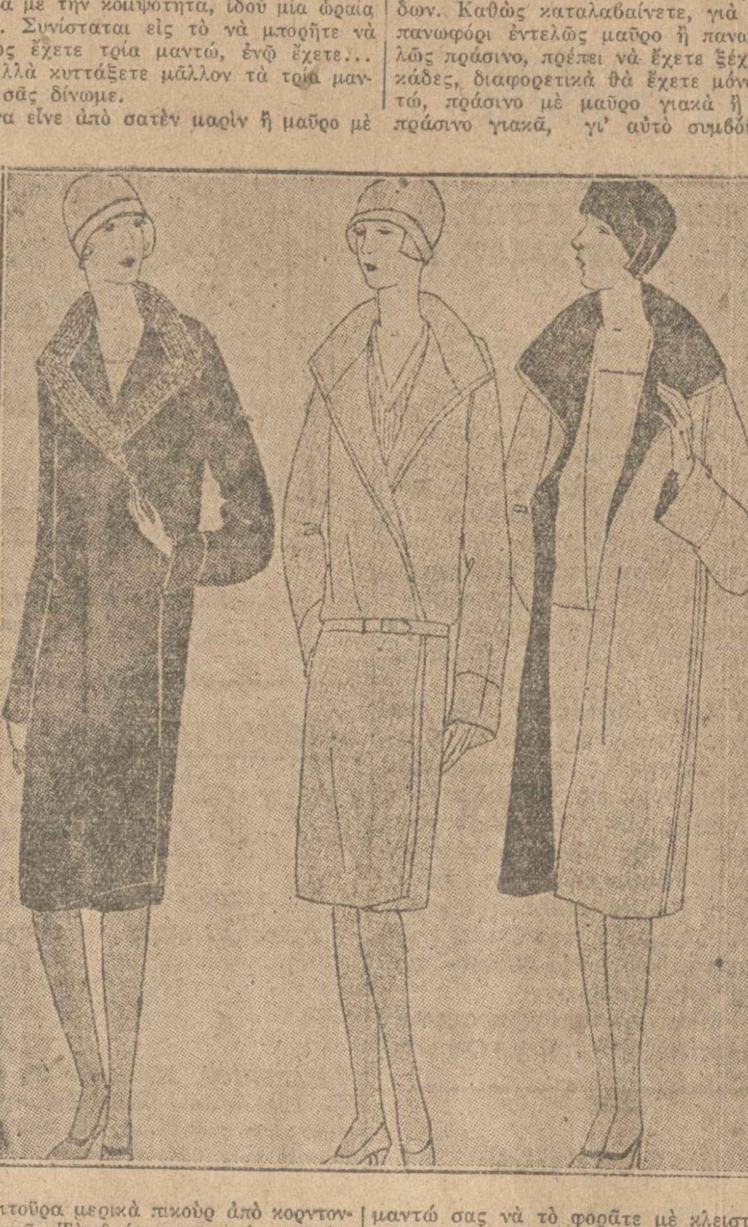

μόνη γαρνιτοῦρα μερικὰ πικοὺ ἀπὸ κορντονὲ στὸ γιακᾶ. Τὸ δεύτερο μαντώ, κομμένο στὸ ἴδιο πατρόν, εἶνε ἀπὸ κασὰ γκρί, μπὲζ ἢ βεραμάντ, μὲ ζώνη ὁμοιόχρωμη ἀπὸ ντέν. Τὸ τρίτο ποῦ σᾶς δίνομε δὲν εἶνε παρὰ τὰ δυὸ καμωμένα σὲ ἕνα. Ἀλλὰ μοῦ φαίνεται πῶς ἕνα μαντὼ βεραμάντ, φοδραρισμένο μὲ σατέν. Ἡ διαφορὰ ὅμως εἶνε ἡ ἑξῆς: Γιὰ μαντώ σας νὰ τὸ φορᾶτε μὲ κλειστὸ γιακᾶ, ὁπόταν τὸ ἐγκονβανιὰν ποῦ σᾶς λέμε δὲν ὑπάρχει. Ἀνοιχτὸ γιακᾶ θὰ ἔχετε μὲ τὸ τρίτο... μαντώ σας, τότε θὰ θέλετε νὰ ἐπιδείξετε τὸ πράσινο μαντώ σας μὲ τὴ μαύρη φόδρα.

FEMINA

Ὁμιλίαι

Τὴν 6 1)2 μ. μ. ὁ Καθηγητὴς τοῦ Διοικητικοῦ Δικαίου καὶ κοσμήτωρ τῆς Νομικῆς Σχολῆς τῶν Παρισίων κ. Μπερτελεμὺ ἐπ' εὐκαιρίᾳ ἐπισκέψεώς του εἰς τὸν Δικηγορικὸν Σύλλογον θὰ ὁμιλήσῃ «περὶ τῆς διδασκαλίας τοῦ Δικαίου ἐν Γαλλίᾳ».

—Τὴν 6 μ.μ. ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῆς 25ης Μαρτίου ὁ καθηγητὴς κ. Ἐμμ. Πεζόπουλος, θέλει ἐκφωνήσει τὸν πανηγυρικὸν τῆς ἡμέρας, μεθ' ὃ θὰ προβληθῶσι διὰ τοῦ κινηματογράφου αἱ εἰκόνες τῆς Ἁγίας Λαύρας καὶ τῶν ἐν αὐτῇ κειμηλίων ὡς καὶ τοῦ Μεγ. Σπηλαίου καὶ τῶν ἱστορικῶν τοπείων τῶν Καλαβρύτων.

—Εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Χημείου τὴν 6ην μ.μ. ὁ Σύνδεσμος τῶν φοιτητῶν τῆς Νομικῆς δίδει διάλεξιν μὲ ὁμιλητὴν τὸν τελειόφοιτον κ. Δ. Παπαναστασίου καὶ θέμα «Ἡ περὶ ἀφάντων νοφοθεσία».

Ἔρανος

Διενεργεῖται σήμερον ἔρανος ὑπὲρ τοῦ Συλλόγου «Ἀπόρων Φυματιώντων». Ὁ σύλλογος οὗτος ἱδρυθεὶς τῷ 1911 ἔταξεν ὡς σκοπόν του, τὴν οἰκονομικὴν περίθαλψιν τῶν ὑπὸ τῆς ἐπαράτου νόσου προσβαλλομένων καὶ μὴ διαθετόντων τὰ μέσα τῆς θεραπείας των, νοσηλεύσας μέχρι σήμερον ἑκατοντάδας ἀπόρων.

Θέατρα

ΑΠΟΛΛΩΝ. «Ἡ ἄγνωστος».
ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ. «Τζὰζ-Μπάντ».
ΚΥΒΕΛΗΣ. «Ὁ ἀπηγορευμένος καρπός», (ἀκατάλληλον).
ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ. «Ἡ τρελλὴ Μονμάρτρη».
ΠΑΠΑ-Ι-ΩΑΝΝΟΥ. «Ὀρφεὺς καὶ Εὐρυδίκη».

Κινηματογράφοι

ΑΤΤΙΚΟΝ. «Τὸ κύκνειον ᾆσμα».
ΔΙΟΝΥΣΙΑ. «Εἵλωτες».
ΙΝΤΕΑΛ. «Ἱπποδρόμιον».
ΜΟΝΤΙΑΛ. «Τραγικὸς γάμος» καὶ «Ὁ ἄρχων τῶν Δρυμῶν».
ΟΛΥΜΠΙΑ. «Σὰρξ καὶ Διάβολος».
ΠΑΝΘΕΟΝ. «Ἱπποδρόμιον».
ΣΠΛΕΝΤΙΤ. «Τὸ τραῖνο τοῦ θανάτου», «Ὁ Σαρλὼ χρυσοθήρας».
ΣΙΝΕ ΡΕΓΙΝΑ. «Τὸ παλάτι τῶν ὀργίων».

Συνοικιακὰ

ΑΘΗΝΑ-Ι-ΚΟΝ. Μόνον μὲ τὴ γροθιά του».
Α.Ο.Δ.Ο. «Ὁ Πειρασμός».
ΑΧΙΛΛΕΙΟΝ. «Ἡ γυμνὴ γυναῖκα».
ΕΛΛΑΣ. «Ὁ Γενναῖος στρατιώτης».
ΜΑΓΕΙΑ. «Λευκὴ ἀδελφή».
ΠΑΝΟΡΑΜΑ. «Ὁ γύρος τοῦ κόσμου».
ΡΟΖΙΚΛΑΙΡ. «Διὰ νὰ σώσῃ τὸν ἀδελφό της».

Πειραιῶς

ΟΛΥΜΠΙΑ «Ἡ ἀλανιάρα».
ΣΠΛΕΝΤΙΤ. «Οἱ ἔρωτες καὶ ὁ θάνατος τοῦ Ταλαὰτ πασᾶ».

Ἀθλητισμὸς

—Ὁ «Ἐθνικὸς» Πειραιῶς θὰ ἑνωθῇ μὲ τὸν «Ὀλυμπιακόν»

Διαδίδεται ἀπὸ τῆς χθὲς ὅτι ὁ «Ἐθνικὸς» τοῦ Πειραιῶς πρόκειται νὰ συγχωνευθῇ μὲ τὸν «Ὀλυμπιακόν». Τὴν διάδοσιν ἐπέτεινε τὸ γεγονὸς ὅτι κατὰ τὸν αὐριανὸν ποδοσφαιρικὸν ἀγῶνα ὁ «Ὀλυμπιακὸς» θὰ ἐνισχυθῇ μὲ παίκτας τοῦ «Ἐθνικοῦ», οἵτινες εἶναι οἱ ποδοσφαιρισταὶ Κουράντης, Τσολίνας καὶ Χατζηανδρέας.

—Ἔρχεται ὁ «Ἄρης»

Περὶ τὰ μέσα τῆς προσεχοῦς ἑβδομάδος κατέρχεται εἰς Ἀθήνας ἡ ἰσχυρὰ ποδοσφαιρικὴ ὁμὰς Θεσσαλονίκης «Ἄρης», προσκλήσει τῶν τριῶν συνεργαζομένων σωματείων. Ὁ «Ἄρης» θὰ δώσῃ ἐνταῦθα δύο μάτς, τὸ ἓν τὸ προσεχὲς Σάββατον μὲ τὸν «Ἀπόλλωνα» καὶ τὸ δεύτερον τὴν Κυριακὴν μὲ τὸν «Παναθηναϊκόν».

—Αἱ προπονήσεις

Ἀπὸ τῆς προχθὲς ἐπανήρχισαν εἰς τὸ Παναθηναϊκὸν Στάδιον αἱ προπονήσεις τῶν ἀθλητῶν μας ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τοῦ Γερμανοῦ προπονητοῦ κ. Γκέλδελ.

Ὁ κ. Γκέλδελ θὰ συνεχίσῃ τὴν προπόνησιν τῶν ἀθλητῶν μέχρι τῆς 30ῆς Ἀπριλίου κατόπιν δὲ θὰ ἀναχωρήσῃ διὰ Πάτρας ὅπου καὶ θὰ παραμείνῃ ἐπὶ 4 ἡμέρας. Ἀκολούθως θὰ ἐπιστρέψῃ καὶ πάλιν, ὅπως παρευρεθῇ εἰς τοὺς ἑλληνογερμανικοὺς ἀγῶνας.

—Οἱ ἀγῶνες Βόλλεϋ-μπώλ

Κατὰ τὴν χθεσινὴν συνάντησιν τῶν ἡμιτελικῶν ἀγώνων τοῦ σχολικοῦ πρωταθλήματος βόλλεϋ-μπὼλ ἡ ὁμὰς τοῦ 15ου Γυμνασίου ἐνίκησε τὴν ὁμάδα τῆς Σχολῆς Μεταξᾶ μὲ 15—4, 15—13. Ὁ τελικὸς ἀγὼν ὁ ὁποῖος ἐπρόκειτο νὰ γίνῃ αὔριον, ἀνεβλήθη λόγῳ τῆς Ἐθνικῆς ἑορτῆς διὰ τὴν 1ην Ἀπριλίου.

—Στρατιωτικοὶ ἀθλητικοὶ ἀγῶνες

Κατὰ τὰς ἑορτὰς τοῦ Πάσχα θὰ τελεσθοῦν ἐν Ἀθήναις μεγάλοι στρατιωτικοὶ ἀθλητικοὶ ἀγῶνες, διοργανούμενοι ὑπὸ τῆς 4ης Μεραρχίας. Εἰς τοὺς ἀγῶνας θὰ λάβουν μέρος ὅλα τὰ ἐν Ἀθήναις Συντάγματα.

—Διεθνῆ Ποδοσφαιρικὰ

Εἰς τὴν Βιέννην ἡ γνωστὴ Ποδοσφαιρικὴ ὁμὰς «Ἀδμίρα» ἐνίκησε τὴν «Σλάβια» τῆς Πράγας μὲ 2 τέρματα ἔναντι 1.

Νυκτεριναὶ σχολαὶ

Αὔριον Κυριακὴν καὶ ὥραν 5 μ.μ. τελοῦνται τὰ ἐγκαίνια τῆς Αης τῶν νυκτερινῶν σχολῶν ἀπόρων παίδων, τὰς ὁποίας ἀπεφάσισε νὰ ἱδρύσῃ ὁ «Ἐθνικὸς Σύνδεσμος» πρὸς μόρφωσιν τῶν μὴ δυναμένων νὰ φοιτῶσι τὴν ἡμέραν εἰς τὰ σχολεῖα παίδων, ἕνεκα τῶν βιοποριστικῶν των ἐργασιῶν. Ἡ Αη σχολὴ ἱδρύθη εἰς τὴν συνοικίαν Ἁγ. Παντελεήμονος, ὁδὸς Ἀλκαμένους 73 καὶ ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς ΣΤης Δημοτ. σχολῆς θηλέων. Ἡ διοικοῦσα ἐφορευτικὴ ἐπιτροπὴ ἀπετελέσθη ἐκ τῶν κυριῶν Ἀντιγόνης Ν. Νικοτσάρα, Σταυρ. Λουκάκου καὶ Μαρίκας Κακκαλίνη.

Πανήγυρις Κηφισσιᾶς

Αὔριον ἑορτάζει ὁ ἐν τῷ συνοικισμῷ Νέας Ἐρυθραίας Κηφισσιᾶς ἱερὸς Ναὸς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου. Σήμερον παραμονὴν θὰ ψαλλῇ μέγας Ἑσπερινὸς μετὰ πολλῶν ἱερέων, διακόνων καὶ καλλιφώνων ψαλτῶν, θὰ γίνῃ δὲ περιφορὰ τῆς εἰκόνος, μετὰ τὸ πέρας τῆς ὁποίας θὰ καῶσι καὶ πυροτεχνήματα.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΩΔΕΙΟΝ
ΘΕΑΤΡΟΝ ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ
Σάββατον 24 Μαρτίου
ὥρα 7 μ. μ.
Η ΑΡΠΙΣΤΡΙΑ
Κα ΚΑΙΤΗ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑ-ΑΝΑΣΤΑΣΑΚΙ
Τῇ εὐγενεῖ συμπράξει
τῶν Δων
ΚΟΥΛΑΣ ΜΠΕΚΙΑΡΗ
(ἀπαγγελία)
ΣΑΡΡΑΣ ΚΟΝΤΗ
(τραγοῦδι)
Εἰσιτήρια εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ Θεάτρου

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Ἀρραβῶνες

Ἠλίας Κ. Παπαδήμας-Τιτίνα Γ. Τ
νη ἐμνηστεύθησαν.

Ἑορτάζοντες καὶ μή

Εἰς τὸν ἀνθυπασπιστὴ κ. Εὐάγγελ
ουδέν, ἐπὶ τῇ ὀνομαστικῇ του ἑορτῇ
μαι χρόνια πολλά.
Γ. Β.—

Πένθη

Ἀπεβίωσεν εἰς τὸ ἄνθος τῆς ἡλικ
καὶ ἐκηδεύθη χθὲς ἐν Πειραιεῖ ὁ Θ
Σωτηράκος ὑπάλληλος Σιδηροδρόμου
νῶν - Πειραιῶς. Τὴν κηδείαν του
σε τὸ προσωπικὸν ὁλόκληρον τῆς Ἑτ
ἀπὸ τῶν ἀνωτάτων μέχρι τῶν κατωτ
ναδέλφων του καὶ μεγάλη μερὶς τοῦ Π
κοῦ κοινοῦ ἐν προφανῇ μεγίστῃ θλίψ
τοῦ Νεκροταφείου.

Συλλυπούμεθα βαθύτατα τοὺς συγ
τοῦ μεταστάντος
Π. Μ.

Καταστήματα

Ἡ καλλιτεχνικὴ ἔκθεσις
ἀνθοπώλου «Φλεριανοῦ» πα
λαμβάνουσα τὰ ἐφετεινὰ νουβ
εἰς διάφορα κομψοτεχνήμ
μᾶς ἑτοιμάζει ἐκπλήξεις
τῆς 1ης Ἀπριλίου εἰς πλοῦ
γοῦστο τῶν ἀντικειμένων
θῶς καὶ εἰς τιμὰς αὐτῶν.

Ἰατροὶ

—ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟΝ ΣΑΣ: Μόνον μὲ τὴ
τριχῶν Παπαζήτη ἐπιτυγχάνεται τὸ
μα ποῦ θέλετε. Μαυρομιχάλη 54.

Madonne des Sleepings

Πληροφορούμεθα ὅτι τὸ περίφημον
τοῦ Μωρὶς Ντεκομπρᾶ «Κυρία τοῦ Βαγ
λι» (Madonne des Sleepings) τὸ ὁ
ἔχει μεταφρασθῆ εἰς ὅλας τὰς γλώσσ
κόσμου, ἀριθμοὶ δὲ τὸν κολοσσιαῖον
μὸν τῶν 700.000 ἐκδόσεων, πρόκειται
προβληθῇ τὴν δευτέραν ὁριστικῶς εἰς
«Σαλὸν Ἰντεάλ».

ΚΗΔΕΙΑΙ

Τὴν ἀγαπητὴν μας μητέρα, ἀδελ
θείαν καὶ μάμμην
ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΝ Δ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙ
Πρεσβυτέραν—ἐκ Δαρδανελλίων
θανοῦσαν ἐκηδεύσαμεν τὴν 21 Μαρ
Τὰ τέκνα: Στυλιανός, Κωνστ
Ἀλεξάνδρα, Ὄλγα, Μαρία Παπα
τρίου. Οἱ ἀδελφοί: Ἑλένη Ε.
σιάδου, Κωνσταντῖνος Οἰκονόμου
Πηνελόπη Λαμπαδαρίου, Συμεὼν Χ
γοριάδης. Οἱ ἀνεψιοί. Οἱ ἔγγονοι.

Τὸν προσφιλῆ μας σύζυγον, ἀδ
δελφὸν
ΔΗΜΗΤΡΙΟΝ Σ. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙ
Βιομήχανον
θανόντα χθὲς κηδεύομεν σήμερον
τὸν 24 τρέχ. καὶ ὥραν 11ην π.μ.
ἱεροῦ ναοῦ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου (Καρ
Ἀθῆναι τῇ 23 Μαρτίου 1928
Ἡ τεθλ. σύζυγος: Ἄλκηστις Δ. Πα
ργίου. Ἡ μήτηρ Σοφία Δεσύπρη. Ο
δελφοί: Γεώργιος, Ἰωάννης, Ἐ
ος, Ἀπόστολος Στ. Παπαγεωργίου,
ρία Γ. Βοϊβόνδα, Ἑλένη Δ. Κοι
νη, Ἄννα Θ. Βελλιανίτου, Μαρία
λου, Ἑλένη Δεσύπρη, Λίνα Γ. Πα
ωργίου, Ἀλεξάνδρα Ι. Παπαγεω
Ἀλεξάνδρα Ε. Παπαγεωργίου,
Βοϊβόνδας, Δημήτριος Κουκουμπάνης
Βελλιανίτης, Ἀλ. Σβῶλος. (Ἡ παρ
θεωρηθήτω καὶ ὡς ἰδιαιτέρα πρόσ
κλησις).

Τὴν σεβαστὴν ἡμῶν μητέρα, μάμμ
μάμμην καὶ θεῖαν
ΑΣΠΑΣΙΑΝ ΠΑΝ. ΚΟΜΝΗΝΟΥ
θανοῦσαν, κηδεύομεν σήμερον Σάββατον
ὥραν 4 μ.μ. ἐκ τῆς ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Θ
δου ἀριθ. 7 οἰκίας της εἰς τὸν ἱερὸν
τοῦ Ἁγίου Γεωργίου (Καρύτση).
Ἐν Ἀθήναις τῇ 24 Μαρτίου 1928
Τὰ τέκνα: Ἀλέξ. Π. Κομνηνός, Πα
σκευὴ χήρα Ν. Σταυροπούλου, Νικ.
Κομνηνός, Κωνστ. Π. Κομνηνός,
Α. Κομνηνοῦ, Εὐμορφία Κ. Κομνηνοῦ,
ἔγγονοι: Παναγ. Α. Κομνηνός, Νικ.
Κομνηνός, Ἀσπασία Σ. Μακρῆ, Ἐλ
Κομνηνοῦ, Ἰωσηφίνα Π. Κομνηνοῦ,
ουλία Ν. Κομνηνοῦ, Στυλιανὸς Μακρ
Θάλεια Ν. Σταυροπούλου, Ἀμαλία Ν
Σταυροπούλου, Ἀσπασ. Α. Σκλαβενίτ
Παναγ. Κ. Κομνηνός, Βικτωρία Κ. Κ
μνηνοῦ, Μαρία Κ. Κομνηνοῦ, Ἀντών
Σκλαβενίτης. Οἱ δισέγγονοι: Ἀλέξ. Π
Κομνηνός, Μαρία-Κλοτίλδη Π. Κομνην
Ἐρασμία Στ. Μακρῆ, Νίνα Ν. Κομνην
Οἱ ἀνεψιοί.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ἡ Διοίκησις Ἀεροπορίας Στρατοῦ
εὐχαριστεῖ πάντας τοὺς ὁπωσδήποτε
τασχόντας εἰς τὸ πένθος ἐπὶ τῷ θα
τῶν Ἀεροπόρων αὐτῆς λοχαγοῦ
ρώλη Γεωργ. καὶ ἀνθυπολοχαγοῦ
πούλου Γεωργ.

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΘΕΣΣΑΛ

Συνελθὸν ἐκτάκτως ἐπὶ τῇ ἀναγ
τοῦ θανάτου τοῦ πολυτίμου αὐτῆς
λου πολυκλαύστου
Δημητρίου Στυλιανοῦ Παπαγεωργ
τυγχάνοντος καὶ ἐκ τῶν ἱδρυτῶν
Ψηφίζει:
1ον) Νὰ ἐκφρασθῶσιν εἰς τὴν οἰ
νειαν τοῦ ἐκλιπόντος τὰ συλλυπητήρια
τε Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ τῆς
κῆς Διευθύνσεως τῆς Τραπέζης.
2ον) Νὰ κατατεθῇ στέφανος ἐπὶ
σοροῦ τοῦ μεταστάντος.
3ον) Νὰ ἀργήσῃ ἡ Τράπεζα καθ'
τὴν ἡμέραν τοῦ Σαββάτου, 24ην
τος μηνός, καθ' ἣν κηδευθήσεται ὁ
στάς.
4ον) Νὰ παρακολουθήσωσι τὴν
ἂν τὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου καὶ τῆς
θύνσεως μεθ' ὅλου τοῦ προσωπικοῦ.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

Τὴν 23 Μαρτίου 1928 ἡμέραν Παρασκ
ὴν καὶ ὥραν 4 μ.μ. συνελθὸν εἰς
συνεδρίασιν τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον
Ἑταιρείας Σιδηροδρόμων Πειραιῶς —
θηνῶν — Πελοποννήσου, παρόντων τῶν
Δ. Κουκουμπάνη Προέδρου, Θ. Βελλια
Ν. Γιοκαλᾶ, Κ. Καλλάρη, Κ. Μοσχο
Ν. Νάσλα, Κ. Νικολοπούλου, Γεωργίου
παγεωργίου, Ι. Πετρίδη, Ἀνδρ. Χατ
άκου, Συμβούλων καὶ Ν. Κουκουμπάνη
Διευθυντοῦ, ἐπὶ τῇ ἀγγελίᾳ τοῦ θα
ΔΗΜ. Σ. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ
παρασχόντος πολυτίμους ὑπηρεσίας
ἐπιχείρησιν, ὡς ἐντεταλμένος σύμβουλος
της.

Ἀποφασίζει

1) Νὰ ἐκφρασθῶσι τὰ συλλυπητήρια
εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ ἀποβιώσαντος.
2) Νὰ κατατεθῇ στέφανος ἐξ ὀνόματος
τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.
3) Νὰ δοθῶσιν πέντε χιλιάδες (5000)
ὑπὲρ τοῦ Τμήματος Ψυχαγωγίας
τοῦ Πατριωτικοῦ Ἱδρύματος εἰς μνήμ
μεταστάντος.
4) Νὰ μείνουν τὰ Κεντρικὰ Γραφεῖ
Διευθύνσεως κλειστά, ἐπὶ τρεῖς ἡμέρ
5) Νὰ παρακολουθήσῃ τὴν κηδεί
Διοικητικὸν Συμβούλιον, ἡ Γεν. Διευ
καὶ ἅπαν τὸ προσωπικὸν τῶν Γραφεί

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ — ΟΙ ΣΥΜΒΟΥ

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ ΤΟΥ κ. Θ. ΥΨΗΛΑΝΤΟΥ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΦΑΣΙΣΤΑΣ ΑΠΑΣΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΣΕΒΑΣΤΟΙ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΦΙΛΟΥΣ ΜΑΣ ΚΑΙ ΤΡΟΜΕΡΟΙ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΕΧΘΡΟΥΣ ΜΑΣ

Ἀνεκοινώθη ἡ κατωτέρω προκήρυξις τοῦ κ. Θεοδώρου Ὑψηλάντου, ἀρχηγοῦ τῶν Ἑλλήνων Φασιστῶν, πρὸς τοὺς Φασίστας ἁπάσης τῆς Ἑλλάδος.

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΦΑΣΙΣΤΑΣ ΑΠΑΣΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Φασίσται,

Ἀναλαβὼν τὴν ἀρχηγίαν τῆς πρὸ πολλοῦ ἱδρυθείσης Ἑλληνικῆς Φασιστικῆς Ὀργανώσεως, αἰσθάνομαι εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς τὴν ὑποχρέωσιν ν' ἀποστείλω εἰς πάντας Ὑμᾶς ἐγκάρδιον χαιρετισμὸν διὰ τὴν πρώτην μεθ' ὑμῶν ψυχικὴν ἐπικοινωνίαν, ἥτις θὰ συνδέσῃ τὴν Φασιστικὴν Ὀργάνωσιν ἀπὸ τοῦ τελευταίου Φασίστου μέχρι τοῦ Ἀρχηγοῦ της εἰς ἱερὰν ἑνότητα ἰδεολογίας καὶ σκοπῶν.

..Ἐργασθεὶς μέχρι τοῦδε ἐν σιγῇ, κρίνω σήμερον ἐπίκαιρον ἵνα ρίψω φῶς ἐπὶ τῶν σκοπουμένων τῆς «Ἑνώσεως τῶν Ἑλλήνων Φασιστῶν», ἥτις ἐν γενικαῖς μόνον γραμμαῖς διὰ τῆς προκηρύξεως της ὡμίλησε περὶ αὐτῶν.

Πρέπει πρωτίστως νὰ κατανοηθῇ ὅτι τὸ πρόγραμμα τοῦ Φασισμοῦ δὲν εἶνε ὡς ἐκεῖνα ἅτινα διατυποῦσι συνήθως θὰ διάφορα προσωπικὰ κόμματα, τὰ ὁποῖα ἐν τούτοις καταλαμβάνοντα τὴν ἀρχὴν ἀπέφευγον ἐπιμελῶς ἢ ἐλησμόνουν τὴν πραγματοποίησιν τῶν ὑποχρεώσεων αὐτῶν καὶ ἐτίθεντο ἀντιμέτωπα τοῦ Λαοῦ, ὁδηγοῦντα συγχρόνως τὸ Ἔθνος πρὸς τὸν μαρασμὸν καὶ τὴν νέκρωσιν, ἀποβλέποντα μόνον εἰς τὴν διὰ παντὸς τρόπου διατήρησιν τῆς ἀρχῆς καὶ τὴν θεραπείαν τῶν ἰδίων αὐτῶν κομματικῶν συμφερόντων.

Τὸ πρόγραμμα τοῦ Φασισμοῦ εἶνε ἡ Ἀνάπλασις τοῦ Κράτους νόμιμος ἐπὶ τῶν στερεῶν θεμελίων τοῦ ἐκ Λαϊκῆς θελήσεως ἀπορρεύσαντος πολιτεύματος τῆς Συνταγματικῆς Βασιλείας, ὑπὸ τὸ ὁποῖον ἐπὶ αἰῶνα σχεδὸν ἔζησεν ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς καὶ τὸ ὁποῖον μόνον ἡ θέλησις αὐτοῦ ἡ ἀνόθευτος, ἐλευθέρα καὶ ἀβίαστος ἠδύνατο νὰ μεταβάλῃ, ἀνόρθωσις δὲ τούτου πρὸς ἐπιβολὴν τῆς ἰσχύος του ἐσωτερικῶς καὶ ἐξωτερικῶς καὶ πρὸς εὐημερίαν τοῦ Λαοῦ.

Δὲν ἔχω ἀνάγκην ν' ἀσχοληθῶ διὰ μακρῶν περὶ τοῦ κομμουνισμοῦ, ὅστις ἀπαρνούμενος πᾶσαν πατριωτικὴν ἰδεολογίαν καὶ πᾶν ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν ζωὴν καὶ τὴν ὕπαρξιν τοῦ Ἔθνους ὁδηγεῖ ὑπὸ τὸ πρόσχημα τῆς ἐλευθερίας καὶ τῶν δικαιωμάτων τοῦ προλεταριάτου, πρὸς ραγδαίαν ἀποσύνθεσιν πολιτικήν, κοινωνικὴν καὶ ἐθνικήν. Κεῖται πρὸ ἡμῶν τὸ σημερινὸν παράδειγμα τῆς Ρωσσίας, ἔνθα τὸ στοιχειῶδες δικαίωμα τοῦ λαοῦ πρὸς ἔλεγχον κατηργήθη, οἱ ἄμεσοι δὲ κληρονόμοι τῶν ἰδεῶν τοῦ Λένιν καὶ συνεργάται του ἐξορίζονται καὶ ἡ ἄβυσσος ἥτις διαιρεῖ τοὺς ἰθύνοντας τοῦ κομμουνισμοῦ ἀπειλεῖ τὴν ὑπόστασιν αὐτῆς ταύτης τῆς Ρωσσίας, χωρὶς νὰ γίνεται ἀντιληπτὴ ἡ τραγικὴ εἰρωνία τῶν τελευταίων γεγονότων, τὰ ὁποῖα εἶχον ὡς ἀποτέλεσμα τὴν ἐξορίαν τοῦ Τρότσκυ καὶ τῶν συντρόφων του εἰς τὸν ἴδιον ἀκριβῶς τόπον ἐκεῖνον, ὅπου οἱ Τσάροι ἀπέστελλον τοὺς ἐναντιουμένους πρὸς τὴν θέλησιν καὶ τὴν ἰσχύν των. Ἀργὰ πλέον ἀρχίζουν νὰ ἀντιλαμβάνωνται καὶ οἱ ἀρχηγοὶ τοῦ κομμουνισμοῦ, ὅτι ἡ διάλυσις αὐτοῦ ἐπίκειται καὶ ἡ κατακρήμνισις τοῦ οἰκοδομήματός του δὲν εἶνε δυνατὸν ν' ἀποσοβηθῇ οὔτε διὰ τῆς ἀλλοιώσεως τῶν θεμελιωδῶν ἀρχῶν αὐτῶν, οὔτε διὰ μεγαλοπρεπῶν χειρονομιῶν καὶ ἀπειλῶν.

Ὁ Φασισμὸς εἶνε ἀδιάλλακτος πολέμιος τοῦ Κομμουνισμοῦ.

Ὁ Φασισμὸς θεμελιώνει ὅ,τι ὁ Κομμουνισμὸς ἠννόησε πάντοτε νὰ κρημνίζῃ.

Φασίσται,

Ἡ Φασιστικὴ ἰδεολογία περικλείει ἐν ἑαυτῇ τὴν Ἕνωσιν, τὴν Πειθαρχίαν καὶ τὴν Ἐργασίαν. Δηλαδὴ τὴν βαθεῖαν πίστιν καὶ τὴν ζωτικὴν ἐκείνην ἐνέργειαν, ἡ ὁποία συμπίπτει μὲ τὸ καθῆκον τοῦ πολίτου πρὸς πραγμάτωσιν τῆς εὐημερίας καὶ τῆς ἰσχύος τῆς Πατρίδος του, ἐνέργειαν ἥτις συνεπάγεται τὴν κατάπτωσιν τῶν ἐμφυλίων διαμαχῶν, τὴν συναδέλφωσιν τοῦ Λαοῦ καὶ τὴν κοινὴν συνεργασίαν διὰ τὴν ἀναδημιουργίαν τῆς Ἑλλάδος καὶ διὰ τὴν ἀνάνηψιν τοῦ Ἔθνους ἀπὸ τοῦ ληθάργου καὶ τοῦ μαρασμοῦ.

Ἐπιθυμῶ νὰ γνωρίσω εἰς Ὑμᾶς, Φασίσται, τοὺς σκοποὺς τοῦ Φασισμοῦ.

Ἡ δημιουργία τοῦ Φασισμοῦ—ὑψίστης πολιτικῆς ἰδεολογίας—σκοπεῖ τὴν συσσωμάτωσιν περὶ τὸν Ἀρχηγὸν αὐτοῦ τῶν ὑγιῶν καὶ ζωτικῶν δυνάμεων, μὲ βαθεῖαν τὴν πίστιν ὅτι ἡ ἱεραρχία αὐτοῦ —ἀνωτάτη ἐκδήλωσις τοῦ Φασισμοῦ— ἔχει ὡς μόνον σκοπὸν τὴν εὐτυχίαν τοῦ Ἔθνους, ὥστε νὰ καταστῇ δυνατὴ ἡ πραγματοποίησις ὅλων ἐκείνων τῶν πολιτικῶν μεταρρυθμίσεων, τῶν ὁποίων ἡ Ἑλλὰς σήμερον συναισθάνεται ἀναντίδραστον τὴν ἀνάγκην. Δηλαδή:

1) Διοικητικῆς μεταρρυθμίσεως ἐν τῇ εὐρυτάτῃ τῆς λέξεως ἐννοίᾳ, διὰ τῆς ὁποίας αἱ ζωτικαὶ δυνάμεις θὰ δυνηθῶσι νὰ συνεργασθῶσιν εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ μεγίστου ἔργου τῆς ἀναγκαίας μεταβολῆς. Μεταρρυθμίσεως διὰ τῆς ὁποίας ὅλος ὁ Λαὸς καὶ εἰς ἕκαστος πολίτης, ἄνευ οὐδεμιᾶς διακρίσεως πλουσίου ἢ πτωχοῦ, διανοουμένου ἢ ἀγρότου, ἰδιοκτήτου ἢ ἀκτήμονος, ἰδιώτου ἢ ὑπαλλήλου, γαιοκτήμονος ἢ ἐργάτου, θὰ συντελῇ εἰς τὴν ζωὴν καὶ τὴν εὐημερίαν τοῦ Κράτους.

2) Οἰκονομικῆς μεταρρυθμίσεως δι' ἐπιτεύξεως οἰκονομιῶν καὶ διὰ τῆς ἐφαρμογῆς σταθεροῦ συστήματος οἰκονομικῆς ἐξυγιάνσεως, συνεπαγομένης τὸ ἰσοζύγιον Κρατικῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων, οὕτως ὥστε βραδύτερον νὰ ὑπάρχῃ πλεόνασμα, διὰ τοῦ ὁποίου οὐ μόνον ν' ἀνακουφισθῇ ὁ Λαὸς ἐκ τῶν ὑπερόγκων αὐτοῦ βαρῶν, ἀλλὰ καὶ νὰ δοθῇ κατεύθυνσις πρὸς ἐθνικὴν ἀναγέννησιν ἐν ἁμίλλῃ πρὸς ἄλλα Κράτη. Μόνον οὕτω θὰ ἐπιτύχῃ ἡ λύσις ὅλων τῶν μεγάλων προβλημάτων, πρὸς τὰ ὁποῖα ἀπὸ μακροῦ ἀποβλέπει ἡ χώρα ἡμῶν μετὰ τὰς ἀγωνιώδεις διαταραχὰς καὶ ἀνωμαλίας τῆς τελευταίας περιόδου, τῆς ὁποίας ὁ ἀντίκτυπος ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν πραγμάτων ὑπῆρξε τεράστιος.

Διὰ τῆς ἐξυγιάνσεως τῶν οἰκονομικῶν τοῦ Κράτους θὰ πραγματοποιηθῇ πλήρης ἀνόρθωσις τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῆς Παιδείας καὶ γενικῶς τῆς Κρατικῆς μηχανῆς ὁλοκλήρου, συστηματοποίησις καὶ ἀναδιοργάνωσις Στρατοῦ καὶ Στόλου εἰς τρόπον ὥστε νὰ καταστῇ δυνατὴ ἡ ἀνάπτυξις τῶν πολεμικῶν, ζωτικῶν καὶ παραγωγικῶν δυνάμεων τοῦ Κράτους ἵνα αὗται ἐν τῷ συνόλῳ των ἀναδιοργανούμεναι καταστῶσι πιστοὶ καὶ ἀσφαλεῖς φύλακες καὶ πρόσκοποι τῆς μελλοντικῆς ἐξέλιξις τοῦ Κράτους.

Ἐκ παραλλήλου ὡς πρὸς τὸ μέγα ζήτημα τῶν προσφύγων, οἱ ὁποῖοι εἶνε ὅμαιμοι, ὀφείλομεν νὰ αἰσθανθῶμεν βαθέως εἰς τὴν ψυχήν μας καὶ τὴν δυστυχίαν των καὶ τὰς ἀνάγκας των, ἀλλὰ δὲν θὰ ἀντιμετωπίσωμεν αὐτὰς δι' ὑποσχέσεων μόνον. Ὁ Φασισμὸς οὐδέποτε ὑπόσχεται μόνον, ἀλλὰ γνωρίζει καλῶς καὶ θέλει νὰ ἐκπληροῖ πάντοτε οἵαν ἀναλαμβάνει ὑποχρέωσιν. Τὸ ἀκανθῶδες τοῦτο ζήτημα τῶν προσφύγων πρέπει τέλος νὰ εὕρῃ τὴν ὁριστικὴν καὶ δικαίαν αὐτοῦ λύσιν, ἵνα ἀρχίσῃ νὰ ἐμπεδοῦται καὶ διὰ τοὺς πρόσφυγας ζωὴ γαλήνιος, εἰρηνικὴ καὶ δημιουργικὴ μετὰ τὴν θύελλαν τόσων ἐτῶν.

Κύριος συντελεστὴς τοῦ Φασισμοῦ εἶνε τὰ Σωματεῖα, λέξις περιεκτικὴ τῆς τριαδικῆς ἐννοίας: Ἄτομον - Κράτος - Ἔθνος, διακηρύττουσα τὴν κυριαρχίαν τῆς ἐργασίας ὡς κοινωνικοῦ καθήκοντος. Καθιεροῦσα τὴν ἀρχὴν τῆς ἐθνικῆς ὠφελείας τῆς παραγωγῆς, κυροῦσα τὰς ὑποχρεώσεις τοῦ παραγωγοῦ ἔναντι τοῦ Κράτους, καὶ ἀπαρεγκλίτως ἐπιβάλλουσα τὴν ἰσότητα δικαιωμάτων καὶ ὑποχρεώσεων μεταξὺ τῶν κοινωνικῶν τάξεων, ἵνα ἐπιτευχθῇ κοινὴ συνεργασία ἀπὸ τοῦ ταπεινοτέρου ἐργάτου μέχρι τοῦ μεγαλυτέρου παραγωγοῦ. Τὸ Κράτος οὕτω θὰ εἶνε εἰς θέσιν διὰ τῶν ὀργάνων αὐτοῦ νὰ ἔχῃ τὸν ἀκριβῆ ἔλεγχον πάσης ἐργασίας ἐντὸς τοῦ Κράτους γινομένης καὶ νὰ προστατεύσῃ ὅλα τὰ δικαιώματα τὰ ὁποῖα αἱ κατώτεραι τάξεις ἔχουσι καὶ τῶν ὁποίων δικαιωμάτων συναισθάνονται τὴν ἀνάγκην, οὕτως ὥστε νὰ κατορθωθῇ ἡ ἀνάπτυξις καὶ δημιουργία νέων παραγωγικῶν δυνάμεων ἐπιτυγχανομένη διὰ τῶν Φασιστικῶν νόμων.

Θέλει τοιουτοτρόπως διαμορφωθῇ νέα ζωὴ τῆς Βιομηχανίας καὶ τῆς Γεωργικῆς παραγωγῆς πρὸς τελείαν αὐτῶν ἀνάπτυξιν καὶ εὐημερίαν.

Ἀλλ' ὁ Φασισμὸς δὲν ἀποβλέπει μόνον εἰς τοὺς ἄνδρας. Σκοπεῖ νὰ συσσωματώσῃ καὶ τὰς γυναῖκας καὶ ν' ἀναζωογονήσῃ πᾶν ὅ,τι ἀποτελεῖ τὴν νεότητα καὶ τὰς ἐλπίδας τοῦ Ἔθνους. Καὶ αἱ γυναῖκες ἐν τῷ Ἔθνει ἔχουσιν ὑψηλὴν ἀποστολήν: τὴν καλλιέργειαν καὶ τὴν ὑψηλοτέραν ἀνατροφὴν τοῦ πολυτιμοτάτου φυτωρίου τοῦ Ἔθνους. Διότι αὗται κατέχουσι τὴν πρώτην θέσιν ἐν τῇ οἰκογενειακῇ ζωῇ καὶ τῇ ἀνατροφῇ. Ὁ γυναικεῖος Φασισμὸς διαμορφούμενος θ' ἀναλάβῃ τὴν ἐπιτέλεσιν τοῦ μεγίστου καὶ ἐθνωφελοῦς ἔργου τῆς διαπλάσεως τῆς φυλῆς μας συμφώνως πρὸς τὰς παραδόσεις τοῦ Ἔθνους, ὥστε ν' ἀποδώσῃ τοὺς εὐγενεστέρους καὶ καλυτέρους καρπούς.

Ἐπίσης καὶ ὅσον ἀφορᾷ τοὺς μικροὺς Ἕλληνας καὶ τὰς μικρὰς Ἑλληνίδας, ὁ Φασισμὸς δὲν θὰ ὑστερήσῃ. Καὶ οἱ μικροὶ Ἕλληνες καὶ αἱ μικραὶ Ἑλληνίδες ὀφείλουν νὰ ἀρχίσουν ἀπὸ τῆς τρυφερωτέρας ἡλικίας ν' ἀντιλαμβάνωνται ὅτι τὸ Κράτος ἐκτείνει καὶ ἐπ' αὐτῶν τὸ ἐνδιαφέρον του καὶ νὰ συναισθάνωνται τὰς πρὸς αὐτὸ ὑποχρεώσεις των. Εἰδικαὶ φροντίδες θέλουσι ληφθῆ περὶ τῆς μορφώσεως, ἀνατροφῆς καὶ ὑγείας των.

Ἀντιλαμβανόμενος ἐξ ἄλλου πληρέστατα ὁ Φασισμὸς τοὺς εἰλικρινεῖς πόθους καὶ τὰς ἐλπίδας τῆς Ἑλληνικῆς ψυχῆς καὶ τὰς μεγάλας παραδόσεις τοῦ Ἔθνους, θὰ ἔχῃ πάντοτε ἐστραμμένην τὴν προσοχήν του πρὸς ὅ,τι ἀφορᾷ τὰ μεγάλα θρησκευτικὰ καὶ ἐκπαιδευτικὰ προβλήματα, διότι ἡ ἀνύψωσις τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς Παιδείας γνωρίζει ὅτι εἶνε ἐκ τῶν κυριωτέρων σκοπῶν τοῦ Κράτους καὶ ἀποτελεῖ τὸ θεμέλιον τοῦ Ἔθνους.

Ἐν τῇ βραχυτάτῃ ταύτῃ ἐκθέσει ἠθέλησα νὰ δώσω πρὸς Ὑμᾶς νὰ ἐννοήσητε περιεκτικῶς τὴν Φασιστικὴν Ἰδεολογίαν. Ἐργασία ἀναδημιουργίας εὐρυτάτη, περιλαμβάνουσα ὅ,τι ζωτικὸν ὑφίσταται ἐντὸς τοῦ Ἔθνους. Ἐργασία ἐν τούτοις δυσκολωτάτη, διὰ τὴν ὁποίαν εἶνε ἀναγκαῖα βαθεῖα καὶ ἁγνὴ πίστις, ἀπόλυτος δὲ καὶ τυφλὴ ὑπακοὴ εἰς τοὺς ἀρχηγούς. Ὁ Φασισμὸς ἐπιθυμεῖ νὰ φωτίσῃ πάλιν διὰ τοῦ ἱεροῦ φωτὸς τῆς λαμπάδος τοῦ καθήκοντος καὶ τῆς θυσίας τὸν δρόμον πρὸς τὴν ἀναδημιουργίαν καὶ τὴν εὐτυχίαν τοῦ Ἔθνους. Μὴ δίδεται προσοχὴν εἰς ἐκείνους οἵτινες ὁμιλοῦσι περὶ τοῦ Φασισμοῦ ὡς περὶ ἐχθροῦ τοῦ Κράτους. Πρόκειται περὶ ἀνθρώπων οἵτινες ζῶσι μόνον χάριν τοῦ προσωπικοῦ συμφέροντος καὶ πρὸς ἐξυπηρέτησιν τοῦ ἐγωϊσμοῦ των καὶ εἶνε ἀνίκανοι νὰ ἐκτιμήσωσι καὶ αἰσθανθῶσι τοὺς μεγάλους καὶ εὐγενεῖς παλμοὺς τοῦ Φασισμοῦ. Ἔστε βέβαιοι ὅτι μόλις καὶ οὗτοι ἴδωσι τὴν πραγμάτωσιν τοῦ σκοποῦ τοῦ Φασισμοῦ καὶ ἐννοήσωσι τὴν πίστιν καὶ πειθαρχίαν αὐτοῦ, θὰ κρούσωσι τὴν θύραν μας καὶ τότε ἡμεῖς θὰ εἴμεθα περισσότερον ὑπερήφανοι προσδεχόμενοι τοὺς ἀνανήψαντας νέους πιστοὺς τῆς ἰδεολογίας ἡμῶν καὶ τῆς μεγάλης ἡμῶν πίστεως, τῆς ὁποίας τὸ ὄνομα εἶνε Φασισμός.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 24 Μαρτίου 1928.

Ὁ Ἀρχηγὸς
ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ

Γ. ΠΟΛΥΚΑΡΠΙΔΗΣ
εἰδικὸς ἀφροδισιολόγος ἐπὶ μακρὸν ἐπιμελητὴς τῆς Ἰδιαιτέρας Κλινικῆς τοῦ καθηγητοῦ κ. Γ. Φωτεινοῦ. Δέχεται 8—12 καὶ 4—8 μ.μ. Ζήνωνος 3 Ὁμόνοια.

ΜΕΓΑΛΗ ΕΥΚΑΙΡΙΑ
ΜΟΝΟΝ ΣΗΜΕΡΟΝ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
ΠΩΛΗΣΙΣ ΛΙΑΝΙΚΗ ΕΙΣ ΤΙΜΑΣ ΚΟΣΤΟΥΣ
ΒΑΚΑΛΑΟΥ ΚΑΙ ΟΡΥΖΗΣ
ΕΙΣ ΟΛΑ ΤΑ ΚΑΤΩΘΙ ΕΔΩΔΙΜΟΠΩΛΕΙΑ ΤΗΣ
ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΓΟΡΑΣ
1) ΟΔΟΣ ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ 46 ΤΗΛ. Ν. 4-10
2) » ΠΑΤΗΣΙΩΝ 94 Β
3) ΠΛΑΤΕΙΑ ΚΟΛΩΝΑΚΙΟΥ 17 Β
4) ΟΔΟΣ ΣΤΟΥΡΝΑΡΑ 4 Α
5) » ΦΕΡΡΩΝ-ΑΧΑΡΝΩΝ 82
6) » ΑΓΙΟΥ ΜΕΛΕΤΙΟΥ 44 Α
ΚΑΙ 7ον ΠΛΑΤΕΙΑ ΟΜΟΝΟΙΑΣ ΤΗΛ. ΝΕΟΝ 4—11
ΣΠΕΥΣΑΤΕ ΝΑ ΕΠΩΦΕΛΗΘΗΤΕ
Διαφ. «ΗΧΩ» Σταδίου 8

ΜΕΤΑΠΟΛΕΜΙΚΑΙ ΦΥΣΙΟΓΝΩΜΙΑΙ

Ο ΟΡΓΑΝΩΤΗΣ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ

ΠΟΙΟΣ Ο ΠΑΡΑΙΤΗΘΕΙΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΗΣ.—Η ΠΑΛΑΙΑ ΜΟΝΑΡΧΙΚΗ ΠΑΡΑΔΟΣΙΣ ΕΝ ΓΕΡΜΑΝΙΑ.—ΑΙ ΔΥΣΧΕΡΕΙΑΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟΠΟΙΗΣΙΝ ΤΗΣ "ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΗΣ".—ΤΟ ΚΙΝΗΜΑ ΤΟΥ ΚΑΠ ΚΑΙ ΑΙ ΣΥΝΕΠΕΙΑΙ ΤΟΥ.—Η ΣΥΝΘΗΚΗ ΤΩΝ ΒΕΡΣΑΛΛΙΩΝ ΑΝΕΦΑΡΜΟΣΤΟΣ.—ΔΙΑΤΙ Ο ΓΚΕΣΛΕΡ ΑΠΕΧΩΡΗΣΕ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ ΓΕΡΜΑΝΟΥ ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ Θ. ΧΟΫΣ

Τὸ νὰ παρουσιάσῃ κανεὶς εἰς ἀναγνώστας μὴ Γερμανοὺς τὴν προσωπικότητα καὶ νὰ γνωρίσῃ εἰς αὐτοὺς τὴν ἱστορικὴν σημασίαν τοῦ τέως ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης, δὲν εἶναι πρᾶγμα εὔκολον. Πράγματι, κατὰ τὰ ἔτη, τὰ ὁποῖα διετέλεσεν ὑπουργός, ὁ δόκτωρ Γκέσλερ κατέστη μία ἀπὸ τὰς πολιτικὰς ἐκείνας φυσιογνωμίας, αἱ ὁποῖαι ἔδωσαν λαβὴν εἰς τὰς ἀντιφατικωτέρας τῶν συζητήσεων καὶ ἐν αὐτῇ ἀκόμη τῇ Γερμανίᾳ. Τὰ κόμματα ἐπετέθησαν ἐναντίον του μὲ δικαιολογίας ἐντελῶς διαφορετικάς. Πότε ἡ ἀριστερὰ τὸν κατηγόρει ὡς ἀκολουθοῦντα μίαν πολιτικὴν προσωπικήν, «στερουμένην δράσεως» καὶ μὴ δυναμένην νὰ λυτρώσῃ τὴν Ἐθνικὴν Ἄμυναν ἀπὸ τὰς ἐπιδιώξεις τῶν μοναρχικῶν· πότε πάλιν ἡ δεξιὰ ἐπετίθετο ἐναντίον του μὲ τὴν σειράν της, διότι ἐπέτυχε κατόπιν τόσων ἀγώνων τὴν παραίτησιν τοῦ στρατηγοῦ φὸν Σέεκτ ἢ διότι ἀπηγόρευεν εἰς τοὺς ἀξιωματικοὺς νὰ ἐπιδεικνύουν ἔστω καὶ ἰδιωτικῶς τὰ χρώματα τῆς παλαιᾶς σημαίας. Τὸ ὄνομά του ἀνεμίχθη συχνὰ εἰς τὰς διαμάχας τῆς ἐσωτερικῆς πολιτικῆς περισσότερον ἀφ' ὅσον καὶ ὁ ἴδιος θὰ ηὔχετο καὶ χάριν τοῦ ἀξιώματός του καὶ χάριν τῆς ἐπιτυχίας τῶν σκοπῶν του. Δὲν εἶναι συνεπῶς καθόλου παράδοξον ὅτι εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἡ ἠχὼ τῶν διενέξεων τούτων προὐκάλεσε κάποιαν σύγχυσιν καὶ ὅτι κατέληξαν εἰς τὸ ἐξωτερικόν, διὰ νὰ ἀποκτήσουν μίαν εἰκόνα τῆς καταστάσεως κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον σαφῆ, νὰ ἁπλοποιήσουν τὰ πράγματα καὶ νὰ τὰ ἴδουν κατὰ ἕνα τρόπον πρωτόγονον καὶ κάπως σχηματικόν. Αὐτὸ προκαλεῖ ἀναμφισβητήτως μεγαλυτέραν ἐντύπωσιν, ἀλλὰ δὲν ὁδηγεῖ εἰς συμπεράσματα ἀσφαλῆ.

Δὲν ὑπῆρχεν ὁ διάδοχος τοῦ Γκέσλερ

Καὶ ἰδοὺ ποῖον ἔγινε σιγὰ σιγὰ τὸ δυσκολώτερον τῶν αἰνιγμάτων: ὁ περισσότερον πολεμηθεὶς ἐκ τῶν ὑπουργῶν, ὁ πολιτικὸς τὸν ὁποῖον ἤρχισεν ἤδη νὰ ἐγκαταλείπῃ μία μεγάλη μερὶς τῶν τέως ὑποστηρικτῶν του, πρὶν ἀκόμη οὗτος ἀποχωρήσῃ, κατὰ Ἰανουάριον τοῦ 1927, τοῦ δημοκρατικοῦ κόμματος, παρέμεινεν εἰς τὴν ἀρχὴν ὅσον καιρὸν οὐδεὶς ἐκ τῶν ἄλλων ὑπουργῶν κατώρθωσε νὰ παραμείνῃ. Ἐπὶ ἐννέα συνεχῆ ἔτη ὑπῆρξεν μέλος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐπὶ ὀκτὼ σχεδὸν ἔτη διετέλεσεν ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν, εἰς μίαν περίοδον μάλιστα, κατὰ τὴν ὁποίαν κρίσεις ἐπὶ κρίσεων ἠπείλουν ἀδιακόπως τὴν ὑπόστασιν τῶν Κυβερνήσεων. Ὅλαι αἱ δημιουργηθεῖσαι κρίσεις ἔθεταν στερεοτύπως τὸ αὐτὸ ζήτημα ἐπὶ τάπητος: Ὁ Γκέσλερ θὰ μείνῃ; Καὶ ὁ Γκέσλερ ἔμενε πάντοτε, συχνὰ δὲ καὶ παρὰ τὴν θέλησίν του, διότι ἀμέσως μετὰ τὸ πρῶτον ζήτημα, ἐτίθετο ἕνα δεύτερον ἐξ ἴσου σοβαρόν: Ποῖος θὰ τὸν διαδεχθῇ; Παρὰ τὰς ἐναντίον του κατηγορίας των, οἱ ἀντίπαλοι τοῦ Γκέσλερ δὲν εὕρισκον τὴν προσωπικότητα, ἡ ὁποία θὰ ἠδύνατο νὰ τὸν ἀντικαταστήσῃ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης. Ἀνέφερον μερικοὶ τὰ ὀνόματα τῶν εἰδικῶν διαδόχων του, ἀλλ' οἱ ἴδιοι ἐξήσκουν μετ' ὀλίγον ὅλην τὴν ἐπιρροήν των, ὅπως ὁ Γκέσλερ παραμείνῃ εἰς τὴν θέσιν του. Τὸ παιγνίδι αὐτὸ ἐπανελήφθη πλέον ἢ ἅπαξ, πρᾶγμα ποῦ δὲν ἦτο καθόλου ἐποικοδομητικόν. Καὶ ἤδη ἂς ἐξετάσωμεν τὰ αἴτια τοῦ γεγονότος αὐτοῦ.

Φὸν Ζέκτ

Ὑπεράνω πάντων, τὸ Ράϊχ

Ἐν πρώτοις εἶναι ἀπαραίτητον νὰ εἴπωμεν ὀλίγα περὶ τῆς προσωπικότητός του. Δὲν εἶνε, ἀσφαλῶς, ἁπλῆ σύμπτωσις τὸ γεγονός, ὅτι οἱ ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι ἀνέλαβον τὴν ἀναδιοργάνωσιν τοῦ στρατοῦ μετὰ ἕνα πόλεμον, τοῦ ὁποίου ἡ ἔκβασις ὑπῆρξε τόσον ἀτυχὴς διὰ τὴν Γερμανίαν, προήρχοντο ἄνευ ἐξαιρέσεως ἀπὸ τὴν Νότιον Γερμανίαν καὶ τὴν Βυρτεμβέργην. Ὁ στρατηγὸς Ράϊνχαρτ, τότε συνταγματάρχης, ὁ ὁποῖος ἦτο ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν τῆς Πρωσσίας κατὰ τὴν ἐπανάστασιν, ὁ δόκτωρ Γκέσλερ καὶ ὁ στρατηγὸς Γκραϊνερ, ὁ διάδοχός του, εἶναι πάντες Σουαβοὶ τὴν καταγωγήν, ἐγεννήθησαν εἰς τὴν δημοκρατικωτέραν χώραν τῆς Γερμανίας. Διὰ τοὺς ἀνθρώπους αὐτοὺς τὸ τέλος τῆς μοναρχίας δὲν ἦτο ταυτόσημον μὲ τὸ τέλος τοῦ Ράϊχ οὔτε ὁ δυναστικὸς ρωμαντισμός, οὔτε τὸ εἰδικῶς πρωσσικὸν πνεῦμα τοὺς συνέδεε δι' ἀρρήκτων δεσμῶν μετὰ τοῦ οἴκου τῶν Χοεντσόλλερν· ἀντιθέτως ἦσαν ἀπηλλαγμένοι προκαταλήψεων καὶ ἀνεξάρτητοι· ἐγνώριζον ὅτι τὰ στρατιωτικὰ ζητήματα ἠμποροῦν νὰ διαρρυθμισθοῦν καὶ ὅταν ἡ αἴγλη τῆς μοναρχίας δὲν περιβάλλῃ τὸν ἀνώτατον ἀρχηγὸν —καὶ ὅτι πρέπει νὰ διαρρυθμισθοῦν. Δὲν ἀπεσύρθησαν τῆς δράσεως ἀπὸ ἀντιπολίτευσιν ἢ μνησικακίαν, ἀλλὰ διὰ νὰ ὑπηρετήσουν τὸ κράτος, ἔθεσαν τὰς τεχνικὰς γνώσεις των εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ Ἔμπερτ, «ἐπιτρόπου τοῦ λαοῦ», μὲ ὅλην τὴν συνείδησιν καὶ ὅλην τὴν νομιμοφροσύνην των· τοῦτο προεκάλεσε τὴν διάστασιν τῶν ἀξιωματικῶν, οἱ ὁποῖοι ὑπηρέτουν ὑπὸ τὰς διαταγάς των, ἀπὸ τῶν λοιπῶν συναδέλφων των. Οἱ Ράϊνχαρτ καὶ Γκραϊνερ ὑπῆρξαν ἐπὶ ἔτη ὁλόκληρα στόχος διαρκῶν ἐπιθέσεων, ἐδημιούργησαν δὲ περὶ αὐτοὺς ἀτμόσφαιραν δυσπιστίας.

Ὁ Γκέσλερ, εἶνε δημοκρατικὸς

Προκειμένου περὶ τοῦ Γκέσλερ, δὲν συνέβη κατ' ἀρχὰς τὸ ἴδιον. Σουαβὸς τὴν καταγωγήν, εἰσῆλθεν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Βαυαρίας καὶ ἔγινε γνωστὸς εἰς τὴν Γερμανίαν, ὀλίγον μετὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ παρόντος αἰῶνος, ὅταν τῷ ἀνετέθησαν καθήκοντα παρὰ τῷ Διαιτητικῷ Συμβουλίῳ τοῦ Μονάχου, νεωστὶ δημιουργηθέντι ὀργανισμῷ, σκοπὸς τοῦ ὁποίου ἦτο, νὰ ἐπεμβαίνῃ πρὸς ἐπίλυσιν τῶν ἀναφυομένων μεταξὺ ἐργοδοτῶν καὶ ἐργατῶν διαφορῶν. Ἐν τῇ ἐπιτελέσει τοῦ ἔργου του τούτου ὁ Γκέσλερ ἐδημιούργησε μίαν παράδοσιν σοσιαλιστικοῦ πνεύματος, παράδοσιν πολὺ συμπαθῆ εἰς τὰς ἐργαζομένας τάξεις, διότι αἱ πολιτικαὶ ἰδέαι του ἔφερον τὸ χρίσμα τοῦ Φρειδερίκου Νάουμαν, τοῦ μεγάλου Γερμανοῦ δημοσιογράφου, ὁ ὁποῖος πρῶτος διηύρυνε τὴν ἔννοιαν τοῦ λιμπεραλισμοῦ ἀπὸ κοινωνικῆς ἀπόψεως καὶ ἐγένετο ὁ ἀπόστολος μιᾶς ἐθνικῆς καὶ δημοκρατικῆς ἀντιλήψεως περὶ κράτους, στηριζομένης ἐπὶ τῆς δυνάμεως τῶν μαζῶν. Ποῖον κῦρος εἶχε προσδώσει εἰς τὸν νέον Γκέσλερ ἡ τεχνικὴ συγκρότησίς του γίνεται ἀντιληπτόν, ὅταν ἀναλογισθῇ κανεὶς ὅτι ἐν ἔτει 1911 μία πόλις διατελοῦσα ὑπὸ τὴν ἀπόλυτον ἐπιρροὴν τοῦ κλήρου, ἡ Ρατισβόνη, καὶ ἐν ἔτει 1912 μία πόλις φιλελευθέρων σοσιαλιστῶν, καθὼς ἡ Νυρεμβέργη, τὸν ἐκάλεσαν ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου των. Ὡς δήμαρχος τῆς Νυρεμβέργης ἐπέδειξε μοναδικὴν διοικητικὴν ἱκανότητα, ἀντιμετωπίσας μάλιστα ἐξόχως δυσχερεῖς περιστάσεις, συνεπείᾳ τοῦ πολέμου, καὶ ἔσχεν ὡσαύτως τὴν εὐκαιρίαν νὰ διαπιστώσῃ μὲ πόσην ἐμπιστοσύνην τὸν περιέβαλλον οἱ συμπατριῶται του, ἰδίᾳ δὲ οἱ τῶν λαϊκῶν στρωμάτων.

Ὁ κ. Γκέσλερ

Ἡ ἀσύνετος ἐπιχείρησις τοῦ Κὰπ

Τὸ φθινόπωρον τοῦ 1919 προσεκλήθη εἰς τὸ Βερολῖνον, προτάσει τῶν δημοκρατικῶν φίλων του, ὅπως μετάσχῃ τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Ράϊχ. Κατ' ἀρχὰς ἐνεπιστεύθησαν εἰς αὐτὸν τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐπανορθώσεων, τὰ γραφεῖα δηλονότι τὰ ὁποῖα εἶχον ὡς ἀποστολὴν νὰ ὀργανώσουν τὰς ἐπανορθώσεις τῶν ἐδαφῶν, τῶν καταστραφέντων κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου. Ἡ διεθνὴς κατάστασις ἦτο τοιαύτη κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην, ὥστε δὲν ἦτο δυνατὸν ν' ἀναλάβῃ κανεὶς τὸ ἔργον αὐτὸ ἄνευ καθωρισμένου προγράμματος, συγκεκριμένων σχεδίων καὶ νέων ἐπινοήσεων. Ἦτο ἀδύνατος κάθε ἀμέσως παραγωγικὴ ἐργασία. Ἡ ἀσύνετος ἐπιχείρησις τοῦ Κὰπ κατὰ τὸν Μάρτιον τοῦ 1920 δὲν ἐκλόνισε μόνον τὰ θεμέλια τοῦ Ράϊχ, ἀλλὰ κατέδειξεν ἐπίσης ποίας τρομακτικὰς δυσχερείας ἐδημιούργει τὸ ζήτημα τῆς διαλύσεως τοῦ παλαιοῦ στρατοῦ. Ὄπισθεν τῶν στασιαστῶν ἀξιωματικῶν, οἱ ὁποῖοι εἶχον προσχωρήσει εἰς τὸ κίνημα τοῦ φὸν Κάπ, ὑπῆρχεν ἕνας στρατός, ὁ ὁποῖος ὤφειλε ν' ἀκολουθήσῃ ἕνα πολιτικὸν στάδιον ἄγνωστον καὶ ἀκόμη νὰ μάθῃ τὸν τρόπον νὰ κερδίζῃ τὸ ψωμί του. Δὲν πρέπει νὰ λησμονηθῇ ὅτι δι' ἕνα πλῆθος νεαρῶν κυρίων, ὁ πόλεμος ἦτο ἀπὸ τοῦ 1914 τὸ μόνον καὶ ἀποκλειστικὸν ἐπάγγελμά των, τὸ ὁποῖον οὐδέποτε ἐξήσκησαν καὶ ὅτι ἡ ἐπανάστασις τοῦ 1920 δὲν ἦτο παρὰ μία φάσις τοῦ διεξαγομένου ὑπὲρ τῆς διατηρήσεως τῶν μισθῶν ἀγῶνος. Ὁ Νόσκε, σοσιαλιστὴς ἐπίσης, εἶχεν ὑποπέσῃ εἰς τὴν δυσμένειαν τῶν γεγονότων καὶ τὸ κόμμα τὸν εἶχε ἐγκαταλείψει. Ποῖος θ' ἀνελάμβανε τὴν δύσκολον αὐτὴν διαδοχήν; Εἰς λίαν κρισίμους στιγμὰς ὁ Γκέσλερ εἶχεν ἐπιδείξει ψυχραιμίαν, ἐνεργητικότητα, ἀντίληψιν καὶ ἀποφασιστικότητα σπανίαν. Ἀλλ' ὡς πολιτικὸς λειτουργὸς εἶχε μείνει μέχρι τῆς στιγμῆς ἐκείνης ξένος πρὸς τὰ στρατιωτικὰ πράγματα. Εἰς τὴν πρόσκλησιν ταύτην ἀπήντησε μετὰ δισταγμοῦ. Καὶ ὁ πρόεδρος Ἔμπερτ ἀκόμη δὲν ἐνέδωκε μὲ τὴν καρδιά του. Οὐδέποτε ὅμως μετεμελήθη διὰ τὴν ἐκλογήν του, ἔκτοτε δὲ συνῆψεν ἰδιαιτέρως στενὰς σχέσεις μετὰ τοῦ νέου ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης.

Ἡ δρᾶσις του ὡς ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης

Καθ' οἱονδήποτε τρόπον καὶ ἂν ἐξετάσῃ κανεὶς τὴν δρᾶσιν καὶ τὴν προσωπικότητα τοῦ Γκέσλερ, εἶνε ἀδύνατον ὄχι μόνον εἰς τοὺς ξένους, ἀλλὰ καὶ εἰς τοὺς Γερμανοὺς τοὺς ἰδίους, νὰ σχηματίσουν μίαν σαφῆ ἀντίληψιν τῶν ὑλικῶν καὶ ἠθικῶν δυσχερειῶν, ἐναντίον τῶν ὁποίων ἐπάλαισεν οὗτος. Κατ' ἀρχὰς δὲν ἐπρόκειτο νὰ κάμῃ ἕνα ἔργον ἀναδημιουργίας, ἀλλ' ἀντιθέτως ἕνα ἔργον διαλύσεως. Προσεπάθησαν κατὰ Ἰούλιον τοῦ 1920 εἰς τὸ Σπὰ νὰ ἐπιτύχουν τὴν διατήρησιν διακοσίων χιλιάδων ἀνδρῶν διὰ τὴν Ἐθνικὴν Ἄμυναν, ἀλλ' εἰς μάτην. Ἐντὸς ὡρισμένων προθεσμιῶν ἔπρεπε νὰ ἀπολυθοῦν ἑκατὸν ἀκόμη χιλιάδες ἀνδρῶν, πρᾶγμα ποῦ ἔγινεν ἄνευ ἐνδοιασμοῦ τινος. Κατόπιν παρουσιάσθη ἕνα ἄλλο πρόβλημα: εἰς μίαν χώραν, ἡ ὁποία ἐγνώρισε τὴν ὑποχρεωτικὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν ἐπὶ ἕνα αἰῶνα ὁλόκληρον, ἔπρεπε νὰ δημιουργηθῇ ἕνας στρατὸς ἐξ ἐπαγγέλματος, ἡ ὀργάνωσις, ὁ ὁπλισμὸς καὶ ἡ ἐκπαίδευσις τῶν ὁποίων εἶχε προκαθορισθῇ μέχρι καὶ τῆς ἐλαχίστης λεπτομερείας. Οἱ στρατιῶται δὲ αὐτοὶ ἦσαν ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι διετήρουν εἰς τὴν ψυχήν των μίαν τελείως διαφορετικὴν παράδοσιν. Ὑποδείγματα ἑνὸς τοιούτου στρατοῦ δὲν ὑπῆρχον, ὑπῆρχον μόνον ὁδηγίαι. Ὁλόκληρος ἡ νέα πεῖρα ἔπρεπε νὰ δημιουργηθῇ ὑπὸ τὰ ὄμματα τῆς διασυμμαχικῆς ἐπιτροπῆς ἐλέγχου καὶ ἐν μέσῳ τῆς διαμάχης τῶν κομμάτων, τὰ ὁποῖα, μέσα εἰς τὴν γενικὴν πολιτικὴν ἀβεβαιότητα, ἔβλεπον τὰ μὲν μετ' ἐλπίδος, τὰ δὲ μετὰ δυσπιστίας τὴν νέαν δύναμιν, ἡ ὁποία ὠργανοῦτο μεταξύ των. Ἡ δύναμις αὐτὴ ἐὰν θὰ μετεβάλλετο εἰς «κράτος ἐν κράτει»; Ὁ παλαιὸς ἐθνικὸς στρατὸς δὲν ὑφίστατο πλέον μὲ τὴν ἱστορικὴν παράδοσίν του, ἡ ὁποία δὲν μετεβάλλετο διὰ τὸν λόγον ὅτι ἐπήρχετο μία ἰσορροπία μεταξὺ τῶν κατὰ βάσιν διαφορετικῶν ἀντιλήψεων τῶν ἀνθρώπων, οἱ ὁποῖοι διήχοντο ἀπὸ αὐτόν. Καὶ ποῖον θὰ ἦτο τὸ αἴσθημα τῆς νομιμοφροσύνης ἀπέναντι τοῦ κράτους εἰς τὸν στρατὸν μιᾶς γερμανικῆς Δημοκρατίας;

Στρέζεμαν

Ἔτσι παρουσιάσθη τὸ πρόβλημα τῆς «δημοκρατικοποιήσεως τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης», πρόβλημα ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐγένοντο τόσαι συζητήσεις. Εἰς τὴν Γερμανίαν, καὶ αὐτοὶ ἀκόμη οἱ ἀσπονδώτεροι πολιτικοὶ ἀντίπαλοι τοῦ Γκέσλερ, δὲν ἔθεσαν ἐν ἀμφιβόλῳ τὰς δημοκρατικὰς πεποιθήσεις του. Ἐγνώριζεν ὅτι ἡ προσπάθειά του θὰ κατεδικάζετο εὐθὺς μετὰ τὴν πρώτην ἐκδήλωσίν της καὶ ἀπὸ τὴν συνείδησίν του τὴν ἰδίαν, ἐὰν διήνοιγεν δι' αὐτῆς ἕνα δρόμον διὰ τὴν παλιννόστησιν τῆς μοναρχίας. Ἀντικειμενικὸς σκοπὸς τοῦ Γκέσλερ ἦτο νὰ κρατήσῃ τὴν Ἐθνικὴν Ἄμυναν μακρὰν τῶν ἀγώνων, διὰ τῶν ὁποίων τὰ πολιτικὰ κόμματα ἐπεδίωκον νὰ καταλάβουν τὴν ἀρχήν. Ἤθελεν, ἀντὶ τῶν συζητήσεων περὶ μοναρχίας καὶ δημοκρατίας, νὰ στερεώσῃ τὴν ἐμπιστοσύνην τῶν Γερμανῶν πρὸς τὸ κράτος καὶ νὰ ἰσχυροποιήσῃ ἐντὸς τῶν ψυχῶν τὴν πεποίθησιν ὅτι, ὁ πρὸς τὸ σύνταγμα διδόμενος ὅρκος ἦτο ἱερός.

Χρειάζεται καὶ ἡ σκληρότης, κάποτε

Ἐπέτυχεν εἰς τὴν προσπάθειάν του ταύτην; Ὁ ἴδιος εἶνε πεπεισμένος ὅτι ἡ ὑπομονὴ καί, εἰς πλεῖστα ὅσα ζητήματα προσωπικῆς φύσεως, ἡ σιωπηλὴ γλυκύτης ἦσαν καὶ εἶνε ἀκόμη τὰ μόνα μέσα, διὰ τῶν ὁποίων ἠμπορεῖ κανεὶς νὰ ἐμπνεύσῃ εἰς τοὺς ἀνθρώπους τὴν ἀντίληψιν αὐτήν. Ἐν τούτοις δὲν ἐδίστασεν, ὅταν ἀπεκατεστάθη ἡ τάξις εἴς τε τὸ ἐσωτερικὸν καὶ τὸ ἐξωτερικόν, νὰ μετέλθῃ καὶ βίαια μέτρα, ὅταν ἡ ἀνάγκη τὸ ἐπέβαλλε, καὶ ὅλοι ἐνθυμοῦνται κατόπιν πόσων ἀγώνων ἀπέλυσε τὸν στρατηγὸν φὸν Σέεκτ.

Πολλὰ δυσάρεστα γεγονότα, λαβόντα χώραν κατὰ τὸ διάστημα τῶν τελευταίων ἐτῶν, διέψευσαν ἴσως τὴν αἰσιοδοξίαν τοῦ ὑπουργοῦ. Εἶνε ἀνάγκη ἐν τούτοις νὰ μὴ ἐξετάσῃ κανεὶς μόνον τὰ γεγονότα ταῦτα, ὅσον δυσάρεστα καὶ ἂν ὑπῆρξαν, μέσα εἰς τὸ ὠμὸν φῶς, ποῦ ρίπτουν αἱ ἐφημερίδες ἐπὶ τῶν ἐπικαιροτήτων, ἀλλὰ νὰ τὰ τοποθετήσῃ ὅπου ἁρμόζει νὰ τοποθετηθοῦν, εἰς τὸ πανόραμα τῆς ἱστορίας. Διὰ τοὺς Γερμανοὺς εἶνε εἰς ἄκρον διδακτικὸν τὸ παράδειγμα τῆς Γαλλίας. Πράγματι, κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη, ἢ μᾶλλον κατὰ τὰς πρώτας δεκαετίας μετὰ τὴν ἐγκαθίδρυσιν τῆς Τρίτης Δημοκρατίας συνεκλόνησαν τὸν στρατὸν ἐμπαθέσταται μεταξὺ τῶν ἀξιωματικῶν συζητήσεις, ἀφορῶσαι κυρίως εἰς τὸ κράτος. Τὸ γεγονὸς τοῦτο εἶνε γνωστὸν καὶ δὲν χρήζει ἐξηγήσεων. Εἰς τὴν Γαλλίαν, τὸ ζήτημα τοῦτο ἔχει σήμερον τελείως κανονισθῆ. Κάτι ἀνάλογον συμβαίνει σήμερον καὶ εἰς τὴν Γερμανίαν, ἴσως μάλιστα τὰ πράγματα νὰ ἐξελίσσωνται μὲ γοργότερον βῆμα εἰς τὴν περίπτωσίν μας.

Ἡ κρίσιμος στιγμὴ διὰ τὴν Γερμανίαν

Ἀναμφιβόλως, ἡ κανονικὴ πορεία τῆς ἐξελίξεως ταύτης ἀνεκόπη πρὸς στιγμὴν συνεπείᾳ τῶν γεγονότων τοῦ 1923. Ὁλόκληρος ἡ οἰκονομικὴ καὶ ἠθικὴ ζωὴ ἐκλονίσθη ἐκ βάθρων διὰ τῆς δημοσιονομικῆς καταστροφῆς καὶ τῆς ἀβεβαιότητος, ἡ ὁποία ἐσκίαζε τὸ μέλλον τοῦ κράτους καὶ ἡ ὁποία ἐπηρέασεν, ὡς ἦτο ἑπόμενον, καὶ τῆς ἐθνικῆς ἀμύνης τὸ σῶμα. Αἱ ἀντιλήψεις, ποῦ ἀναπτύσσομεν ἐδῶ, δὲν ἔχουν σκοπὸν νὰ ἀναξέσουν πληγὰς—αὐτὸ εἶνε τοῦ παρελθόντος. Ἀλλ' αἱ συνέπειαι τῶν γεγονότων τοῦ ἔτους αὐτοῦ παρέμειναν αἰσθηταὶ καὶ μετὰ τὴν σταθεροποίησιν τοῦ μάρκου καὶ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς συνθήκης τοῦ Ντόους, ἐπηρεάζουσα καὶ σήμερον ἔτι τὴν οἰκονομικὴν καὶ κοινωνικὴν πολιτικὴν τῆς Γερμανίας. Ὡσαύτως ἐπηρέασαν καὶ τὴν ἰδέαν, τὴν ὁποίαν εἶχε σχηματίσει ἡ ἐθνικὴ συνείδησις περὶ τῆς Ράϊχσβέρ. Σχεδὸν ὅλαι αἱ ἐκδηλώσεις, αἱ ἀπασχολήσασαι τὴν δημοσίαν γνώμην—αἱ ἀνακριτικαὶ ἐπιτροπαί, αἱ ποινικαὶ καὶ πολιτικαὶ δίκαι—καὶ αἱ ὁποῖαι ἐγέννησαν τὴν ἰδέαν μιᾶς «μαύρης Ἐθνικῆς Ἀμύνης», εἶνε συνέπειαι τῶν γεγονότων τοῦ ἔτους αὐτοῦ. Κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην, ἡ κατάστασις εἰς τὸ ἀνατολικὸν μέτωπον ἦτο ἀνησυχητικῶς ταραχώδης, ἡ Σαξωνία καὶ ἡ Θουριγγία ἠπειλοῦντο ὑπὸ πραξικοπήματος τῆς ἀριστερᾶς, εἰς δὲ τὸ Μόναχον κατεβάλλοντο ὑπὸ ὡρισμένων κύκλων προσπάθειαι τείνουσαι νὰ παραδώσουν τὴν ἐξουσίαν εἰς τὸν ἀδιάλλακτον νασιοναλισμόν. Εἰς ἐπίμετρον ὅλων αὐτῶν, παρουσιάσθη ὁ στρατιωτικὸς διοικητὴς τῆς Βαυαρίας φὸν Λάσσωφ καὶ ἔθεσε κατὰ ἕνα ἀπαραδειγμάτιστον τρόπον, τὴν ἱκανότητα καὶ τὴν ἀξίαν τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης ὑπὸ σκληρὰν δοκιμασίαν. Ὁ φὸν Λάσσωφ ἐτέθη ἐκτὸς μάχης, ἀλλὰ τὸ πλῆγμα τὸ ὁποῖον κατέφερεν ἐναντίον τοῦ στρατοῦ ἀφῆκε τὰ ἴχνη του, τὰ ὁποῖα δὲν θὰ ἐξαλειφθοῦν εἰμὴ βραδέως.

Διατί παρῃτήθη ὁ Γκέσλερ

Ἐντὸς διαστήματος ὀλίγων ἐτῶν ὁ Γκέσλερ ἔχασεν ἀλλεπαλλήλως ὄχι μόνον τοὺς ἡλικιωμένους γονεῖς του, ἀλλὰ καὶ τοὺς δύο υἱούς του, τὰ μοναδικὰ τέκνα του, ἐπάνω εἰς τὴν ἀκμὴν τῆς νεότητός των. Ὁ δραστήριος καὶ μαχητικὸς ἐκεῖνος ἀνὴρ ἐπλήγη καιρίως. Μόνον εἰς ἀτομικοὺς καὶ οὐχὶ εἰς πολιτικοὺς λόγους πρέπει νὰ ἀποδοθῇ ἡ παραίτησις τοῦ Γκέσλερ ἀπὸ τῆς πολιτικῆς δράσεως.

Ἀλλ' εἶνε αὐτονόητον, ὅτι ἡ ἀποχώρησις ἑνὸς πολιτικοῦ, πρὸς τὸν ὁποῖον εἶχον ὅλοι ἐστραμμένα τὰ βλέμματά των, τόσον εἰς τὴν Γερμανίαν, ὅσον καὶ εἰς τὸ ἐξωτερικόν, θὰ ἡρμηνεύετο ὡς γεγονὸς πολιτικῆς σημασίας. Θὰ ἔπρεπεν ὅμως νὰ τονισθῇ, ὅτι ἡ γνώμη τὴν ὁποίαν ἐσχημάτισαν περὶ αὐτοῦ εἰς τὸ ἐξωτερικόν, εἶνε ἀνάγκη νὰ ἀναθεωρηθῇ. Δὲν εἶνε καθόλου παράδοξον τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ σχηματισθεῖσα ἐν τῷ ἐξωτερικῷ περὶ τοῦ Γκέσλερ γνώμη δὲν ἦτο ὅσον ἔπρεπεν ἀκριβής, διότι ὁ παλαιὸς δήμαρχος τῆς Νυρεμβέργης ἐφοροῦσεν ἀπὸ σκοποῦ τὸν σκοῦφον τοῦ Σίγκφρειδ, διὰ νὰ καταστῇ ἀθέατος, μόλις ἔβλεπεν ὅτι τὰ φωτεινὰ βέλη τῶν προβολέων ἐστρέφοντο πρὸς αὐτόν. Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι τὸ ἀξίωμα, τὸ ὁποῖον διετήρησεν ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν, δὲν εἶχεν ἰδιαιτέραν σημασίαν διὰ τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικὴν τῆς χώρας, ἐν τούτοις αἱ πολιτικαὶ ἰδέαι του δὲν ἀπεμακρύνθησαν ποτὲ ἀπὸ τὴν πολιτικὴν γραμμήν, τὴν ὁποίαν ἐχάραξαν οἱ Ρατενάου, Βὶρτ καὶ Στρέζεμαν. Βεβαίως, εἶχε τὰς ἀντιλήψεις του περὶ τῆς εὐρωπαϊκῆς πολιτικῆς καὶ τῆς θέσεως τῆς Γερμανίας· ἐκτὸς τοῦ περιωρισμένου κύκλου, τὸν ὁποῖον διέγραφε τὸ ἀξίωμά του, ὁ Γκέλσερ κατέβαλε πᾶσαν δυνατὴν προσπάθειαν ὅπως «ἐξαντλήσῃ ὅλας τὰς δυνατότητας», τὰς ὁποίας προέβλεπε διὰ τὴν ὀργάνωσιν τοῦ Γερμανικοῦ στρατοῦ ἡ συνθήκη τῶν Βερσαλλιῶν. Ὅλοι γνωρίζουν ὅτι ἀπὸ καθαρῶς στρατιωτικῆς καὶ τεχνικῆς ἀπόψεως οἱ ὅροι τῆς συνθήκης ταύτης ἐθεωρήθησαν ὑπὸ πλείστων ὡς ἀνεφάρμοστοι. Ἐξ ἄλλου ὁ Γκέσλερ ἦτο πολὺ καλὰ πληροφορημένος καὶ ἀρκετὰ ψύχραιμος συγχρόνως, ὥστε νὰ μὴν ὑπερτιμήσῃ τὰς δυνατότητας τῆς ἐξελίξεως τοῦ Γερμανικοῦ στρατοῦ καὶ νὰ μὴ ὑπερβῇ τὰ ἐσκαμμένα. Ἕνα καὶ μόνον σκοπὸν ἐπεδίωκε: νὰ κάμῃ ὅ,τι ἦτο δυνατὸν καὶ ἐπωφελὲς ἐν τῇ ἀκτῖνι τῆς δικαιοδοσίας του. Ὅσον ἀφορᾷ τὰ δύσλυτα προβλήματα, εἶναι βέβαιον ὅτι ἐνδομύχως οὐδένα ποτὲ ἠσθάνθη ἐνδοιασμὸν ἢ ἀμφιβολίαν.

Οὐδεὶς δύναται νὰ βεβαιώσῃ ἐὰν ἡ ἀποχώρησίς του σημαίνῃ καὶ τὴν ὁριστικὴν ἀποχήν του ἀπὸ πάσης πολιτικῆς δράσεως. Προικισμένος ἀπὸ τὴν φύσιν ἀπὸ κάποιαν ἀκτινοβολίαν, ποῦ τοῦ ἐπιτρέπει νὰ ἐξασκῇ ἐπίδρασιν ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων, ὁ Γκέσλερ γνωρίζει νὰ ἀφοπλίζῃ τοὺς ἀντιπάλους τῆς πολιτικῆς του. Πνεῦμα εὔστροφον καὶ καλλιεργημένον, ὁ Γκέσλερ ἔχει μίαν εὐγλωττίαν ἰσχυρὰν καὶ φυσικήν, ἡ ὁποία συναρπάζει τὰ πλήθη ὄχι τόσον διὰ τῆς τέχνης τῶν σχημάτων, ὅσον διὰ τῆς ζωηρότητος τῶν εἰκόνων του καὶ τῆς γοητείας, τὴν ὁποίαν ἀσκεῖ. Πρὸς τὸ παρὸν δὲν ἀνήκει εἰς κανένα κόμμα, ἀλλ' εἶνε βέβαιον ὅτι αἱ πολιτικαὶ καὶ κοινωνικαὶ γνώσεις του δὲν θὰ μείνουν ἀχρησιμοποίητοι ὅταν καὶ πάλιν τεθῇ ἐπὶ τάπητος τὸ πρόβλημα τῆς ἐσωτερικῆς ἀναδιοργανώσεως τοῦ Ράϊχ καὶ τῆς χώρας.

THEODOR HEUSS
Καθηγητὴς τῆς Σχολῆς τῶν Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν τοῦ Βερολίνου

Μέσα εἰς τὰς περιπετείας τῆς Ρωσσικῆς Ἐπαναστάσεως

Ἡ Πριγκήπισσα Μάσσα

Μέρος δεύτερον.— Ὁ πόλεμος

Τοῦ Ρώσσου συγγραφέως Ἰβὰν Ναζιβοῦκιν

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Ἡ Βυρούμποβα περνοῦσε ὅλα τὰ βράδυα της μὲ τὸν τσάρο, τὴν τσαρίνα καὶ τὰ παιδιά τους. Κανεὶς ἄλλος δὲν ἔφθανε αὐτὲς τὶς ὧρες μέχρι τοῦ στενοῦ ἐκείνου κύκλου. Ἔπαιζαν λίγη μουσική, ἔκαναν παιχνίδια μὲ τὰ παιδιά, ἔρριχναν πασιέντζες, ἐδιάβαζαν μυθιστορήματα κατὰ προτίμησιν ἐγγλέζικα. Ὅταν ἡ νταρὲς μεγάλες δούκισσες καὶ ὁ μικρὸς διάδοχος ἀνέβαιναν στὰ δωμάτιά τους ἡ Βυρούμποβα ἔμενε μὲ τὸν τσάρο καὶ τὴν τσαρίνα καὶ περνοῦσαν τὴν ὥρα τους ὡς τὰ μεσάνυχτα μιλῶντας γιὰ διάφορες ὑποθέσεις. Ἡ Βυρούμποβα ἐνίσχυε πάντοτε τὶς γνῶμες τῆς τσαρίνας καὶ καθὼς ὁ Νικόλαος ὁ 2ος ἦταν πάντα διστακτικὸς καὶ δὲν ἔπαιρνε καμμιὰ ἀπόφασι χωρὶς τὴ γνώμη τῆς Ἀλεξάνδρας Θεοδωρόβνας, ἡ δυὸ ἐκεῖνες γυναῖκες κυβερνοῦσαν τὴ Ρωσσία.

Σὲ κανένα δὲν ἦταν μυστικὸ αὐτό. Πῶς μποροῦσαν οἱ μεγάλοι δοῦκες καὶ ἡ μεγάλες δούκισσες ποῦ δὲν ἐλαμβάνοντο ποτὲ ὑπ' ὄψει καὶ ποῦ μισοῦσαν τὴν τσαρίνα, νὰ συγχωρήσουν στὴ Βυρούμποβα αὐτὴ τὴν παντοδυναμία;

Ἡ Μάσσα τὰ ἤξερε πειὰ ὅλ' αὐτὰ καὶ ἀντιθέτως πρὸς ὅλους τοὺς γύρω της συμπαθοῦσε τὴ Βυρούμποβα ἀκριβῶς γιὰ τοὺς λόγους ποῦ τὴν κατηγοροῦσαν οἱ ἄλλοι. Λίγες ἡμέρες πρὶν ἀποφασίσῃ νὰ καταφύγῃ σ' ἐκείνη τὴν γυναῖκα γιὰ τὸν Δημήτρη Βορσίνσκυ εἶχε ἀκούσει τὴν πριγκήπισσα Γκούντοβα νὰ λέῃ στὸ σαλόνι τῆς κοντέσσας Ρούσσα:

—Δὲν εἶνε ἀπελπιστικὸ νὰ σκέπτεται κανεὶς ὅτι οἱ κυρίαρχοι τῆς Ρωσσίας ζοῦν μέσα σὲ μιὰ τέτοια ἀτμόσφαιρα; Μοῦ κάνουν τὴν ἐντύπωσι ἀνθρώπων ποῦ κατοικοῦν σπίτι ποῦ δὲν ἀερίζεται ποτέ. Φαντασθῆτε ὅτι ποτὲ δὲν τοὺς βλέπῃ κανεὶς ἰδιαιτέρως, κανεὶς δὲν κάθεται ποτὲ στὸ αὐτοκρατορικὸ τραπέζι μαζί τους, κανεὶς δὲν τοὺς συνοδεύει στὸν περίπατο, κανεὶς δὲν περνᾷ τὶς ὧρες του στὰ ἰδιαίτερα τους διαμερίσματα τὸ βράδυ, παρὰ μόνον ἡ Ἄννα Βυρούμποβα.

—Καὶ ὁ τσάρος καὶ ἡ τσαρίνα εἶνε ἄνθρωποι, εἶπε ἡ Μάσσα, εἶνε ἄνθρωποι. Ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ προτιμοῦν ἕνα εἶδος ζωῆς ἀπὸ κάθε ἄλλο. Τοὺς ἀρέσει ἡ οἰκογενειακὴ ζωή.

—Δὲν εἶν' ἔτσι, εἶπε ἡ πριγκήπισσα Γκούντοβα. Ὅταν θυμοῦμαι ὅσα μοῦ διηγοῦντο οἱ γονεῖς μου γιὰ τὴν αὐλὴ τοῦ Ἀλεξάνδρου τοῦ 2ου καὶ τοῦ Ἀλεξάνδρου τοῦ 3ου, μοῦ ἔρχεται νὰ κλάψω.

—Λησμονεῖτε, εἶπε ἡ Μάσσα, ὅτι ἡ ἰδιαίτερη ζωὴ τοῦ Ἀλεξάνδρου τοῦ 2ου μὲ τὴν ὑπόθεσι Δολγορούκη ἦταν ἕνα σκάνδαλο, καὶ ὁ Ἀλέξανδρος ὁ 3ος δὲν ἔννοιωθε νὰ ὑπάρχῃ ἄλλος κόσμος στὴ Ρωσσία παρὰ μόνον ἐκεῖνος ποῦ τὸν περιεστοίχιζε στ' ἀνάκτορα. Χάριν αὐτῶν ἔκανε τὰ πάντα καὶ λησμονοῦσε τὸ λαό.

—Δὲν ἀρνοῦμαι, ἐξακολούθησε ἡ πριγκήπισσα, ὅτι τότε ἐγίνοντο ραδιουργίες, ξεσποῦσαν φοβερὲς ἀντιζηλίες γιὰ τὴν τσαρικὴ εὔνοια, καμμιὰ φορὰ ἐγίνοντο καὶ σκάνδαλα. Ἀλλὰ αὐτὰ ἐγίνοντο καὶ γίνονται σ' ὅλες τὶς αὐλές. Ἀλλὰ τότε ὑπῆρχε ζωὴ τοὐλάχιστον στὸ παλάτι. Ἐπλησίαζαν τοὺς ἡγεμόνας, ἐξέφραζαν μπροστά τους τὶς γνῶμές τους, τοὺς ἐμάθαιναν ἕνα πλῆθος πράγματα, τοὺς πληροφοροῦσαν γιὰ τὸ τί ἐσκέπτετο ὁ κόσμος ἔξω ἀπὸ τὰ ἀνάκτορα.

—Ὁ κόσμος τῶν εὐγενῶν καὶ τῶν μεγάλων γεωκτημόνων, τὴν διέκοψεν ἡ Μάσσα.

Ἡ πριγκήπισσα Γκούντοβα τὴν ἐκύτταξε μὲ ἀπορία καὶ τῆς εἶπε:

—Φοβοῦμαι, Μάσσα Τσέρκοβα, ὅτι ἔχουμε διαφορετικὲς ἰδέες σὲ πολὺ σοβαρὰ ζητήματα, ἀλλὰ δὲν μπορεῖτε ν' ἀρνηθῆτε ὅτι αὐτὸ ποῦ συμβαίνει σήμερα στὰ ἀνάκτορα εἶνε ἀθλιότης, κατάπτωσις.

Μὲ τὸν ἴδιο τρόπο σχεδὸν ἐσκέπτετο γιὰ τὴ ζωὴ τοῦ Νικολάου τοῦ 2ου καὶ τῆς τσαρίνας ὅλη ἡ ἀριστοκρατία τῆς Πετρουπόλεως. Δὲν μποροῦσαν νὰ τοὺς συγχωρήσουν ὅτι εἶχαν καθιερώσει ἕνα εἶδος οἰκογενειακῆς ζωῆς στὸ παλάτι καὶ εἶχαν καταργήσει τὶς μεγάλες δεξιώσεις, τὴν παληὰ μεγαλοπρέπεια, τὴν πομπώδη ἐτικέττα, ποῦ θὰ ἐκολάκευε ἐκείνους ποῦ ἡ καταγωγή τους θὰ τοὺς ἐξησφάλιζε μιὰ θέσι ἢ μιὰ πρόσκλησι στὰ ἀνάκτορα.

Καὶ τὸ μῖσος ὅλων συνεκεντρώνετο κατὰ τῆς Βυρούμποβα. Αὐτὴ ἦταν ἡ μόνη εὐνοουμένη. Καὶ τοὺς στενοχωροῦσε περισσότερο ἀκόμη ὅτι ἡ γυναῖκα αὐτὴ ἔζουσε σὰν μιὰ ἀστή, χωρὶς τίτλους, χωρὶς ἐπιδείξεις.

Ἀντὶ νὰ τὴν θαυμάσουν γιατὶ δὲν εἶχε κανένα ὑλικὸ κέρδος ἀπὸ τὴ θέσι της στὸ παλάτι, προσπαθοῦσαν νὰ βροῦν τὸ μυστικὸ λόγο τῆς διαγωγῆς της. Ἰσχυρίζοντο ὅτι ἡ ἁπλότης της, ἡ περιφρόνησις ποῦ ἔδειχνε σὲ κάθε ἐξαιρετικὴ τιμή, ἦταν ἁπλῶς ὁ τρόπος μὲ τὸν ὁποῖο ἤθελε νὰ ἐπιβληθῇ στὸ αὐτοκρατορικὸ ζεῦγος γιὰ νὰ ἱκανοποιήσῃ τὶς οἶδε ποιὲς κρυφὲς φιλοδοξίες.

Ὁ κόσμος αὐτῶν τῶν διεφθαρμένων ἀνδρῶν, τῶν ἐμποδιζομένων φιλοδοξιῶν καὶ τῶν ματαιοδόξων γυναικῶν ποῦ ἤθελαν νὰ ἐπιδειχθοῦν καὶ ποῦ θὰ θεωροῦσαν μιὰ αὐτοκρατορικὴ εὔνοια, ὡς τὴν ὑπερτάτη τιμὴ ποῦ μποροῦσε νὰ τοὺς γίνῃ, ἀκόμη καὶ ὅταν αὐτὴ ἡ εὔνοια ἦταν σκανδαλώδης, δὲν μποροῦσαν νὰ καταλάβουν τὴν ἀνιδιοτέλεια τῆς Ἄννας Βυρούμποβα.

Κανεὶς τους δὲν ἐσκέπτετο ὅτι ἡ αἰσθηματικὴ ἐκείνη γυναῖκα ἀφωσιώθηκε στὴν τσαρίνα ἀκριβῶς γιατὶ τὴν ἔβλεπε ν' ἀδικῆται ἀπὸ ὅλους, καὶ γιατὶ τὴν ἔφερε τὴν μιὰ πρὸς τὴν ἄλλη μιὰ βαθειὰ συγγένεια ἰδιοσυγκρασίας. Καὶ ἡ δυὸ ἦσαν ἁπλές, προτιμοῦσαν τὴν ἤρεμη καὶ τὴν ἀποτραβηγμένη ζωὴ ἀπὸ τὶς ἐπιδείξεις καὶ τὴν ἐτικέττα. Κι' ἐπὶ πλέον, εἶχαν ὑπερβολικὰ ἀνεπτυγμένο, μέχρις ἐλαττωματικότητος τὸ θρησκευτικὸν αἴσθημα.

..Ἡ Μάσσα ἦταν φυσικὸ νὰ ἐκτιμήσῃ τὴν διαγωγὴ τῆς Ἄννας Βυρούμποβα καὶ νὰ τὴν συμπαθῇ. Καὶ ἐκεῖνο ποῦ τὴν παρώθησε νὰ καταφύγῃ σ' αὐτὴ ἦταν ἡ ἐμπιστοσύνη ποῦ τῆς προκαλοῦσε ἡ αἰσθηματική της ἰδιοσυγκρασία.

Ἡ Μάσσα ἔφθασε στὴ βίλλα τῆς Ἄννας Βυρούμποβα, τὴ στιγμὴ ποῦ ἐκείνη ἑτοιμαζόταν νὰ πάῃ στ' Ἀνάκτορα. Συνήθως αὐτὴ τὴν ὥρα ἡ φίλη τῆς τσαρίνας βρισκόταν στὸ Τσάρκοε-Σέλο. Ἀλλὰ σήμερα εἶχε ἀργήσει, γιατὶ ἐπρόκειτο νὰ συνεργασθῇ μὲ τὸν αὐτοκράτορα ὁ θεῖος του ὁ μέγας δοὺξ Νικόλαος Νικολάγιεβιτς καὶ ἡ Βυρούμποβα ἀπέφευγε νὰ συναντηθῇ μαζί του. Τὸν μισοῦσε, ὅσο τὴ μισοῦσε κι' ἐκεῖνος.

Ὅταν τῆς ἀνήγγειλαν τὴν ἐπίσκεψι τῆς πριγκηπίσσης Μάσσας Τσέρκοβα, ἐδίστασε γιὰ μιὰ στιγμὴ ἂν ἔπρεπε νὰ τὴν δεχθῇ. Ἀντιπαθοῦσε τὸν στρατηγὸ Τσερκὼφ γιὰ τὶς σκληρότητές του καὶ γιατὶ τὴν εἶχαν πληροφορήσει ὅτι παρ' ὅλη τὴν ἐμπιστευτικὴ του θέσι, τὴν κατεσκόπευε. Κι' ἂν τόσον καιρὸ δὲν εἶχε συμβουλεύσει τὸν τσάρο νὰ τοῦ ἀφαιρέσῃ τὴ διεύθυνσι τῆς Ὀχράνας, ἦταν γιὰ νὰ μὴ προσθέσῃ στοὺς ἐχθρούς του ἕνα ἀκόμη. Ἄλλως τε ὁ Τσερκὼφ ἐξασκοῦσε μεγάλη ἐπιρροὴ στοὺς Κοζάκους καὶ αὐτὴ ἡ δύναμις ἦταν χρήσιμη στὸν αὐτοκράτορα στοὺς πονηροὺς ἐκείνους καιρούς.

Ἀλλ' ἀμέσως ἡ Βυρούμποβα ἐθυμήθηκε τὴ Μάσσα, ποῦ τὴν εἶχε συναντήσει δυὸ φορὲς στῆς μητέρας της, τῆς κυρίας Τανέγιεφ. Τῆς εἶχε κάμει τότε καλὴ ἐντύπωσι καὶ τῆς εἶχε φανῆ παράξενο πῶς ἡ ὡραία ἐκείνη γυναῖκα, ποῦ φαινόταν πολὺ μορφωμένη, καὶ δὲν μπόρεσε νὰ κρύψῃ τὶς ἐλεύθερες ἰδέες της, εἶχε δεχθῇ νὰ παντρευθῇ μὲ τὸν βάρβαρο ἐκεῖνον ἄνθρωπο. Καὶ μολονότι ἐκείνη τὴ στιγμὴ ἐφαντάσθη ὅτι ἡ Μάσσα ἐπήγαινε νὰ τῆς μιλήσῃ γιὰ κάτι σχετικὸ μὲ τὴ θέσι τοῦ ἀνδρός της ποῦ δὲν ἔφυγε μὲ πολὺ ἐνθουσιασμὸ γιὰ τὸ μέτωπο γιατὶ μόλις εἶχε παντρευθῇ, τὴν ἐδέχθη, φορῶντας τὸ καπέλλο της γιὰ νὰ τῆς δείξῃ ὅτι δὲν μποροῦσε νὰ τὴν κρατήσῃ πολὺ ὥρα.

—Νὰ μὲ συγχωρῆτε, Μάσσα Τσέρκοβα, τῆς εἶπε, ἀλλὰ ἤμουν ἕτοιμη νὰ φύγω. Γι' αὐτὸ μὲ βρίσκετε μὲ τὸ καπέλλο.

—Δὲν θὰ σᾶς ἀπασχολήσω, εἶπ' ἐκείνη μὲ τὴ γλυκειά της φωνή. Δυὸ λεπτὰ μοῦ φθάνουν. Ἦρθα νὰ σᾶς παρακαλέσω γιὰ κάτι σοβαρό.

—Συμβαίνει τίποτα στὸν στρατηγὸ Τσερκώφ; εἶπε ἡ Ἄννα Βυρούμποβα.

—Ὄχι, εἶπε ἐκείνη. Ἕνας ἄλλος εἶνε ποῦ κινδυνεύει. Ὁ Δημήτρης Βορσίνσκυ.

(Ἀκολουθεῖ)

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΡΙΟΥΡΓΙΑ Α. Ε.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Προσκαλοῦνται οἱ κάτοχοι προσωρινῶν τίτλων τῆς ἡμετέρας Ἑταιρείας ἢ τίτλων τῶν μετ' αὐτῆς συγχωνευθεισῶν ἑταιρειῶν Μεταξουργίας καὶ Ἠλεκτροβιομηχανικῆς, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης προσέλθωσιν εἰς τὰ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Χρυσοσπηλαιωτίσσης ἀριθ. 11 γραφεῖα τῆς Ἑταιρείας πρὸς ἀνταλλαγὴν τῶν τίτλων των δι' ὁριστικῶν τίτλων τῆς ἡμετέρας Ἑταιρείας. Ἡ ἀνταλλαγὴ τῶν τίτλων, ὧν θέλει ἐπιβεβαιοῦσθαι τὸ νόμιμον τῆς κατοχῆς, θέλει γίγνεσθαι κατὰ πᾶσαν Τετάρτην ἀπὸ 3 μ.μ. ἕως 6 μ.μ. ἐπὶ τῇ παραδόσει τῶν ἀνταλλακτέων τίτλων.

Παρελθούσης τῆς ἄνω προθεσμίας θέλει ζητηθῇ ἡ ἀκύρωσις τῶν μὴ προσαχθησομένων τίτλων.

Ὁ Πρόεδρος
Π. ΓΙΑΝΝΟΥΚΟΣ

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Τὴν 3ην Ἀπριλίου ἡμέραν Τρίτην καὶ ὥραν 5—6 μ.μ. εἰς τὸ τμῆμα Προστασίας Θυμάτων Πολέμου (ὁδὸς Ἴωνος 10) γενήσεται πλειοδοτικὸς διαγωνισμὸς μισθώσεως καφενείου Τοπογραφικῆς Ὑπηρεσίας Στρατοῦ. Δεκτοὶ μόνον ἀνάπηροι πολέμου λαμβάνοντες πολεμικὴν σύνταξιν. Πληροφορίαι Τρίτην, Πέμπτην καὶ Σάββατον 11—1 μ.μ.

Ὁ Ὑπουργὸς
Μ. ΚΥΡΚΟΣ

ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

ΚΑΤΑΡΤΙΖΕΤΑΙ
ΑΝΤΙΣΧΕΔΙΟΝ ΔΙΑ ΤΑΣ ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΕΙΣ
ΣΥΣΚΕΨΙΣ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

Ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ τῆς Ἀνταλλαγῆς τοῦ ὑπουργείου τῆς Γεωργίας συνεχίζεται ἡ μελέτη τοῦ σχεδίου συμβάσεως διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν δικαιούχων τοῦ συμπληρωματικοῦ Μητρώου, τοῦ διαβιβασθέντος, ὡς γνωστόν, πρὸς τὸν κ. Ἐξηντάρην παρὰ τῆς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης. Παρὰ τοῦ ὑπουργείου τῆς Γεωργίας θὰ καταρτισθοῦν τροποποιήσεις ὡρισμένων διατάξεων τῆς συμβάσεως, αἱ ὁποῖαι κρίνονται ἐντελῶς ἀπαράδεκτοι παρὰ τοῦ ὑπουργείου, ὡς ἱκανοποιοῦσαι πλήρως τὰς ἀπόψεις τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης χωρὶς ἐν τούτοις νὰ λαμβάνωνται ὑπ' ὄψιν παρ' αὐτῆς καὶ αἱ δυσχέρειαι ἃς συναντᾷ τὸ Κράτος εἰς τὴν συγκέντρωσιν τῶν κτηματικῶν καλυμμάτων, τὰ ὁποῖα θὰ διατεθοῦν διὰ τὴν ἔκδοσιν τῶν νέων ὁμολογιῶν.

Κατ' ἀνακοινώσεις ἐνδιαφερομένων, διαφωνίαι ἐπίσης ὑφίστανται μεταξὺ τοῦ ὑπουργείου καὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ὡς πρὸς τὰς διατάξεις περὶ τοῦ τρόπου ἐκποιήσεως τῶν μουσουλμανικῶν κτημάτων.

Θεωρεῖται βέβαιον ὅτι ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως τῆς Ἀνταλλαγῆς θὰ καταρτισθῇ ἀντισχέδιον τῆς ὡς ἄνω συμβάσεως, τὸ ὁποῖον θὰ διαβιβασθῇ εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν, πρὸς ἔναρξιν τῶν σχετικῶν διαπραγματεύσεων. Τὸ ἀντισχέδιον τοῦτο θὰ τεθῇ ὑπ' ὄψιν τῶν προσφύγων βουλευτῶν, θὰ συζητηθῇ δὲ καὶ εἰς εἰδικὴν συνεδρίασιν τῆς κοινοβουλευτικῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ προσφυγικοῦ, μεθ' ὃ θὰ διαβιβασθῇ εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν, πρὸς ἔναρξιν τῶν διαπραγματεύσεων. Τὸ γραφὲν ὅτι τὸ σχέδιον θὰ ὑποβληθῇ εἰς τὴν Βουλήν, διαψεύδεται.

Εἰς τὴν Βουλὴν θὰ ὑποβληθῇ τὸ ὁριστικὸν σχέδιον τῆς συμβάσεως, ἐφ' οὗ καὶ θὰ διεξαχθῇ ἡ σχετικὴ συζήτησις.

—Αἱ ἀπόψεις τῶν βουλευτῶν

Μεταξὺ τῶν προσφύγων βουλευτῶν ἐσχολιάζετο χθὲς μετὰ δυσφορίας ἡ ἐγκατάλειψις τῆς ἰδέας τῆς ἀνταλλαγῆς ἐπιστολῶν ἀναλήψεως τῶν σχετικῶν ὑποχρεώσεων μεταξὺ Κράτους καὶ Ἐθνικῆς Τραπέζης διὰ τὴν ἄμεσον πληρωμὴν τοῦ Συμπληρωματικοῦ καὶ ἡ ἀπόφασις διὰ τὴν κατάρτισιν συμβάσεως, διὰ τὴν ὁποίαν προβλέπονται μακραὶ συζητήσεις.

Ἐλέγετο μάλιστα χθὲς ὅτι ἐντὸς τῶν ἡμερῶν θὰ ἐπιδιωχθῇ ἡ σύγκλησις ἰδιαιτέρας συσκέψεως ὅλων τῶν προσφύγων βουλευτῶν διὰ τὴν λῆψιν ἀποφάσεων περὶ τῆς πληρωμῆς τῶν ἀποζημιώσεων τοῦ συμπληρωματικοῦ.

Κατὰ τὰς ἀντιλήψεις τῆς πλειονότητος τῶν προσφύγων βουλευτῶν, τὸ ὑπὸ μελέτην σχέδιον τῆς σχετικῆς συμβάσεως τὸ ὁποῖον ὑπεβλήθη ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, χρειάζεται ἐπεξεργασίαν συστηματικὴν ἵνα καταστῇ δυνατὸν νὰ προσαρμοσθῇ εἰς τὰς ἀπόψεις τοῦ προσφυγικοῦ κόσμου τὰς ἐκτεθείσας ὑπ' αὐτῶν κατὰ τὰς τελευταίας συσκέψεις τῶν ἁρμοδίων. Ἄλλως, τὸ σημερινὸν σχέδιον δὲν παρέχει τὴν πιθανότητα ὅτι θὰ ἐξασφαλισθῇ ἡ πληρωμὴ τοῦ συμπληρωματικοῦ μητρῴου εἰς τοὺς δικαιούχους ἐντὸς τῶν καθορισθεισῶν προθεσμιῶν, ἤτοι ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς Μαΐου.

ΘΑ ΕΚΤΕΛΕΣΘΟΥΝ
ΕΡΓΑ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΣΥΝΟΙΚΙΣΜΟΥΣ
ΑΠΟ ΤΟ ΔΑΝΕΙΟΝ ΧΑΜΠΡΟ

Κατ' ἔγκυρον ἐκ μέρους τῆς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας ἀνακοίνωσιν τὰ ἐκτελεσθησόμενα μετὰ τὴν συνομολόγησιν τοῦ μετὰ τοῦ Οἴκου Χάμπρο δανείου ἔργα παρὰ τοῦ Δήμου Ἀθηναίων, δὲν πρόκειται νὰ περιορισθοῦν μόνον εἰς ἔργα ἀφορῶντα τὴν πλήρωσιν ἀναγκῶν ἐντὸς τῆς πόλεως. Κατὰ τὸ μελετώμενον σχέδιον ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας τοῦ Δήμου, θὰ ἐκτελεσθοῦν καὶ διάφορα μεγάλα ἔργα εἰς τοὺς προσφυγικοὺς συνοικισμοὺς τῶν Ἀθηνῶν. Τὰ ἔργα ταῦτα, συνιστάμενα εἰς ἐκτέλεσιν ὁδοποιητικῶν ἔργων, ὑπονόμων καὶ ὑδραυλικῶν ἐγκαταστάσεων, θὰ ἐκτελεσθοῦν ἀπ' εὐθείας παρὰ τοῦ Δήμου, ἐφ' ὅσον θὰ ἀφοροῦν τοὺς κρατικοὺς συνοικισμούς. Τὰ ἔργα θὰ εἶναι ἀνάλογα πρὸς τὸν βαθμὸν τῆς μονιμότητος ἑκάστου συνοικισμοῦ.

Ὅσον ἀφορᾷ τοὺς συνοικισμοὺς τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων καὶ περὶ αὐτῶν προβλέπει τὸ σχέδιον τοῦ Δήμου. Μεταξὺ τῶν πρώτων θὰ ἀσφαλτοστρωθῇ ἡ ἀπὸ τοῦ τέρματος τοῦ Παγκρατίου μέχρι τοῦ συνοικισμοῦ «Βύρωνος» ὁδὸς πρὸς πληρεστέραν ἐξυπηρέτησιν τῶν συγκοινωνιακῶν ἀναγκῶν τοῦ Συνοικισμοῦ. Ἐπίσης προβλέπεται ἡ κατασκευὴ γεφυρῶν εἰς τὰς εἰσόδους τῶν συνοικισμῶν «Καισαριανῆς» καὶ «Νέας Ἰωνίας». Δι' ἄλλα ἔργα, ἐντὸς τῶν συνοικισμῶν θὰ διεξαχθοῦν συνεννοήσεις μετὰ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως, ἵνα ἐκτελεσθοῦν ταῦτα ἀπὸ κοινοῦ, τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως διαθετούσης σχετικὰ ἔξοδα ἐκ τοῦ κονδυλίου τοῦ προϋπολογισμοῦ της, προβλέποντος τοιαῦτα δι' ἔργα κοινῆς ὠφελείας εἰς τοὺς ἀστικοὺς συνοικισμούς.

—Αἱ ἀποζημιώσεις τῶν παραμεθορίων

Συνῆλθον χθὲς εἰς εἰδικὴν σύσκεψιν ἐν τῷ ὑπουργείῳ Γεωργίας τὰ μέλη τοῦ ἀνωτάτου Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου Ἀνταλλαγῆς πρὸς ρύθμισιν τῶν ἀποζημιώσεων τῶν προσφύγων τῶν παραμεθορίων.

—Ὁ κ. Κύρκος ἀνεχώρησε

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Προνοίας κ. Κύρκος ἀνεχώρησε χθὲς τὸ ἀπόγευμα σιδηροδρομικῶς μεταβαίνων εἰς Θεσσαλονίκην, ὅπως ὡς ἐγράψαμεν ἤδη, παραστῇ εἰς τὴν τελετὴν τῆς καταθέσεως θεμελίου λίθου ἑνὸς νέου ἀνεγειρομένου ἐκεῖ προσφυγικοῦ ἀστικοῦ συνοικισμοῦ. Ὁ κ. Κύρκος πρόκειται νὰ ἐπανέλθῃ ἐκ τῆς Μακεδονικῆς πρωτευούσης τὴν προσεχῆ Τρίτην, ὁπότε καὶ θὰ συγκαλέσῃ τοὺς πρόσφυγας βουλευτὰς τῶν κυβερνητικῶν κομμάτων εἰς σύσκεψιν, ἀσχοληθησομένην μὲ τὸ ζήτημα τῆς ἀνεγέρσεως τοῦ Συνοικισμοῦ «Ν. Σμύρνης» καὶ τὴν λῆψιν γενικωτέρων μέτρων διὰ τὴν ἀστικὴν στέγασιν ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ.

—Τὸ Γεωργικὸν Συνέδριον

Ἀνεχώρησαν χθὲς διὰ Θεσσαλονίκην ὁ τέως ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας καὶ ἀρχηγὸς τῆς «Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως» κ. Παπαναστασίου καὶ ὁ τέως ὑφυπουργὸς τῆς Γεωργίας κ. Μπακάλμπασης, διὰ νὰ παρακολουθήσουν τὰς ἐργασίας τοῦ ἀρχομένου τὴν Κυριακὴν Ἀγροτικοῦ Μακεδονικοῦ Συνεδρίου.

Κατὰ πληροφορίας ἐκ Θεσσαλονίκης εἰς τὴν Ἡμερησίαν διάταξιν τοῦ Συνεδρίου ἀναφέρονται μεταξὺ τῶν πρώτων τὰ φλέγοντα προσφυγικὰ ζητήματα ὡς τὸ τῆς ἀποζημιώσεως τῶν ἀγροτῶν προσφύγων καὶ τῆς διανομῆς τῶν γαιῶν. Εἰς τὸ Συνέδριον μετέχουν ἀντιπρόσωποι πλείστων προσφυγικῶν ἀγροτικῶν ὀργανώσεων τῆς Μακεδονίας καὶ τῆς Θράκης, προβλέπεται δ' ὡς ἐκ τούτου μακρὰ καὶ ζωηρὰ συζήτησις ἐπὶ τῶν ὡς ἄνω ζητημάτων.

ΑΝΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

(Η ΖΩΗ ΚΑΙ Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΩΝ ΕΠΑΡΧΙΩΝ)

Τί κάμνει ἡ ἰδιωτικὴ πρωτοβουλία

ΚΟΥΛΑΚΙΑ (Θεσ)νίκης). (Ταχ)κὴ ἀνταπόκρισις). — Χάρις εἰς τὸ φιλοπρόοδον τῶν κατοίκων τῆς κωμοπόλεώς μας καὶ τὴν ἀκούραστον φροντίδα τοῦ Κοινοτικοῦ μας Συμβουλίου, γοργὴ συντελεῖται ἡ ἐργασία πρὸς ἐξωραϊσμὸν τῆς Κουλακιᾶς διὰ τῆς ἐκτελέσεως διαφόρων ἔργων κοινῆς ὠφελείας.

Αἱ ἀπὸ μακροῦ χρόνου καταβαλλόμεναι προσπάθειαι πρὸς ἀνέγερσιν διδακτηρίου, ὑπὸ τῆς ἐπὶ τούτῳ ἐκλεγείσης ἐπιτροπῆς, ἀποτελουμένης ἐκ τῶν κ. κ. Κ. Περπερῆ ἰατροῦ, Α. Κράβα δημοδιδασκάλου, Α. Θεοχαρίδου καὶ Κ. Τσιώκα, ἐστέφθησαν ὑπὸ πλήρους ἐπιτυχίας, ἤδη δὲ πλησιάζει ἡ ἀποπεράτωσις τοῦ κτιρίου, τοῦ ὁποίου ἡ δαπάνη θὰ ὑπερβῇ τὸ ἕνα μισυ ἑκατομμύριον. Ἂς σημειωθῇ δέ, ὅτι τὸ πλεῖστον τῶν χρημάτων αὐτῶν προέρχεται ἐξ ἐράνων.

Ἤρχισεν ἐπίσης καὶ ὁ ἐξωραϊσμὸς τῆς κεντρικῆς πλατείας τῆς κωμοπόλεώς μας, εἰς τὸ μέσον τῆς ὁποίας θὰ στηθῇ ἀναθηματικὴ στήλη τῶν ὑπὲρ πατρίδος πεσόντων συμπολιτῶν μας. Διὰ προσωπικῆς ἐργασίας ἐπίσης ἐπετεύχθη ἡ ἐπισκευὴ τοῦ ἀντιπλημμυρικοῦ προχώματος τοῦ Ἀξιοῦ, ἔργον τὸ ὁποῖον εἶναι προωρισμένον νὰ ἀποσοβήσῃ τὸν κίνδυνον τῆς καταστροφῆς τῆς γεωργίας καὶ κτηνοτροφίας τῆς περιφερείας μας.

Καὶ οὕτω, διὰ τῆς προσωπικῆς ἐργασίας, διὰ τῆς ἀόκνου ἐνεργείας τῆς ἰδιωτικῆς πρωτοβουλίας, ἐπετεύχθησαν τόσα κοινωφελῆ ἔργα εἰς τὴν κωμόπολίν μας, ἡ ὁποία ἀπὸ τῆς ἀπόψεως αὐτῆς εἶνε ἀξιοζήλευτος καὶ παρέχει ἀξιομίμητον παράδειγμα θελήσεως καὶ προόδου.

Μία θεατρικὴ παράστασις

ΒΕΡΡΟΙΑ. (Ταχ)κὴ ἀνταπόκρισις). — Τὴν 17ην τρέχοντος ὑπὸ τῆς ἑνώσεως τῶν δημοδιδασκάλων Βερροίας ἐδόθη θεατρικὴ παράστασις ὑπὲρ τοῦ ταμείου αὐτῆς ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ τοῦ γυμνασίου, στεφθεῖσα ὑπὸ ἐξαιρετικῆς ἐπιτυχίας.

Ὁ κ. Χατζηψάλτης ὑπεδέχετο τοὺς προσερχομένους, οἵτινες ἀπὸ τῆς 9ης ἑσπερινῆς προσήρχοντο καθ' ὁμάδας.

Ἐκ τῶν παρευρεθέντων διεκρίναμεν τὸν νέον μας μέραρχον κ. Χασαπίδην μετὰ τοῦ ὑπασπιστοῦ του, τὸν κ. Διοικητὴν τῆς Χωροφυλακῆς, τὸν δήμαρχον κ. Μάρκου, τὸν γυμνασιάρχην κ. Φιλιππίδην, τὸν ἐπιθεωρητὴν τῶν δημοτικῶν σχολείων κ. Πατίτσαν κλπ.

Τὴν 9.30' ἀκριβῶς ἔγινεν ἡ ἔναρξις τῆς παραστάσεως μὲ τὸ γνωστὸν ἔργον τοῦ Νικοντέμι «Ἡ Δασκαλίτσα». Οἱ ὑποδυθέντες τὰ πρόσωπα τοῦ ἔργου κ. Ἀλεξιάδης ὡς ὁ κόμης Φίλιππος ἄμιμητος στὸ ρόλο του, ἡ δ)νὶς Παπαγάλλου στὸ ρόλο τῆς Μαρίας Μπίνη πολὺ καλή. Τὰ ἴδια ἔχουμε νὰ ποῦμε καὶ γιὰ τοὺς κ. κ. καὶ δίδας Θ. Καλαϊτζῆ (Παλλόνη), Ν. Νικολαΐδην (ἱππότης Γουϊδότης), Ε. Χειμωνίδην (Ἰάκωβος Μάκιας), Ι. Ἀνδριάδην (κλητὴρ δημαρχείου), Ἀγγ. Γεωργιάδου (ἡ διευθύντρια), Εὐ. Μακρῆ (Τζίνα) καὶ Λ. Πέτα (Ἀννούλα).

Ἐκτὸς τοῦ δράματος ἐπαίχθη καὶ ἡ κωμῳδία τοῦ Λάσκαρη «Ἡ πώλησις τῆς Ἀθηνᾶς», μὲ ἐξαιρετικὴν ἐπίσης ἐπιτυχίαν. Αἱ εἰσπράξεις ἦσαν ἱκανοποιητικαί.

Συνέλευσις τῶν ἀγροτῶν Φαρσάλων

ΦΑΡΣΑΛΑ. (Ταχ)κὴ ἀνταπόκρισις). — Προχθὲς τὴν πρωΐαν ἔλαβε χώραν ἐν τῇ πόλει μας συγκέντρωσις τῶν ἀγροτῶν καὶ καλλιεργητῶν τῆς περιφερείας μας, πρὸς λῆψιν ἀποφάσεως ἐπὶ διαφόρων ζητημάτων ἀφορώντων εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς παραγωγῆς καὶ τὴν ἀνακούφισιν τοῦ ἀγροτικοῦ μας κόσμου ἀπὸ τῆς μαστιγούσης αὐτὸν οἰκονομικῆς κρίσεως.

Πρὸς τοὺς συγκεντρωθέντας ὡμίλησεν ὁ βουλευτὴς κ. Μέρος ἀναπτύξας τὰ δίκαια τῶν ἀγροτῶν καὶ τὰς καταβληθείσας προσπαθείας πρὸς ἱκανοποίησιν αὐτῶν. Μετ' αὐτὸν δὲ ἔλαβον τὸν λόγον ἄλλοι ρήτορες, τονίσαντες τὴν χρησιμότητα τῶν ἀποξηραντικῶν καὶ ὑδραυλικῶν ἔργων Θεσσαλίας, τῆς Γεωργικῆς Τραπέζης καὶ τὴν ἀνάγκην τῆς ἐνισχύσεως τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς, τόσον ὑπὸ τοῦ κράτους, ὅσον καὶ τοῦ ἰδιωτικοῦ κεφαλαίου, τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ στραφῇ πρὸς τὴν ὕπαιθρον διὰ νὰ σωθῇ ὁ τόπος.

Εἰς τὴν συγκέντρωσιν παρίσταντο καὶ ἀντιπρόσωποι τῆς Καρδίτσης, καθὼς καὶ διάφοροι ἄλλαι ἐπιτροπαὶ μικροαστῶν ἐν αἷς καὶ ἡ τῶν προσφύγων Κάτω Καρυῶν.

Τὸ ἐγκριθὲν ψήφισμα ἔχει ὡς ἑξῆς:

«Ἀγρόται περιφερείας Φαρσάλων ζητοῦν:

1) Ἄμεσον ἐκτέλεσιν ἀποξηραντικῶν καὶ ὑδραυλικῶν ἔργων Θεσσαλίας.

2) Ἵδρυσιν Γεωργικῆς Τραπέζης.

3) Ἀπαλλοτρίωσιν ὑπολοίπων ἐπαρχίας Φαρσάλων ἀνερχομένων εἰς 35 στρέμματα, ὡς καὶ λειβαδίων Συκιᾶ, Κουκουβάγια καὶ Γυφτόβρυσι καὶ ὑπολοίπων Φαρσάλων πρὸς ἀποκατάστασιν ἀκτημόνων γεωργῶν καὶ καπνοκαλλιεργητῶν.

4) Νὰ ἐπιτραπῇ ἡ κυκλοφορία καπνῶν γ' ποιότητος.

5) Προσαρμογὴν ἀγροτικοῦ νόμου πρὸς τὸ Σύνταγμα.

6) Νὰ ἐπισπευσθοῦν ἔργα ὁδοποιΐας.

Ἡ συνέλευσις ἐξέλεξε καὶ μόνιμον ἐπιτροπήν, εἰς τὴν ὁποίαν ἔδωσε τὴν ἐντολὴν νὰ ὑπογράψῃ τὸ ψήφισμα καὶ νὰ παρακολουθήσῃ τὴν πορείαν τῶν ζητημάτων Φαρσάλων. Οἱ ἐκλεγέντες εἶνε:

Ἀνδρέας Κουρδουκλᾶς, Ταξιάρχης Καραούλης, Χρ. Ζιώγας, Ἀπόστολος Μήτσας Μήτσας, Βάϊος Παπαδόπουλος, Γεώργιος Μαργαρίτης, Ἀθανάσιος Περήφανος, Σουλεμέζης Μιχαὴλ καὶ Κοντόπουλος Εὐάγγελος.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

(Ἀνώνυμοι ἐπιστολαὶ ἢ ὑπογεγραμμέναι, οὔτε τυγχάνουν ἀπαντήσεως, γραμμέναι μὲ ψευδώνυμον οὔτε ἐνεργῶς. Πρέπει ἀπαραιτήτως νὰ εἶνε ὑπογεγραμμέναι εὐαναγνώστως με τὸ ὀνοματεπώνυμον καὶ νὰ περιέχουν ὅλα τὰ στοιχεῖα τῶν ὑποθέσεων περὶ ὧν ζητοῦνται πληροφορίαι. Τὸ Τμῆμα ἐπαρχιῶν θὰ τηρῇ ἀπόλυτον ἐχεμύθειαν, δημοσιεῦον τὴν ἀπάντησιν ὑπὸ τὰ στοιχεῖα ἢ τὸ ψευδώνυμον ποὺ θὰ ὁρίσῃ ὁ ἀπευθυνόμενος). Πᾶσαι αἱ πληροφορίαι παρέχονται εἰς τοὺς ἀπευθυνομένους πρὸς τὸ τμῆμα ἀλληλογραφίας τῆς «Πρωΐας» ἀπολύτως δωρεάν).

Ἐπιστολαὶ ἀποστελλόμεναι εἰς τὴν «Πρωΐαν» ἄνευ γραμματοσήμων ἢ μὲ ἐλλιπῆ τοιαῦτα δὲν θὰ γίνωνται εἰς τὸ ἑξῆς δεκταί, ἀλλὰ θὰ ἐπιστρέφωνται εἰς τὸν ἀποστολέα.

κ. Μελ. Ρούσσον, Μέγαρα. — Ὁ διαγωνισμὸς θὰ ἐπαναληφθῇ τὴν 22 Ἀπριλίου. Προσόντα κλπ: Ἀπολυτήριον Γυμνασίου ἢ ἄλλης ἰσοτίμου ἀνεγνωρισμένης σχολῆς. Ἡλικία μέχρι 30 ἐτῶν, πιστοποιητικὸν τοῦ δήμου ἢ κοινότητος ὅτι εἶσθε ἐγγεγραμμένος εἰς τὰ μητρῷα τῶν ἀρρένων, Στρατολογικοῦ Γραφείου καὶ Ποινικοῦ μητρῴου. Μισθὸς 1200 δραχ. μηνιαίως. Αἰτήσεις γίνονται δεκταὶ μέχρι τῆς 18 Ἀπριλίου.

κ. Γ. Θεολογίδην. Λάρισσαν. — Κατεχωρήθητε εἰς τὸ συμπληρωματικὸν Νεοχωρίου Προύσης διὰ τὴν πρᾶξιν 48.

κ. Γρ. Μπεκιρτζῆν. Ἀγρίνιον. — Ἀδύνατον νὰ προτιμηθῇ ἐφ' ὅσον εἶναι ἐκπρόθεσμος. Θὰ ἐκδικασθῇ ὅταν ληφθῇ γενικὸν μέτρον.

κ. Σ. Π. Μεσολόγγιον. — Ἡ δήλωσίς σας δὲν ἐξεδικάσθη διότι εἶναι ἐκπρόθεσμος.

κ. Θ. Τ. Καλάμας. — Ὁμοίως.

κ. Π. Παπασχάλη. Θεσσαλονίκην. — Ἀποστέλλομεν αἰτηθὲν πιστοποιητικόν.

κ. Ἀθαν. Δήμαν. Ἀράχωβαν. — Γράψατέ μας σαφέστερα τὸ ἱστορικὸν τῆς ὑποθέσεως καθὼς καὶ εἰς τί ἐπιθυμεῖτε νὰ σᾶς φανῶμεν χρήσιμοι, διότι ἡ ἐπιστολή σας εἶνε ἀσαφής.

κ. Μιχ. Σπαθάρην. Χαλκίδα. — Ἀποστείλατέ μας τὰ ἀνάλογα γραμματόσημα νὰ σᾶς πέμψωμεν τὰ ζητηθέντα ἀντίγραφα.

κ. Γ. Χιτίρογλουν. Βόλον. — Ἀποστέλλομεν τὰ δικαιολογητικά σας.

κ. Γ. Χ'' Νικολάου, Βαθὺ Σάμου.—Κατεχωρήθητε εἰς τὸ συμπληρωματικὸν Μούγλων ὑπ' αὔξ. ἀριθ. 69 διὰ τὴν πρᾶξιν 243.

Ἐνδιαφερομένον. Χαλκίδα.— Φροντίσατε νὰ κανονίσετε τὸν λογαριασμόν σας μὲ τὸ αὐτόθι ὑποκατάστημα. Οὔτε ἀναψηλάφισις τῆς ὑποθέσεως χωρεῖ οὔτε ἐπέμβασις ὁπωσδήποτε τοῦ ὑπουργείου ἐπιτρέπεται ἐν προκειμένῳ.

κ. Ι. Κατωπόδην, Τηγάνι.— Ἐπειδὴ τὸ ζήτημα τῆς μεταθέσεώς σας προσκόπτει μόνον εἰς τὴν εὕρεσιν ἀντικαταστάτου, φροντίσατε νὰ ἐπιτύχετε ἀμοιβαίαν μετάθεσιν, τὴν ὁποίαν ἡ ὑπηρεσία θὰ ἐγκρίνῃ ἀμέσως.

κ. Ι. Νικολάου. Ἐνταῦθα.— Τὰς ἀποδοχὰς γραφέως β' τάξεως, ἤτοι δρ. 1200 μηνιαίως.

κ. Δημ. Χάσπαρην, Κρανίδιον.— Ἐξεδόθη ἡ ὑπ' ἀρ. 76 ἀπόφασις διὰ λίρος 438.

. Δ. Ἀγοριανίτην. Μπράλλο.— Μέχρι τῆς στιγμῆς δὲν ἐγένετο οὐδεὶς διορισμός.

κ. Β. Τσέρην, Ἀγρίνιον.— Ἔνορκος βεβαίωσις μετὰ τοῦ προσηρτημένου σημειώματος ἐπεδόθησαν ἐπιτροπὴν Λ.Θ. Γράψατέ μας πράξεις ἢ πρωτόκολλον δηλώσεως Φ. Δημητράκου, καθὼς καὶ τὴν ἐκτιμητικὴν ἐπιτροπήν.

κ. Θ. Ρουμελιώτην, Θεσ)νίκην.— Ἡ προθεσμία ἔληξε πρὸ διμήνου περίπου καὶ συνεπῶς δὲν ἔχετε τὸ δικαίωμα τῆς ὑποβολῆς αἰτήσεως.

κ. Γ. Καπλαντζῆν, Κόρινθον.— Κατεχωρήθη εἰς τὸ φύλλον τοῦ συμπληρωματικοῦ Σαὶτ-Ἀχιρλῆ Κρήνης.

ΑΙ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΙ

ΚΛΕΙΣΙΜΟΝ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΩΝ ΣΑΚΚΩΝ

ΣΑΒΒΑΤΟΝ, 24—3—28

Ἀεροπορικῶς διὰ Κων)πολιν 8 π. μ.

«Ἰωάννα» 6 π.μ. Ἀργολικόν.

Ἰταλικὸν 11 π.μ. Κων)πολιν.

«Μιαούλης» 2 μ.μ. Πὸρτ-Σάϊτ, Ἀλεξάνδρειαν.

«Θεμιστοκλῆς» 2 μ.μ. Δωδεκάνησα.

«Ὑπεροχὴ» 2 μ. μ. Πάτρας, Κέρκυραν, Ἁγ. Σαράντα, Ἰταλίαν.

«Μπουμπουλίνα» 2 μ.μ. Χαλκίδα, Βόλον, Θεσ)νίκην.

«Ζάκυνθος» 2 μ.μ. Χίον, Μυτιλήνην, Θεσσαλονίκην, Καβάλλαν, Δεδεαγάτς.

«Τόγιας» 2 μ.μ. Βολισσόν, Καρδάμυλλα, Λῆμνον, Ψαρά, Ἅγ. Εὐστράτιον, Σαμοθράκην.

«Χρυσαλλὶς» 2 μ. μ. Χανιά, Ρέθυμνον, Πάνορμον, Ἡράκλειον, προσεγγίσεις.

«Ἰωάννινα» 2 μ.μ. Λευκάδα, Πρέβεζαν, Πάργαν, Ἡγουμενίτσαν, Κέρκυραν.

«Ἐλβίρα» 2 μ.μ. Πάτρας, Ἀστακόν, Μύτικα.

«Φωκὶς» 2 μ.μ. Κορινθιακόν, Κόπραιναν, Ἀμφιλοχίαν.

«Ταΰγετος» 2 μ.μ. Μονεμβασίαν, Νεάπολιν, Ἁγ. Πελαγίαν, Καλάμας.

«Λακωνία» 2 μ.μ. Γύθειον.

«Τῆνος» 2 μ. μ. Κέαν, Κύθνον, Σίφνον, Σέριφον, Μῆλον, Κίμωλον.

«Μοσχάνθη» 2 μ.μ. Κέαν, Κύθνον, Σίφνον, Σέριφον, Μῆλον, Κίμωλον.

«Τόγιας» 2 μ.μ. Σῦρον, Παροναξίαν.

«Μαίρη» 2 μ.μ. Σῦρον, Τῆνον, Ἄνδρον, Κόρθιον.

«Ἰθάκη» 2 μ.μ. Πάτρας, Ζάκυνθον, Ληξούριον, Ἀργοστόλιον.

Λῆμνον, Ψαρά, Ἅγ. Εὐστράτιον.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Παραχωροῦνται δικαιώματα ἐκμεταλλεύσεως ἐπὶ τοῦ Διπλώματος Εὑρεσιτεχνίας ὑπ' ἀριθ. 921 τῆς 2)5)1925 ἀφορῶντος «ΑΥΤΟΜΑΤΟΝ ΟΠΛΟΝ ΜΕΤΑ ΠΑΛΙΝΔΡΟΜΟΥΣΗΣ ΚΑΝΝΗΣ» καὶ ἐκδοθέντος ἐπ' ὀνόματι τῆς Ἰταλικῆς Ἑταιρείας ΕΡΝΕΣΤΟ ΜΠΡΕΝΤΑ, ἐδρευούσης ἐν Μιλάνῳ, Ἰταλίας.

Πληροφορίαι παρὰ τῷ κ. Π. Δ. Θεοδωρίδῃ, δικηγόρῳ, ὁδὸς Φιλελλήνων ἀριθ. 25 Α.

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟΝ Γαλλικῆς, Ἑλληνικῆς, Litterature. Λογιστικῆς, Correspondance, Ἐμπορικαὶ Ἐπιστῆμαι, Γαλλιστὶ καὶ Ἑλληνιστί. Ἀνάπτυξις τῶν ἐν τῇ Γαλλικῇ Ἀκαδημίᾳ διδασκομένων. Cours διάφορα. Groupe de Conversation. Diversité de Sujets. Μέθοδος τελεία. Τιμαὶ ἀσυναγώνιστοι. Παρὰ καθηγητρίας Ἀνωτάτης Παρισινῆς Σχολῆς. Μεταφράσεις παντὸς εἴδους Παιδικὰ τμήματα. Προσοχή. Στοὰ Φέξη ἀριθμὸς 87-

ΓΕΩΡΓΟΙ

Ἀσφαλίσατε τὰς καλλιεργείας σας

ΕΙΣ ΤΟ ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ

ΚΑΤΑ ΧΑΛΑΖΗΣ ΚΑΙ ΠΑΓΕΤΩΝ

(Ἀθῆναι Ἀκαδημίας 39)

Ζητήσατε ὁδηγίας καὶ ἀσφαλιστήρια συμβόλαια ἀπὸ τὰς Ἑνώσεις τῶν Συνεταιρισμῶν, τὰ Γεωργικὰ Ἐπιμελητήρια, τὰ Ὑπ)τα τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, τοὺς Ἐπόπτας καὶ Γεωργικοὺς ὑπαλλήλους καὶ Γενικὰς Ἀποθήκας.

ΕΚΠΟΙΗΣΙΣ
ΜΕΓΑΛΗΣ ΚΕΝΤΡΙΚΩΤΑΤΗΣ ΟΙΚΙΑΣ

Τὴν 8ην Ἀπριλίου ἐ.ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10 π.μ. ἐκτίθεται εἰς ἐπαναληπτικὸν ἑκούσιον πλειστηριασμὸν ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογράφου Ἀθηνῶν κ. Ἀριστ. Θεοφανοπούλου ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ του καὶ ἐν τῷ ὡρισμένῳ τῶν πλειστηριασμῶν τόπῳ μία μεγάλη τριώροφος οἰκία τοῦ Ὀρφανοτροφείου Χατζηκώνστα, κειμένη ἐνταῦθα παρὰ τὴν πλατεῖαν Ὁμονοίας, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σωκράτους, ὅπου τὸ ξενοδοχεῖον «Ρώμη», μεθ' ὅλων τῶν ἀπαρτιζόντων αὐτὴν παραρτημάτων, τῶν προσαυξημάτων καὶ παρακολουθημάτων της, τοῦ οἰκοπέδου καὶ τῆς λοιπῆς περιοχῆς της, ἐκτάσεως πήχεων τεκτονικῶν τετραγωνικῶν ἑξακοσίων ἐννενήκοντα ὀκτὼ (698).

Ὡς πρώτη προσφορὰ ὁρίζεται τὸ ποσὸν δραχμῶν 2,250,000 γενομένη παρὰ τῆς Ἑταιρείας τῶν Σιδηροδρόμων Θεσσαλίας καὶ ὡς ἐγγύησις δρχ. 100.000.

Οἱ τίτλοι τῆς οἰκίας καθὼς καὶ οἱ λοιποὶ ὅροι τῆς ἐκποιήσεως κατατεθήσονται πρὸ ὀκτὼ ἡμερῶν εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ ἄνω συμβολαιογράφου, ὅπου οἱ ἐνδιαφερόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν αὐτῶν. Ἡ ἔγκρισις ἢ οὔ τῆς προσφορᾶς ἀπόκειται εἰς τὴν κρίσιν τοῦ Δ. Συμβουλίου τοῦ Ἱδρύματος ἐντὸς 20 ἡμερῶν.

(Ἐκ τοῦ γραφείου τοῦ Ὀρφαν. Χατζηκώνστα)

ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑ

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Δημοσίων Ἔργων ἐν Τιράνοις θέτει εἰς μειοδοσίαν τὴν ἐπισκευὴν μεγάλης στρατιωτικῆς ἀποθήκης ἐν Δυρραχίῳ καὶ ὅτι οἱ ἐνδιαφερόμενοι δέον νὰ ἀποταθῶσιν εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς ἐνταῦθα Ἀλβανικῆς Πρεσβείας ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Βησσαρίωνος 8 διὰ νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν καθ' ἕκαστα ὅρων.

(Ἐκ τοῦ γραφείου τῆς Πρεσβείας)

ΚΩΚ

1000 τόννοι Κὼκ τῆς Ἑταιρίας Φωταερίου.

ΤΙΜΗ ΕΚΤΟΣ ΣΥΝΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Ἄμεσος παράδοσις κατ' οἶκον

Ι. ΚΑΡΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΑΤΩΒΡΙΑΝΔΟΥ 31 (ΟΜΟΝΟΙΑ)

Τηλ. Νέον 13—96.

Λίαν προσεχῶς πρατήριον Προαστείου 15

ΑΥΡΙΟΝ ΚΥΡΙΑΚΗ 2.45 Μ. Μ.
7 ΙΠΠΟΔΡΟΜΙΑΙ

NEW YORK-ATHENS EXPRESS COMPANY

ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΜΟΝΟΝ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΕΛΛΗΝΟΑΜΕΡΙΚΑΝΟΥΣ

Τὸ προάστειον ΚΑΛΟΓΡΕΖΑ (τῆς Ἀνωνύμου Ἑταιρείας συνοικισμῶν ΚΑΛΟΓΡΕΖΑ) κεῖται ἀκριβῶς ἐκεῖ ὅπου ἱδρύεται τὸ ATHENS COLLEGE καὶ μεταξὺ Ἡρακλείου, Ἀμαρουσίου Χαλανδρίου καὶ συνοικισμοῦ ΨΥΧΙΚΟΥ. ΕΙΝΕ ρυμοτομημένον μὲ ἐπίσημον σχέδιον ἐγκεκριμένον ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως. Ἔχει νερὰ ἄφθονα, δένδρα, ξενοδοχεῖον καὶ τλήρη στοιχεῖα οἰκισμοῦ. Προσφέρομεν μονοπωλιακῶς μόνον ἡμεῖς οἰκόπεδα εἰς τοὺς ΕΛΛΗΝΟΑΜΕΡΙΚΑΝΟΥΣ μόνον εἰς τιμὰς χαμηλὰς μὲ ἄμεσον παράδοσιν καὶ μὲ δόσεις.

Τὰ Γραφεῖα τῶν ΑΔΕΛΦΩΝ ΚΟΝΤΟΝΗ ἐγγυῶνται τὴν ἀγορὰν καὶ ἐπιστροφὴν τῶν χρημάτων εἰς τὸ ἀκέραιον ἐὰν μετὰ ΠΕΝΤΕ ἔτη δὲν διπλασιασθῇ τοὐλάχιστον ἡ ἀξία τῶν οἰκοπέδων.

Ζητήσατε σχεδιαγράμματα καὶ πᾶσαν πληροφορίαν ΔΩΡΕΑΝ.

7.500.000 ΠΡΑΞΕΙΣ διενεργήθησαν μεταξὺ τῶν Γραφείων τῶν Ἀδελφῶν ΚΟΝΤΟΝΗ καὶ τῶν διαφόρων πελατῶν ἀπὸ τοῦ 1918 μέχρι σήμερον. Κατέχει τὸ ΡΕΚΟΡ τῶν Ἑλληνικῶν Ἐπιχειρήσεων ἀνὰ τὸν κόσμον.

5.000.000 ἐπιστολὰς διεμοίρασεν ἐν Ἑλλάδι τὸ Ἑλληνικὸν Ταχυδρομεῖον.

ΠΕΝΤΑΚΟΣΙΑΙ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΙ διαβιοῦν ἐκ τῶν Γραφείων τῶν Ἀδελφῶν ΚΟΝΤΟΝΗ ὅπου ἐργάζονται οἱ προστάται των. Τὰ Γραφεῖα τῶν Ἀδελφῶν ΚΟΝΤΟΝΗ ἐνεργοῦν ἐργασίας ἀτμοπλοϊκάς, τραπεζικὰς καὶ ἐν γένει πάσης φύσεως. Ἐκ 15.000 ἐπιβατῶν μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ἀμερικῆς αἱ 9.000 ἠγόρασαν τὰ εἰσιτήριά των ἀπὸ τὰ Γραφεῖά μας.

Αὐτὴ εἶναι ἡ ἀξία τῶν Γραφείων μας καὶ ἡ ΕΜΠΙΣΤΟΣΥΝΗ τῶν Ἀδελφῶν ΚΟΝΤΟΝΗ. Μία ἁπλῆ ἐπίσκεψις θὰ σᾶς πείσῃ περὶ τῆς ἀληθείας.

ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΑ ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΩΝ ΜΑΡΤΙΟΥ & ΑΠΡΙΛΙΟΥ

22 «Οὐμβρία» Πειραιεὺς—Μασσαλίαν
22 «Ἔλση» Πειραιεὺς — Βρινδήσιον
24 «Πατρὶς ΙΙ» Πειραιεὺς—Μασσαλίαν
24 «Φρυζὶ» Πειραιεὺς—Μασσαλίαν
26 «Φρίντων» Πειραιεὺς—Βρινδήσιον
28 «Ἰλλ ντὲ Γκρὰς» Χάβρη—Ν. Ὑόρκην
28 «Ὀλυμπικ» Χερβοῦργον—Ν. Ὑόρκην
29 «Ἔλση» Πειραιεὺς — Βρινδήσιον
29 «Ντὲ Γκρὰς» Χάβρη—Ν. Ὑόρκην
29 «Ἀουζόνια» Χερβοῦργον—Χάλιφαξ
29 «Κόντε Βέρντε» Γένοβα—Β. Ἄϋρες
30 «Ἀρουντὲλ Κάστλ» Σούθαμ.—Κὰπ Τάουν
30 «Βαλντίβια» Μασσαλία—Β. Ἄϋρες
31 «Μαντόνα» Μασσαλία—Πόρτο Λαγὸς
31 «Μαυριτάνια» Χερβοῦργον—Ν. Ὑόρκην
1 «Πιὲρ Λοτὶ» Πειραιεὺς — Μασσαλίαν
2 «Φρίντων» Πειραιεὺς — Βρινδήσιον
«ΛΕΒΙΑΘΑΝ» Χερβοῦργον—Νέα Ὑόρκη
4 «Κόντε Γκράντε» Νεάπολις—Ν. Ὑόρκη
4 «Ὀμερὶκ» Χερβοῦργον — Ν. Ὑόρκη
5 «Σαρδένια» Πειραιεὺς—Μασσαλία
5 «Ἔλση» Πειραιεὺς—Βρινδήσιον
5 «Γουΐλμερ Κάστλ» Σούθαμ.—Κὰπ Τάουν
6 «Τοσκάνα» Χερβοῦργον — Χάλιφαξ
7 «Ἄνδρος» Πειραιεὺς — Μασσαλίαν
7 «Βύρων» Πειραιεὺς — Νέα Ὑόρκη
7 «Ἀμέρικα» Χερβοῦργον—Νέα Ὑόρκη
7 «Λαπλάνδ» Χερβοῦργον—Ν. Ὑόρκη
7 «Ἀκουϊτάνια» Χερβοῦργον—Νέα Ὑόρκη
11 «Πάρις» Χάβρη — Νέα Ὑόρκη

Εἰσιτήρια Αης, Βας καὶ Γης θέσεως δι' ὅλους.

CONTONIS BROTHERS

ΓΡΑΦΕΙΑ:

ΑΘΗΝΑΙ Πλατεῖα Ὁμονοίας
ΒΟΣΤΩΝΗ 1 Alden court St.
ΜΟΝΤΡΕΑΛ 3414 Park ave
ΜΑΣΣΑΛΙΑ 9 Rue Beauvau
ΠΡΙΝΤΙΖΙ 72 Via Garibaldi
ΝΕΑΠΟΛΙΣ 5 Via Vicenzo Russo
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ Βενιζέλου 10
ΚΟΖΑΝΗ Ξενοδ. Μέγας Ἀλέξανδρος
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ Λεωφ. Μακρᾶς Στοᾶς 61
ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ 21—24 State St.
ΠΑΤΡΑΙ Ἁγ. Ἀνδρέου 73
ΤΡΙΠΟΛΙΣ Πλατεῖα Ἁγ. Βασιλείου
ΚΑΛΑΜΑΙ Ἔναντι Σιδ. Σταθμοῦ
ΛΑΡΙΣΣΑ Μακεδονίας 37
ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ (Κρήτης) 25 Αὐγούστου
ΣΠΑΡΤΗ Λεωφόρος Τριπόλεως
ΠΟΡΤ-ΣΑΪΔ 9 Rue Constantinich
ΠΑΡΙΣΙΟΙ 4 Rue Choron
ΒΟΛΟΣ Μέγαρον Σκρέτα

Τηλεφ. Ἀθηνῶν 11—54. Πειραιῶς 1—41

ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΠΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ

ΑΦΩΝ Γ. ΛΙΑΚΟΥ

ΟΔΟΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ 50

Παρελήφθη νέα μεγάλη συλλογὴ ΑΓΓΛΙΚΩΝ ΚΑΣΜΗΡΙΩΝ ντεμὶ-σαιζόν.

ΠΑΡΕΛΗΦΘΗΣΑΝ

ΚΛΕΙΔΑΡΙΕΣ

ἐξώθυρας ἀγγλικαὶ καὶ γιὰ καμαρόπορτες εἰς μεγάλην συλλογὴν

ΕΙΔΗ ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ

εἰς πληρεστάτην συλλογήν, πόμολα κλπ.

ΣΥΝΕΡΓΕΙΟΝ κατασκευῆς παντὸς εἴδους κλειδαριῶν.

ΛΥΧΝΙΑΙ μαγειρικῆς ὡς καὶ τὰ ἀνταλλακτικά των, φυτίλια λαμπῶν καὶ σκεύη ALLUMINIUM.

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΑ ΕΙΔΗ

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ „ΜΕΝΑΖ"

3—ΟΔΟΣ ΛΥΚΟΥΡΓΟΥ—3

ΦΥΜΑΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ

Ι. ΚΑΡΑΜΑΝΗ Φθισιάτρου — Τέρμα Πατησίων

ΑΚΤΙΝΕΣ Χ

Κλίναι Α΄, Β΄, Γ΄ θέσεως. Τιμαὶ προσιταί. Τεχν. πνευμονοθώραξ

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ

ΠΩΛΕΙΤΑΙ καφεζυθοπωλεῖον ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Καραϊσκάκη 21 μὲ πλήρη ἐπίπλωσιν ἐγκατάστασιν ἠλεκτρικοῦ φωτὸς καὶ ἀεριόφωτος καὶ λοιπὰ χρειώδη. Τιμὴ λίαν συμφέρουσα.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ παρὰ τὴν στάσιν Λεβίδου ἔπαυλις πολυτελεστάτη ἐκ 12 δωματίων, ὀρὰξ καὶ κήπου ἐκ Π. Τ. 2.300 κατάλληλος καὶ διὰ κλινικήν. Πληροφορίαι τμῆμα Ἐπαρχιῶν τῆς «Πρωΐας» 6—8 μ.μ. Μεσῖται ἀποκλείονται.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ αὐτοκίνητον VOISIN 23 ἵππων, ἀνοικτόν, 7 θέσεων, σχεδὸν καινούργιον. ἔχει διανύσει ἐν ὅλῳ 30 χιλ. χιλιόμετρα. Πληροφορίαι παρὰ τῷ κ. Ἀνδρέᾳ Κατσιέφκη, σωφέρ, ὁδὸς Μουρούζη ἀριθ. 6.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ αὐτοκίνητον RENAULT 10 ἵππων ἀνοικτὸν 5 θέσεων ἐν καλλίστῃ καταστάσει, κατάλληλον διὰ ταξί. Πληροφορίαι ὁδὸς Ρεθύμνης 9.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ αὐτοκίνητον Κρίσλεϋ ἑξακύλινδρον, ἀνοικτόν, 5 θέσεων. Πληροφορίαι Στοὰ Μελᾶ ὁδὸς Ἑρμοῦ.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ εἰς συμφέρουσαν τιμὴν σαλόνι διὰ κυρίαν ἀπὸ ξύλον λεμονιᾶς μαρκετερὶ ἐπενδεδυμένον μὲ μπροσὲ φυστικί. Πληροφορίαι παρὰ τῷ θυρωρῷ τῆς οἰκίας Κηφισσίας 2.

ΠΩΛΩ τὸ φαρμακεῖόν μου ἐν Πετρουγούλᾳ μετὰ τοῦ τίτλου του καὶ δέχομαι προσφοράς: Κωνστ. Ἀνάγνου.

ΟΙΚΟΠΕΔΟΝ πήχεων 340 παρὰ τὴν πλατεῖαν Κάνιγγος πωλεῖται. Πληροφορίαι Σολωμοῦ 7.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει γκαράζ, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πατριάρχου Ἰωακείμ, κατάλληλον διὰ ὀκτὼ αὐτοκίνητα, μετ' ἐργαστασίου 8Χ6 τ.μ. (δυναμένου νὰ χρησιμοποιηθῇ καὶ ὡς ἀποθήκη) καὶ εὐρυχώρου αὐλῆς.

Πληροφορίαι παρὰ τῷ δικηγόρῳ κ. Ν. Χούντρᾳ, Στοὰ Πεσμαζόγλου, 11—12 π.μ. καθ' ἑκάστην καὶ παρὰ τῷ θυρωρῷ τῆς ἐπὶ τῆς λεωφ. Κηφισσίας οἰκίας Πεσμαζόγλου.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ παραδιδόμενον ἀμέσως ἰσόγειον κατάστημα διαστάσεων 10Χ6 1/2 μέτρων ἐν τῇ Στοᾷ Πεσμαζόγλου.

Πληροφορίαι παρὰ τῷ δικηγόρῳ κ. Ν. Χούντρᾳ, Στοὰ Πεσμαζόγλου, 11—12 π.μ. καθ' ἑκάστην.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἓν μέγα δωμάτιον μετὰ διαδρόμου καὶ ἰδιαιτέρας εἰσόδου εἰς τὸν τρίτον ὄροφον τῆς Στοᾶς Πεσμαζόγλου ἀντὶ δραχμῶν χιλίων πεντακοσίων (1500) μηνιαίως.

Πληροφορίαι παρὰ τῷ κ. Ν. Χούντρᾳ δικηγόρῳ, Στοὰ Πεσμαζόγλου, 11—12 π.μ. καθ' ἑκάστην.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἐντὸς τῆς Στοᾶς Πεσμαζόγλου ἓν ἰσόγειον δωμάτιον παραδιδόμενον ἀμέσως μετ' ἰδιαιτέρας εἰσόδου ἀντὶ 1200 δρχ. μηνιαίως.

Πληροφορίαι παρὰ τῷ κ. Νικ. Χούντρᾳ δικηγόρῳ, Στοὰ Πεσμαζόγλου, 11—12 π.μ. καθ' ἑκάστην.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ δύο δωμάτια μετὰ χωριστῆς εἰσόδου εἰς τὸ πρῶτον πάτωμα τῆς Στοᾶς Πεσμαζόγλου ἀντὶ μηνιαίου μισθώματος δύο χιλιάδων πεντακοσίων (2.500) δραχμῶν.

Πληροφορίαι παρὰ τῷ κ. Ν. Χούντρᾳ δικηγόρῳ, Στοὰ Πεσμαζόγλου, 11—12 π.μ. καθ' ἑκάστην.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ δωμάτιον καλῶς ἐπιπλωμένον διὰ κύριον ἢ καὶ γκαρσονιέρα. Πληροφορίαι Δ. Κουτήφαρην, Σοφοκλέους ἀρ. 3α.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ διαμέρισμα ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Λυκαβηττοῦ ἐξ ἓξ δωματίων πολυτελῶς ἐπιπλωμένων μετὰ τηλεφώνου, λουτροῦ καὶ λοιπῶν χρειωδῶν. Πληροφορίαι καθ' ἑκάστην 10—11 π.μ. ξενοδοχεῖον «Καπρί» ὁδὸς Βαλαωρίτου 9, δωμάτιον ἀρ. 20.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ δωμάτιον εὐήλιον μὲ τὰ ἀπαραίτητα ἔπιπλα. Ὁδὸς Ἔβρου 14, Στάσις Στέγη Πατρίδος, Ἀμπελόκηποι. Τιμὴ λογική.

ΖΗΤΟΥΝΤΑΙ

ΖΗΤΕΙ ἐργασίαν νυκτοφύλακος, ἐπιστάτου ἢ κλητῆρος εἰς σοβαροὺς κυρίους μὲ πιστοποιητικὰ ἄριστα. Πληροφορίαι Θρασυβούλου 13β Κωνστ. Σακελλαρίου.

ΖΗΤΕΙΤΑΙ δεσποινὶς ὑπάλληλος. Εὐριπίδου 8 «LEO».

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΓΕΩΡΓΙΑΣ

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Τὴν 25ην Ἀπριλίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Τετάρτην καὶ ὥραν 10ην π.μ. ἐνεργηθήσεται ἐν τῷ καταστήματι τοῦ ὑπουργείου Γεωργίας διαγωνισμὸς πρὸς κατάληψιν δέκα (10) θέσεων Ἐπιμελητῶν Ἐποικισμοῦ.

Αἰτήσεις γίνονται δεκταὶ εἰς τὸ ὑπουργεῖον μέχρι τῆς προτεραίας τοῦ διαγωνισμοῦ.

Προσόντα: δίπλωμα μιᾶς τῶν παρ' ἡμῖν δημοσίων μέσων Γεωργικῶν Σχολῶν ἢ τῶν τῆς Ἑσπερίας δημοσίων τοιούτων.

Πλείονες πληροφορίαι χορηγοῦνται παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Γεωργίας (τμῆμα Προσωπικοῦ).

(Ἐκ τοῦ ὑπουργείου Γεωργίας)

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ Τ.Τ.Τ.

Καλεῖ τοὺς κατέχοντας ὄργανα καὶ συσκευὰς Ἀσυρμάτου (πομποὺς, δέκτας καὶ ἐξαρτήματα τούτων) ὅπως μέχρι τῆς 10ης ἐλευσ. μηνὸς Ἀπριλίου αἰτήσωνται κανονικὴν ἄδειαν παρὰ τοῦ ὑπουργείου Συγκοινωνίας, ἄλλως ὑπόκειται εἰς τὰς ὑπὸ τοῦ νόμου 1831 κλπ. προβλεπομένας συνεπείας, ἤτοι κατάσχεσις τῶν ὡς ἄνω εἰδῶν, φυλάκισις μέχρις ἑνὸς ἔτους καὶ χρηματικὴ ποινὴ μέχρι 100.000 δραχ.

Τὸ νέον μυθιστόρημα τῆς „Πρωΐας"

Τὸ Ξαναγύρισμα

Τοῦ Μαραντᾶ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Ἐκάλει δεκαοκτὼ πρόσωπα κάθε Σάββατον, καὶ παρὰ τὰς πολλὰς σχέσεις της, δὲν ἦτο πάντοτε εὔκολον νὰ τὰ συγκεντρώσῃ, διὰ τοῦτο ἦτο κατενθουσιασμένη ἀπὸ τὴν τύχην νέων γνωριμιῶν, ὅπως αἱ δεσποινίδες Φερνίν, καὶ ἐζήτησεν ἀμέσως ἀπὸ τὴν κυρίαν Βαρὲζ νὰ τὰς γνωρίσῃ. Ἠγέρθησαν καὶ αἱ δύο μὲ προθυμίαν καὶ ἔκαμαν εἰς τὴν κυρίαν Μπερλὺ μικρὰς κωμικὰς ὑποκλίσεις, ὡς δύο οἰκότροφοι παρθεναγωγείου.

Κατόπιν ἐκάθησαν, καὶ μὲ μειδιάματα ἐκστατικὰ ἤρχισαν ἀπ' εὐθείας συνομιλίαν μὲ τὴν κυρίαν Μπερλύ.

Ἡ κυρία Βαρὲζ ἐπαινοῦσε τὴν θαυμασίαν φωνὴν τῆς Μάσσας Φερνίν, καὶ ἡ νεαρὰ Καμίλλη Μπλέ, συγγραφεὺς γνωστή, ποὺ μόλις εἶχεν ἔλθει, ὑπερέβαλε τοὺς ἐπαίνους τῆς κυρίας Βαρέζ. Δὲν ἀπέμενε πειὰ εἰς τὴν δεσποινίδα Φερνὶν παρὰ νὰ τραγουδήσῃ καὶ ἤρχισε νὰ τραγουδῇ.

Ἡ κυρία Μπερλύ, ἡ ὁποία ἐσκέφθη ὅτι θὰ ἠδύνατο νὰ τέρψῃ ἀνεξόδως τοὺς κεκλημένους της, ἔδειξε ζωηρὸν ἐνδιαφέρον, καὶ ἡ Ὀδέττη ἐκάθησεν εἰς τὸ πιάνο. Ἡ Μάσσα Φερνὶν ἡτοιμάσθη καὶ ἤνοιξε λιγάκι τὴν σφικτὴ γοῦνά της.

—Τραγουδήσατε κάτι ἀπὸ τὸν «Ὀρφέα», εἶπεν ἐπιτακτικῶς ἡ Καμίλλη Μπλέ. Τραγουδεῖτε θαυμάσια.

Βαθειὰ σιγὴ ἐπεκράτησε πρὸς στιγμήν. Ἡ Ὀδέττη, λιγάκι ὠχρά, ἤκουσε τὰς ὑποδείξεις τῆς Μάσσας διὰ τὴν συνοδείαν, κατόπιν ἐκτύπησε τὶς πρῶτες νότες, καὶ ἔξαφνα, ὡσὰν συννεφιασμένος οὐρανὸς ποὺ ξεκαθαρίζει αἰφνιδίως, ἠκούσθη ἡ φωνὴ τῆς Μάσσας Φερνίν. Τὸ πρόσωπόν της εἶχε ἀλλάξει, εἶχεν ἐξωραϊσθῆ.

Τὸ εἰρωνικὸν πρόσωπον τῆς Καμίλλης Μπλὲ ἤλλαξε ἔκφρασιν. Μὲ τὴν κεφαλὴν ἀκουμβισμένην εἰς τὴν χεῖρά της, ἤκουε μὲ ὅλην τὴν ψυχήν της. Ἡ κυρία Βαρέζ, καθισμένη εἰς ἕνα φωτέϊγ, μὲ δάκρυα ἕτοιμα νὰ ρεύσουν, ᾐσθάνετο τὸν ἑαυτόν της συγκεκινημένον μέχρι τῶν μυχίων.

Ἔξαφνα ἠκούσθη τὸ κουδοῦνι τῆς εἰσόδου καὶ ἡ Μάσσα Φερνὶν ἐκύτταξε φοβισμένη πρὸς τὴν θύραν ποὺ δὲν ἠνοίχθη ἐν τούτοις, καὶ ἐξηκολούθησε μετὰ μίαν στιγμήν. Ὅταν ἐτελείωσε, ἡ κυρία Βαρὲζ ὥρμησεν αὐθόρμητα καὶ τὴν ἐνηγκαλίσθη, εὐχαριστοῦσα αὐτήν, καὶ διέταξε τὴν Ὀδέττην νὰ φέρῃ ἕνα μικρὸ σαλάκι διὰ τὴν δεσποινίδα Φερνίν, μήπως κρυώσῃ. Ἡ Ὀδέττη ἠγέρθη καὶ ἡτοιμάζετο νὰ ὑπακούσῃ, ἀλλ' ἐσταμάτησε καὶ εἶπεν εἰς τὴν μητέρα της:

—Μαμᾶ, μαμᾶ! Μία ἐπίσκεψις.

Ἡ κυρία Βαρὲζ ἐστράφη ἀμέσως καὶ εἶδε ὀρθὴν ἐπὶ τοῦ κατωφλίου, μειδιῶσαν λιγάκι καὶ διστακτικήν, τὴν κυρίαν Λεσκάν. Ἔτρεξε σὲ μιὰ στιγμὴ κοντά της, καὶ τῆς ἔσφιξε τὰ χέρια μὲ ἐγκαρδιότητα, συγκεκινημένη.

—Συγγνώμην, συγγνώμην, ἀγαπητή φίλη, ποὺ σὲ δέχομαι ἔτσι.

—Ἐγὼ νὰ σοῦ ζητήσω συγγνώμην, εἶπεν ἡ Μαργαρίτα. Δὲν ἤθελησα νὰ διακόψω τὸ ὡραῖο αὐτὸ τραγοῦδι καὶ τὸ ἤκουσα πίσω ἀπὸ τὴν θύραν.

Ἡ κυρία Βαρὲζ τὴν παρέσυρεν εἰς ἕνα καναπέν, ὅπου ἐκάθησαν καὶ αἱ δύο.

Ἡ Ὀδέττη ἦλθε, τὴν ἐχαιρέτησε τὴν κυρίαν Λεσκάν, καὶ ἐπέστρεψεν ἔπειτα στὸν ὅμιλο ποὺ ἦτο συγκεντρωμένος στὸ πιάνο. Ἡ καρδιὰ τῆς κυρίας Βαρὲζ κτυποῦσε δυνατὰ μὲ τὴν ἰδέαν μιᾶς πιθανῆς συναντήσεως μὲ τὸν ντ' Ἐστανζέ, ἂν καὶ ἦτο ἡ ὥρα του. Εἶχε τὸ συναίσθημα ὅτι ἡ ὑποδοχή της δὲν ἦτο ὅσον ἔπρεπε φιλική. Ἔπιασε τὰ χέρια τῆς Μαργαρίτας καὶ τῆς εἶπε γλυκά:

—Πόση εὐχαρίστησι νοιώθω ποὺ σὲ ξαναβλέπω, Μαργαρίτα!

—Εἶσαι πολὺ καλή, Λουΐζα, γιατὶ δὲν ἀξίζω τὴν φιλία ποὺ μοῦ δείχνεις. Ἀλλὰ ἡ μαμᾶ μοῦ εἶπε ὅτι τὴν συνήντησες κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἀπουσίας μου στὰ Κάννας καὶ ἐρώτησες γιὰ μένα μὲ πολλὴν ἀγάπην. Ἤθελησα νὰ σ' εὐχαριστήσω.

—Ἦτο φυσικόν. Εἶσαι καλὰ τώρα;

—Ἐντελῶς καλά. Ἡ ἀλλαγὴ τοῦ ἀέρος μὲ ὠφέλησε πολύ. Ἦταν ἕνας θαυμάσιος καιρός.

—Καὶ ὁ Μάξιμος; Ὁ ὡραῖος Μάξιμος, εἶνε πάντα χαριτωμένος;

—Πάντα, γιὰ τὴν μητέρα του. Ἀλλὰ κι' ἡ Ὀδέττη ἀμόρφηνε πολύ!... Ἐμεγάλωσε τόσο μέσα σ' ἕνα χρόνο!... Γιατὶ εἶνε ἕνας χρόνος ποὺ δὲν τὴν εἶδα.

—Ἀλήθεια... Ἔγινες τόσον ἀκριβοθώρητη.

Καὶ χωρὶς νὰ λογαριάσῃ τὴν σημασία τῶν λόγων της, ἡ κυρία Βαρὲζ ἐπρόσθεσε:

—Ἀλήθεια, γιατὶ δὲν σὲ βλέπει κανείς;

—Μὲ κάνεις νὰ μετανοῶ, εἶπε ἡ Μαργαρίτα. Πίστεψέ με, ὅμως, Λουΐζα, ὅτι θυμοῦμαι πάντοτε μὲ εὐχαρίστησι τὴν παληά μας φιλία.

Ἡ κυρία Βαρὲζ ἔκαμε φιλικὸν κίνημα, μὴ δυναμένη νὰ εὕρῃ λόγους.

—Πάντα κάνετε μουσικὴ στὸ σπίτι σου; ἠρώτησεν ἡ Μαργαρίτα, διὰ νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὰς γενικότητας.

—Πάρα πολύ. Τὴν λατρεύομε, ὅπως ξέρεις, ἡ Ὀδέττη κι' ἐγώ, καὶ ἡ Ὀδέττη ἔχει ταλέντο πιανιστρίας... Δυστυχῶς ὅμως δὲν τραγουδᾶ.

—Τί θαυμασία ἡ φωνὴ τῆς δεσποινίδος ποὺ ἐτραγουδοῦσε ὅταν ἔφθασα.

—Ἡ δεσποινὶς Φερνίν... Ἄ... ναί... Εἶνε μία χαριτωμένη Ρωσσίς, καὶ ἡ ἄλλη δίπλα, εἶνε ἡ ἀδελφή της. Θέλεις νὰ τῆς γνωρίσῃς;

—Βεβαίως, εἶπεν ἡ Μαργαρίτα, θέλουσα νὰ φανῇ εὐχάριστος.

Ἡ Μάσσα Φερνὶν ἐπέστρεψε νὰ καθήσῃ, πολὺ εὐχαριστημένη ἀπὸ τοὺς ἐπαίνους τῆς κυρίας Μπερλὺ καὶ καταγοητευμένη, διότι εἶχεν ἐπιτύχῃ δι' αὐτὴν καὶ τὴν Φεδώραν τὴν εἴσοδον εἰς ἓν σπίτι τόσον πολυσύχναστον. Ἐδέχθη, ὡς συνήθως, τὰ συγχαρητήρια τῆς κυρίας Λεσκάν, μὲ εὐγνώμονα μετριοφροσύνην, καὶ ἡ συνομιλία ἐγενικεύθη. Ἡ κυρία Βαρὲζ τῆς ἐγνώρισε τὴν Καμίλλην Μπλέ. Ὡμίλησαν περὶ Ὀρφέως, Ἀλκήστιδος, καὶ ὅλων τῶν περιφήμων ἱστορικῶν ἀφοσιώσεων. Συνεζήτησαν ποῖος ἠγάπα περισσότερον, ὁ Ὀρφεὺς ἢ ἡ Ἄλκηστις;

—Ἡ Ἄλκηστις!... Ἡ Ἄλκηστις, ἔλεγεν ἡ κυρία Βαρέζ. Αὐτὴ ἐπέθανε γιὰ νὰ ζήσῃ ἐκεῖνος. Ποῖος ἠδύνατο νὰ κάμῃ περισσότερον;

—Μάλιστα, κυρία, εἶπεν ἡ Καμίλη Μπλέ. Ἀλλὰ ποῦ ὑπάρχουν Ἀλκήστιδες εἰς τὴν πραγματικότητα; Δείξετέ μου μιὰ γυναῖκα πιστὴ μονάχα εἰς ἕνα ἔρωτα.

Ἕνα ἀδιόρατον κτύπημα τοῦ ποδιοῦ τῆς Ὀδέττης, εἰδοποίησε τὴν Καμίλλην, ὅτι δὲν ἔπρεπε νὰ συνεχίσῃ. Δεχομένη τὴν ὑπόδειξιν καὶ τὸ φλυτζάνι τοῦ τσαγιοῦ, ποὺ τῆς προσέφερον, συνέχισε:

—Εἶμαι βεβαία, ἄλλως τε, ὅτι δὲν ὑπάρχει οὔτε ἕνας ποὺ ν' ἀξίζῃ τὴν θυσίαν μιᾶς γυναικός.

—Εἶσθε πολὺ ἀπαισιόδοξος, εἶπεν ἡ κυρία Βαρέζ.

—Ἀμήν! Ἐγὼ πιστεύω μόνον εἰς τὰς περασμένας ἀπολαύσεις, καὶ ζητῶ ἀπὸ τὴν δεσποινίδα Ὀδέττην νὰ μοῦ δώσῃ κι' ἄλλο ἕνα κομμάτι ζάχαρη.

Εἶχε σηκωθῆ καὶ ἐπλησίασε τὴν Ὀδέττην εἰς τὸ τραπέζι τοῦ τσαγιοῦ.

Ἡ Μαργαρίτα εἶχεν ὀλίγον ὠχριάσει. Ἡ κυρία Βαρὲζ τὸ ἀντελήφθη καὶ ἤρχισε νὰ ὁμιλῇ γοργὰ διὰ νὰ ἀποσπάσῃ τὴν προσοχήν της. Προκειμένου περὶ τῶν νέων μελοδραμάτων, ἀνέφερε καὶ τὸ Μόντε Κάρλο, καὶ αἱ δεσποινίδες Φερνίν, ποὺ εἶχαν μείνῃ ἐκεῖ κάποτε, ἦσαν κατενθουσιασμέναι ἀπὸ τὴν ὡμορφιὰν τῶν τοπείων. Τὰ καϋμένα αὐτὰ τὰ κορίτσια, ἄλλως τε, ἦσαν κατενθουσιασμένα μὲ ὅλα.

—Ἐγὼ δὲν πῆγα παρὰ μιὰ φορά, εἶπεν ἡ Μαργαρίτα. Ὁ σύζυγός μου δὲν ἀγαπᾷ πολὺ αὐτὰ τὰ μέρη.

Αἱ δεσποινίδες Φερνὶν ἐννόησαν ἀμέσως τὴν ἀπέχθειαν τοῦ δόκτορος Λεσκάν. Ἡ ἀγαπητή τους μητέρα ἀπηχθάνετο τὸ χαρτοπαίγνιον «ἀλλὰ γιὰ μᾶς ἦτο ἐπιεικής!»

Ἡ θύρα ἤνοιξε καὶ ἐνεφανίσθη καὶ νέος ἐπισκέπτης. Ἐπροχώρει βραδέως, ἐξετάζων καλῶς τὰς παρευρισκομένας γυναῖκας. Ἡ κυρία Βαρὲζ ἐννοιωσε εἰς τὴν προσέγγισίν του τὴν καρδιά της νὰ κτυπᾷ δυνατώτερα, καὶ μὲ φωνὴν διακεκομμένην τὸν παρουσίασεν ἀμέσως εἰς τὴν Μαργαρίταν.

—Ὁ δόκτωρ Τουρύ, φίλος μου... ἡ κυρία Λεσκάν.

Ὁ ἰατρὸς ὑπεκλίθη, μειδιῶν αἰσθηματικὰ πρὸς τὴν κυρίαν Βαρέζ. Κατόπιν, καθήμενος πλησίον τῆς Μαργαρίτας, εὐγενικὸς καὶ μὲ οἰκειότητα σχεδόν, τῆς εἶπε:

(Ἀκολουθεῖ)

ΕΙΣ ΤΟ ΠΕΡΙΘΩΡΙΟΝ ΤΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ

Ο ΣΤΡΑΤΟΣ Συζητουμένου τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων ἀνέκυψε διεξοδικὴ συζήτησις περὶ τοῦ στρατοῦ, ἐκ τῆς ὁποίας, ὅπως ὀρθῶς εἶπεν ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν, ἡ ἐθνικὴ ἀντιπροσωπεία δὲν ἔχει νὰ ζημιωθῇ, καθότι παρεσχέθη εὐκαιρία διευκρινίσεως μερικῶν ἐνδιαφερόντων ζητημάτων. Καὶ ἐν πρώτοις ἐξετέθη διὰ τῆς παρατάξεως συγκεκριμένων ἀριθμῶν, ὅτι ἡ Ἑλλὰς δαπανᾷ διὰ τὸν στρατόν της μικρότερον ποσοστὸν τῶν δαπανῶν τοῦ γενικοῦ της προϋπολογισμοῦ, ἀπὸ πολλὰ ἄλλα Κράτη — καὶ ἀπὸ αὐτὴν ἔτι τὴν Ἑλβετίαν. Τὰ δὲ τρία τέταρτα τοῦ στρατιωτικοῦ της προϋπολογισμοῦ ἀφοροῦν εἰς μισθοὺς καὶ ἀποδοχὰς στελεχῶν καὶ ἀνδρῶν, τροφοδοσίαν καὶ ἱματισμὸν τῶν ἀνδρῶν καὶ νομὴν τῶν κτηνῶν, μόνον δὲ τὸ ἓν τέταρτον διατίθεται διὰ τὴν βαθμιαίαν ἀνανέωσιν τοῦ ὑλικοῦ, καίτοι, μετὰ τὴν Μικρασιατικὴν περιπέτειαν, ὁ στρατὸς εὑρέθη πλήρως γεγυμνωμένος ὑλικοῦ. Ὅλαι αἱ ἐκτεθεῖσαι λεπτομέρειαι εἶνε, βεβαίως, λίαν ἐνδιαφέρουσαι. Ἀλλ' ὅ,τι εἶναι ἄξιον ἰδιαιτέρας ἐξάρσεως, εἶναι ὁ περιορισμὸς τῶν στρατιωτικῶν δαπανῶν εἰς τὸ κατώτατον πράγματι ὅριον, τὸ ὁποῖον ἐπιτρέπει ἡ στοιχειώδης μέριμνα διὰ τὴν ἄμυναν τῆς χώρας. Διότι εἰς τινας κύκλους τοῦ ἐξωτερικοῦ εἶχεν ἀρχίσει νὰ ἐπικρατῇ κατὰ τὰς πρὸ τῶν τελευταίων ἐκλογῶν ἀνωμάλους πολιτειακὰς περιστάσεις ἡ ἀντίληψις, ὅτι ἡ Ἑλλάς, ἕρμαιον στρατοκρατῶν, ἔρρεπεν εἰς ἀσυμμέτρους πρὸς τὰς δυνάμεις της καὶ τὰς ἀνάγκας της ἐξοπλισμούς, μηδὲν καλὸν προμηνύοντας διὰ τὴν ἠρεμίαν τῆς Ἐγγὺς Ἀνατολῆς. Οἱ φόβοι οὗτοι διελύθησαν ἤδη ἀπὸ καιροῦ. Ἀλλ' ἐκ τῆς χθεσινῆς συζητήσεως προέκυψε τὸ ἀγαθὸν ἀποτέλεσμα ὅτι ἐπιστοποιήθη καὶ στατιστικῶς, οὕτως εἰπεῖν, ἡ «σεμνότης» τῶν ἑλληνικῶν στρατιωτικῶν παρασκευῶν.

Η ΚΥΠΡΟΣ Ἀδάμαστος καὶ σταθερὰ εἰς τὴν ἐπιδίωξιν τῆς ἐθνικῆς αὐτῆς ἀποκαταστάσεως, ἡ Ἑλληνικὴ Κύπρος ἀπεφάσισε ν' ἀπόσχῃ τῶν τελετῶν διὰ τὴν πεντηκονταετηρίδα ἀπὸ τῆς Βρεττανικῆς κατοχῆς. Ἡ ἀπάντησις τοῦ Ἀρχιεπισκόπου της πρὸς τὴν Ἁρμοστείαν, ζητοῦσαν τὴν συμμετοχὴν εἰς τὰς Ἀγγλικὰς τελετάς ἦτο ἡ μόνη δυνατή. Καὶ ἡ Κύπρος ἑτοιμάζεται ἤδη νὰ πανηγυρίσῃ μετ' ἐξαιρετικῆς ὅλως θερμότητος τὴν αὐριανὴν ἐπέτειον τῆς Ἁγίας Λαύρας, συμμετέχουσα τοιουτοτρόπως εἰς τὴν ἐθνικὴν ἑορτὴν τῆς Ἑλλάδος, πρὸς τὴν ὁποίαν ἀποβλέπει μὲ πίστιν ἀνίκητον ὁ λαὸς τῆς Μεγαλονήσου. Οἱ Ἄγγλοι δὲν εἶναι δυνατόν, παρὰ νὰ ἐκτιμήσουν πρεπόντως τὴν ψυχικὴν ἀλκὴν καὶ τὴν εὐστάθειαν τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ εἰς τὰς ἐθνικὰς παραδόσεις του. Αἱ ἀρεταὶ αὗται, ἐπιδειχθεῖσαι ἄλλοτε ἀπὸ τοὺς Ἑπτανησίους, ἔπεισαν τὴν Μεγάλην Βρεττανίαν, ὅτι ἦτο κέρδος της ἠθικὸν καὶ πραγματικὸν ν' ἀποδώσῃ τὰς Ἰονίους νήσους εἰς τὴν φυσικήν των Μητέρα.

ΠΕΡΙ ΑΛΒΑΝΙΑΣ *Μία πληροφορία ἐπανέρχεται περιοδικῶς ἀπό τινος δι' ὑπόπτων ἀγωγῶν τηλεγραφικῶν περὶ τῆς ὑγείας τοῦ Προέδρου τῆς Ἀλβανικῆς Δημοκρατίας. Οὕτω καὶ τώρα ἐπαναλαμβάνεται ὅτι ὁ Ἀχμὲτ Ζώγου ἀσθενεῖ σοβαρῶς καὶ ὅτι ἡ Κυβέρνησις τῶν Τιράνων, ἀνησυχοῦσα ἐκ τῶν ἐνδεχομένων συνεπειῶν τῆς ἀσθενείας του, ἐκάλεσεν ὑπὸ τὰ ὅπλα ἡλικίας ἐφέδρων, παραμενόντων εἰς διαρκῆ ἐπιφυλακὴν ἐντὸς τῶν στρατώνων. Αἱ τοιαῦται περὶ τῶν ἐν Ἀλβανίᾳ πληροφορίαι πρέπει νὰ γίνωνται δεκταὶ μετὰ τῆς δεούσης δυσπιστίας. Εἰς τὰ Τίρανα ὑπάρχουν πρεσβεῖαι δυνάμεναι νὰ γνωρίζουν κάλλιστα ἐὰν ὁ Ἀχμὲτ Ζώγου εἶνε ἢ ὄχι ἀσθενής, ἡ δὲ φήμη περὶ τῆς ἀσθενείας του διεψεύσθη ἤδη πρό τινων ἡμερῶν. Τὰς διαδόσεις ταύτας συμφέρον ἔχουν νὰ καλλιεργοῦν μόνον ὅσοι ἀποβλέπουν εἰς τὴν συντήρησιν ἀστηρίκτων ἀνησυχιῶν περὶ Ἀλβανίας διὰ νὰ τὰς ἐκμεταλλεύωνται ἰδιοτελῶς. Ἡ Ἑλλὰς εὐτυχῶς εἶνε πολὺ γειτονικὴ μὲ τὴν Ἀλβανίαν, ὥστε νὰ μὴ παρέχῃ ἔδαφος καλλιεργείας παρομοίων συμφεροντολογικῶν φημῶν.*

Η ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ Χάρις εἰς τὸ Λύκειον τῶν Ἑλληνίδων, ἡ σημερινὴ Ἑλλὰς κατώρθωσε νὰ ἐπιδείξῃ εἰς τοὺς Γάλλους ἐπισκέπτας μας διὰ τὴν ἔκθεσιν τοῦ Ζαππείου καὶ μίαν ἄποψιν τῆς ζώσης καλλιτεχνικῆς της ψυχῆς, τῆς ἰδίας ἀπὸ τὴν κλασικὴν ἀρχαιότητα ἕως σήμερον. Ἡ ἑορτὴ τοῦ Ἐθνικοῦ θεάτρου, κατὰ τὴν ὁποίαν κατέθελξαν τοὺς ξένους μας αἱ πλαστικαὶ παραστάσεις καὶ οἱ ἑλληνικοὶ χοροὶ ἦτο μία ἔκθεσις καὶ αὐτὴ τῆς διὰ μέσου τῶν αἰώνων ἑνότητος τῆς ἑλληνικῆς ἀντιλήψεως τοῦ καλοῦ. Καὶ ὀφείλεται πολλὴ τιμὴ εἰς τὸ Λύκειον διότι εἶνε εἰς θέσιν νὰ τὴν ἐμφανίζῃ εἰς τοὺς ἐπισκεπτομένους τὴν Ἑλλάδα.

ΤΟ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΝ ΣΥΓΓΡΟΥ Ὑπάρχουν μερικὰ ἱδρύματα Ἑλληνικὰ τιμῶντα πράγματι τὴν χώραν μας. Καὶ ἀναμφισβητήτως ἓν ἐξ αὐτῶν εἶναι τὸ Νοσοκομεῖον Ἀνδρέου Συγγροῦ, τὸ ὁποῖον ἐπεσκέφθησαν χθὲς ὁ παρεπιδημῶν Γάλλος καθηγητὴς κ. Χάρτμαν, καὶ ὁ καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Βιέννης κ. Σλέσσιγκερ, θαυμάσαντες ἀμφότεροι τὴν ἀρτίαν λειτουργίαν του καὶ τὸ μοναδικὸν εἰς τὸ εἶδός του μουσεῖόν του. Ὁ κ. Σλέσσιγκερ μάλιστα, κατὰ τὴν ἐν τῇ Ἰατρικῇ Ἑταιρείᾳ διάλεξίν του ἀνέφερε τὸ Νοσοκομεῖον Συγγροῦ λίαν εὐφήμως καὶ τοῦτο ἀποτελεῖ μίαν πολύτιμον ἐπιστημονικὴν ἀναγνώρισιν.

ΤΑ ΚΑΡΒΟΥΝΑ Ἀντὶ νὰ παρέχωνται ἐξηγήσεις περὶ τῆς ἐξαφανίσεως τῶν ξυλανθράκων, θὰ ἦτο προτιμότερον ἐὰν ἡ οἰκεία ἀρχὴ ἐφρόντιζε νὰ μὴ ἐπαναληφθῇ ἡ κακοήθης αὐτὴ ὑπόθεσις — ἂν πάντως πρόκειται νὰ ὑπάρξουν σήμερον κάρβουνα εἰς τὴν ἀγοράν. Οἱ ξυλάνθρακες εἶνε εἶδος πρωτίστης ἀνάγκης διὰ τὴν μεγίστην πλειονότητα τῶν κατοίκων τῶν δύο πόλεων, οἱ ὁποῖοι ὑπέφερον τὰ πάνδεινα κατὰ τὰς τέσσαρας αὐτὰς ἡμέρας τῆς ὁλοσχεροῦς τῶν ἐλλείψεως.

Τὸ «Ἐγκόλπιον τῆς μαίας» εἶνε χρήσιμον καὶ εἰς τὰς μητέρας. Πωλεῖται δραχ. 150 εἰς τὰ βιβλιοπωλεῖα καὶ παρὰ τῷ μαιευτῆρι κ. Μ. Γ. Καΐρῃ Ζήνωνος 1α. Ἀποστέλλεται ταχυδρομικῶς καὶ εἰς τὰς ἐπαρχίας, ἐμβαζομένων δραχ. 160.

ΔΟΚΙΜΑΣΑΤΕ ΤΗΝ ΟΔΟΝΤΟΠΑΣΤΑ ΡΟΔΑ

ΑΙ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

ΝΥΚΤΕΡΙΝΑΙ ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ
ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΥΠΟ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΕΦΑΡΜΟΖΟΜΕΝΗΣ ΕΞΩΤΕΡΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ
Η ΣΥΝΑΨΙΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΟΡΟΥΜΑΝΙΚΟΥ ΣΥΜΦΩΝΟΥ ΚΑΙ ΑΙ ΣΧΕΣΕΙΣ ΜΑΣ ΜΕ ΤΗΝ ΣΕΡΒΙΑΝ
ΕΨΗΦΙΣΘΗΣΑΝ ΟΙ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΙ ΤΩΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΩΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ, ΝΑΥΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ

Τὴν 6 μ.μ. ἄρχεται ἡ συνεδρίασις, Ἀναγινώσκονται καὶ κυροῦνται τὰ πρακτικά.

Ὁ κ. ΜΑΥΡΟΜΑΤΗΣ πρὸ τῆς ἡμερησίας διατάξεως λέγει ὅτι εἰς τὴν ἐπιτροπὴν διὰ τὸν ἑορτασμὸν τῆς ἑκατονταετηρίδος τοῦ Ἄστυγγος δὲν ἀντιπροσωπεύονται ἡ Βουλή, οἱ βουλευταὶ Αἰτωλοακαρνανίας καὶ ὁ Δῆμος Μεσολογγίου. Παρακαλεῖ νὰ ληφθῇ ἁρμοδίως μέριμνα.

Ὁ κ. ΠΕΤΡΑΚΑΚΟΣ ἐφιστᾷ τὴν προσοχὴν τοῦ ὑπουργείου τῆς Παιδείας ἐπὶ τῶν προστριβῶν τῆς Ἱεραρχίας Παλαιᾶς καὶ Νέας Ἑλλάδος.

Ὁ κ. ΝΙΚΟΛΟΥΔΗΣ (ὑπ.Παιδ.) λέγει ὅτι θὰ κατατεθοῦν σχετικὰ νομοσχέδια προσεχῶς.

Ὁ κ. ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ παρακαλεῖ ὅπως ἐγκριθῇ τὸ νομοσχέδιον περὶ συνάψεως δανείου ὑπὸ τοῦ ταμείου ἀρωγῆς τῆς χωροφυλακῆς διὰ νὰ καταβληθῶσι τὰ ποσὰ τῶν ὁποίων δικαιοῦνται οἱ τελευταίως ἀποστρατευθέντες ἀξιωματικοὶ τῆς Χωροφυλακῆς, τῶν ὁποίων ἡ οἰκονομικὴ θέσις εἶνε δυσχερής, ἂν μὴ ἀπελπιστική.

Οἱ κ. κ. ΚΟΥΠΑΡΟΥΣΟΣ καὶ ΒΑΛΛΑΣ συνηγοροῦν ὑπὲρ τοῦ διακανονισμοῦ τοῦ ζητήματος τοῦ μισθοῦ τῶν ἀρχιερέων τῶν νέων χωρῶν.

Θ. ΝΙΚΟΛΟΥΔΗΣ. Τὸ ζήτημα ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν ἐπίλυσιν τοῦ ὅλου οἰκονομικοῦ ζητήματος τῆς Ἐκκλησίας.

ΑΙ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΙ
ΤΩΝ ΑΝΤΑΛΛΑΞΙΜΩΝ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ

Ὁ κ. ΑΡΓΥΡΟΣ λέγει ὅτι μεγάλη ἀγωνία ἐπικρατεῖ εἰς τὸν πληθυσμὸν τῆς Μακεδονίας διὰ τὸ ζήτημα τῆς ἐκκαθαρίσεως τῆς περιουσίας τῶν ἀνταλλαξίμων. Παρακαλῶ τὴν Κυβέρνησιν ὅπως μέχρις ὅτου ὑποβάλῃ τὸ νομοσχέδιον περὶ τροποποιήσεως τῆς συμβάσεως μεταξὺ Δημοσίου καὶ Ἐθνικῆς Τραπέζης συστήσῃ εἰς αὐτὴν νὰ διατάξῃ τὴν ἀναστολὴν τῶν δημοπρασιῶν. Παρακαλῶ δὲ τὸν κ. ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν νὰ προβῇ εἰς σχετικὴν δήλωσιν.

Ὁ κ. Γ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ (ὑπ. Οἰκ.) λέγει ὅτι πράγματι καταβάλλεται προσπάθεια νὰ εὑρεθῇ μία λύσις εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο ἐν τῷ συνόλῳ του ἵνα μὴ μονομερὴς λύσις ἐπιφέρῃ τεράστιον βάρος εἰς τὸν προϋπολογισμόν.

Ὁ κ. ΑΡΓΥΡΟΣ παρακαλεῖ ὅπως ἐπισπεύσῃ τὸ πόρισμα τῶν μελετῶν της ἡ Κυβέρνησις καὶ ὑποβάλῃ τὸ ταχύτερον τὸ σχετικὸν νομοσχέδιον.

Γ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ (ὑπ. Οἰκον.) Αὐτὸ μάλιστα.

Ἡ Βουλὴ μετὰ ταῦτα εἰσέρχεται εἰς τὴν Ἡμερησίαν Διάταξιν τῆς νομοθετικῆς ἐργασίας καὶ συνεχίζεται ἡ συζήτησις ἐπὶ τῶν ἐξόδων τοῦ Προϋπολογισμοῦ.

Η ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ
ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ
ΑΓΟΡΕΥΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΜΑΖΑΡΑΚΗ

Ὁ κ. Α. ΜΑΖΑΡΑΚΗΣ (ὑπ. Στρατ.) λέγει ὅτι οἱ ὁμιλήσαντες ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ δὲν περιωρίσθησαν μόνον εἰς τοὺς ἐν αὐτῷ ἀριθμούς, ἀλλὰ ἀνέπτυξαν σκέψεις καὶ γνώμας περὶ τοῦ κατ' αὐτοὺς κρείσσονος ὀργανισμοῦ τοῦ στρατοῦ. Θὰ ὁμιλήσω καὶ ἐγὼ ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου ὥστε ἡ Βουλὴ εἰς ἣν σπανίως δίδονται εὐκαιρίαι ἀναπτύξεως τοιούτων ζητημάτων νὰ λάβῃ μίαν σαφῆ ἰδέαν τῶν πραγμάτων.

Ὅταν ἀνέλαβον τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν εὑρέθην πρὸ δύο ἀντιθέτων ροπῶν: Ἡ μία ἥτις ἐπέβαλλε τὴν ἐπιτευξιν τῆς οἰκονομικῆς ἐξυγιάνσεως καὶ ἡ ἄλλη ἥτις ἦτο ἡ συναίσθησις ὑπερτάτης εὐθύνης ἣν ἔμελλον νὰ ἀναλάβω ἵνα μὴ παραμεληθῇ ἡ προοδευτικὴ ἀνασύνταξις τῶν δυνάμεων τῆς χώρας. Τὴν πρώτην ροπὴν τὴν ἐξεμεταλλεύθησαν οἱ εὔκολοι ἐπικριταὶ ἐκτὸς τῆς αἰθούσης ταύτης, λέγοντες ὅτι εἶμαι ὁ ὑπεύθυνος τοῦ ἀφοπλισμοῦ τῆς χώρας. Διὰ νὰ ἐννοήσητε καλῶς τὸ δίλημμα τοῦτο θὰ ἔπρεπε νὰ γνωρίζετε ὅτι οὐδὲν κράτος μετὰ τὴν λῆξιν τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ πολέμου εὑρέθη πρὸ τοιαύτης γυμνότητος ἀπὸ ἀπόψεως πολεμικοῦ ὑλικοῦ εἰς τὴν ὁποίαν εὑρέθη ἡ Ἑλλάς. Τὸ μέγιστον μέρος τοῦ ὑλικοῦ ἐφθάρη καὶ ἐγκατελείφθη, αἱ δὲ προμήθειαι εἰς πολεμικὸν ὑλικὸν τὰς ὁποίας εἶχε τὸ κράτος ἀνήκον εἰς τὴν πρὸ τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ πολέμου ἐποχήν, εἶνε δὲ ἀρχὴ κατὰ τὴν ὁποίαν τὰ μικρὰ κράτη πρέπει νὰ ἐντείνουν τὴν προσοχὴν αὐτῶν ὅσον ἀφορᾷ τὴν τελειότητα τῶν ἐξοπλισμῶν, ἵνα εἶνε ἱκανὰ εἰς περίπτωσιν πολέμου. Ὤφειλε συνεπῶς νὰ πληρωθῇ τὸ κενὸν αὐτὸ εἰς τὸ ὑλικὸν τοῦ στρατοῦ. Ἀλλ' ὁ ἀνεφοδιασμὸς ὄχι μόνον εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀλλ' εἰς οὐδὲν κράτος δύναται νὰ ἐπιτευχθῇ ἀμέσως. Μόνον διὰ βαθμιαίων καὶ μεθοδικῶν προβλέψεων εἶνε δυνατὸν νὰ φθάσωμεν εἰς πλήρη ἐπάρκειαν. Ἐὰν αἱ ἀνάγκαι τοῦ στρατοῦ περιωρίζοντο μόνον εἰς τὰς ἀνάγκας τοῦ ἐν εἰρήνῃ τοιούτου αἱ δαπάναι δὲν θὰ ὑπερέβαινον τὰ 11 ο)ο τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἀλλὰ φθάνουν αὗται τὰ 17 ο)ο διὰ τὰς δαπάνας τῆς βαθμιαίας προμηθείας τοῦ ὑλικοῦ τοῦ στρατοῦ.

ΑΙ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΑΙ
ΔΑΠΑΝΑΙ ΤΩΝ ΑΛΛΩΝ ΚΡΑΤΩΝ

Καὶ δὲν θὰ ὁμιλήσω διὰ τὴν Τουρκίαν ἔνθα αἱ δαπάναι διὰ τὸν στρατὸν ἀνέρχονται εἰς 40 ο)ο, οὔτε διὰ τὴν Σερβίαν, ἔνθα ἀνέρχονται αὗται εἰς 20 ο)ο, ἀλλὰ καὶ ἡ φιλειρηνικὴ Ἑλβετία ἀνέγραψεν εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ 1926—27 ποσὸν 85 ἑκατομμυρίων ἑλβετικῶν φράγκων, ἤτοι μίαν ἀναλογίαν 28 ο)ο ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ διὰ τὸ ἔτος 1927—1928 ἀνέγραψε ποσὸν οὗτινος ἡ ἀναλογία ἀνέρχεται εἰς 26 ο)ο τοῦ προϋπολογισμοῦ.

Καὶ δέον νὰ σημειωθῇ ὅτι ἡ Ἑλβετία ἔχει πολεμικὴν βιομηχανίαν ἀκμαίαν.

Α. ΑΡΓΥΡΟΣ. Ἔχετε ὑπ' ὄψιν ὅτι ἡ Ἑλβετία εἶνε ὁμοσπονδία καὶ ὅτι μέγα μέρος τῶν ἐξόδων αὐτῶν τὸ καταβάλλουν τὰ καντόνια;

Α. ΜΑΖΑΡΑΚΗΣ. Ἐμὲ μὲ ἐνδιαφέρει τὸ δαπανώμενον ποσοστὸν ὑπὸ τῆς Ὁμοσπονδίας. Συνεχίζων λέγει ὅτι ἐὰν τεθῇ κατὰ μέρος ἡ ἀνάγκη τῆς ἐξασφαλίσεως τοῦ ἀπαραιτήτου ὑλικοῦ, ἔρχεται δεύτερον ζήτημα ἐὰν εἶνε δυνατὸν νὰ γίνῃ ἐξοικονόμησις τῶν τακτικῶν δαπανῶν τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν. Ἔχω βαθεῖαν συναίσθησιν ὅτι ἀναλαβὼν ὑπευθύνως νὰ συντρέξω τὸ ἔργον τῆς Κυβερνήσεως, εἶχον καθῆκον νὰ μὴ ἐπηρεασθῶ ἀπὸ ἐπαγγελματικὰς προκαταλήψεις. Τὸ μεγαλύτερον, λέγει, κονδύλιον τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν εἶνε τὸ ζήτημα τοῦ μισθοῦ τῶν ἀξιωματικῶν καὶ ἀνδρῶν, τὸ ζήτημα τῆς διατροφῆς καὶ τοῦ ἱματισμοῦ καὶ τὸ ζήτημα τῆς νομῆς τῶν κτηνῶν. Αὐτὰ περιλαμβάνουν τὰ 3)4 τοῦ ὅλου. Τὸ ζήτημα συνεπῶς ἀνάγεται εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀξιωματικῶν καὶ ἀνδρῶν. Ὡς πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀνδρῶν μοιραίως φερόμεθα εἰς τὸ ζήτημα τῆς θητείας. Ὑπεδείχθη τὸ ἑλβετικὸν σύστημα, τοῦτο θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ γίνῃ ἀποδεκτὸν ἐὰν ἐξησφαλίζετο καὶ τὸ πολεμικὸν ὑλικόν, ἀλλὰ καὶ πᾶσα ἀσφάλεια τὴν ὁποίαν ἔχει ἡ Ἑλβετία.

Α. ΜΑΖΑΡΑΚΗΣ. Ἡ Σερβία ἔχει 169 στρατηγοὺς ἐν ἐνεργείᾳ. Ἡ Ρουμανία κατὰ τὸ 1925 εἶχε 30 ἀντιστρατήγους καὶ 122 ὑποστρατήγους. Ἡ Ἑλλὰς ἔχει ἐν ἐνεργείᾳ 7 ἀντιστρατήγους καὶ 17 ὑποστρατήγους, εἰς δὲ τὸν ὀργανισμὸν τοῦ στρατοῦ προβλέπονται θέσεις στρατηγῶν 24. Εἰς ὅλα τὰ κράτη τοῦ κόσμου οἱ διοικηταὶ τῶν μεραρχιῶν ἔχουσι βαθμὸν ἀντιστρατήγου καὶ οἱ διοικηταὶ τῶν μεραρχιακῶν πεζικῶν βαθμὸν ὑποστρατήγου, ἐνῷ ἐδῶ ὁ μὲν διοικητὴς μεραρχίας εἶνε ὑποστράτηγος, ὁ δὲ διοικητὴς τοῦ μεραρχιακοῦ πεζικοῦ εἶνε συνταγματάρχης. Σεμνότερος στρατὸς δὲν θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ ὑπάρξῃ. Σημειωτέον ὅτι τὸ πνεῦμα ἐν τῷ στρατῷ εἶνε ἱεραρχία καὶ δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ἔχετε μέραρχον, διοικητὴν δηλαδὴ συνταγμάτων, συνταγματάρχην, ὅστις νὰ διοικῇ ἄλλους συνταγματάρχας, δηλαδὴ ἀσχέτως πρὸς τὴν ἱεραρχίαν εἶνε καὶ τὸ ζήτημα ὅτι ἀπόλυσι τὴν ἐλπίδα ὅτι θὰ τύχουν τοῦ ἀνωτέρου τούτου βαθμοῦ.

Κ. ΚΑΛΚΑΝΗΣ. Μὴ λησμονεῖτε ὅμως ὅτι ἐδῶ συμβαίνει καὶ τοῦτο τὸ ἄτοπον, νὰ γίνωνται ἀλληλοδιαδόχως στρατηγοὶ διὰ δύο τρεῖς μῆνας καὶ κατόπιν νὰ φεύγουν καὶ νὰ στρατηγοποιοῦνται ἄλλοι, καὶ ὁ ἀτυχὴς Ἑλληνικὸς λαὸς νὰ ἐξακολουθῇ νὰ πληρώνῃ ἰσοβίας παχυλὰς συντάξεις εἰς νεαρωτάτους ἀποστρατευθέντας στρατηγούς.

Α. ΜΕΡΟΣ. Τὸ ζήτημα τῆς ταχείας προαγωγῆς τῶν ἀξιωματικῶν προξενεῖ ἐντύπωσιν εἰς τὴν κοινὴν γνώμην, διότι αὗται ἔλαβον χώραν μετὰ μίαν καταστρεπτικὴν ἧτταν.

ΟΙ ΔΟΣΙΛΟΓΟΙ

ΜΑΖΑΡΑΚΗΣ. Κατόπιν μιᾶς στρατιωτικῆς καταστροφῆς γίνεται πάντα μία ἀναδημιουργία, ὅπως συνέβη καὶ κατὰ τὸ 1897, ὁπότε διάφοροι ἄμαχοι ἐπέκρινον τοὺς ἀξιωματικούς. Δὲν πταίει, κύριοι, τὸ σύνολον τῶν ἀξιωματικῶν, πταίουν τὰ ἄτομα. Αὐτὴ εἶνε ἡ πραγματικότης καὶ καθῆκον καὶ τοῦ πολιτικοῦ κόσμου καὶ τοῦ Τύπου εἶνε νὰ εἶνε προσεκτικώτεροι καὶ νὰ μὴ θίγουν ἄνευ λόγου τὸ στράτευμα.

Γ. ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ. Ἀπεναντίας ἡμεῖς τιμῶμεν τοὺς ἀξιωματικούς, ἀλλὰ στιγματίζομεν ἐκείνους, οἵτινες παρέσυραν τοὺς ἀξιωματικοὺς εἰς ἀλλότρια καθήκοντα.

Ὁ κ. ΚΑΛΚΑΝΗΣ λέγει ὅτι ὅταν συνεζητεῖτο εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τῶν Στρατιωτικῶν τῆς ὁποίας ἦτο μέλος, ὁ ὀργανισμὸς τοῦ στρατοῦ, ὑπῆρχε ἄρθρον καθ' ὃ πᾶς ἐξ αἰχμαλωσίας ἐπανερχόμενος ἢ ἄλλως ἀτυχήσας ἀξιωματικὸς ἔδει πρότερον νὰ δίδῃ λόγον ἐνώπιον Στρατοδικείου πρὸς καθορισμὸν τῆς θέσεώς του, καὶ ἡ πλειονότης τῆς ἐπιτροπῆς ἐζήτησε τοῦτο νὰ ἐφαρμοσθῇ καὶ διὰ τοὺς δοσιλόγους τῆς Μ' Ἀσίας.

ΜΑΖΑΡΑΚΗΣ. Ἐκ τῶν δοσιλόγων ὑπηρετεῖ μόνον τὸ 1)10, τῶν ἄλλων ἢ ἀποθανόντων ἢ ἀποστρατευθέντων. Φρονῶ ὅτι δὲν εἶνε φρόνιμον νὰ ἀναρριπισθῶσι πάλιν τὰ πάθη.

Ὁ κ. Γ. ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ λέγει ὅτι ὑπάρχει ἔκθεσις ἐξ ἧς καταφαίνεται ποῖοι εἶνε ὑπεύθυνοι διὰ τὴν καταστροφὴν ταύτην. Ἔχετε ὑποχρέωσιν κ. ὑπουργὲ καὶ ἀπέναντι τῆς ἱστορίας καὶ ἀπέναντι τοῦ στρατεύματος νὰ μὴ ἀφήσετε κεκαλυμμένον τὸ μέγα αὐτὸ γεγονός.

ΚΑΛΚΑΝΗΣ. Ἡ Βουλὴ εἰς πᾶσαν περίπτωσιν εἶνε προφανὲς ὅτι ἐκφράζει τὴν σταθερὰν θέλησίν της νὰ συζητηθῇ καὶ κανονισθῇ τὸ ζήτημα τῶν δοσιλόγων.

Ὁ κ. Α. ΜΑΖΑΡΑΚΗΣ (ὑπ. Στρατ.) λέγει ὅτι ἀνέπτυξεν ὅτι θὰ ἦτο μάταιος ἀγὼν μετὰ πάροδον πενταετίας νὰ θέσωμεν τὸν στρατὸν εἰς νέον σάλον ἀφοῦ οἱ περισσότεροι διοικηταὶ τῶν τότε μονάδων δὲν εἶναι ἐν τῷ Στρατῷ. Τὸ ζήτημα ἄλλωστε πρέπει νὰ ἐξετασθῇ ἀκέραιον.

Σ. ΣΩΤΗΡΙΑΔΗΣ. Διατί δὲν ἔγιναν ἀνακρίσεις διὰ τοὺς ὑπευθύνους τῆς ἥττης;

Α. ΜΑΖΑΡΑΚΗΣ. Εἶναι γνωστὸν ὅτι συνεστήθησαν διὰ τοῦτο δύο ἀνακριτικαὶ ἐπιτροπαί, τὰς ὁποίας διέλυσεν ὁ τότε ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΑΙ. Ποῖος ἦτο ὁ ὑπουργός;

Α. ΜΑΖΑΡΑΚΗΣ. Ὁ Θ. Πάγκαλος.

Σ. ΣΩΤΗΡΙΑΔΗΣ. Διατί δὲν συνεστήσατε τώρα ἄλλην ἐπιτροπήν;

Α. ΜΑΖΑΡΑΚΗΣ. Κατὰ τὸ 1923, κατὰ τὸ 1924, κατὰ τὸ 1925 καὶ ἐγὼ ἤμην τῆς γνώμης ὅτι ἠδύναντο νὰ διεξαχθοῦν ἀνακρίσεις, τώρα ὅμως φρονῶ ὅτι ὄχι μόνον σκόπιμον δὲν θὰ ἦτο, ἀλλὰ θὰ ἦτο καὶ ἐπιβλαβές.

Γ. ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ. Πρέπει παρὰ ταῦτα νὰ χυθῇ φῶς ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως τῆς Μικρασιατικῆς καταστροφῆς καὶ τῶν ὑπευθύνων δι' αὐτήν.

Α. ΜΑΖΑΡΑΚΗΣ. Δὲν εἶμαι ἐγὼ ὁ ὁποῖος θὰ εἶχαν ἀντίρρησιν. Ἀλλὰ τὸ ζήτημα πρέπει νὰ ἐξετασθῇ ἐν τῇ ὁλότητί του. Δέχομαι διεξαγωγὴν συζητήσεως ἐν τῇ Βουλῇ διὰ τὴν ἀναζήτησιν τῶν αἰτίων τῆς καταστροφῆς.

ΜΟΥΝΤΖΟΥΡΙΔΗΣ. Ἡμεῖς δὲν φοβούμεθα τὸ φῶς.

ΕΠΕΙΣΟΔΙΟΝ
ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΛΑΪΚΩΝ

ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ (ἀπευθυνόμενος πρὸς τοὺς δημοκρατικούς): Ὅλοι οἱ φυγάδες καὶ οἱ προδόται προέρχονται ἀπὸ τὴν παράταξίν σας.

Ἐγείρεται θόρυβος ζωηρὸς ἐκ μέρους ἰδίᾳ τῶν δημοκρατικῶν βουλευτῶν οἱ ὁποῖοι διαμαρτύρονται διὰ τὰ λεχθέντα ὑπὸ τοῦ κ. Χατζηδάκη.

Ὁ κ. ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ ἐν μέσῳ τοῦ θορύβου ἐπαναλαμβάνει: Αὐτὸ ποὺ σᾶς λέγω, ὅλοι οἱ προδόται καὶ οἱ δολοφόνοι ἀπὸ σᾶς προέρχονται.

Νέος θόρυβος καὶ νέαι διαμαρτυρίαι ἐγείρονται ἐκ μέρους τῶν δημοκρατικῶν βουλευτῶν. Εἰς τὰς φωνὰς καὶ τὰς διαμαρτυρίας αὐτὰς ἀπαντοῦν οἱ Λαϊκοὶ λέγοντες:

—Εἶσθε δολοφόνοι...

Ὁ κ. ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ἐκ τῆς δημοκρατικῆς παρατάξεως διαμαρτύρεται ζωηρότερον διὰ τὰς φράσεις τοῦ κ. Χατζηδάκη μετὰ τοῦ ὁποίου ἀνταλλάσσει δριμείας φράσεις. Ὁ κ. Ἀναστασίου ἐπὶ πλέον κάμνει ἐπίκλησιν πρὸς τὸν κ. Πρόεδρον ν' ἀνακαλέσῃ τὸν κ. Χατζηδάκην εἰς τὴν τάξιν. Ὁ κατέχων τὴν προεδρικὴν ἕδραν ἀντιπρόεδρος κ. Ζερβὸς μετὰ κόπου κατορθώνει ν' ἀποκαταστήσῃ τὴν τάξιν.

Η ΕΚΘΕΣΙΣ

Ὁ κ. Κ. ΜΑΖΑΡΑΚΗΣ συνεχίζων λέγει ὅτι ἀναφέρεται μία ἔκθεσις ἀνακριβής. Αὐτὴ ὑπεβλήθη ἐν καιρῷ καὶ ἐδημοσιεύθη χωρὶς νὰ τὴν δημοσιεύσω ἐγὼ καὶ ἀπεστρατεύθην διὰ τοῦτο.

Κ. ΚΑΛΚΑΝΗΣ. Πιστοποιεῖται οὕτω καὶ ἐπισήμως ὅτι ὁ κ. Μαζαράκης ἀπεστρατεύθη διότι ἐδημοσίευσε τὴν ἔκθεσίν του ἐκείνην. Εἶνε τοῦτο χαρακτηριστικὸν τῆς τότε καταστάσεως.

Κ. ΜΑΖΑΡΑΚΗΣ. Δι' ἐπιστολῆς ὅμως τότε πρὸς τὸν ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν παρεκάλεσα νὰ συζητηθῇ εἰς μίαν ἐπιτροπὴν τὸ ζήτημα περὶ τῶν ἱκανῶν νὰ καταλάβουν θέσιν διοικητῶν μονάδων. Δὲν ἐγένετο τοῦτο διότι ἐμεσολάβησαν πολιτικαὶ μεταβολαί. Ἐν τῇ ἐκθέσει ἐκείνῃ ἀναφέρονται εἰς τὸ γενικόν της μέρος οἱ γενικοὶ λόγοι τῆς στρατιωτικῆς καταστροφῆς καὶ τὸ συμπέρασμά μου ὡμίλει καὶ περὶ πταιστῶν καὶ περὶ ἀτυχησάντων. Ὅσοι ἀξιωματικοὶ ἠχμαλωτίσθησαν παραμείναντες εἰς τὸ μέτωπον, ὅπως ὁ στρατηγὸς Τρικούπης, εἶνε ἄξιοι τῆς συμπαθείας μας, ἐκεῖνοι ὅμως οἱ ὁποῖοι ἐγκατέλειψαν τὰς τάξεις των δὲν ὤφειλον νὰ τύχωσι συμπαθείας. Ἂν δὲν ἐπρόκειτο νὰ θίγωνται μονομερῶς τὰ ζητήματα θὰ ἔπρεπε νὰ γίνῃ μία ἐξέτασις καὶ διὰ τὴν ἱστορίαν ἀκόμη.

Ὁ κ. ΜΑΖΑΡΑΚΗΣ συνεχίζων λέγει ὅτι σχετικῶς μὲ τὴν ἐλάττωσιν τῶν μονάδων πρέπει νὰ ἔχωμεν ὑπ' ὄψει τὸ δόγμα ὅτι τόσον καλυτέρα θὰ εἶνε ἡ ἐπιστράτευσις ὅσον ὀλιγώτεραι εἶνε αἱ μονάδες, ἀλλὰ δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἀλλάσσουν καθ' ἑκάστην οἱ ὀργανισμοὶ διότι πρέπει νὰ ἀφήνωμεν νὰ ἐφαρμόζωνται, νὰ ἐνδεικνύωνται τὰ τρωτά των καὶ νὰ διορθώνωνται. Σχετικῶς μὲ τὴν μεταφορὰν τῆς ἡλικίας εἰς τὸ 21ον ἔτος τῶν στρατευσίμων εἶνε καὶ αὐτὴ δυσχερὴς δεδομένου ὅτι ἔλαβε χώραν καὶ μείωσις τῆς θητείας. Ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἀεροπορικὰς ὑπηρεσίας καὶ τὴν συγχώνευσίν των, βεβαίως ὁμοιομορφία καὶ οἰκονομία θὰ ἐγίνετο ἐὰν τὸ ὑλικὸν καὶ ἡ ἐκπαίδευσις ἦσαν ὁμοιόμορφοι καὶ ὑποθέτω ὅτι τοῦτο θὰ ἦτο δυνατὸν ἐφ' ὅσον δὲν εἶνε δυνατὴ ἡ τελεία συγχώνευσις. Ἤθελον, συνεχίζει, νὰ ἐπιστήσω τὴν προσοχὴν τῆς Βουλῆς σχετικῶς μὲ τὸ ζήτημα τῶν μονάδων ὅτι βεβαίως συναισθανόμενος πλήρως τὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν τοῦ τόπου ἐθεώρησα καθῆκον νὰ παράσχω τὴν συνδρομήν μου εἰς τὸ ἔργον τῆς κυβερνήσεως. Ἀλλὰ δὲν πταίω ἐγὼ ἂν ὁ στρατὸς ἔχει ἀνάγκην πόρων διὰ νὰ εἶνε στρατός. Ἀλλ' ἐφ' ὅσον ἔχομεν ἀνάγκην νὰ συντηρῶμεν τὰς ἐθνικὰς δυνάμεις πρὸς ἄμυναν πρέπει νὰ μὴ λησμονῶμεν ὅτι ὅσα κράτη παρημέλησαν τὴν ἐν εἰρήνῃ στρατιωτικήν των ὀργάνωσιν ἔσχον τὰ γνωστὰ ἀποτελέσματα, ὅπως δι' ἡμᾶς τὸ 1897 καὶ δι' ἄλλο κράτος, ὅπως τὸ Βέλγιον, ὅπερ συνεζήτει ἐπὶ ἔτη διὰ στρατιωτικὴν ὀργάνωσιν καὶ τὸ ἀποτέλεσμα ἦτο ὅτι δὲν ἠδυνήθη ν' ἀνθέξῃ εἰς ὀλίγας δυνάμεις, αἵτινες τοῦ ἐπετέθησαν καὶ ἡ ἐπίθεσις ἔγινεν ἐκεῖ εἰς τὸ Βέλγιον διότι ἀδιόρθωτον δὲν εἶχε στρατιωτικῶς προπαρασκευασθῇ, ἡ δ' Ἑλβετία ἐθεωρήθη ὡς στρατιωτικῶς ὠργανωμένη. Τὸ παράδειγμα τοῦτο εἶνε κτυπητὸν καὶ ἐπιτρέψατέ μοι νὰ μὴ θέλω νὰ ἐπαναληφθῇ εἰς τὴν πατρίδα μας.

ΑΓΟΡΕΥΣΙΣ
ΤΟΥ κ. ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΤΩΝ ΝΑΥΤΙΚΩΝ

ΜΕΡΛΟΠΟΥΛΟΣ. Ἠλέγχθη, λέγει, ἡ κυβέρνησις ὡς μὴ ἔχουσα πρόγραμμα ναυτικῶν παρασκευῶν καὶ πέραν τούτου οἱ ταῦτα λέγοντες διεξήγαγον τὴν συζήτησιν ἐν πνεύματι ἀντιζηλίας πρὸς ὅμορον κράτος αἱ μετὰ τοῦ ὁποίου σχέσεις εἶναι ἀγαθαὶ καὶ ἐνδέχεται νὰ γίνουν ἀγαθώτεραι κατὰ τὸ μέλλον. Ἀλλὰ αἱ Βουλαὶ δὲν εἶνε σώματα τεχνικὰ καὶ διὰ τοῦτο ἀπεκλείσθησαν πάντοτε τοιαῦται συζητήσεις ἀπὸ τὰς Βουλάς. Τὰ σημεῖα ἐπὶ τῶν ὁποίων ἡ κυβέρνησις ὀφείλει νὰ ἐπιστήσῃ τὴν προσοχήν της εἶνε ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἔθιξεν ὁ κ. εἰσηγητὴς τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ περὶ αὐτῶν θέλω ὁμιλήσει. Ὁ κ. εἰσηγητὴς ἀναβιβάζων τὰς χορηγηθείσας πιστώσεις τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν εἰς 477.000.000 προβαίνει εἰς ὡρισμένας ὑποδείξεις. Ὡς πρὸς τὸ μέτρον τῆς περικοπῆς τῶν μισθῶν τῶν ἀξιωματικῶν γνωρίζει καὶ ἡ Βουλὴ καὶ ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος διὰ τίνας λόγους δὲν κατέστη δυνατὸν νὰ ἐφαρμοσθῇ.

ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ. Θεωρεῖτε ἀναγκαῖον νὰ ἀναφέρετε τὸν ἀρχηγὸν τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος;

ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ. Δὲν ὑπάρχει λόγος νὰ ἀνησυχῇ τις. Τῆς περικοπῆς ταύτης τῶν μισθῶν ὑπεύθυνος εἶμαι ἐγὼ ὁ ἴδιος, ἐκρίθη δὲ σκόπιμον, κατὰ τὴν ἀπουσίαν μου, νὰ ἐφαρμοσθῇ αὐτὴ ὀλίγον βραδύτερον παρ' ὅσον ἀρχικῶς ὑπελογίζετο.

ΜΕΡΛΟΠΟΥΛΟΣ. Εἶνε ἀληθὲς ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ τῶν ἐμπειρογνωμόνων ἐν τῇ ἐκθέσει αὐτῆς προτείνει τὴν κατάργησιν τῆς τροφαποθήκης τοῦ Πειραιῶς. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν αὔξησιν τῆς τροφοδοτικῆς μερίδος αὕτη δὲν εἶνε ὁποία ὁ ἀξιότιμος βουλευτὴς Σπετσῶν ἐξέθεσε. Ἡ τροφοδοτικὴ μερὶς αὐξηθεῖσα ἀρχικῶς εἰς δρ. 17 ἀνῆλθεν ἐσχάτως εἰς δρ. 18.50, ὁ δὲ λόγος εἶνε εὐνόητος, διότι τὰ τρόφιμα ὑπερετιμήθησαν.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν τροφαποθήκην αὕτη συνεστήθη κατὰ τοὺς Βαλκανικοὺς πολέμους ἀλλὰ κατόπιν ἐθεωρήθη ἱκανὴ νὰ παράσχῃ ὑπηρεσίας καὶ διετηρήθη. Ὅσον ἀφορᾷ τοὺς εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν εὑρισκομένους ἀξιωματικοὺς λέγει ὅτι ἐν τῷ καταλόγῳ τὸν ὁποῖον ὑπέδειξεν ὁ κ. βουλευτὴς Σπετσῶν συμπεριλαμβάνονται καὶ πρόσωπα ἔχοντα μόνιμον θέσιν εἰς τὴν ἀλλοδαπήν, τοιοῦτος δὲ εἶνε ὁ ναυτικὸς ἀκόλουθος τοῦ Λονδίνου καὶ τῶν Παρισίων περὶ τοῦ ὁποίου μάλιστα ὡμίλησεν ὡς νὰ ἐπρόκειτο περὶ χαριστικῆς πράξεως. Ἐνέργεια ὅμως χαριστικὴ κ. βουλευτὰ δὲν ὑπάρχει οὐδεμία εἰς τὰς πράξεις ἡμῶν.

Π. ΜΠΟΥΜΠΟΥΛΗΣ. Ἐγὼ δὲν ἀνέφερα τοιοῦτόν τι, παρὰ μόνον προκληθεὶς ἐκ μέρους τῆς πτέρυγος ἐκείνης.

Π. ΜΕΡΛΟΠΟΥΛΟΣ (ὑπ. Ναυτ.) Ἐνέργεια χαριστικὴ δὲν ὑπάρχει, τοὐναντίον ἐγένετο οἰκονομία, διότι εἰς τὸν ναυτικὸν ἀκόλουθον τοῦ Λονδίνου ἀνετέθη καὶ ἡ ὑπηρεσία τοῦ ναυτ. ἀκολούθου τῆς ἐν Παρισίοις πρεσβείας.

Γ. ΚΑΚΟΥΛΙΔΗΣ. Ἡ θέσις τοῦ ναυτ. ἀκολούθου τῶν Παρισίων καὶ τοῦ Λονδίνου εἶνε περιττή.

Γ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ (ὑπ. Οἰκ.) Ἡ θέσις τοῦ ναυτ. ἀκολούθου τοῦ Λονδίνου ὑπάρχει ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν καὶ εἶνε βεβαρημένη διὰ πολλαπλῆς ἐργασίας, οὐδέποτε δὲ ἠγέρθη ζήτημα καταργήσεως αὐτῆς. Αἱ περιστάσεις δὲ ὑπὸ τὰς ὁποίας ὁ νῦν ναυτικὸς ἀκόλουθος ἀνέλαβε τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην ὑπῆρξαν τοιαῦται ὥστε ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν νὰ ἀρνῆται καὶ τὴν πληρωμὴν τοῦ ἐνοικίου τοῦ γραφείου του, ἀκόμη δὲ καὶ τὴν πληρωμὴν τοῦ γραφέως. Δὲν πρόκειται ἑπομένως περὶ ὠφελήματός τινος, ἐκτὸς ἂν ἀποτελῇ μειονέκτημα τὸ ὅτι εἶνε συγγενής μου. Ταῦτα ὅσον ἀφορᾷ τοὺς ὑπαινιγμοὺς περὶ τῶν δῆθεν χαριστικῶν πράξεων.

Γ. ΚΑΚΟΥΛΙΔΗΣ. Ἐγὼ δὲν ἔκαμα, οὐδὲ συνειθίζω νὰ κάμω ὑπαινιγμούς. Ἐζήτησα νὰ κατατεθῶσι τὰ ἔγγραφα, ἐκ τῶν ὁποίων ἀποδεικνύεται ὅτι ἡ θέσις τοῦ ναυτ. ἀκολούθου στοιχίζει εἰς τὸ Δημόσιον 1 ἑκατομμύριον.

Γ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ (ὑπ. Οἰκ.) Παρακαλῶ νὰ κατατεθῶσιν ἀμέσως τὰ ζητούμενα ἔγγραφα καὶ μάλιστα νὰ προτιμηθῇ καὶ ἡ ἐπερώτησις.

Π. ΜΕΡΛΟΠΟΥΛΟΣ (ὑπ. Ναυτ.) Παρακαλῶ τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Βουλῆς νὰ διατάξῃ τὸ γραφεῖον ἵνα δοθῶσιν εἰς τὸν κ. βουλευτὴν τὰ σχετικὰ ἔγγραφα, τὰ ὁποῖα εὑρίσκονται κατατεθειμένα ἀπὸ πολλοῦ. Συνεχίζων ἀκολούθως τονίζει ὡς πρὸς τοὺς ἐν ἀποστολῇ ἀξιωματικοὺς ὅτι δὲν πρόκειται περὶ ἐκπαιδευτικῶν ἀποστολῶν, ἀλλὰ περὶ διατεταγμένης καὶ ἐπιβεβλημένης ὑπηρεσίας.

ΟΙ ΜΕ ΑΠΟΣΤΟΛΗΝ
ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΙ ΤΟΥ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

Ἐπίσης καταθέτει πίνακα περιλαμβάνοντα τοὺς ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἀξιωματικούς, ὑπαξιωματικοὺς καὶ ναύτας, οἱ ὁποῖοι ἀποτελοῦσι τὸ πλήρωμα τῆς «Ἕλλης» καὰ τοῦ «Ἄρεως» ἅτινα ἐξ ὑπαιτιότητος τῶν ναυπηγείων ἐν οἷς ἐπισκευάζονται δὲν παρεδόθησαν ἐγκαίρως, ἐξ οὗ προέκυψε παράτασις τῆς συμβατικῆς προθεσμίας ἥτις ἐπεβάρυνε τὴν σχετικὴν πίστωσιν. Δὲν ἠδυνάμεθα, ὅμως, λέγει νὰ ἀφίσωμεν τὰ σκάφη ταῦτα ἄνευ ἀξιωματικῶν. Ἐν τούτοις, ζημία οὐσιαστικῶς δὲν ματικῶν. Ἐν τούτοις, ζημία οὐσιαστικῶς δὲν ὑφίσταται διότι ἡ ζημία αὕτη θὰ καλυφθῇ ἐκ τῶν ποινικῶν ρητρῶν τὰς ὁποίας τὰ ἐργοστάσια πληρώνουν καὶ διὰ τὰ σκάφη ταῦτα καὶ διὰ τὰ ὑποβρύχια τὰ ὁποῖα δὲν παρεδόθησαν ἀκόμη.

Ὁ κ. Π. ΜΠΟΥΜΠΟΥΛΗΣ λέγει ὅτι ἀντὶ 4 ἀξιωματικῶν ποὺ ἔπρεπε νὰ εἶναι εἰς τὴν «Ἕλλην» σήμερον εἶναι 10.

Π. ΜΕΡΛΟΠΟΥΛΟΣ. Δὲν πρόκειται περὶ 10 ἀξιωματικῶν τοποθετημένων εἰς τὴν «Ἕλλην» ἀλλὰ περὶ 9 τοιούτων καὶ διὰ τὴν «Ἕλλην» καὶ διὰ τὸν «Ἄρην». Συνεχίζων ἀναφέρει ὅτι καὶ τὸ ὑποβρύχιον «Παπανικολῆς» παρεδόθη 26 μῆνας μετὰ τὴν προθεσμίαν καθ' ἣν ἔπρεπε νὰ παραδοθῇ, προῆλθε δὲ καὶ ἐντεῦθεν κατ' ἀναπόδραστον ἀνάγκην μία ὑπέρβασις τῆς πιστώσεως ἡ ὁποία ὡσαύτως θὰ καλυφθῇ ἐκ τῶν ποινικῶν ρητρῶν. Τὸ αὐτὸ συνέβη μὲ τὸν «Κατσώνην» ὡς καὶ μὲ διαφόρους ἄλλας παραγγελίας ἐν Βίκερς καὶ ἀλλαχοῦ ἐκπροθέσμως παραδιδομένας δι' ἃς ὡσαύτως καταβάλλονται ποιναὶ καὶ ρῆτραι. Ἐξ ὅλων ὅμως τούτων ὀγκοῦται τὸ σχετικὸν κονδύλιον πέραν τῆς ἀρχικῆς πιστώσεως κατὰ 6 ἑκατομμύρια. Οὕτως ἔχουν τὰ τῶν ἀποστολῶν, οὐδενὸς ἀξιωματικοῦ διατελοῦντος ἐν ἐκπαιδευτικῇ ἀποστολῇ.

Ἐν τῷ σημείῳ τούτῳ ὥρα 9 1)2 διακόπτεται ἡ συνεδρίασις διὰ τὴν 10 1)2 μ.μ.

Ὥρα 11 ἐπαναλαμβάνεται ἡ διακοπεῖσα συνεδρίασις.

Ὁ κ. Ι. ΚΑΝΝΑΒΟΣ λέγει ὅτι κατὰ τὸ 1924 τὸ ναυτικὸν εὑρίσκετο εἰς οἰκτρὰν κατάστασιν καὶ ὑπεχρεώθημεν νὰ προβῶμεν εἰς τὴν ἐπισκευὴν τῶν 4 ἀντιτορπιλλικῶν ἀνοικτῆς θαλάσσης καὶ συγχρόνως νὰ φροντίσωμεν διὰ τὸν ἐξοπλισμὸν τῶν πλοίων τούτων. Αἱ τορπίλλαι λέγει εἶναι ἄρισται καὶ ἂν κακῶς ἐρρυμίσθησαν καὶ ἐξεσφονίσθησαν, τὸ ἐλάττωμα τοῦτο δὲν ἀνήκει εἰς τὰς τορπίλλας ἀλλὰ εἰς τοὺς μὴ γνωρίζοντας τὸν μηχανισμὸν αὐτῶν. Αἱ τορπίλλαι ἐδοκιμάσθησαν καὶ ἐξεσφονίσθησαν, ἔδωσαν δὲ καλὰ ἀποτελέσματα, διότι ὑπῆρξαν ἀξιωματικοὶ ὡς ὁ κ. Λάσκος καὶ ὁ κ. Ἀνδρέου οἵτινες κατενόησαν τὸν χειρισμὸν τῶν τορπιλλῶν, τὸ δὲ ὑπουργεῖον ἀπένειμεν εἰς αὐτοὺς καὶ εὐαρέσκειαν. Τὸ ἐλάττωμα εἰς τὴν πρώτην παραλαβὴν εἶναι ὅτι δὲν ἐθέσαμεν τὰς τορπίλλας εἰς διπλῆν δοκιμήν. Ἐσχάτως ἐγένοντο εἰς τὸν ναύσταθμον δύο δοκιμαὶ καὶ ἐπέτυχον.

Π. ΜΠΟΥΜΠΟΥΛΗΣ. Ἐκ τῶν δοκιμῶν αὐτῶν ἡ πρώτη ἐπέτυχεν, ἡ δευτέρα ἀπέτυχεν, ἡ τρίτη καὶ τετάρτη δοκιμὴ ἐπέτυχον. Ἀλλὰ ἐρωτῶ: τὰ μέταλλα τῶν τορπιλλῶν εἶναι καλά;

ΣΑΚΑΛΗΣ. Τοῦτο εἶναι ψεῦδος.

Π. ΜΠΟΥΜΠΟΥΛΗΣ. Σεῖς δὲν εὑρίσκεσθε ἐν ἀληθείᾳ.

ΝΕΟΝ ΕΠΕΙΣΟΔΙΟΝ

ΣΑΚΑΛΗΣ. Αἱ τορπίλλαι κατὰ τὴν δευτέραν δοκιμὴν ἐπέτυχον.

ΜΠΟΥΜΠΟΥΛΗΣ. Ὥστε μία ἐπιτυγχάνει. μία δὲν ἐπιτυγχάνει. Θαυμάσια ἀποτελέσματα.

ΚΑΝΝΑΒΟΣ. Ἔχετε λάθος μεγάλο.

ΜΠΟΥΜΠΟΥΛΗΣ (πρὸς τὸν κ. Κανναβόν). Τὰ μέτρα τῶν τορπιλλῶν δὲν ἦσαν τὰ συμφωνηθέντα. Οὔτε τὸ μέταλλον ἦτο τὸ συμφωνηθέν.

ΚΡΕΜΕΖΗΣ. (Ἐν θυμῷ). Ψεύδεσθε κατὰ τρόπον...

ΜΠΟΥΜΠΟΥΛΗΣ. Θὰ σᾶς φέρω ἐπιστολὴν τοῦ καταστήματος ἀπὸ τὴν ὁποίαν θὰ φανοῦν τὰ ἐλαττώματα τῶν τορπιλλῶν.

ΚΡΕΜΕΖΗΣ. Εἶνε ψεῦδος...

ΜΠΟΥΜΠΟΥΛΗΣ. Αὐτὸ εἶνε ἡ ἀλήθεια. Ἄλλο ἂν θίγεται συγγενής σας.

Δημιουργεῖται ζωηρὸς θόρυβος καὶ γίνονται ἀντεγκλήσεις μεταξὺ τῶν κ. κ. Π. Μπούμπουλη καὶ Κρεμεζῆ, μετέχοντος καὶ τοῦ κ. Κανναβοῦ. Ὁ κ. Πρόεδρος κρούει τὸν κώδωνα ἐξακολουθητικῶς ἕνεκα δὲ τούτου ὁ θόρυβος καθίσταται ζωηρότερος.

Ὁ κ. ΚΡΕΜΕΖΗΣ λέγει: Μετὰ τὸ φρενάρισμα αἱ τορπίλλαι δοκιμασθεῖσαι ἀπέδωκαν ἄριστα ἀποτελέσματα. Ἀρνεῖσθε τὸ γεγονὸς αὐτὸ κ. Μπούμπουλη;

ΜΠΟΥΜΠΟΥΛΗΣ. Ἀπέδωκαν ἀποτελέσματα μετὰ τὸν δεύτερον κανονισμὸν εἰς τὰ φρένα.

Πολλοὶ βουλευταὶ τοῦ κέντρου ἀποδοκιμάζουν.

Ὁ κ. ΜΙΑΟΥΛΗΣ λέγει ὅτι αἱ τορπίλλαι δοκιμάζονται καὶ κατόπιν ἐὰν ἡ τροχιὰ δὲν εἶνε κανονικὴ φέρονται αὗται εἰς τὰ φρένα, κανονίζονται καὶ ἐκσφενδονίζονται. Ἐρωτῶ τὸν κ. Μπούμπουλην ἐὰν αἱ τορπίλλαι αὗται αἱ δώσασαι κακὰ ἀποτελέσματα ἐφέρθησαν πάλιν εἰς τὰ φρένα, ἐξεσφενδονίσθησαν ἐκ νέου καὶ ἔδοσαν καλὰ ἀποτελέσματα;

Ὁ κ. ΜΕΡΛΟΠΟΥΛΟΣ λέγει, ὅτι ἐνόμιζεν ὅτι εἶχε ληφθῆ ἀπόφασις παρὰ τῆς Βουλῆς νὰ ἀναβληθῇ ἡ οὐσιαστικὴ ἐξέτασις τοῦ ζητήματος δι' ἄλλην ἡμέραν, ὅτε ὁ χρόνος θὰ ἦτο ἐπίκαιρος διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ θέματος. Φαίνεται ὅμως ὅτι ἡ Βουλὴ ἀνακαλεῖ τὴν ἀπόφασίν της.

ΦΩΝΑΙ. Ὄχι, ὄχι.

ΜΕΡΛΟΠΟΥΛΟΣ. Ἐὰν ἡ Βουλὴ στέργει νὰ ἀναβληθῇ ἡ συζήτησις, ἐγὼ δὲν ἔχω καμμίαν δυσκολίαν νὰ κατέλθω τοῦ βήματος, ἐπιφυλασσόμενος νὰ ἀπαντήσω κατὰ τὴν πρώτην ἡμέραν τοῦ κοινοβουλευτικοῦ ἐλέγχου.

Η ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΗ ΑΠΟΨΙΣ

Ὁ κ. ΜΑΞΙΜΟΣ λέγει ὅτι εἰς τὰ μεγάλα κοινοβούλια ἡ ἐπὶ τοῦ Προϋπολογισμοῦ συζήτησις ἀποτελεῖ τὴν ἀφετηρίαν μεγάλων ἀγώνων. Εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Βουλὴν δὲν διεξήχθη ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ εὐρυτέρα συζήτησις, γεγονὸς τὸ ὁποῖον μαρτυρεῖ τὴν κατάπτωσιν τοῦ Κοινοβουλευτισμοῦ ἐν τῇ χώρᾳ. Ὅταν, τονίζει, τὴν συζήτησιν ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ παρακολουθοῦν τόσοι ὀλίγοι βουλευταί, τί σημαίνει τοῦτο ἐκτὸς τοῦ ὅτι ἡ κατάστασις τῆς κοινοβουλευτικῆς μηχανῆς δὲν εἶνε καλὴ καὶ ὅτι εὑρισκόμεθα εἰς τὰς παραμονὰς δικτατορίας;

Ἀναφερόμενος εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῶν δύο πολεμικῶν ὑπουργείων λέγει ὅτι τὸ συμπέρασμα ἐξ αὐτῶν εἶνε ἐκεῖνο εἰς τὸ ὁποῖον κατέληξε καὶ ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν, ὅτι παρασκευαζόμεθα πρὸς πόλεμον, εἰς τοῦτο δὲ ἀποβλέπουν αἱ δαπάναι.

Ὁ κ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ εἰσερχόμενος τὴν ὥραν ἐκείνην εἰς τὴν αἴθουσαν καὶ παρατηρῶν ὅτι ἀπουσιάζει ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν παρακαλεῖ νὰ διακοπῇ ἡ συνεδρίασις καὶ νὰ κληθῇ ὁ κ. ὑπουργός.

Διακόπτεται εἶτα ἡ συνεδρίασις καὶ ἐπαναλαμβάνεται μετὰ ἓν τέταρτον, ὁπότε ἐπανῆλθεν ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν.

Ὁ κ. ΜΑΞΙΜΟΣ συνεχίζων λέγει ὅτι αἱ μεγάλαι στρατιωτικαὶ δαπάναι εἰς τὰς ὁποίας προβαίνει τὸ Κράτος δημιουργοῦν τὸν κίνδυνον πολέμου.

ΧΑΒΙΝΗΣ. Τί γίνεται εἰς τὴν Ρωσσίαν;

ΜΑΞΙΜΟΣ. Δὲν συζητοῦμεν ἐπὶ τοῦ παρόντος διὰ τὴν Ρωσσίαν, ἀλλὰ διὰ τὴν Ἑλλάδα.

Ἐν συνεχείᾳ λέγει ὅτι προσφάτως ἔγινε σύμφωνον μὲ τὴν Ρουμανίαν, ὅπερ καὶ πανηγυρίζεται, καὶ τὸ σύμφωνον τοῦτο ἀποδεικνύει ὅτι ὀξύνονται οἱ ἀνταγωνισμοὶ μεταξὺ τῶν Βαλκανικῶν Κρατῶν. Τὸ σύμφωνον τῆς Ρουμανίας καὶ Ἑλλάδος στρέφεται κατὰ τῆς Σερβίας.

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ
ΔΙΑ ΤΗΝ ΣΗΜΑΣΙΑΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΟΡΡΟΥΜΑΝΙΚΟΥ ΣΥΜΦΩΝΟΥ
ΔΕΝ ΣΤΡΕΦΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΣΕΡΒΙΑΣ

Γ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ (ὑπ. Οἰκ.) Ποσῶς ὄχι. Εἶνε σύμφωνον διαιτησίας μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν, σύμφωνον καθ' ὃ αἱ δύο χῶραι θὰ ἐπιλύσουν τὰς διαφορὰς των μόνον διὰ τῆς διαιτησίας, μὴ στρεφόμεναι κατ' οὐδενὸς ἄλλου. Σημειώνει δηλ. τὸ γεγονὸς αὐτὸ μίαν μεταβολήν, ἀλλ' ὑπὸ τὸ ἀντίθετον ἀκριβῶς πνεῦμα ἐκείνου τὸ ὁποῖον ἀνέφερεν ὁ κ. συνάδελφος. Ἐνῷ μέχρι σήμερον εἰς τὰ Βαλκάνια ἡ ζωὴ ἐστηρίζετο ἐπὶ τοῦ φυλετικοῦ ἀνταγωνισμοῦ, σήμερον νέον πνεῦμα ἐπιπνέει καὶ εἰς τὴν περιοχὴν αὐτήν, τὸ πνεῦμα τῆς ἀλληλεγγύης καὶ τῆς συνεργασίας, οὗτινος ἐνσάρκωσις εἶνε τὸ πνεῦμα τὸ ὁποῖον τείνει νὰ μειώσῃ τὴν ὀξύτητα τῶν διαφορῶν μεταξὺ τῶν Κρατῶν καὶ νὰ ἀσφαλίσῃ ἐν τέλει τὴν εἰρήνην ἐν τῷ κόσμῳ οὐχὶ βεβαίως ἐναντίον τῆς σοβιετικῆς Ρωσσίας, ἀλλὰ ἄνευ τῶν σοβιετικῶν Ρωσσιῶν.

ΜΑΞΙΜΟΣ. Αὐτὰ εἶνε φράσεις τὰς ὁποίας ἀναγινώσκομεν εἰς τὰς στήλας τοῦ πλέον σωβινιστικοῦ τύπου. Καὶ πρὸ τοῦ πολέμου τοῦ 1914 ἠκούομεν τοὺς διθυράμβους ὑπὲρ τῶν μικρῶν λαῶν καὶ τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς ἐλευθερίας. Αὐτὰ τὰ πράγματα ἀναλύονται κατὰ ἕνα διαφορετικὸν τρόπον καὶ τὸ γνωρίζετε, κύριε ὑπουργέ, αὐτὸ τὸ πρᾶγμα.

Γ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ. Ὄχι. Γνωρίζω τὸ ἑξῆς, ἂν θέλετε. Ὅτι ὑπάρχει τελεία διαφορὰ ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἀντιλήψεις τῶν διεθνῶν σχέσεων πρὸ τοῦ πολέμου καὶ μετὰ τὸν πόλεμον. Ὅτι πρὸ τοῦ πολέμου αἱ διεθνεῖς σχέσεις εἶχον ὡς βάσιν τὴν παρασκευὴν τῶν πολεμικῶν μέσων, ὅτι ἐστηρίζοντο ἐπὶ τῶν συμμαχιῶν αἱ ὁποῖαι εἶχον σκοπὸν ὄχι μόνον τὴν ἄμυναν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐπίθεσιν, ἐνῷ σήμερον αἱ τάσεις μετεβλήθησαν καὶ τὸν ἀνταγωνισμὸν ἀντικατέστησεν ἡ ἀλληλεγγύη καὶ τὰς συμμαχίας τὰ σύμφωνα τῆς ἀσφαλείας καὶ τῆς διαιτησίας.

Σ. ΜΑΞΙΜΟΣ. Πάντοτε ἡ εἰρήνη στηρίζεται εἰς τὰς λόγχας. Εἶνε γνωστὸν ὅτι ἡ Εὐρώπη σήμερον ἔχει περισσότερον στρατόν. Ἐὰν ὑπῆρχε πράγματι εἰρηνιστικὴ διάθεσις διατί οἱ τόσοι ἐξοπλισμοί;

Γ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ. Ἁπλούστατα, διότι δὲν παρεσκευάσθη τελείως ἀκόμη ὁ εἰρηνικὸς μηχανισμός.

Σ. ΜΑΞΙΜΟΣ. Ἕως ὅτου παρασκευασθῇ ὁ εἰρηνικὸς μηχανισμὸς θὰ διπλασιασθοῦν αἱ λόγχαι καὶ θὰ διπλασιάζωνται καὶ τὰ κονδύλιά σας εἰς τὸν προϋπολογισμόν.

Γ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ. Δὲν θὰ διπλασιασθοῦν ποσῶς, καὶ τὸ βλέπετε ὅτι δὲν διπλασιάζονται οἱ ἐξοπλισμοί, ἀλλὰ δὲν ἦτο δυνατὸν εὐθὺς ὡς τὸ πνεῦμα ἤλλαξε νὰ ὑπάρχῃ καὶ ἡ ὀργάνωσις ἐκείνη ἡ ὁποία θὰ ἀπῃτεῖτο ἵνα τὸ πνεῦμα αὐτὸ τὸ ἐνσαρκώσῃ εἰς πράξεις. Βεβαίως τὰ Κράτη ἐνόσῳ ἀκόμη δὲν ἔχουν ἀπόλυτον ἀσφάλειαν, τὴν ὁποίαν θὰ προσδώσῃ ἡ ὀργάνωσις τῆς εἰρήνης, ἀναγκάζονται νὰ διατηροῦν στρατούς. Ἀλλ' ὁ εἰρηνικὸς μηχανισμὸς ὁσημέραι πλαισιοῦται καὶ ἡ ἐξέλιξις ἀποδεικνύει ὅτι βαίνομεν πρὸς τὴν ἐλάττωσιν καὶ τὴν κατάργησιν τῶν ἐξοπλισμῶν, δὲν βαίνομεν πρὸς τὴν αὔξησιν τῶν ἐξοπλισμῶν.

Σ. ΜΑΞΙΜΟΣ. Πάντως τὸ σύμφωνον Ρουμανίας καὶ Ἑλλάδος στρέφεται καθ' ἡμᾶς ἐναντίον τῆς Σερβίας. Ὁ ἐθνικιστικὸς ἀνταγωνισμὸς οὐδαμοῦ ἐμειώθη.

Γ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ. Εἶνε πασιφανὲς ὅτι δὲν ὑπάρχει οὐδὲ πόρρωθεν ἐν τῷ συμφώνῳ διάθεσις ἀπευθυνομένη ἐναντίον οἱουδήποτε ἄλλου κράτους καὶ κατὰ μείζονα λόγον ἐναντίον τῆς Σερβίας. Ἀγνοεῖτε ἢ παρατρέχετε ἓν γεγονὸς οὐσιῶδες, ὅτι μεταξὺ τῆς Σερβίας καὶ Ρουμανίας ὑπάρχουν συμφωνίαι συνδέουσαι ἀρρήκτως τὰ δύο κράτη. Τὸ ἐπιχείρημά σας λοιπὸν καταρρέει ἐντελῶς. Σχηματίζετε ἐκ τῶν προτέρων αὐθαιρέτους ἀντιλήψεις καὶ ἐννοεῖτε νὰ προσαρμόσητε πρὸς ταύτας τὰ γεγονότα, ὅπως ὑποστηρίξητε ὅτι ὁ κόσμος ὁλόκληρος δὲν ἀποβλέπει εἰμὴ πρὸς τὴν ἀλληλοσφαγὴν καὶ ὅτι ἡ σωτηρία θὰ προέλθῃ μόνον ἀπὸ τὴν Ρωσσίαν. Σᾶς λέγω ἀντιθέτως ὅτι οἱ λαοὶ διψοῦν τὴν εἰρήνην, ἀλλὰ δὲν διψοῦν καὶ τὴν δικτατορίαν τῶν Σοβιέτ.

Γ. ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ. Κύριε συνάδελφε, ἡ Κυβέρνησις λαμβάνει ὑπ' ὄψιν καὶ τὴν γνώμην τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, ἡ ὁποία εἶνε ἀντίθετος πρὸς τὴν ἰδικήν σας.

Γ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ. Ἐὰν ὑπάρχῃ σήμερον κράτος, καὶ ἡ περὶ τούτου συνείδησις εἶνε καθολική, τὸ ὁποῖον ἐπιθυμεῖ τὴν εἰρήνην, τὸ Κράτος αὐτὸ εἶνε ἡ Ἑλλάς, μὴ σκεπτομένη νὰ πολλαπλασιάσῃ τὰς ἀφορμὰς τῆς δυσπραγίας τοῦ λαοῦ καὶ τοὐναντίον εἰλικρινῶς ἐπιζητοῦσα τὴν προσέγγισιν πρὸς τοὺς ὁμόρους της. Ὑπάρχουν βεβαίως καὶ ἐν Ἑλλάδι ἐλάχιστοι ἄνθρωποι ζῶντες μὲ τὴν χίμαιραν τῆς κατακτήσεως τοῦ κόσμου ὑπὸ τῶν Σοβιέτ, καὶ εἶσθε σεῖς καὶ οἱ ὁμόφρονες ὑμῶν. Εὐτυχῶς οὐδεὶς κίνδυνος. Εὑρίσκεσθε πάντοτε ἐκτὸς τῆς πραγματικότητος.

Σ. ΜΑΞΙΜΟΣ. Ἐγὼ πιστεύω ὅτι οἱ Βαλκανικοὶ λαοὶ εὑρίσκονται τώρα εἰς μεγαλύτερον ἐθνικὸν ἀνταγωνισμόν. Εἰρηνιστικὴ διάθεσις εἶνε ὅταν οἱ Σέρβοι κυκλοφοροῦν χάρτας τῆς Θεσσαλονίκης, ὅταν σπαράσσωνται οἱ Οὔγγροι μὲ τοὺς Ρουμάνους, ὅταν ἔχομεν τὴν τρομοκρατίαν τοῦ Τσαγκώφ; Ἔχομεν ὅμως καὶ δείγματα ὅτι ἡ Κ.Τ.Ε. δὲν ὑποστηρίζει τὰ μικρὰ κράτη κατὰ τῶν μεγάλων, ἀλλὰ τοὐναντίον θὰ σᾶς φέρω παράδειγμα τὸ Ἑλληνοβουλγαρικὸν ἐπεισόδιον ἐπὶ Παγκάλου καὶ πρό τινος τὴν κεκαλυμμένην κατάληψιν τῆς Ἀλβανίας παρὰ τῆς Ἰταλίας. Εἰς τὰ Βαλκάνια γίνεται ἀνταγωνισμὸς μὲ δευτερεύοντας παράγοντας τὰ Βαλκανικὰ Κράτη, εἰς δὲ τὸ ζήτημα τῆς διαφορᾶς μὲ τὰ κτήματα μεταξὺ Ρουμανίας καὶ Οὐγγαρίας ἡ τελευταία ὑπεστηρίχθη παρὰ τῆς Ἀγγλίας διὰ νὰ διασπασθῇ ὁ Γαλλικὸς συνδυασμὸς τῆς Μικρᾶς Ἀντάντ. Εἶνε αὐτὰ αὐταπάται;

Γ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ (ὑπ. Οἰκ.) Βέβαια.

Σ. ΜΑΞΙΜΟΣ. Συνεχίζων λέγει ὅτι εἰς τὴν διάσκεψιν τοῦ ἀφοπλισμοῦ ὑπάρχει μία ὡρισμένη πρότασις, ἡ πρότασις τῆς σοβιετικῆς Ρωσσίας τὴν ὁποίαν ὑποστηρίζουν καὶ ἄλλα κράτη. Ἤθελον, λέγει, νὰ γνωρίζω τί ἐπὶ τῆς προτάσεως αὐτῆς ἀπαντᾷ ἡ Ἑλλάς;

ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ. Δὲν ὑπάρχει τίποτε τὸ ἀπόκρυφον εἰς ὅλα αὐτὰ τὰ ὁποῖα θέλετε νὰ περιβάλετε μὲ τὸν πέπλον τοῦ μυστηρίου καὶ τῆς συνωμοσίας ἐναντίον τῶν λαϊκῶν μαζῶν. Ἡ Σοβιετικὴ Ρωσσία ὑποστηρίζει τὴν ἄποψιν τοῦ ἀφοπλισμοῦ. Εἶνε ἡ ἄποψις ἡ ὁποία συμφέρει εἰς αὐτήν, διότι ἡ Σοβιετικὴ Ρωσσία οὐδὲν ἔχει νὰ χάσῃ ἀπὸ τὸν ἀφοπλισμὸν ἀμέσως καὶ ἀπαρασκεύως ἐνεργούμενον τῶν ἐθνῶν. Δὲν συμβαίνει τὸ αὐτὸ καὶ μὲ τὰ λοιπὰ κράτη, εἰς τὰ ὁποῖα τοῦ ἀφοπλισμοῦ ὀφείλει νὰ προηγηθῇ τὸ αἴσθημα τῆς ἀσφαλείας. Ἂν τοῦτο ἔκλειψῃ, ἂν τοῦτο δὲν ἐμπεδωθῇ οἱ ἄοπλοι καὶ ἔκθετοι εἰς αἰφνιδιασμοὺς λαοί, οὔτε γαλήνην δύνανται νὰ ἔχουν οὔτε τὴν ἐργασίαν των νὰ προάγουν. Καὶ τὸ ἀποτέλεσμα εὐνόητον. Τὸ πνεῦμα τῆς ἀποσυνθέσεως καὶ τῆς ἀνατροπῆς θὰ εἰσέδυεν εἰς αὐτοὺς καὶ ἀντὶ τῆς εἰρήνης θὰ ἐβασίλευον εἰς τὸν κόσμον τὰ ἰδεώδη τοῦ κομμουνισμοῦ, τὰ ἰδεώδη τοῦ ἀμοιβαίου σπαραγμοῦ καὶ τῆς τυραννίας. Ὑπάρχει ἀνάγκη προπαρασκευῆς καὶ τὸ στάδιον αὐτῆς τείνουν νὰ συντάμουν τὰ κράτη διὰ κοινῶν προσπαθειῶν. Ἀλλὰ δὲν δύνανται καὶ νὰ παραδοθοῦν ἀμέσως εἰς τὴν ἀβεβαιότητα διότι τοῦτο θὰ ἐξυπηρέτει μόνον τὰς ἰδέας ὧν εἶσθε ἀπόστολος εἰς τὴν Ἑλλάδα. Εἶνε θλιβερὸν ὅτι ἔρχεσθε ἅμα τῇ καταρτίσει ἑνὸς συμφώνου τὸ ὁποῖον ὑπόσχεται ἡμέρας καλυτέρας καὶ διὰ τὴν Βαλκανικὴν καθ' ἣν στιγμὴν πνέει ἡ πρώτη ἀληθὴς πνοὴ τῆς εἰρήνης καὶ εἰς τὰ Βαλκάνια καὶ δίδεται ἡ πρώτη ὤθησις πρὸς τὴν πραγματικὴν εἰρήνευσιν καὶ συναδέλφωσιν τῶν λαῶν εἰς τὴν πολυπαθῆ αὐτὴν γωνίαν τῆς Εὐρώπης, ἔρχεσθε σεῖς νὰ ἀμαυρώσητε ἓν γεγονὸς ὅπερ ὁλόκληρος ὁ Ἑλληνισμὸς χαιρετίζει μετ' εὐφροσύνης, παριστῶντες τοῦτο ὡς ἀποτέλεσμα δολοπλοκιῶν ἐναντίον τῆς εἰρήνης. Πέπεισμαι, ὅτι ἡ συνείδησις τοῦ ἔθνους ἐν τῇ ὁλότητι αὐτοῦ ἀποκρούει τὴν ὕβριν ταύτην. Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία, ὅτι τὸ παράδειγμα τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ρουμανίας δὲν θὰ μείνῃ ἄνευ μιμητῶν καὶ ὅτι μετ' ἐμπιστοσύνης δυνάμεθα νὰ ἀποβλέπωμεν πρὸς μακρὰν, ἀδιατάρακτον καὶ γόνιμον εἰρήνην. Διὰ τοῦτο ἡ Βουλὴ καὶ ὁ λαὸς χαιρετίζει τὸ γεγονὸς τοῦτο οὐ μόνον ὡς ἐπισφράγισιν τῆς συμπνοίας καὶ τῆς φιλίας ἥτις μᾶς συνέδεσεν ἀείποτε πρὸς τὸ ρουμανικὸν ἔθνος ἀλλὰ καὶ ὡς εὐοίωνον σταθμὸν διὰ τὴν εἰρήνην τῶν Βαλκανίων. (Χειροκροτήματα).

Ὁ κ. ΜΑΞΙΜΟΣ λέγει ἐν συνεχείᾳ ὅτι οἱ ἐξοπλισμοὶ καὶ οἱ πόλεμοι ἔχουν οἰκονομικὰς ἀφορμάς.

Μεθ' ὃ ἡ συζήτησις κηρύσσεται περατωμένη καὶ γίνονται δι' ἀναστάσεως δεκτοὶ οἱ εἰδικοὶ προϋπολογισμοὶ τῶν ἐξόδων τῶν ὑπουργείων Ἐξωτερικῶν, Στρατιωτικῶν καὶ Ναυτικῶν καὶ τοῦ ἐθνικοῦ ταμείου τοῦ ἐθνικοῦ στόλου.

Λύεται εἶτα ἡ συνεδρίασις ὥρα 1.40' μ.μ. διὰ τὴν προσεχῆ Δευτέραν καὶ ὥραν 5ην μ.μ.

ΞΕΝΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ

ΑΝΟΙΚΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Πρὸς τοὺς κ.κ. ὑπουργοὺς τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ Στρατιωτικῶν Ἐνταῦθα

Κύριοι ὑπουργοί, —

Ὁλόκληρος ὁ Ἑλληνισμὸς τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν εὑρίσκεται κατ' αὐτὰς ἀνάστατος διὰ τὰ ἐκεῖ τεκταινόμενα εἰς βάρος τοῦ γοήτρου τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους.

Ὁ ἐκεῖ ἑλληνικὸς τύπος καταγγέλλει ὅτι εἰς τὸ ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ περίεργον ἀπὸ πάσης ἀπόψεως ἔδρεον ἑλληνοαμερικανικὸν σωματεῖον ΑΧΕΠΑ, προκειμένου νὰ διοργανώσῃ τοῦτο ἐκδρομὴν εἰς Ἑλλάδα, ἐδόθησαν ὑπὸ τῶν ἐνταῦθα ὑπουργείων Ἐξωτερικῶν καὶ Στρατιωτικῶν ἐξαιρετικὰ προνόμια.

Καὶ πρῶτον τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν ἔδωσεν ὑπόσχεσιν ἢ τὸ ρηθὲν σωματεῖον διὰ τῆς ὁποίας οἱ ἐκδρομεῖς δύνανται νὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὸ ἑλληνικὸν ἔδαφος καὶ νὰ ἀπέλθωσιν ὡς ἦλθον, χωρὶς νὰ ἐνοχληθῶσι ποσῶς διὰ τὰς στρατιωτικάς των ὑποχρεώσεις.

Ἀφ' ἑτέρου δὲ τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν διέταξε τὸ ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ Ἑλληνικὸν προξενεῖον νὰ μὴ εἰσπράξῃ οὐδὲν τέλος ἢ δὲ θεωρήσεις τῶν διαβατηρίων καὶ νὰ γίνῃ δεκτὸν τοῦ σχετικοῦ χαρτοσήμου. Ἐὰν εἶνε πραγματικῶς ἀληθῆ τ' ἀνωτέρω, δικαίως ἐξεγείρονται ὄχι μόνον τὸν ὅλον τῆς Ἀμερικῆς ἑλληνικὸν Τύπον, ἀλλὰ καὶ πάντα Ἕλληνα πολίτην καὶ ὑπὸ τὸ σημερινὸν μάλιστα δημοκρατικὸν πολίτευμα, ἀπορεῖ κανεὶς πῶς εἶνε δυνατὸν τὸ Κράτος αὐτὸ νὰ χωρίζῃ τοὺς πολίτας του καὶ προνόμια καὶ ἐξαίρεσιν καὶ ἐνῷ ὑποχρεώνει εἰς στρατιωτικὴν θητείαν ὅλους τοὺς ὑπηκόους του, ἐξαιρεῖ καὶ ἀφήνει ἀριθμὸν τινα ἀνθρώπων χωρὶς λόγον. Καὶ πῶς ἐνῷ φορολογεῖται τὸ ψωμὶ τοῦ διαπαλαίοντος τοῦ πολίτου, οἱ κ.κ. Ἀμερικάνοι τῆς ΑΧΕΠΑΣ οὔτε διαβατήρια δὲν θὰ πληρώσουν. Καὶ ποίαν ὠφέλειαν δύναται νὰ ἔχῃ τὸ Κράτος ἢ τὸ ἔθνος ἐπὶ τέλους ἀπὸ μίαν τοιαύτην χειρονομίαν;

Ἐρωτώμεν διὰ νὰ μάθωμεν, διότι ἡ εἴδησις αὐτὴ καθ' ἑαυτὴν προξενεῖ σκάνδαλον καὶ δικαίως ἐπισύρει τὴν ἀγανάκτησιν τῶν νομοταγῶν πολιτῶν. Παρακαλοῦμεν κ.κ. ὑπουργοὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τῶν Στρατιωτικῶν νὰ δοθῇ μία ἐξήγησις ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω.

Ἀθῆναι τῇ 22)3)28

Ἰωάννης Σολωμὸς
Ἕλλην ζήσας ἐν Ἀμερικῇ

ΠΡΩΪΑ ΩΡΑ 5η

ΣΟΒΑΡΟΝ ΕΠΕΙΣΟΔΙΟΝ ΕΙΣ ΟΥΓΓΡΟΡΟΥΜΑΝΙΚΑ ΣΥΝΟΡΑ

Η ΟΥΓΓΑΡΙΑ ΠΡΟΕΒΗ ΕΙΣ ΕΝΤΟΝΟΝ ΔΙΑΒΗΜΑ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑΣ

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ, 23. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ἀγγέλλεται ἐκ Βουδαπέστης ὅτι ἐσημειώθη ἐπεισόδιον εἰς τὰ Οὐγγρορρουμανικὰ σύνορα. Πέντε Οὖγγροι χωρικοὶ εἰσέδυσαν τυχαίως ἐντὸς τοῦ Ρουμανικοῦ ἐδάφους, πλησίον τοῦ Μεγάλου Βαραντίου. Ρουμανικαὶ περίπολοι ἀντιληφθεῖσαι τοὺς Οὔγγρους χωρικοὺς τοὺς κατεδίωξαν ἀνοίξασαι κατ' αὐτῶν πῦρ. Εἷς τῶν Οὔγγρων ἐτραυματίσθη θανασίμως καὶ ἕτερος συνελήφθη ὑπὸ τῶν Ρουμανικῶν περιπόλων τῶν τριῶν ἄλλων διαφυγόντων.

Ὁ πρωθυπουργὸς τῆς Οὐγγαρίας κ. Μπέτλεμ ἐδήλωσε σήμερον ὅτι διετάχθη ἐπειγόντως ὁ ἐν Βουκουρεστίῳ Οὖγγρος πρεσβευτὴς νὰ προβῇ εἰς ἔντονον διάβημα πρὸς τὴν Ρουμανικὴν Κυβέρνησιν ἐπιδίδων καὶ διακοίνωσιν διαμαρτυρίας.

Ἡ Οὐγγρικὴ Βουλὴ ἐκλήθη ἐπειγόντως ὅπως συζητήσῃ ἐπὶ τοῦ ἐν λόγῳ ἐπεισοδίου.

Η ΕΝΤΥΠΩΣΙΣ ΕΙΣ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ ΕΚ ΤΗΣ ΣΥΝΑΨΕΩΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΟΡΟΥΜΑΝΙΚΟΥ ΣΥΜΦΩΝΟΥ

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΡΟΥΜΑΝΟΥ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ

ΕΝΘΟΥΣΙΩΔΕΙΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΡΟΥΜΑΝΙΚΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 23. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ἰδιαιτέραν ἐπροξένησεν ἐνταῦθα ἐντύπωσιν ἡ ὁμόνοια πάντων τῶν ἐν Ἑλλάδι πολιτικῶν κομμάτων ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικὴν καὶ ἡ σύμπνοια ὡς πρὸς τὴν δοθεῖσαν κατεύθυνσιν ὑπὸ τοῦ κ. Μιχαλακοπούλου προσαρμόσαντος τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικὴν τῆς Ἑλλάδος πρὸς τὰς ὑποδείξεις τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν περὶ συνάψεως χωριστῶν συμφωνιῶν μεταξὺ τῶν Βαλκανικῶν Κρατῶν.

Κάποια ἀνησυχία εἶχε πρό τινος γεννηθῇ ἐνταῦθα ὅσον ἀφορᾷ τὴν πολιτικὴν τῆς Ἑλλάδος, μετὰ τὸν ἐν Θεσσαλονίκῃ λόγον τοῦ κ. Μιχαλακοπούλου διαγράψαντος, δι' ὧν τότε εἶπε, πολιτικὴν τελείας ἀπομονώσεως. Ἀλλ' ἡ σύναψις τοῦ Ἑλληνορρουμανικοῦ συμφώνου ἦλθεν ἤδη νὰ ἀποδείξῃ ἀβασίμους τοὺς φόβους ἐκείνους.

Τονίζεται κατηγορηματικῶς ἐνταῦθα ὅτι ἡ Σερβία οὐδένα λόγον ἔχει νὰ δυσαρεστηθῇ διὰ τὴν ὑπογραφὴν τοῦ Ἑλληνορρουμανικοῦ συμφώνου. Τοὐναντίον ἐκ τῶν σχετικῶν βολιδοσκοπήσεων εἰς ἃς προέβη ὁ κ. Μπριὰν ἐν Γενεύῃ συνάγεται ὅτι ὑπὸ τῶν ἐκεῖ ἀντιπροσώπων τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Σερβίας ἡ σκέψις περὶ συνάψεως παρομοίου Ἑλληνοσερβικοῦ συμφώνου ἀντιμετωπίζεται εὐμενῶς καὶ πιστεύεται ἀκραδάντως ὅτι τὸ τοιοῦτον σύμφωνον θὰ ἐνισχύσῃ τὴν ἀτονίσασαν ἑκατέρωθεν ἐμπιστοσύνην.

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΒΡΑΤΙΑΝΟ ΕΝ ΤΗ ΒΟΥΛΗ

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ, 23. (Πρακτορεῖον Ράντορ). — Ὁ Πρωθυπουργὸς κ. Βρατιάνο ἀνεκοίνωσεν εἰς τὴν Βουλὴν τὴν συνομολόγησιν τοῦ συμφώνου περὶ μὴ ἐπιθέσεως καὶ διαιτησίας μετὰ τῆς Ἑλλάδος. Τὴν ἀνακοίνωσιν ταύτην ἐδέχθησαν οἱ βουλευταὶ μετ' ἐπευφημιῶν παρατεταμμένων. Ὁ κ. Βρατιάνο κατέληξε διὰ τῶν ἑξῆς:

«Διὰ τοῦ συμφώνου τούτου ἡ Ρουμανία ἀποδεικνύει οὐ μόνον τὴν φιλίαν αὐτῆς πρὸς τὴν Ἑλλάδα ἀλλὰ καὶ τὴν προσήλωσίν της πρὸς τὰς μεγάλας ἀρχὰς τῆς εἰρήνης καὶ τοῦ διεθνοῦς δικαίου ἐν τῷ πνεύματι πάντοτε τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν».

Η ΕΝΤΥΠΩΣΙΣ ΕΝ ΙΤΑΛΙΑ

ΡΩΜΗ, 23. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας) — Ἡ εἴδησις τῆς ὑπογραφῆς Ἑλληνορρουμανικοῦ συμφώνου προεκάλεσε καλὴν ἐντύπωσιν εἰς τοὺς ἐπισήμους ἰταλικοὺς κύκλους. Αἱ ἐφημερίδες δὲν ἐσχολίασαν εἰσέτι τὴν ἐπελθοῦσαν συμφωνίαν.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ ΤΟΥ κ. ΖΑΪΜΗ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΡΟΥΜΑΝΟΝ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΝ κ. ΒΡΑΤΙΑΝΟ

ΤΟ ΠΡΟΤΑΣΣΟΜΕΝΟΝ ΤΟΥ ΣΥΜΦΩΝΟΥ ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ

Ὁ πρωθυπουργὸς κ. Ζαΐμης ἀπέστειλε χθὲς τὴν ἑσπέραν πρὸς τὸν πρωθυπουργὸν τῆς Ρουμανίας κ. Βρατιάνο τὸ ἀκόλουθον συγχαρητήριον τηλεγράφημα ἐπὶ τῇ ὑπογραφῇ τοῦ Ἑλληνορρουμανικοῦ συμφώνου περὶ μὴ ἐπιθέσεως καὶ διαιτησίας:

«Εἶμαι εὐτυχὴς μανθάνων τὴν ὑπογραφὴν ἐν Γενεύῃ ὑπὸ τῶν κ.κ. Τιτουλέσκο καὶ Μιχαλακοπούλου Συμφώνου περὶ μὴ ἐπιθέσεως καὶ διαιτησίας, ἀποτελοῦντος νέον ἁπτὸν ἐχέγγυον τῆς ἀπὸ μακροῦ ἤδη χρόνου μεταξὺ τῶν δύο λαῶν ὑφισταμένης φιλίας.

Εὐελπιστῶ ὅτι τὸ Σύμφωνον τοῦτο θὰ ἀποτελέσῃ εὐτυχῆ ἀπαρχὴν τῆς τόσον ποθητῆς παγιώσεως τῆς εἰρήνης εἰς τὰ Βαλκάνια.

Ἀλέξανδρος Ζαΐμης»

Ἐπίσης ὁ κ. Πρωθυπουργὸς μεταβὰς χθὲς π. μ. εἰς τὴν Ρουμανικὴν πρεσβείαν συνεχάρη θερμῶς τὸν πρεσβευτὴν κ. Λάγκα Ρασκάνο, ἐκφράσας ταυτοχρόνως πρὸς αὐτὸν τὰς εὐχαριστίας τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως διὰ τὰς προσπαθείας τὰς ὁποίας προσωπικῶς κατέβαλε διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῶν σχετικῶν συνεννοήσεων.

ΠΟΙΟΙ ΣΚΟΠΟΙ ΣΥΝΕΔΕΣΑΝ ΤΑΣ ΔΥΟ ΧΩΡΑΣ

Εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν ἐλήφθη χθὲς ἐκ Γενεύης τηλεγραφικῶς τὸ κείμενον τοῦ ὑπογραφέντος Ἑλληνορρουμανικοῦ συμφώνου.

Τοῦ κειμένου προτάσσεται προοίμιον ἔχον ὡς ἑξῆς ἐπὶ λέξει:

«Ἐν τῇ μερίμνῃ αὐτῶν πρὸς διατήρησιν τοῦ διὰ τῶν συνθηκῶν καθιδρυθέντος καθεστῶτος καὶ ὅπως ἀκολουθῶσιν εἰς πᾶσαν περίπτωσιν πολιτικὴν συμπνοίας καὶ εἰρήνης.

»Ἐν τῇ πεποιθήσει ὅτι ἡ πιστὴ τήρησις τῶν εἰρηνικῶν διαδικασιῶν ἐπιτρέπει νὰ ἐπιτυγχάνεται ἡ διευθέτησις πασῶν τῶν διεθνῶν διαφορῶν ἄνευ προσφυγῆς εἰς τὴν βίαν.

»Ἐν τῇ συναισθήσει ὅτι καθῆκον ἔχουσι νὰ συντελῶσι κατὰ τὸ δυνατὸν εἰς τὴν ἐν τῇ πράξει ἐφαρμογὴν τῆς ἀρχῆς ταύτης.

»Μνήμονες τῶν δεσμῶν τῆς ἐγκαρδίου φιλίας καὶ τῆς ἀμοιβαίας ἐμπιστοσύνης, ὡς καὶ τῆς κοινότητος τῶν συμφερόντων καὶ τοῦ ἰδεώδους τῆς εἰρήνης ἅτινα ἀείποτε ὑφίσταντο μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν.

»Ἀπεφάσισαν, ἐπὶ τῷ τέλει τούτῳ, νὰ συνάψωσι Σύμφωνον περὶ μὴ ἐπιθέσεως καὶ διαιτησίας.»

Κατὰ τὰς διατάξεις του τὸ Σύμφωνον περιορίζεται ἐντὸς τοῦ πλαισίου τοῦ καταστατικοῦ τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν.

Ἡ διάρκεια τῆς ἰσχύος τοῦ Συμφώνου ὁρίζεται, ὡς ἐγράφη ἤδη, δεκαετής.

ΜΕΛΕΤΑΤΑΙ Η ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΗΣΙΣ ΑΕΡΟΠΛΑΝΟΥ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΩΝ ΑΚΡΙΔΩΝ

Ἐκ τοῦ ὑπουργείου τῆς Γεωργίας ἀνεκοινώθη χθὲς ὅτι παρ' ὅλα τὰ ληφθέντα πρό τινος μέτρα τοῦ ὑπουργείου, ἡ ἐξόντωσις τῶν ἀκρίδων δὲν ἐπέφερεν ἀποτελέσματα.

Τὸ τοιοῦτον ὡς ἀνεκοινώθη ὀφείλεται εἰς τὸ ὅτι τὰ ἐφαρμοζόμενα μέτρα εἶνε πρωτόγονα.

Ὡς ἀνεφέρθη εἰς τὸ ὑπουργεῖον Γεωργίας ἡ καταπολέμησις τῶν ἀκρίδων ἐν τῇ σοβιετικῇ Ρωσσίᾳ πέρυσι διενεργηθεῖσα δι' ἀεροπλάνων ἐπέφερε ριζικὰ ἀποτελέσματα καὶ ἐπέτυχε τὴν ὁλοσχερῆ ἐξολόθρευσίν των.

Διὰ τοῦτο ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου Γεωργίας μελετᾶται ἡ προμήθεια ἑνὸς ἀεροπλάνου διὰ τὸν ἀποτελεσματικὸν ἀγῶνα κατὰ τῶν ἀκρίδων. Τὰ ἀεροπλάνα τὰ χρησιμοποιούμενα κατὰ τῶν ἀκρίδων εἶνε εἰδικοῦ τύπου περιέχοντα κιβωτίδια καὶ εἰδικὰ ἐργαλεῖα ἐκτοξεύσεως τῶν ὑγρῶν καὶ ἀερίων τῶν χρησιμοποιουμένων πρὸς ἐξόντωσιν τῶν ἀκρίδων, καὶ τῶν ᾠῶν αὐτῶν.

Ἓν τοιοῦτον ἀεροπλάνον θὰ στοιχίσῃ εἰς τὸ ὑπουργεῖον ἓν ἑκατομμύριον διακοσίας χιλιάδας δραχμῶν.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸν τρόπον καταπολεμήσεως τῶν ἀκρίδων διὰ τῆς προστασίας καὶ τοῦ πολλαπλασιασμοῦ τοῦ εἰδικοῦ σαρκοβόρου ἐντόμου, τὸ ὁποῖον ἐπικαθήμενον ἐπὶ τῶν ᾠῶν τῆς ἀκρίδος κατατρώγει καὶ καταστρέφει μεγάλας ποσότητας τούτων, ἀνεκοινώθη ὅτι προτοῦ ἐφαρμοσθῇ τὸ μέσον τοῦτο ἀπαιτεῖται εἰδικὴ μελέτη τοῦ ἐντόμου καὶ ἐφαρμογὴ πειραμάτων τὰ ὁποῖα θὰ ἀπαιτήσουν χρόνον πολὺν καὶ ἔξοδα.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

Ο κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ ΦΘΑΝΩΝ ΣΗΜΕΡΟΝ

ΘΑ ΠΡΟΕΛΘΗ ΕΙΣ ΣΥΝΕΝΝΟΗΣΕΙΣ ΜΕΤΑ ΤΩΝ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΩΝ ΗΓΕΤΩΝ

ΠΡΟΒΛΕΠΕΤΑΙ ΟΤΙ ΘΑ ΕΠΑΚΟΛΟΥΘΗΣΟΥΝ ΠΟΛΙΤΙΚΑΙ ΖΥΜΩΣΕΙΣ

ΔΕΝ ΕΙΝΕ ΑΣΧΕΤΟΣ Η ΣΗΜΕΙΟΥΜΕΝΗ ΤΕΛΕΥΤΑΙΩΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Ὁ κ. Ἐλ. Βενιζέλος, ἐπιβιβασθεὶς προχθὲς τοῦ ἰταλικοῦ τῆς γραμμῆς ἐν Βενετίᾳ, ἀναμένεται σήμερον τὸ ἀπόγευμα εἰς Πειραιᾶ.

Κατὰ τὰς γνωσθείσας πληροφορίας, ὁ κ. Βενιζέλος θὰ λάβῃ τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἐπικοινωνήσῃ, κατὰ τὴν ἐν Ἀθήναις παραμονήν του, μετὰ τῶν ἐνταῦθα δημοκρατικῶν ἀρχηγῶν εἰς τὸ τέϊον τὸ ὁποῖον παραθέτει πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ὁ υἱός του, τὴν προσεχῆ Τρίτην, εἰς τὸ «Πτί-Παλαί». Ἐκ τῆς ἐπικοινωνίας ταύτης καὶ τῶν μελλουσῶν νὰ ἐπακολουθήσουν ἰδιαιτέρων συναντήσεών του μετὰ τῶν δημοκρατικῶν ἡγετῶν, ὁ κ. Βενιζέλος πρόκειται νὰ καθορίσῃ τὰς περαιτέρω κατευθύνσεις του ὅσον ἀφορᾷ τὴν στάσιν του. Ἡ ἐκδήλωσις τῶν κατευθύνσεων τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν βενιζελικῶν, ἐν τούτοις, δὲν πρέπει ν' ἀναμένεται ἄμεσος, δεδομένου ὅτι ὁ κ. Βενιζέλος, παραμένων ἐνταῦθα ἐπὶ ἡμέρας τινὰς μόνον, θ' ἀναχωρήσῃ εἰς Κρήτην κατὰ τὰς ἑορτὰς τοῦ Πάσχα, ἐπανερχόμενος ἀργότερον. Μόνον δὲ μετὰ τὴν ἐκ Κρήτης ἐπιστροφήν του δύναται νὰ θεωρηθῇ βέβαιον ὅτι ὁ κ. Βενιζέλος θ' ἀναλάβῃ ἐνεργὸν ρόλον, καθορίζων τὴν στάσιν του ἐν τῇ ἐξελίξει τῆς πολιτικῆς καταστάσεως.

Κατὰ τὰς ὑπαρχούσας ἐνδείξεις, ὁ ρόλος τὸν ὁποῖον σκοπεῖ νὰ διαδραματίσῃ ὁ κ. Βενιζέλος — καθ' ὅλας τὰς διαβεβαιώσεις τῶν προσκειμένων πρὸς αὐτὸν — θὰ εἶναι ἐν ἀρχῇ ρόλος συμβιβασμοῦ τῶν μεταξὺ τῶν δημοκρατικῶν ἡγετῶν ὑφισταμένων ἀντιθέσεων. Μόνον δὲ εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ὁ συμβιβασμὸς προσκόψει εἰς ἀνυπέρβλητα ἐμπόδια, ὁ κ. Βενιζέλος θ' ἀναγκασθῇ, κατὰ τὰς αὐτὰς πάντοτε διαβεβαιώσεις, ν' ἀναλάβῃ ἐνεργοτέραν ἀνάμιξιν, στρεφόμενος διὰ τὸ ἐνδεχόμενον τοῦτο πρὸς τοὺς σημερινοὺς βουλευτὰς τοῦ κόμματος τῶν Προοδευτικῶν Φιλελευθέρων. Διὰ τὸ ἐνδεχόμενον τοῦτο, παρέχεται ὑπὸ τῶν ἀκραιφνῶν βενιζελικῶν κύκλων ἡ πληροφορία ὅτι ἐγένοντο ἀπὸ τοῦδε ὡρισμέναι βολιδοσκοπήσεις πρός τινας τῶν ἐν λόγῳ βουλευτῶν, ἐπὶ τῷ σκοπῷ ὅπως ἐν δεδομένῃ περιστάσει ἐκδηλωθοῦν σαφεῖς αἱ κατευθύνσεις αὐτῶν πρὸς τὸν κ. Βενιζέλον. Αἱ γενόμεναι βολιδοσκοπήσεις ἀπέδωσαν μέχρι τῆς στιγμῆς, κατὰ τὰς πληροφορίας τῶν ἰδίων πάντοτε κύκλων, τὰ προσδοκώμενα ἀποτελέσματα.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐνεργοτέραν, ἀργότερον, ἀνάμιξιν τοῦ κ. Βενιζέλου, ἡ ὁποία πάντως θὰ σχετισθῇ πρὸς τὴν κίνησιν τῶν ἐν λόγῳ βουλευτῶν, τονίζεται ὅτι αὕτη θὰ ἐξαρτηθῇ ἐκ τῆς στάσεως τῶν ἀρχηγῶν τῶν δημοκρατικῶν κομμάτων, καὶ ἰδίᾳ τοῦ κ. Καφαντάρη.

Η ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ ΚΑΙ Ο κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

Κατὰ συναφεῖς πληροφορίας, ἡ παρατηρηθεῖσα κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας κίνησις μεταξὺ τῶν στρατιωτικῶν κύκλων, μολονότι χαρακτηριζομένη ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ὡς ἀσήμαντος καὶ ἀναξία λόγου, σχετίζεται πρὸς τὴν ἀναμενομένην ἐκδήλωσιν τῆς ἀναμίξεως τοῦ κ. Βενιζέλου εἰς τὴν πολιτικήν. Ὡς γεγονὸς τοὐλάχιστον ἐμφανίζεται ὅτι ὡρισμένοι στρατιωτικοὶ παράγοντες, ἐκ τῶν δυσηρεστημένων κατὰ τοῦ κ. Καφαντάρη, ἔχουν ἀναλάβει ἐπ' ἐσχάτων τὴν πρωτοβουλίαν συμφιλιώσεως τῶν «ὀρθοδόξων» βενιζελικῶν καὶ τοῦ κ. Κονδύλη. Αἱ σχετικαὶ συνεννοήσεις λέγεται, ὅτι ἀπέληξαν εἰς συγκεκριμένα συμπεράσματα, ὡς ἐκδήλωσις τῶν ὁποίων πρέπει νὰ θεωρηθῇ καὶ ἡ σημειωθεῖσα εἰς τοὺς στρατιωτικοὺς κύκλους κίνησις τῶν τελευταίων ἡμερῶν, ἥτις προεκάλεσε καὶ τὰ σχετικὰ μέτρα «ἀμύνης» τῆς Κυβερνήσεως. Ἡ ἀνάμιξις τοῦ κ. Κονδύλη, ἀποβλέποντος, ὡς εὐνόητον, εἰς τὸ νὰ καρπωθῇ ἐπ' ἰδίῳ ὀφέλει τὴν κίνησιν ταύτην, παρουσιάζεται, ὑπὸ τὴν ἔννοιαν ταύτην, ὡς προεισαγωγικὴ τῶν μελλουσῶν νὰ ἐπακολουθήσουν, εὐθὺς μετὰ τὰς πρώτας ἐνεργείας τοῦ κ. Βενιζέλου, ζυμώσεων μεταξὺ στρατιωτικῶν κυρίως παραγόντων. Εἶναι προφανὲς ὅτι ἐκ τῆς στάσεως τοῦ κ. Βενιζέλου θὰ ἐξαρτηθῇ καὶ ἡ ἐκδήλωσις τῶν ζυμώσεων τούτων εἴς τε τὸν στρατὸν καὶ τὸ ναυτικόν.

ΑΥΣΤΗΡΑ ΜΕΤΡΑ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΩΝ ΣΚΟΠΟΥΝΤΩΝ ΝΑ ΠΡΟΚΑΛΕΣΟΥΝ ΑΥΡΙΟΝ ΔΙΑΤΑΡΑΞΙΝ ΤΗΣ ΤΑΞΕΩΣ

Εἰς τὴν Βουλὴν συνεσκέφθησαν χθὲς τὴν ἑσπέραν μετὰ τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν οἱ κ. κ. Διαλέτης ἀρχηγὸς τῆς Χωροφυλακῆς, Παπανικολάου διευθυντὴς τῆς Δημοσίας Ἀσφαλείας καὶ Μαυρικάκης διευθυντὴς τῶν ὑπηρεσιῶν Χωροφυλακῆς παρὰ τῷ ὑπουργείῳ Ἐσωτερικῶν.

Καθ' ἃ ἐγνώσθη οἱ κ.κ. Διαλέτης, Παπανικολάου καὶ Μαυρικάκης ἔθεσαν ὑπ' ὄψιν τοῦ κ. Μαρῆ πληροφορίας καθ' ἃς οἱ κομμουνισταὶ συνεχίζοντες τὰς ἐνεργείας των πρὸς πρόκλησιν ταραχῶν, κατήρτισαν πλῆρες σχέδιον δράσεως κατὰ τὴν αὐριανὴν τελετὴν ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς Ἐθνικῆς Παλιγγενεσίας.

Κατὰ τὸ σχέδιον τοῦτο ὁμάδες νέων κομμουνιστῶν διεσπαρμέναι θὰ προβοῦν εἰς ἀποδοκιμασίας τοῦ παρελαύνοντος στρατοῦ. Ἐπίσης θὰ ἀποδοκιμασθοῦν τὰ μέλη τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου κατὰ τὴν μετάβασίν των εἰς τὴν δοξολογίαν. Εἰς περίπτωσιν κατὰ τὴν ὁποίαν ἀστυνομικὰ ὄργανα προβοῦν εἰς τὴν σύλληψιν τῶν πρωτοστατούντων εἰς τὰς ἐκδηλώσεις οἱ λοιποὶ θὰ ἀναλάβουν ἐπίθεσιν κατὰ τῶν ὡς ἄνω ὀργάνων.

Γενικώτερον τὸ σχέδιον δράσεως τῶν κομμουνιστῶν, κατὰ τὰς αὐτὰς πληροφορίας, ἀποβλέπει εἰς τὴν δημιουργίαν ταραχῶν καὶ ἐντυπώσεων κατὰ τὴν Ἐθνικὴν Ἑορτήν.

Οἱ συσκεφθέντες κατέληξαν εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι δι' αὔριον πρέπει νὰ ληφθοῦν εἰδικὰ μέτρα, πρὸς τὸν σκοπὸν δὲ τοῦτον θὰ τοποθετηθοῦν σκοποὶ καὶ φρουραὶ εἰς ὡρισμένα σημεῖα τῆς πόλεως. Ἐπὶ πλέον ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν θὰ καταστήσῃ γνωστὸν ἐντὸς τῆς ἡμέρας πρὸς τοὺς φερομένους ὡς ἐκπροσώπους τῶν κομμουνιστικῶν ὀργανώσεων ὅπως συστήσουν εἰς τὰ μέλη των ν' ἀποφύγουν πᾶσαν ἀπόπειραν διενεργείας ταραχῶν δι' αὔριον, διότι τὸ ὑπουργεῖον καθ' ὃ ὑπεύθυνον διὰ τὴν τήρησιν τῆς τάξεως εἶνε ἀποφασισμένον νὰ πατάξῃ ἀμειλίκτως κάθε ἐκδήλωσιν ἀνατρεπτικήν.

Ἐπὶ πλέον ὁ κ. Ἀρχηγὸς τῆς Χωροφυλακῆς ἀνέλαβε νὰ διατάξῃ τὴν ἐγκατάστασιν μονίμου ἰσχυρᾶς φρουρᾶς εἰς τὸ μέγαρον τοῦ ταχυδρομείου καὶ τοῦ τηλεγραφείου. Βραδύτερον ὁ κ. Διαλέτης θὰ διατάξῃ τὴν ἐνίσχυσιν τῶν φρουρῶν καὶ ἄλλων δημοσίων καταστημάτων. Σχετικὴ μὲ τὸ τελευταῖον τοῦτο ἦτο καὶ ἡ συνεργασία τοῦ κ. Διοικητοῦ τοῦ Α' Σ. Στρατοῦ μετὰ τοῦ κ. Ἀρχηγοῦ τῆς Χωροφυλακῆς.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΜΑΡΗ

Εἰς ἀνακοινώσεις του ὁ κ. Μαρῆς πρὸς τοὺς δημοσιογράφους ἐτόνισε χθὲς τὴν νύκτα ὅτι τὰ ληφθέντα μέτρα ἐξασφαλίζουν ἀπολύτως τὴν ἀποτροπὴν παντὸς κινδύνου διασαλεύσεως τῆς τάξεως.

ΠΡΟΛΗΠΤΙΚΑ ΜΕΤΡΑ ΕΠΙΤΗΡΗΣΕΩΣ ΤΩΝ ΔΙ' ΕΥΕΡΓΕΤΗΜΑΤΟΣ ΑΠΟΛΥΟΜΕΝΩΝ ΕΚ ΤΩΝ ΦΥΛΑΚΩΝ

Ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Δικαιοσύνης ἀπεστάλη μακρὰ ἐγκύκλιος πρὸς τοὺς Εἰσαγγελεῖς τῶν Πλημμελειοδικῶν καὶ πρὸς τοὺς διευθυντὰς τῶν φυλακῶν διὰ τῆς ὁποίας καθορίζεται ὁ τρόπος τῆς ὑποβολῆς τῶν δικαιολογητικῶν διὰ τὴν ὑπὸ ὅρον προσωρινὴν ἀπόλυσιν τῶν καταδίκων, ἡ ὁποία χορηγεῖται εἰς τοὺς ἐκτίσαντας ἐν ταῖς φυλακαῖς τὰ τρία τέταρτα τῆς ποινῆς των καὶ παρέχοντας τὴν πεποίθησιν ὅτι ἐξερχόμενοι τῶν φυλακῶν δὲν θὰ διαπράξουν ἄλλο ἀδίκημα.

Κυρίως ἡ ἐγκύκλιος σκοπὸν ἔχει ὅπως παρακολουθεῖται ὁ κατάδικος μετὰ τὴν ἐκ τῶν φυλακῶν ἀπόλυσίν του καὶ παρέχονται εἰς αὐτὸν μέσα ἐργασίας καὶ κοινωνικῆς προνοίας ὑπὸ τῶν κατὰ τόπους λειτουργούντων προστατευτικῶν σωματείων, ἀστυνομικῶν καὶ εἰσαγγελικῶν ἀρχῶν.

Ἐπίσης αἱ Κοινοτικαὶ καὶ Δημοτικαὶ ἀρχαὶ εἰς τὰς ὁποίας θὰ παρουσιάζεται ὁ ἀπολυόμενος ὑποχρεοῦνται νὰ τὸν παρακολουθοῦν καὶ νὰ ἀνακοινοῦν τόσον εἰς τὸ ὑπουργεῖον Δικαιοσύνης ὅσον καὶ εἰς τὰς εἰσαγγελικὰς ἀρχὰς πᾶν νέον παράπτωμά του, τὸ ὁποῖον θὰ εἶναι δυνατὸν μετ' ἀπόφασιν τοῦ Συμβουλίου ὅπερ λειτουργεῖ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν ἀνάκλησιν τῆς προσωρινῆς ἀπολύσεώς του καὶ τὴν ἐπάνοδόν του εἰς τὰς φυλακὰς πρὸς συνέχισιν τῆς ποινῆς του, ἐφ' ὅσον ἀποδεικνύεται ἀνάξιος τοῦ εὐεργετήματος ὅπερ παρεσχέθη εἰς αὐτόν. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἐλπίζεται ὅτι θὰ ἐξυπηρετηθῇ κατὰ πολὺ ἡ καταπολέμησις τῆς ὑποτροπῆς.

ΦΗΜΑΙ ΠΕΡΙ ΣΤΑΣΕΩΣ ΕΝ ΤΩ ΣΤΟΛΩ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 23. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Εἰς τὸν λιμένα τῶν Ἐλευθερῶν κατέπλευσαν τὰ πολεμικὰ «Λόγχη», «Σφενδόνη», «Ἀετὸς» καὶ «Ἱέραξ».

Ἡ ὡς ἄνω εἴδησις ἐγένετο ἀφορμὴ νὰ διαδοθῇ ὅτι στάσις ἔλαβε χώραν ἐπὶ τῶν πολεμικῶν. Ἡ διάδοσις αὕτη διεψεύσθη κατηγορηματικῶς ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων ἀρχῶν.

ΤΑ ΑΙΤΗΜΑΤΑ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ

Κατὰ χθεσινὰς πληροφορίας, ἡ πενταμελὴς ἐπιτροπὴ τῶν κυβερνητικῶν προσφύγων βουλευτῶν ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Μ. Ἀργυροπούλου, συνέταξε σχέδιον περὶ κωδικοποιήσεως ὅλων τῶν ἐκδοθέντων μέχρι τοῦδε νόμων ἀποζημιώσεως τῶν Ἑλλήνων ὑπηκόων. Τὸ σχέδιον θὰ ἐγκριθῇ εἰς τελικὴν συνεδρίασιν τῆς ἐπιτροπῆς, συνερχομένης πρὸς τοῦτο μεθαύριον Δευτέραν. Μεθ' ὃ θὰ ὑποβληθῇ πρὸς συζήτησιν ἐνώπιον τῆς ὁλομελείας τῶν προσφύγων βουλευτῶν, πρὸς ἔγκρισιν.

Κατὰ συναφεῖς ἀνακοινώσεις, οἱ πρόσφυγες βουλευταί, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν Καφανταρικῶν, θὰ ἐπιμείνουν εἰς τὴν ἀποδοχὴν τοῦ σχεδίου των παρὰ τοῦ κ. Καφαντάρη, ὡς μέρους τοῦ συνόλου τῶν αἰτημάτων των, ἐφόσον ἄλλως τε τὸ ζήτημα τοῦτο περιλήφθη εἰς τὰς προγραμματικὰς δηλώσεις τῆς κυβερνήσεως θ' ἀντιταχθοῦν δέ, ὡς εὐνόητον, κατὰ παντὸς ὑπηρεσιακοῦ ἀντισχεδίου, τὸ ὁποῖον δὲν θὰ ἐξησφάλιζε τὴν ἀποζημίωσιν τῶν Ἑλλήνων ὑπηκόων.

ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΣΚΕΨΙΣ

Κατ' ἀνακοινώσεις ἐνδιαφερομένων, ἐντὸς τῶν ἡμερῶν καὶ εὐθὺς μετὰ τὴν ἐπάνοδον τῶν ὑπουργῶν Γεωργίας καὶ Προνοίας ἐκ Θεσσαλονίκης θὰ ἐπιδιωχθῇ ἡ σύγκλησις συσκέψεως ὅλων τῶν προσφύγων βουλευτῶν διὰ τὴν λῆψιν ἀποφάσεων ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῆς πληρωμῆς τοῦ συμπληρωματικοῦ μητρῴου.

Η ΠΡΟΣΘΕΤΟΣ ΟΔΙΚΗ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ

ΑΠΕΦΑΣΙΣΘΗ ΝΑ ΕΞΑΙΡΕΘΗ ΤΑΥΤΗΣ Ο ΚΑΠΝΟΣ

Κατόπιν τῶν διαμαρτυριῶν τῶν ξένων ἐν Ἑλλάδι ἑταιρειῶν ἐπεξεργασίας καπνοῦ καὶ τῶν ψηφισμάτων τῶν διαφόρων ἐπαρχιακῶν ὀργανώσεων ἀπεφασίσθη ὁριστικῶς ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἐν συνεννοήσει καὶ μετὰ τοῦ ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ὅπως ἐξαιρεθῇ ἐντελῶς τῆς ὁδικῆς φορολογίας ὁ καπνός.

Ἐκ τῶν ἄλλων ὅμως εἰδῶν τῶν ὑπαγομένων εἰς τὴν ἄμεσον καὶ τὴν ἔμμεσον φορολογίαν θὰ ἐπιβληθῇ φόρος μέχρι 4 ο)ο. Ἐρρίφθη μόνον ἡ γνώμη ὅπως ἐξαιρεθοῦν τὰ εἰς τὴν ἔμμεσον φορολογίαν ὑπαγόμενα εἴδη, ἀλλὰ τοῦτο μᾶλλον δὲν θὰ πραγματοποιηθῇ καθ' ὅσον ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ θ' αὐξηθῇ τὸ ποσοστὸν τῶν ἄλλων εἰδῶν εἰς 7 ο)ο ἵνα ἐπαρκέσῃ τὸ διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῆς ὁδοποιΐας ἔσοδον.

Ἐπὶ τῶν σχετικῶν διαταγμάτων συνειργάσθησαν χθὲς οἱ κ.κ. Καφαντάρης καὶ Μυλωνᾶς ὡς δὲ ἀνεκοινώθη ταῦτα θὰ συζητηθοῦν πρὸ τῆς ἐφαρμογῆς των ἐν ὑπουργικῷ συμβουλίῳ. Καθ' ἃ πληροφορούμεθα ἡ ἐξαίρεσις τοῦ καπνοῦ ἐκ τῆς ὁδικῆς φορολογίας ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω ἀναφερομένων λόγων ἐπεβλήθη καὶ ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι ἡ εἴσπραξις τῆς κειμένης φορολογίας ἐμειώθη κατὰ πολύ. Οὕτω ἐκ τοῦ προϋπολογισθέντος ποσοῦ 1.500.000.000 δρ. περίπου θὰ προκύψῃ μείωσις 100 ἑκατ. δραχμῶν.

Τὸ ἔλλειμμα μάλιστα τοῦτο ἐγένετο σκέψις ὅμως καλυφθῇ ἐκ μεταφορᾶς ποσοῦ εἰσπραχθησομένου ἐκ καπνοῦ κατὰ τὸ πρῶτον δεκαήμερον τῆς νέας χρήσεως 1928—29 ἤτοι ἀπὸ 1—10 Ἀπριλίου, εἰς τὴν χρῆσιν τοῦ 1927—28, εἶχε μάλιστα καταρτισθῇ καὶ ἡ σχετικὴ πρὸς τοὺς οἰκονομικοὺς ἐφόρους διάταξις ἀλλὰ τὴν τελευταίαν στιγμὴν δὲν ὑπέγραψε ταύτην ὁ κ. Καφαντάρης.

ΕΝΕΚΡΙΘΗ ΤΟ ΔΑΝΕΙΟΝ ΤΗΣ ΚΤΗΜΑΤΙΚΗΣ

ΟΙ ΟΡΟΙ ΤΗΣ ΣΥΝΑΨΕΩΣ

Τὸ Συμβούλιον τῆς Κτηματικῆς Τραπέζης ἐνέκρινε τὸ συναφθὲν δάνειον ἑνὸς ἑκατομμυρίου λιρῶν μετὰ τοῦ Οἴκου Χάμπρο.

Ὡς ἐγνώσθη τελικῶς τὸ δάνειον τοῦτο συνήφθη μὲ τόκον ἐκδόσεως καθαρὸν 90 ἀφαιρουμένων ὅλων τῶν ἐξόδων ὡς καὶ τῶν ἐξόδων χαρτοσήμου τῆς Ἀγγλικῆς ἀγορᾶς. Ἡ ἐξυπηρέτησις τοῦ δανείου θὰ γίνῃ 7 ο)ο ὀνομαστικὸν ἐπιτόκιον, ἤτοι πραγματικὸν 7.85 ο)ο.

Τὸ δάνειον τοῦτο παρουσιάζει σημαντικὴν ἐπὶ τὰ βελτίω διαφορὰν μὲ τὸ προηγούμενον τῶν 2 ἑκατομμυρίων λιρῶν, τὸ ὁποῖον εἶχε συναφθῇ μὲ τιμὴν ἐκδόσεως καθαρὸν 87 1)4 ο)ο καὶ ἐπιτόκιον ὀνομαστικὸν μὲν 7 ο)ο, πραγματικὸν δὲ 8.12 ο)ο.

Τὸ δάνειον τοῦ ἑνὸς ἑκατομμυρίου λιρῶν θὰ τεθῇ εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Κτηματικῆς Τραπέζης ἀπὸ 1ης Μαΐου.

ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΕΙΤΑΙ Η ΕΝΩΣΙΣ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ

Κατὰ χθεσινὴν ἀνακοίνωσιν, ὁ ὑπουργὸς τῆς Παιδείας κ. Νικολούδης θὰ εἰσηγηθῇ εἰς ἓν τῶν τελευταίων ὑπουργικῶν συμβουλίων τὴν ἕνωσιν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Νέας Ἑλλάδος μετὰ τῆς αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Παλ. Ἑλλάδος, εἰς τὴν ὁποίαν τὸ Πατριαρχεῖον συγκατετέθη ἤδη.

ΑΠΕΒΙΩΣΕΝ Ο ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΘΕΙΣ ΕΝΩΜΟΤΑΡΧΗΣ

Τὰς πρωϊνὰς ὥρας χθὲς ἀπεβίωσεν εἰς τὴν Πολυκλινικὴν ὁ ὑπενωμοτάρχης τῆς καταδιώξεως Κ. Πουλιάσης τὸν ὁποῖον εἶχε τραυματίσῃ προχθὲς ὁ λωποδύτης Δ. Στίγκας. Ἡ κηδεία του ἐγένετο χθὲς τὸ ἀπόγευμα παρακολουθούντων πολλῶν ἀξιωματικῶν καὶ ὁπλιτῶν τῆς Χωροφυλακῆς. Στέφανοι κατετέθησαν ἐκ μέρους τῆς Διευθύνσεως Ἀσφαλείας, τοῦ Τμήματος Γενικῆς Ἀσφαλείας καὶ τῶν ὑπαξιωματικῶν καὶ ὁπλιτῶν τῶν ὑπηρεσιῶν τούτων.

ΚΟΙΝΗ ΣΤΑΣΙΣ ΤΩΝ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΩΝ ΗΓΕΤΩΝ ΕΝΑΝΤΙ ΤΟΥ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

Ἀνεχώρησε χθὲς εἰς Θεσσαλονίκην ὁ κ. Παπαναστασίου, ὁ κ. Μπακάλμπασης καὶ ἀρκετοὶ βουλευταὶ τῆς «Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως», ἵνα μετάσχουν τῶν ἐργασιῶν τοῦ συνεδρίου τῶν γεωργικῶν συνεταιρισμῶν.

Πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς του, τὸν κ. Παπαναστασίου ἐπεσκέφθη ὁ κ. Καφαντάρης, ὅστις παρέμεινε συνομιλῶν μετ' αὐτοῦ ἐπ' ἀρκετόν. Μολονότι ἐπὶ τῆς συνομιλίας ταύτης οὐδὲν ἐγνώσθη τὸ θετικόν, ὑποτίθεται ὅτι θέμα αὐτῆς ὑπῆρξεν ἡ προβλεπομένη πολιτικὴ ζύμωσις μετὰ τὴν ἀναμενομένην σήμερον ἐπάνοδον τοῦ κ. Βενιζέλου, πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ καθορισμοῦ ἑνιαίας κατευθύνσεως τῶν δύο δημοκρατικῶν ἡγετῶν — συμφωνοῦντος ἄλλωστε, ὡς εἶναι γνωστὸν καὶ τοῦ κ. Μιχαλακοπούλου — ἔναντι τῆς τηρηθησομένης ὑπὸ τοῦ κ. Βενιζέλου στάσεως.

Διὰ τὴν διευκόλυνσιν τῶν πραγμάτων, ἐλέγετο τὴν νύκτα ὅτι ὁ κ. Παπαναστασίου θὰ παρατείνῃ σκοπίμως τὴν ἐν Θεσσαλονίκῃ παραμονήν του ἐπί τινας ἡμέρας, οὕτως ὥστε νὰ παράσχῃ τὴν εὐκαιρίαν εἰς τὸν κ. Καφαντάρην, κατὰ τὰς πρώτας συνομιλίας του μετὰ τοῦ κ. Βενιζέλου, νὰ ἐκθέσῃ εἰς αὐτὸν τὰς κοινὰς ἀντιλήψεις ὁλοκλήρου τοῦ μετασχόντος εἰς τὴν Οἰκουμενικὴν δημοκρατικοῦ κόσμου, ἐπὶ τῆς πολιτικῆς καταστάσεως καὶ τῶν ἐξελίξεων αὐτῆς.

ΣΥΣΚΕΨΙΣ ΤΩΝ ΠΡΟΟΔΕΥΤΙΚΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ

Κατόπιν προσκλήσεως τοῦ κ. Καφαντάρη, συνῆλθον χθὲς τὴν ἑσπέραν εἰς τὴν Βουλὴν οἱ βουλευταὶ τοῦ κόμματος τῶν Προοδευτικῶν Φιλελευθέρων εἰς σύσκεψιν ὀλιγόωρον. Κατ' αὐτήν, ὡς ἀνεκοινώθη, ὁ κ. Καφαντάρης προέβη εἰς συστάσεις πρὸς τοὺς φίλους του ὅπως παρακολουθοῦν ἐπιμελέστερον ἢ μέχρι τοῦδε τὰς συνεδριάσεις τῆς Βουλῆς κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ, οὕτως ὥστε νὰ μὴ ἐμφανίζεται τὸ θέαμα ἀπουσίας τοῦ μείζονος κυβερνητικοῦ κόμματος.

Κατὰ τὴν ἐντύπωσιν τῶν κοινοβουλευτικῶν κύκλων, ἡ σύσκεψις ἐκτὸς τοῦ ἀναφερομένου τυπικοῦ θέματος διὰ τὸ ὁποῖον συνεκλήθη εἶχε καὶ τὸν χαρακτῆρα «προκλήσεως» ἐπὶ τῇ σημερινῇ ἀφίξει τοῦ κ. Βενιζέλου. Τὴν ἐντύπωσιν αὐτὴν τοὐλάχιστον ἀνωμολόγουν, τὴν νύκτα, καὶ ὡρισμένοι ἐκ τῶν Καφανταρικῶν βουλευτῶν εἰς τοὺς ὁποίους αἱ χθεσιναὶ συστάσεις τοῦ ἀρχηγοῦ των περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς ἐπιμελεστέρας παρουσίας των εἰς τὴν Βουλὴν φαίνεται ὅτι δὲν ἀπήχησαν εὐμενῶς.

ΑΝΕΧΩΡΗΣΕΝ Ο κ. ΧΑΜΠΡΟ

Ἀνεχώρησε χθὲς ἐπιστρέφων εἰς Λονδῖνον ὁ κ. Χάμπρο, τοῦ ὁμωνύμου τραπεζιτικοῦ οἴκου τοῦ Λονδίνου ὅστις ἐξέδωσε τὸ τελευταῖον διμερὲς ἑλληνικὸν δάνειον.

2α ΕΚΔΟΣΙ

Η ΣΕΡΒΙΑ ΗΤΟ ΕΝΗΜΕΡΟ ΤΩΝ ΔΙΑΠΡΑΓΜΑΤΕΥΣΕ ΕΛΛΑΔΟΣ ΚΑΙ ΡΟΥΜΑΝΙΑ

ΣΥΓΚΑΤΕΤΕΘΗ ΔΙΑ ΤΟ ΣΥΜΦΩΝ

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ, 23 (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Αἱ ἐφημερίδες δημοσιεύουν ἄνε σχολίων τὸ κείμενον τῶν Ἑλληνορρουμανικῶν συμφώνων. Ἡ ἐφημερὶς «Βιτόρου» γράφει ὅτι τὸ σύμφωνον ἐπραγματοποιήθη τῇ συγκατα θέσει καὶ τῆς Γιουγκοσλαβ ἡ ὁποία ἐτηρήθη ἐνήμερος τῶν διαπραγματεύσεων. Ἡ ἰδί ἐφημερὶς γράφει ὅτι τὸ σύμφωνον ἐγένετο δεκτὸν ἐξ ἴσου συμπαθῶς ἐν Βουκουρεστίῳ καὶ ἐν Ἀθήναις.

Ὁ κ. Δούκα συνεχάρη τὸν ἐνταῦθα Ἕλληνα πρεσβευτὴν κ. Κόλλαν, ὁ ὁποῖος ἀπαντῶν ἐδήλωσεν ὅτι ἡ ἑλληνορρουμανικὴ φιλία λαμβάνει συγκεκριμένην μορφὴν διὰ τοῦ ὑπογραφέντος συμφώνου.

Η ΡΟΥΜΑΝΙΑ ΑΡΝΕΙΤΑΙ ΝΑ ΑΠΟΔΕΧΘΗ ΤΗΝ ΑΠΟΦΑΣΙΝ ΤΗΣ Κ.Τ.Ε.

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ, 3. (Πρακτ. Ράντορ). — Ἐπειδὴ ἡ ἀσθένεια ἠμπόδισε τὸν κ. Τιτουλέσκο νὰ ἐμφανισθῇ ἐνώπιον τῆς Βουλῆς ἵνα ἐκθέσῃ τὴν κατάστασιν τῆς Ρουμανίας ἐν Γενεύῃ, ὁ Πρωθυπουργὸς κ. Βρατιάνο εἰς τὴν Βουλὴν καὶ ὁ προσωρινὸς ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Δοῦκα εἰς τὴν Γερουσίαν ἀνέγνωσαν τὰς δηλώσεις τὰς σταλείσας ὑπὸ τοῦ κ. Τιτουλέσκο καὶ αἱ ὁποῖαι ἔχουσιν οὕτω:

«Ἡ ἀπόφασις τοῦ Μαρτίου τῆς Κ.Τ.Ε. ὀφείλεται εἰς ἓν σφάλμα τοῦ Συμβουλίου ἀπαγορευ ἐκ τῆς ἐν καλῇ πίστει πεποιθήσεως, ὅτι θὰ ἠδύνατο νὰ δοθῇ μία λύσις εἰς τὸ ζήτημα τῶν Οὔγγρων γαιοκτημόνων. Κακῶς ὅθεν ἑρμηνεύθη ὡς σημαίνουσα ἀπομόνωσιν τῆς Ρουμανίας, ἥτις διατηρεῖ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς φίλους. Ἡ στάσις τῆς ρουμανικῆς κυβερνήσεως εἰς τὸ ζήτημα τῶν γαιοκτημόνων συμπίπτει πλήρως πρὸς τὴν στάσιν τοῦ ρουμανικοῦ λαοῦ ὁλοκλήρου. Κατ' ἀκολουθίαν ἐμμένει εἰς τὴν ὁριστικήν της ἄρνησιν τηροῦσα τὴν στάσιν ἥτις προέκυψεν ἐκ τῆς ἀποφάσεως τῆς Κ.Τ.Ε. τοῦ Σεπτεμβρίου τοῦ 1927, τὴν ὁποίαν ἀπόφασιν ἐνέκριναν 56 διάσημοι καθηγηταὶ τοῦ Διεθνοῦς Δικαίου ὡς ἐναρμονιζομένην πλήρως πρὸς τὸ δίκαιον. Ἡ Ρουμανία δὲν δέχεται διαιτητάς, οὔτε καὶ διομολογήσεις.»

Ἡ Βουλὴ ἀπεδέχθη ἐνθουσιωδῶς τὰς δηλώσεις καὶ ἐψήφισε πρότασιν ἐμπιστοσύνης πρὸς τὸν κ. Τιτουλέσκο καὶ τὴν κυβέρνησιν.

Η ΤΟΥΡΚΙΑ ΚΙΝΔΥΝΟΣ ΔΙΑ ΤΗΝ Κ.Τ.Ε.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 23 (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Ὁ κ. Γκωβαὶν ἐν ἄρθρῳ του δημοσιευομένῳ εἰς τὴν «Ἐφημερίδα τῶν Συζητήσεων» γράφει ὅτι ἡ Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν θὰ διαπράξῃ μέγιστον σφάλμα ἐὰν δεχθῇ μεταξὺ τῶν μελῶν της τὴν Τουρκίαν. Ἡ εἴσοδος τῆς Τουρκίας εἰς τὴν Κοινωνίαν, κατὰ τὸν κ. Γκωβαὶν θὰ παραλύσῃ τὸ εἰρηνευτικὸν ἔργον της καὶ θὰ ἀναστείλῃ τὴν πρόοδον.

ΕΞΑΝΘΗΜΑΤΙΚΟΣ ΤΥΦΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΕΡΒΙΑΝ

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ, 23. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Εἰς τὰς περιφερείας Περλεπὲ καὶ Ἀχρίδος ἐσημειώθησαν πλεῖστα κρούσματα ἐξανθηματικοῦ τύφου.

ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΥ ΥΠΑΛΛΗΛΟΥ ΚΑΤΗΓΟΡΗΘΕΝΤΟΣ ΕΠΙ ΚΑΤΑΧΡΗΣΕΙ

Τραγικὴ αὐτοκτονία ἔλαβε χώραν χθὲς ἐντὸς τοῦ ἐν Πειραιεῖ ταμείου εἰσπράξεων Πειραιῶς—Αἰγίνης. Ὁ α' γραμματεὺς τοῦ ἐν λόγῳ ταμείου Δημοσθ. Αὐγουστῆς, προϊστάμενος τοῦ τμήματος διπλοτύπων, κατηγορήθη διὰ κατάχρησιν 45.000 δρ. ἐκ πλαστογραφήσεως τῶν διπλοτύπων εἰσπράξεων τοῦ ὑπερβάλλοντος τέλους χαρτοσήμου.

Ὁ Αὐγουστῆς εἶχε μηνυθῇ διὰ τὴν ἄνω πρᾶξίν του ὑπὸ τοῦ ἐλέγχοντος τὰ συμβολαιογραφεῖα Πειραιῶς ἀνωτέρου οἰκονομικοῦ ἐπιθεωρητοῦ κ. Π. Οἰκονομάκη, ἐκλήθη δὲ χθὲς τὸ ἀπόγευμα ὑπὸ τοῦ Εἰσαγγελέως Πειραιῶς κ. Παπαδημητροπούλου, ὅστις τὸν ἔθηκεν ὑπὸ κράτησιν.

Τότε ὁ Αὐγουστῆς παρεκάλεσεν, ὅπως τῷ ἐπιτραπῇ νὰ μεταβῇ ὑπὸ συνοδείαν εἰς τὸ ἐν τῷ ταμείῳ γραφεῖόν του, ἵνα τακτοποιήσῃ τὴν τρέχουσαν ὑπηρεσίαν. Τοῦτο καὶ ἐγένετο.

Εἰς τὸ γραφεῖόν του ὁ Αὐγουστῆς εἰσῆλθεν ἐν νευρικότητι καὶ ἤνοιξεν ἕνα συρτάρι, ἔλαβεν ἓν περίστροφον καὶ εἶπεν εἰς τοὺς ἐν τῷ γραφείῳ ὑπαλλήλους:

—Γειά σας παιδιά!...

Καὶ στηρίξας ἀστραπιαίως τὸ περίστροφόν του εἰς τὸν δεξιὸν κρόταφον ηὐτοκτόνησεν. Ὁ αὐτόχειρ ἐνῷ μετεφέρετο εἰς τὸ Ζάννειον νοσοκομεῖον ἐξέπνευσε.

ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΒΟΥΛΓΑΡΩΝ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΩΝ

Δεκαμελὴς περίπου ὁμὰς Βουλγάρων δημοσιογράφων, ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ προέδρου τῆς ἑνώσεως τῶν συντακτῶν Σόφιας κ. Καζάσεφ, πρόκειται νὰ ἐπισκεφθῇ τὴν Ἑλλάδα κατὰ τὸ Πάσχα.

Τὴν βουλγαρικὴν δημοσιογραφικὴν ὁμάδα, ἐρχομένην εἰς ἀπόδοσιν τῆς περυσινῆς ἐπισκέψεως τῶν Ἑλλήνων δημοσιογράφων εἰς Βουλγαρίαν, θὰ δεξιωθῇ καὶ θὰ φιλοξενήσῃ κατὰ τὴν ἐνταῦθα διαμονήν της, ἡ ὁποία θὰ διαρκέσῃ περὶ τὰς 10 ἡμέρας, ἡ «Ἕνωσις τῶν συντακτῶν ἀθηναϊκῶν ἐφημερίδων».

ΤΟ ΔΑΝΕΙΟΝ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Ἤρχισαν χθὲς αἱ συνεννοήσεις μεταξὺ τοῦ Τραπεζίτου Χάμπρο καὶ τοῦ Δημάρχου Πειραιῶς κ. Παναγιωτοπούλου διὰ τὴν σύναψιν ὑπὸ τοῦ Δήμου Πειραιῶς δανείου 500.000 λιρῶν. Ὁ κ. Χάμπρο πρόκειται ἤδη νὰ ὑποβάλῃ σχετικοὺς ὅρους πρὸς μελέτην.

Ἐπίσης ὁ κ. Ραλλίδης ἐνεργῶν ἐκ μέρους κεφαλαιούχων ἐπρότεινεν εἰς τὸν Δῆμον Πειραιῶς τὴν χορήγησιν μεγάλου δανείου δι' ἔργα, ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ ἐκτελέσῃ τὰ ἔργα ὁ ἐν λόγῳ ὅμιλος. Ὁ Δήμαρχος Πειραιῶς ἐζήτησε τὴν ὑποβολὴν συγκεκριμένων προτάσεων.

ΜΙΚΡΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

—Συνελήφθη ὁ Ε. Φράγκος διότι παρουσιασθεὶς εἰς τὸν Κ. Χριστάκην ὡς Ι. Παλογεωργᾶτος τῷ ἀφήρεσε 2 χιλ. δραχμὰς παραδόσας πρὸς αὐτὸν συναλλαγματικὴν ἐπὶ τῆς Τραπέζης Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΖΩΗ

ΤΟ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

Κατὰ τὴν χθεσινὴν συνεδρίασιν τοῦ Χρηματιστηρίου παρετηρήθη ζωηρὰ κίνησις. Ἀγορασταὶ ἐσημειώθησαν ἐπὶ τῶν οἰκοδομικῶν κυρίως ἀξιῶν, καὶ δὴ κατὰ τὴν ἀπογευματινὴν συνεδρίασιν τοῦ Χρηματιστηρίου.

Αἰσθητῶς ἀνετιμήθησαν αἱ μετοχαὶ Μακρῆ καὶ Ἐργοληπτικῆς.

Ὡσαύτως ζωηρῶς διεκυμάνθησαν αἱ μετοχαὶ Πυριτιδοποιείου, αἵτινες χαλαρωθεῖσαι τὴν πρωΐαν, ἐνισχύθησαν τὸ ἀπόγευμα.

Τὸ ἑσπερινὸν κλείσιμον ἐν τούτοις ἐδόθη εἰς ἐπίπεδον κατώτερον τοῦ τῆς συνεδριάσεως τῆς Πέμπτης.

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΑ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

Κλείσιμον 22 Μαρτίου 1928

ΛΟΝΔΙΝΟΥ		ΠΑΡΙΣΙΩΝ	
5 ο)ο 1881	59.50	5 ο)ο 1914 . . .	1790
5 ο)ο 1884	59.50	Τράπ. Ἀθηνῶν .	335
4 ο)ο 1887	48.—	» Ἀνατολῆς	342
4 ο)ο 1889	48.—	Οἴνων	656
5 ο)ο 1890	58.—	Ἀχυρίου	33
5 ο)ο 1893	59.—	Ἠλεκτρικῆς . . .	140
4 ο)ο 1902	59.—	Σ.Π.Α.Π.	212
5 ο)ο 1907	85.—	Σιδ. Θεσσαλίας	428
4 ο)ο 1910	59.50		
5 ο)ο 1914	72.50		
7 ο)ο 1924	10125		
6 ο)ο 1928	91.—		
Κτηματικῆς	98.—		

ΤΟ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑ

Ἐπὶ τοῦ συναλλάγματος παρετηρήθη χθὲς μικρὰ ζήτησις, συνεπείᾳ τῆς ὁποίας καὶ προεκλήθη ἀνατίμησις τῆς λίρας. Τὴν πρωΐαν ἀνοίξασα εἰς τὰς 368 δραχμὰς ἀνῆλθεν εἰς τὰς 369.25 καὶ ἔκλεισεν εἰς τὰς 368.75.

ΤΙΜΑΙ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΟΣ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΩΝ

ΣΥΝ)ΜΑ ΟΨΕΩΣ	Ἀθηνῶν	Λονδίνου	Ν. Ὑόρκ.	Γενεύης	Ἀμστερ.	Παρισίων	Ρώμης	Πράγας	Βελιγράδ.	Βρυξελλ.	Βουκουρ.	Κ)πόλ.
Δραχμή		368.50	—.—	—.—	—.—	0.338	0.241	0.448	0.75	—.—	—.—	258
Στερλίνα	368.50		4.878	25.342	12.125	124.01	92.21	164.68	277.—	35016	795	971
Δολλάριον	75.49	4.878	—.—	—.—	—.—	25.342	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
Ἑλβετ. φρ.	14.66	25.342	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
Ὀλλαν. φρ.	30.47	12.125	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
Γαλλικ. φρ.	2.97	124.01	3.932	20.435	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
Λιρέττα	3.98	92.41	5.286	27.466	—.—	1.349	0.642	1.30	—.—	—.—	—.—	—.—
Κορ. Τσεχ.	2.25	164.75	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
Δηνάριον	1.33	277.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
Βελγικ. φρ.	2.11	35.016	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
Λεΐ	0.47	788.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	308	—.—
Λιρ. Τουρκ.	38.20	9.71	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—

ΔΕΛΤΙΑ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΥ

ΚΛΕΙΣΙΜΟΝ 23 ΜΑΡΤΙΟΥ 1928 — ΜΕΣΗΜΒΡΙΑΣ ΚΑΙ ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΟΣ

ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΕΘΝΙΚΩΝ ΔΑΝΕΙΩΝ

ΕΙΣ ΧΡΥΣΟΝ	Π. Μ.	Μ. Μ.	ΕΙΣ ΔΡΑΧΜΑΣ	Π. Μ.	Μ. Μ.
5 ο)ο 1881	4350	4350	ἄτοκον 1885	2.—	2. -
5 ο)ο 1884	4350	4350	5 ο)ο 1898	70.—	70.—
4 ο)ο 1887	3630	3630	5 ο)ο 1900	72.—	72.—
4 ο)ο 1889	3620	3620	1 ο)ο 1906	53.—	53.—
5 ο)ο 1890	4275	4275	6 ο)ο 1917	80.—	80.—
5 ο)ο 1893	4200	4200	6 ο)ο 1918	80.—	80.—
2 1)2ο)ο 1898	32000	32000	8 ο)ο ΑΒ 1919	82.—	82.—
4 ο)ο 1902	4200	4200	» Γ.ΣΤ. 1925	76.—	76.—
5 ο)ο 1907	1240	1240	5 ο)ο1920)π.	188.—	188.—
4 ο)ο 1910	4350	4350	)μ.	188.—	188.—
5 ο)ο 1914	5305	5305	6 1)2ο)ο 1922	94.50	94.50
7 ο)ο 1924	7420	7420	6 ο)ο 1926	77.—	77.—
8 ο)ο 1925	80200	80200	8 ο)ο 1926	97.50	97.50

ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

3 ο)ο 1880	1410	1410	2 1)2 ο)ο1912	68.—	68.—
2 1)2 ο)ο1904	73.—	73.—	8 ο)ο 1926	725.—	728.—

Γραφεῖον Γ. Ν. ΣΤΟΥΠΑΘΗ

ΜΕΤΟΧΑΙ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΤΡΑΠΕΖΩΝ ΚΑΙ ΕΤΑΙΡΕΙΩΝ

ΤΡΑΠΕΖΩΝ	Π. Μ	Μ. Μ.
Ἐθνικῆς . . .	68900	69000
Ἀθηνῶν . . .	985	990
Ἀνατολῆς . .	1035	1035
Λαϊκῆς . . .	6000	6000
Ἐμπορικῆς . .	732	735
Πειραιῶς . .	370	370
Βιομηχανίας .	643	650
Οἰκονομίας . .	178	178
Γενικῆς . . .	2000	2000
Κεντρικῆς . .	370	370
Κοσμ)πούλ. .	775	775
Θεσσαλίας . .	127	127
Χίου.	700	700
Ἑλ. Ἐμ. Πίσ.	240	240
Ἀγγλοαμ. . .	61.—	61 —
Καραβασίλ. .	4800	4800
Σάμου	140	140
ΑΤΜΟΠΛΟΪΩΝ		
Κάπαρη . . .	16	16.—
Ἀχαϊκῆς. . .	128	128
Ἐθνικῆς . . .	515	515
Παληοῦ . . .	12.—	12.—
Μιχαληνοῦ. .	550	550
Χιακῆς . . .	370	370
Γιαννουλάτου	240	240
Κορκόδειλος.	330	330

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΑΙ	Π. Μ.	Μ. Μ.
Ἑρμῆς. . . .	265	265
Καπνοῦ . . .	139	140
Ἀπόλλων . .	220	220
Βασιλειάδη .	100	100
Πυριτιδοπ. .	2055	2090
Λιπασμάτων .	1760	1765
Χρωμάτων .	392	934
Ἄγκυρα . . .	47	47
ΒΙΟ	351	351
Παλλὰς . . .	350	351
Ἀβεζὰπ . . .	65	65
Κιλινδρόμ. .	150	150
Ἥλιος . . .	50	50
Ψυγεῖα Θεσ.	245	245
Ἀθηνᾶ. . . .	270	270
Παγ. Πατησ.	85	85
Σάνιτας . . .	82	82
Βέλλος . . .	90	90
Ἀλεξόπουλ. .	330	330
Κονσέρβαι . .	200	200
Ψυγεῖα Πει .	290	290
Ἀνατολὴ . .	130	130
Χημ. Βιομηχ.	115	110
Μακρῆ . . .	1265	1300
Ἅλατος . . .	250	250
. . . . . .		

ΟΙΝΟΠΟΙΗΤΙΚΑΙ	Π. Μ.	Μ. Μ.
Οἰνοποιΐας . .	1035	1040
Οἴνων	1825	1900
Καμπᾶ . . .	420	420
Ἠσαΐα	187	187
Ἕνωσις . . .	340	340
Γεωρ. Βιομ. .	353	355
. . . .		
ΔΙΑΦΟΡΟΙ		
Ἠλεκτρικῆς .	372	373
Ἑνιαίας . . .	595	595
Τίτλ. Ἱδρυτ.	60	60
Ὑπεγγύων . .	4850	4850
Κορίνθου . .	900	900
Γεν. Ἀποθηκ.	645	645
. . . .		
ΑΝΘΡΑΚΕΥΤΙΚ		
Ἀλιβερίου . .	137	137
Ἀνθρακωρ. .	48	48
Ἐπ.) Κοιναὶ .	149	148
) Προν. .	180	180
Λαυρίου . . .	50.—	50.—
Ὠρωποῦ . . .	130	190
. . . .		

ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΑΙ	Π. Μ.	Μ. Μ.
Ἡρακλῆς . .	850	850
Τιτὰν	1750	1750
Σέκερης . . .	190	190
Τέκτων . . .	335	347
Ἄτλας . . .	220	220
Ἔργον	450	450
Κέκρωψ . . .	270	260
Κύκλωψ . . .	230	230
Ἐργοληπτ. .	362	374
Ὄλυμπος . .	200	200
ΑΚΤΕ . . .	235	244
Πρώτη Οἰκοδ.	275	275
Καφαμπέλη	210	210
ΥΦΑΝΤΟΥΡΓΙΚΑΙ		
Πειρ. Ἐπιχ. .	315	315
Ἐριουργίας. .	508	502
Βερμίου . . .	543	535
Ἔρια	188	188
Ἑλλ. Ταπητ.	335	335
Χρυσαλλὶς . .	135	135
Ὑφαντουργ. .	120	120
. . .		
ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΙΚΑ		
Θεσσαλίας . .	1235	1235
ΣΠΑΠ . . .	620	628
Ἠλεκτ. Σιδ. .	760	760

ΣΤΑΦΙΔΑΓΟΡΑ ΠΑΤΡΩΝ

ΠΑΤΡΑΙ, 23.— Σταφιδαγορὰ ἥσυχος. Πύργου 4150, Ἀμαλιάδος καλὰ 150 ψιλὰ 4250, Κοπανάκι 4100, δελτία ἕτοιμα 3830, Ἀπρίλιος 3840, Μάϊος 3860.

ΑΙ ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΑΝΤΑΛΛΑΞΙΜΩΝ

Αἱ ὁμολογίαι τῶν ἀνταλλαξίμων ἐκινήθησαν χθὲς σταθερῶς.

Τὴν πρωΐαν ἔδωσαν τιμὰς 722—725 τὸ δὲ ἀπόγευμα 727—728.

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΩΝ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Κατὰ τὴν χθεσινὴν συνεδρίαν τοῦ Χρηματιστηρίου αἱ τιμαὶ τῶν διαφόρων ἐμπορευμάτων, περιεστράφησαν εἰς τὰ κάτωθι ἐπίπεδα.

Σῖτος Μανιτόμπα Νο 3 δολ. 6,30 κατὰ ο)ο χιλ. τσὶφ ἕτοιμος. Χὰρντ Βίντερ Νο 2 δολ. 6,25 κατὰ ο)ο τσὶφ ἕτοιμος. Ἀργεντ. Ροζαφὲ εἰδ. βαρ. 80 χιλ. σελ. 236 κατὰ τόννον τσὶφ ἕτοιμος.

Ἀραβόσιτος Ρουμαν. Δόντι £ 100 κατὰ βαγόνιον χῦμα τσὶφ φόρτωσις Ἀπριλίου. Αἰγύπτου λευκὸς £ 100 κατὰ βαγόνιον χῦμα μικτοβ. τσὶφ ἄμεσος φόρτωσις.

Κριθὴ Βουλγαρίας καὶ Ρουμανίας δρ. 4,75 κατ' ὀκᾶν τράνζιτο ἕτοιμος. Θράκης δρ. 5,90 κατ' ὀκᾶν ἐλευθ. μικτοβ. ἕτ.